

(૯૪)

જમીન અપહરણ અને દેવાંવિષયક પરિસ્થિતિ

(દાદરાનગર હવેલી-કેન્દ્રશાસિત પ્રદેશ)

અહેવાલ લેખન :

ગૌરીશ પંડ્યા

અરૂણ પટેલ

સંકલન :

ડૉ. ઠાકોરભાઈ નાયક

આદિવાસી સંશોધન અને તાલીમ કેન્દ્ર
ગુજરાત વિદ્યાપીઠ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૪

165

૧૯૮૫

દાદરા નગર હવેલી

અનુક્રમણિકા

પ્રકરણ નંબર	વિગત	પાના નંબર
૧	સંતોષન પદ્ધતિઓ, પ્રવાધઓ અને પ્રક્રિયા	૧ થી ૫
૨	ઔતહાસિક અને ભૌગોલિક પૃષ્ઠભૂમિ	૬ થી ૧૪
૩	ભૌતિક પરિસ્થિતિ	૧૫ થી ૩૪
૪	આર્થિક પરિસ્થિતિ	૩૫ થી ૯૯
૫	સામાજિક સંરચના.	૧૦૦ થી ૧૧૯
૬	જમીન અપહરણ (ડારણો અને ડિસ્તા)	૧૧૮ થી ૧૬૧
૭	નિષ્કર્ષ અને સુચારવ	૧૬૫ થી ૧૭૧

પ્રતિબંધના

દાદરા નગર હવેલી (કેન્દ્ર શાસિત પ્રદેશ) વિસ્તારમાં વસના આદિવાસીઓમાં જમીન અપહરણ અને દેવો વિષયક પરિસ્થિતિ અને સંશોધન પ્રોજેક્ટ ભારત સરકારના ગૃહ મંત્રાલયના આદિવાસી વિભાગ તરફથી કેન્દ્રને સોંપવામાં આવ્યો હતો. આ અને સમગ્ર વિસ્તારના ગામોમાં સંશોધન કાર્ય કરી આ અહેવાલ તૈયાર કરવામાં આવ્યો છે. અમને ખાતરી છે કે પ્રસ્તુત અહેવાલ આ સમસ્યા ઉકેલવામાં માર્ગદર્શક બની રહેશે. ભવિષ્યમાં પણ આવી સમસ્યાઓ ઊભી ન થાય તે તરફ કડક માર્ગસૂચક બનશે.

ભારત સરકારના ગૃહ મંત્રાલયના આદિવાસી વિભાગ તરફથી આ સંશોધન પ્રોજેક્ટ કેન્દ્રને સોંપવામાં આવ્યો તે બદલ કૃતજ્ઞતા અભાર વ્યક્ત કરીને છીએ.

આ સંશોધન કાર્યની શરૂઆતથી અહેવાલ તૈયાર પૂર્વે ઘણાં ત્યાં સુધી અને ક્ષેત્રકાર્યનાં ગામોમાં ખાલી માર્ગદર્શક પુરૂ પાડનાર કેન્દ્રના નિયામક ડૉ. ઠાકોરભાઈ નાયકનો અને કૃતજ્ઞતા અભાર પાત્રીને છીએ. સંશોધન કાર્યમાં મદદ કરનાર મોજીડારો, માહિતી પૂરી પાડનાર આદિવાસીઓ અને આ વિસ્તારના અજીવાનોની પણ અભાર વ્યક્ત કરીને છીએ.

સંશોધન કાર્ય શરૂ થયું ત્યારથી અને સુધી દાદરા નગર હવેલી વિસ્તારના કોર્ટરથી, આસિસ્ટન્ટ કોસ્ટ ગોવર્નરની સહિ તથા શ્રી મોહનભાઈ તેજા અને સરકારી કર્મચારીઓને સ્વ પૂર્વક અભાર કાર્યમાં મદદ કરી છે તે બદલ અભાર વની અને સંસ્થા વની અભારની શ્રદ્ધાથી વ્યક્ત કરીને છીએ.

શ્રી ગોરીસંકર પડયા

શ્રી અશ્વત્થામા પટેલ

પ્રકરણ : ૧

સંસોધન પદ્ધતિઓ, પ્રવાધઓ અને પ્રક્રિયા

- ૦ સંસોધન કાર્યનો હેતુ
- ૦ સંસોધન પદ્ધતિઓ અને પ્રવાધઓ
- ૦ સંસોધન પ્રક્રિયા
- ૦ ક્રેડિટપ્રણાલિ

પ્રકરણ : ૧

સંસોધન પદ્ધતિઓ, પ્રવિધિઓ અને પ્રક્રિયા

સંસોધન પદ્ધતિઓ અને પ્રવિધિઓ :

ભારત સરકારના મુદ્દાસંચાલના આદિવાસી વિડાસના વિભાગ તરફથી ઉદ્ભવે ભારત સરકારના સીધી વહીવટ હેઠળ આવેલ દાદરા-નગર હવેલી વિસ્તારના આદિવાસીઓમાં ' જમીન અપહરણ અને દેવા વિષયક પરિસ્થિતિ ' નું સંસોધનકાર્ય સીધામાં આવ્યું હતું.

દાદરા નગર હવેલીની વિસ્તાર ગુજરાત અને મહારાષ્ટ્રની વચ્ચે આવેલો છે. ગુજરાત રાજ્યના વલ્સાડ જિલ્લાના ધરમપુર અને ઉપલખામ તાલુકાની સરહદોથી આ પ્રદેશ જોડાયેલ છે, મહારાષ્ટ્રના જવલ અને તાલુકાની વિસ્તારોની સરહદો પર સ્થિત છે.

આ વિસ્તારમાં વસતી વારલી, ઢોરડોલી, ડોડલા, દુબળા અને ઘોડિયા આદિવાસી જાતિઓ મુખ્ય છે, ગુજરાતમાં પણ આ સરહદો પર વસેલા આદિવાસીઓમાં આ જ જાતિઓ વસે છે જે પરસ્પર સામાજિક સંબંધોથી ગૂંથાયેલ છે.

' જમીન અપહરણ અને દેવા વિષયક ' પરિસ્થિતિ વિશે તપાસ કરવાનું મુખ્ય કારણ નીચે પ્રમાણે છે. આ પ્રસ્તુત સંઘ પ્રદેશની વસ્તીમાં ૮૦ ટકા આદિવાસીઓ છે અને માત્ર ૨૦ ટકા બિન આદિવાસીઓ છે, જેઓ મોટા જમીનદારો તેમજ વ્યાપારીઓ છે. આદિવાસીઓનો મોટો વર્ગ ૫ હેક્ટરથી ઓછી જમીન ધરાવવાવાળો છે. તેઓ ખેતમજૂર તરીકેનું પણ કાર્ય કરે છે, બીજું આ સંઘ પ્રદેશમાં સરકારી રોકડો અને ખર્ચાર સુધી સેક્ટરકસ વગેરેનું પ્રમાણ ગુજરાત કરતાં ઘણું ઓછું હોવાને કારણે ઘણા ઉદ્યોગપતિઓ

અને વ્યાપારીઓએ આ પ્રદેશમાં ડારખાનાં શરૂ કર્યાં અને અહીં માત્ર સસ્તો પડતો હોવાથી એક મોટું વ્યાપારી મથક સેતવાસ બની ગયું હતું. અહીં મજૂરો પણ સસ્તો મળે છે. ઉપરાંત અહીં દારૂબંધી પણ નથી અત્યાં અનેક ડારણે અને અડધાંને ત્રીધે બંધારનો વર્ગ અહીં ધંધાએ તેમજ ફરવા માટે આવે છે જેની સીધી ખસાર આ પ્રદેશની જમીન પર પડે છે. વ્યાપારીઓ, ઉદ્યોગપતિઓ કે જમીનદારો પ્રસ્થાપિત ડારખાનાની આસપાસની જે ઘણાંભાગે આદિવાસીઓની જ હોય છે. જમીન લેવાની ડોલીશમાં જ રહેતા, આમ તો સરકારી ડાનૂન છે કે આદિવાસીને પણ કલેક્ટરની પરવાનગી સિવાય જમીન વેચી શકતો નથી પણ વિસ્તારના વિડાસના લોકમાં ઘણા ડારખાનાને ઉદ્યોગોને જમીન ખરીદવાની પરવાનગી મળી છે તે ઉપરાંત મધુવન કેમ બન્યો તેમાં પણ બાંનવેલ વિસ્તારના આદિવાસીઓના સોંપા મળીને જમીનો ખોલાવતા પ્રમાણમાં ફૂલમાં મળે છે. ડાનૂન હોવા છતાં ગેરડાનૂની રીતે જમીનો બિનઆદિવાસીઓ પાસે જાય છે, સેતવાસને આ વિસ્તારનું મુખ્ય મથક હોવાથી તેનો વિડાસ પણ ઝડપીથી વધી રહ્યો છે એની ચારેબાજુ આવેલ આદિવાસીઓની જમીન ડાનૂની છટકબાંસીઓથી ચાલી જાય છે, દેવાના ભોગ બનનારે પણ જમીન ગુમાવવી પડે છે. આ સમસ્યા આ પ્રદેશ માટે ઘણીજ વિડટ છે, સંશોધનકાર્ય વ્હારા સમસ્યાના ઉપાયો વિચારાય તો જ આ આદિવાસીઓનું સોંપણ મટકી શકે. આ માટે સંશોધન ઘણું જરૂરી અને અનિવાર્ય બને છે. એક બાજુ વિડાસનાં ચક્રો મંત્રિમાન થઈ રહ્યાં છે તે વિડાસ ચક્રોમાંજ આદિવાસી પોતે સોંપિત બનીને પીલાઈ ન જાય તે જોવું અવશ્યક બને છે. શું કરવું તે જ સંશોધન આધારિત સુજાવોથી જ જાણી શકાય.

સંશોધન પ્રક્રિયા :

“ આદિવાસીઓમાં જમીન અપહરણ અને દેવાવિષયક પરિસ્થિતિ ” ની સમસ્યા ઓના સંશોધન માટે સમગ્ર દાદરા નગર હવેલી વિસ્તારને આવરી લેવાનો હતો, દરેક ગામમાં આદિવાસીઓની વધત્તાઓના પ્રમાણમાં વસ્તી છે. સંશોધનકાર્ય શરૂ કર્યા પહેલાં આ સમસ્યા અંગેની વ્હેનીય માહિતી

માટે કુળાક્રમકાર્ય કરવામાં આવ્યું હતું અને તે કોની પૂર્વજામડા તૈયાર કરવામાં આવી હતી. કોનીમાં ડામ કરવા માટે ' ' મુલાકાત માર્ગદર્શિકા બનાવવામાં આવી હતી તેમજ અનુસૂચિ ઘડવામાં આવી હતી. સંશોધનકાર્ય શરૂ કર્યા પહેલાં કેન્દ્રના નિયમકથી અને સંશોધન અધિકારીઓએ દાદરા નગર હવેલી વિસ્તારના જુદા જુદા જાત પટેલનોના ગામોની મુલાકાત લઈ પૂર્વગામી અધ્યાસ કર્યો હતો અને અનુસૂચી તેમજ મુલાકાત માર્ગદર્શિકાની ચકાસણી કરી હતી. પૂર્વ પરીક્ષણના આધારે અનુસૂચીમાં સુધારા વધારા કરી કેન્દ્રકાર્યની શરૂઆત કરવામાં આવી હતી. સંશોધન પ્રવાધનોમાં કેન્દ્રકાર્ય નો આ ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો, આ અધ્યાસ માટે સંપૂર્ણ પ્રાતિનિધ નમૂનાઓની પસંદગી નીચે પ્રમાણે કરવામાં આવી હતી.

નમૂના પસંદગી :

દાદરાનગર હવેલીનાં કુલ ૭૨ ગામો છે. આ તમામ ગામોમાં વસતા આદિવાસી ખાતેદારોમાંથી ૧૦ % આદિવાસી ખાતેદારો પસંદ કરવાના હતા. તેથી દરેક ગામના તકાટી પાસેથી જમીન ધરાવતા આદિવાસી ખાતેદારોની એક સૂચી મેળવી આ સૂચીના ૧ થી ૫ ક્રમ નંબરમાંથી સીમ્પલ કેન્દ્ર સેમ્પલીંગ (દૈનિક પદ્ધતિ) દ્વારા એક ક્રમ નંબર લઈ સરખા અંતરે (Equal Interval method) દર દસકે એક નમૂનો લઈ આથી સૂચીમાંથી ૧૦મા ભાગના નમૂનાઓની પસંદગી કરી. (દા.ત. ૪૭ કુટુંબની સૂચી હોય અને એકથી પાંચમાં ૪ નંબર પસંદ થયો તો ૫, ૧૪, ૨૪, ૩૪, ૪૪ આમ પાંચ કુટુંબો પસંદ થયા) આમ દરેક ગામની મળી કુલ ૭૨ ગામોના ૧૧૩૪ કુટુંબો પસંદ થયા હતા. અને દરેક કુટુંબની રૂબરૂ મુલાકાત લેવામાં આવી હતી.

સંશોધન પ્રવાધનો :

અનુસૂચી : જમીન અપહરણ અને દેવા વિષયક રિવાજ કોની પુરી વિગતો આવી શકે તે માટેનું અગ્ર કુટુંબપદ્ધતિ બનાવવામાં આવ્યું હતું જેમાં સમગ્ર વિગતોને આવરી લેવામાં આવી હતી જે અનુસૂચી સંશોધનકાર્ય દરેક

ગામમાં પહાંદ કરેલ ૧૦ ટકા કુટુંબોમાં તેના વડા પાસે જઈ ભરી હતી. આ ઉપરાંત દરેક ગામમાં ગામની સંપૂર્ણ વિગતો મેળવવાના હેતુથી ગામપત્રક બનાવવામાં આવ્યું હતું તે પણ દરેક ગામમાંથી ભરવામાં આવ્યું હતું. જે અવધે કુલ ૧૧૩૪ કુટુંબપત્રકો અને ૭૨ ગામપત્રકો ભરવામાં આવ્યાં હતાં.

મુલાકાત : આ સંશોધન કાર્ય જ એવા પ્રકારનું હતું કે પુરેપુરી માહિતી માટે માત્ર અનુસૂચી પર આધાર રાખી શકાય તેમ નહોતો કારણકે જમીન અપહરણ કેસોની વિગતો જાહેરમાં સોંપીતો અને સોંપણકાર અને જાહેરમાં મુકના કે કોઈ અજાણી વ્યક્તિને કહેતાં ખૂબ ગભરાતો હોય છે. જેને પરિણામે ગામમાં અનેક વ્યક્તિઓની મુલાકાતો વ્હારા આ વિગતો જાણવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો હતો.

નિરીક્ષણ : આ સમસ્યા બે પ્રકારની હતી કે જે એકાદ-પચ્ચત્તિના ઉપયોગથી જાણી શકાય તેમ નહોતી જેને પરિણામે મુલાકાત ઉપરાંત ગામના વ્યાપારીઓ, ખેડૂતો, વગેરેની મુલાકાત દરમ્યાન ઊંડાણથી તેમના વ્યવહારોનું પણ નિરીક્ષણ કરવામાં આવ્યું હતું જે વ્હારા આ સમસ્યા ડેવી છે તે જાણી શકાય.

ડિસ્સા એક્ટ્ર કુટુબા : જમીન અપહરણ કોનેની માગી વાતો કે નિરીક્ષણ સુધી જ અટકી ન જતી બાવા જેટલા જેટલા ડિસ્સા બન્યા છે અને જેના ભોગે બન્નારની પરિસ્થિતિ ડેવી છે. તેની પનોદશા કેવા પ્રકારની છે, જે તેની મંતરના ઊંડાણમાંથી નિઃસહાય બની હયાવરાળ બહાર પડે છે તેને નોંધી લેવામાં આવી હતી. બાવા અનેક ડિસ્સાઓ કોત્ર કાર્યમાં મળ્યા છે.

ફોટોગ્રાફી : સમગ્ર વિસ્તારમાં વસતા આદવાસીઓ જમીનદારો, વ્યાપારીઓ વગેરેનાં ઘરો રહેવાની રીતો, ઘરેલો, હાટવાડા વગેરેની ફોટોગ્રાફી કરવામાં આવી હતી, જે આ અભ્યાસ સાથે સંકડાયેલી છે.

અનેક વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિઓ વ્હારા માહિતી એકત્ર કરવામાં આવી હતી. જે વ્હારા જે માહિતી પ્રાપ્ત થઈ છે, તે ઘસીજ આધારભૂત અને કોત્તરમાંથી પ્રાપ્ત

ધયેલી છે, જે માઈલીને આધારે મહી રજૂ કરીએ છીએ. જે વ્હારા ત્યાંના આદિવાસીઓના અનેક પ્રકારના શોષણનાં ચિત્રો વિવિધ સ્વરૂપે પ્રગટ થાય છે. જે નેહાવામાં આ મહેવાલ મુક રીતે પણ માર્ગદર્શન આપશે જ એવી ખાતરી છે.

કોલ આયોજન :

આ સમગ્ર કોલ આયોજનના માર્ગદર્શક કેન્દ્રના નિયામકશ્રી ડૉ. ડાકોરભાઈ નાયક રહ્યા હતા જેઓએ આ વિસ્તારમાં પ્રથમ ગામી વિસ્તારનું માર્ગદર્શન આપ્યું હતું. કોલકાર્યમાં ૭ મોજસીડારોએ સમગ્ર કોલકાર્ય કર્યું હતું જેમાં ચીપનભાઈ પટેલ, લક્ષ્મણભાઈ પરમાર, મનુભાઈ સુતરીયા, દિલીપભાઈ વ્યાસ, રસાઈડભાઈ પરમાર, બળદેવભાઈ પરમાર, આ મોજસીડારોએ જુદા જુદા પટેલોનાં ગામોની હાજતલી કરી કોલકાર્ય કર્યું હતું. કોલકાર્ય દરમ્યાન અને શરૂઆતથી કેન્દ્રના સંશોધન અધિકારીશ્રી ગૌરીશંકર પંડ્યા અને સંશોધન મદદનીશ શ્રી અરૂણભાઈ પટેલ કોલકાર્યમાં જાતે દરેક પટેલોનાં જઈને માર્ગદર્શન આપ્યું હતું. કોલ આયોજનકાર્યમાં દાદરાનગર હવેલી વિસ્તારનાં ડોક્ટરશ્રીએ, જંગલમાલના આસીસ્ટન્ટ ડેપુટી શ્રી સીંગ, સેક્રેટરી શ્રી પાંડેભાઈ તેમજ અનેક સરકારી કર્મચારીઓ, આદિવાસીઓ વગેરેએ ખૂબ સહકાર આપી કોલકાર્યમાં ઘણી જ મદદ કરી કાર્યને વેગવતું અને સરળ બનાવ્યું હતું.

પ્રશ્ન : ૨

ઔષધોત્પત્તિ, ભૌગોલિક અને સંસ્કૃતિ પૃષ્ઠભૂમિ

પ્રકરણ : ૨

પોર્તુગીસ, ભોમોડો અને સાર્ડેનિસ પૃથ્ઠભૂમિ

દાદરા નગર હવેલી ૧૭૮૩ થી ૧૯૫૪ સુધી પોર્ટુગીઝ સંસ્થાનોના શાસન હેઠળ રહ્યો હતો એટલે કે ભારત ૧૯૪૭માં આઝાદ થયું તેના પછી પણ ૭ વર્ષે આ વિસ્તારને ભારતના વહીવટ તળે લાવવામાં આવ્યો હતો, એટલે કે ૧૭૦ વર્ષ સુધી આ વિસ્તાર પોર્ટુગીઝોના તાબામાં હતો જ્યારે અસપાસમાં તે સમય દરમિયાન ધરમપુર સંસ્થાન, તેમજ ખેવડા રાજ્યનો તળે હતો જેને પરલામે આ વિસ્તારનો વહીવટ પછા અને આગવો હતો જેને પરલામે ૮૦ ટકા મફતવાસી વસતી ધરાવતા આ વિસ્તારની અનેક વિધ સમસ્યાઓ જાણી થયેલી છે. મુખ્યત્વે શાસન સારો જોડાયેલ (લીન-આદિવાસીઓ, જમીનદારો અને વ્યાપારીઓ ઉપરાંત દારૂનો દંડો કરનારાઓનું પ્રભુત્વ ઘણા સમય સુધી આ વિસ્તારનાં રહ્યું એની અસર પણ દેખાય છે. અવ્યક્ત પ્રશ્નભૂમિ સમજવા આ પ્રદેશોનો ઇતિહાસ સમજી લઈએ. યુરોપના વેપારીઓને જમીન માગે જોઈતો તો ખાલ મળ્યો નહીં ત્યારે તેમણે દરિયાઈ માર્ગે તે મેળવવાનો પ્રયત્ન કર્યો, તે વખતે આફ્રિકાનો પશ્ચિમ દિશાલ દિનારો ફરીને હિંદમાં આવવાનો દરિયાઈ માર્ગ પોર્ટુગીઝ લોકોએ શોધી કાઢ્યો, એ માર્ગ ને વખતના જોજા બ્રહ્મ માર્ગો કરતાં વધુ સરળ અને સારો હતો, પોર્ટુગીઝ લોકોએ પોતાના વહાણો આફ્રિકાના દિનારાની અસપાસ આગળને અગળ હંડાયાં કર્યો, અને તેઓ હિંદ મહાસાગરમાં આવી પહોંચ્યા ઇ.સ. ૧૪૯૮ માં વાર્ડો-ડી-માલા નામનો પોર્ટુગીઝ નાવુદા પોતાના વહાણો લઈ પશ્ચિમ દિનારા પરના કાલીકટ બંદરે ઉતર્યો.

કાલીકટના રાજા ગામોસીને વાર્ડો-ડી-માલાને પોર્ટુગીઝના રાજા પર એક પત્ર લખી આપ્યો કે મારા દેશમાં તજ, લાંબા, મરી અને આદુ પુષ્કળ થાય છે, હું તમારા દેશમાંથી સોનું, રૂપા, પરવાનાં તથા ડિસ્મોરેગનાં ફુમડાં લેવા માગું છું. તેમની માગણીઓને ધ્યાનમાં લઈ પરરપર

વિનિમયના આધારે વ્યાપારી ધોરણે સંબંધો સ્થાપિત થયા. ત્યાર પછીનો સો વર્ષે એટલે ઇ.સ. ૧૫૦૦ થી ૧૬૦૦ સુધી હિંદ સાથેનો સર્વ દરિયાઈ વેપાર માત્ર પોર્ટુગીઝ લોડોના હાથમાં હતો.

તેમણે ગોવાનો ડિલ્હી મજબૂત સીને બંધી અને ગોવાનો ડબજો લીધો હિંદ સાથેના વ્યાપારથી પોર્ટુગીઝને થયેલા ફાયદાની જાણ મન્ય યુરોપીય પ્રજાને થતાં તેઓએ પણ પોતાના વ્યાપારી વાહનો મોકલ્યા પણ તેમને એટલો ફાયદો ન થતાં હિંદ સાથેનો વ્યાપાર બંધ કર્યો.

પોર્ટુગીઝના વર્તણૂકો હિંદમાં ખરાબ, તેઓએ પોર્ટુગીઝને હંફાવી તેમનાં મથકો ડબજો કર્યો. ઇ.સ. ૧૬૦૦ થી ૧૭૬૦ સુધી વર્તણૂકો તેજાનાઓ સઘળો વ્યાપાર પોતાના હાથમાં લીધો તેમનાં વેપારી મથકોમાં ડોચીન, સુમત્રા, જાબા વગેરે હતાં, ધીરે ધીરે વર્તણૂકોએ ડેટલાડ વિસ્તારો જીતી લીધા અને ગોવામાં ૪૫૧ વર્ષ સુધી વર્તણૂકોએ રાજ કર્યું, ત્યાર પછી પોર્ટુગીઝ લોડોએ દીવ નામનો દાસુ જીતી લીધો અને ત્યાં ૪૨૫ વર્ષો સુધી રાજ્ય કર્યું ત્યારબાદ દમણ જીતી લઈ ત્યાં ૪૦૦ વર્ષ સુધી પોર્ટુગીઝોએ રાજ્ય કર્યું એ સમયમાં પોર્ટુગીઝ લોડોના ચાંચીયાઓના વફાઈ દરિયામાં ફરતાં હતાં. તેવામાં પોર્ટુગીઝ સાથે પેશવા સરકારે સંધી કરી કે અમારે તમારા અને તમારે અમારા વહાણોનું નુકસાન ન કરતાં છૂટથી જવા આવવા દેવાં.

આ કરાર હોવા છતાં પેશવા સરકારના લે- લે નામના સરદારે પોર્ટુગીઝોનાં વહાણોને મટાડ્યાં ને તેમની માલ વગેરે જપ્ત કરી લીધાં. પોર્ટુગીઝ સરકારે એ બાબતથી કેસ પૂનાની કોર્ટમાં કર્યો અને બહુ બરોબર પૂરવાર થતાં પેશવા સરકારે નુકસાન ભરપાઈમાં રૂા. બાર હજાર રોકડા અને દાદરા નગર હવેલી મળીને ૭૨ ગામ પોર્ટુગીઝોને હમેશ માટે આપી દીધાં. એ ૭૨ ગામોનો ડબજો દમણના મર્વનરે તા. ૧૭-૧૨-૧૭૭૬ ના રોજ નગર હવેલીના સરદાર નણુ ગોસાઈ (નરોત્તી) પાસેથી લઈ લીધાં, અને ત્યારથી આ વિસ્તાર ભારત સરકારના વહીવટ નીચે આવ્યો ત્યાં સુધી પોર્ટુગીઝો પાછો રહ્યાં.

દાદરા નગર હવેલીની પ્રજાએ તા. ૨૨ જુલાઈ ૧૯૫૪ના રોજ પોર્ચુગીઝોના હાથમાંથી દાદરા તથા લીધું અને દાદરાને સ્વતંત્ર થયેલ જાહેર ડરવામાં આવ્યું. ત્યારબાદ નરોલીની પ્રજાએ તેનું અનુકરણ કરી સ્ત્રી જુલાઈએ નરોલીને સ્વતંત્ર કર્યું અને બીજી બેઝિસ્ટે સેતવાસ તથા લેવામાં આવ્યું. આમ આખા વિસ્તારને પોર્ચુગીઝોના શાસનમાંથી મુક્ત કરવામાં આવ્યો. ૧. ૨

દાદરા નગર હવેલીનો ઉપર પ્રમાણેનો ઇતિહાસ છે. અત્યારે આ વિસ્તારમાં માત્ર ' દાદરા ' જ છે જ્યારે ' નગર ' ગુજરાતમાં ધરમપુર તાલુકામાં છે જે મામનો મોટો ગામ મધુવનજીમાં ફૂલાણમાં ગયો છે, જ્યારે ' હવેલી ' મહારાષ્ટ્રમાં છે, નરોલીના શ્રી ઉદેશિંહ પરમારે જતાવું હતું કે દાદરા-નગર- હવેલીનો અર્થ એ છે કે ' દાદરા ટું નગર ' એટલે દાદરાથી નગર સુધીના વિસ્તારના ગામો, જે ઘીરે ઘીરે દાદરા નગર હવેલી તરીકે ઓળખાવી લાગ્યા. દાદરા નગર હવેલી વિસ્તારની આસપાસ નજર ડસીએ તો ' નગર ' એ પહેલાં થોડાક સમય માટે ' ધરમપુર સંસ્થાનની રાજધાની પણ હતી, જ્યારે ' આસરસોત્રા તરીકે ઓળખાતી ધરમપુરની ગજધાની જે ' ^{ઉદ્ધવા} ~~ભક્ષા~~ છે તે આ વિસ્તારથી નજીક છે, તે ઉપરાંત ખાનસેલથી માત્ર ૧૩ કિલોમીટર દૂર ભંચો દેખાતો ' મંજીરગઢ ' એ પહેલાં ધરમપુર સંસ્થાનમાં હતો, ત્યારબાદ તે શિવાજીને સોંપી દેવામાં આવેલ. આ ઉપરાંત ખાનસેલ નજીક આજ વિસ્તારમાં આવેલ સડિજાગોડ નદીને કિનારે બીન્દાબીન ગામમાં તડકેવર મહાદેવનું મોંદર છે જેની આસપાસ પુરાણા અવશેષો મોટા છે. અહીં ધરમપુર સંસ્થાનના રાજા ઘસીવાર કુટુંબ સાથે આવી રહેલા હતા તેથી ખાહતી અહીંથી મળે છે, નરોલી વિસ્તારમાં અને તેમજ નરોલી ગામમાં મુખ્યત્વે દરબારો (રાજપૂતો) ની વસ્તી છે. જેઓ જમીનદારો પણ છે તેઓ મુળે ધરમપુરના રાજકુટુંબ સાથે જોડાયેલ છે. તેમના બાપાનો છે જેઓ ' સ્ટેટ ' વખતે ડામગીરી બજાવતા ને ઉપરાંત

૧. રેકર્ડ્સ : - રીપોર્ટ બ્રેક નગર - હવેલી બ્રેકોર બેન્ક આફ્ટર ઉન્ડીપેકન્ટ દાદરા બેન્ક નગર હવેલી.

૨. સેતવાસની વયોબુદ્ધ શ્રી નારાયણરાવ મણપતરામ ચૌહાણની મુલાકાતને આધારે.

પોરુગીઝોના વહીવટમાં કાર્યરત હતા. તેથી પાલિકા નરોલી ગામમાંથી પ્રાપ્ત થયેલ છે.

આ વિસ્તારમાં વસતા રાજપૂતો ધરમપુર રાજ્યની હકુમત હતી ત્યારના અંતમાં સેતા છે જેઓને આ વિભાગમાં જમીનો આપવામાં આવી હશે અને અહીં આવી સ્થિત થયેલા છે.

અન્ય પ્રજાઓનું અભિપ્રાય :

૪) આ આખો પ્રદેશ જંગલોથી સંવાળેલો હતો જેમાં અદિવાસી પ્રજાનું રહેઠાણ હતું. જે પ્રજાઓ પણ કંઈકે કંઈકે દરિયા ભાગમાંથી પહોંચી પર્વત માળાઓ બોળી આવી હશે, કારણકે અહીંની વારલી અને કોંકણ જાતિઓનું મૂળ મહારાષ્ટ્ર તરફથી અનેક કારણોસર ખસતી ખસતી આવીને વસી હશે. જે સમયે આ વિસ્તારમાં અડાબીડ જંગલ વિસ્તાર હશે. અને તેમાંય રાજકીય ક્ષયભાગ્યોને પરિણામે જંગલોના કાંડાલ વિસ્તારમાં આ પ્રજા ભરાતી ગઈ હશે.

આ પ્રજાની સહ્યે આ વિસ્તારના નરોલી અને દાદરાના સપાટ વિસ્તાર ઘોડિયાઓની વસ્તી છે. અને રાજપૂતોની વસ્તી છે જેઓ વર્ષો પહેલાં આવીને વસ્યા હશે કારણકે રાજપૂતો મૂળે સંજસ્યાન તરફથી આવેલા છે.

આ સિવાય અહીં આવનાર જાતિઓમાં મુસ્લીમો છે, જેઓ વ્યાપાર કરવાના હેતુથી અદિવાસી વિસ્તારોમાં પોતાનો પગપેસારો કરી ત્યાંજ પાછા થઈ ગયા હશે. જેઓ મુખ્યત્વે જીવનજરૂરિયાતની વસ્તુઓનો વ્યાપાર કરી કરી ધીરેધીરે જમીનો રાખી ત્યાંજ વસવાટ કરવા લાગ્યા, મુસ્લીમોની વધુ વસ્તી રાખ્યા પહેલાંત વિસ્તારના ગામોમાં છે, જો કે આ સિવાય પાનવેલ દપાડા, બાંજોલી, વગેરે અનેક સ્થળે છૂટીછવાઈ છે, જેમાં ખોજાઓનો પણ સમાવેશ થાય છે.

પોરુગીઝો, પારસી અને ખ્રિસ્તીઓનો વસવાટ પોરુગીઝ શાસન વખતથી

ધ્યેનો જ્ઞાપ્ય છે, આ ઉપરાંત આ વિસ્તારમાં બિન આદિવાસી વ્યાપારીઓ સેલવાસ, ખાન્સેલ, દપાડા, સેલવાસની આસપાસના વિસ્તારમાં વ્યાપાર અથવા બીજાની વસ્તી હતી, જ્યારે આ વિસ્તારમાં ૧૩૨૫ માટે લગભગ ધંધાઓ વિડેસે તે અંગે આપવામાં આવેલી છૂટછાટો અને સસ્તી મજૂરીને કારણે પણ અન્ય ધંધાકારી બિન આદિવાસીઓને વસવાટ કર્યો, આ ઉપરાંત નોકરી-યાતવર્ગ પણ મુજરાત, મહારાષ્ટ્ર કે અન્ય રાજ્યોમાંથી આવેલ છે, મહારાષ્ટ્રીય નોની પણ વસ્તી છે. આમ જોતાં આ વિસ્તારમાં બહુવિધ જાતિઓ, અનેકધર્મીઓ, તેમજ અલગ અલગ પ્રદેશોના વ્યક્તિઓનું મિશ્રન સ્થાન છે.

પોરબીના સત્તાની ખસારો :

પોરબીના સત્તા આ વિસ્તાર પર ૧૭૦ વર્ષ રહી જેને પાંચાલે આ વિસ્તાર પર અનેક પરની ખસારો જોવા મળે છે. એક તો વહીવટી દ્રષ્ટિએ પોરબીના કુશળ અને વ્યાપારી દ્રષ્ટિકોણવાળા હોવાને કારણે અહીંની પ્રજા પર દેશી રજવાડાં જેવાં મુજરાતમાં નહોતાં, અહીં વેઠ પ્રથા તો હતી, આ વિસ્તારને વહીવટી રીતે સુંદર વહેંચી ૧૦ પટેલાતો બનાવીને દરેક પટેલાત પ્રમાણે ગામોની ફાળવણી કરવામાં આવી હતી. દરેક પટેલાત પર ' ચોરા ' બનાવવામાં આવ્યા હતા. દસ્તાવેજ વગેરે પણ ખૂબ જ વ્યવસ્થિત કરવામાં આવતા હતા. જેને ' અલ્લર ' કહેવામાં આવતા આના કોટલાડ નમુના હજુ પણ જોવા મળે છે.

પોરબીના સત્તાકાળમાં પોરબીના લાંબા વહીવટમાં પડેલાં લોકોની કુરજિયાત હતી. જેનો લાભ મોટાભાગના આદિવાસીઓ લઈ શકતા નથી, શિક્ષણનો ફેલાવો થતો એટલો રહ્યો હતો. આદિવાસીઓ સિવાય બિન - આદિવાસીઓ કે તેઓ મોટા જમીનદારો હતા અને જેઓ વ્યાપારીઓ હતા, જેઓએ આ સમય દરમિયાન શોખસનો પણ આદિવાસીઓનું ઘણું કામ હતું. કારણકે દારૂના પરવાનગીદારો ગામોમાં હતા, જેમાં મુખ્યત્વે પારસીઓ હતા. જેઓ દારૂ પાછળે તેના પૈસા પેટે જમીનો રાખી હોય તેવા મોટાભાગના ઉસ્તાદો જોવા મળે છે. આ સિવાય આ ગામોમાં રહેતા બિન આદિવાસીઓ

આદિવાસીની જમીનની વિદ્યોક્તિ ભરવાની શકિત ન હોય તો પોતે ભરતો જમીન પોતાના હસ્તક હરી લેતા સખા વિસ્તારનો વિહાર તે દરમ્યાન ઘસો મેછો થયો હતો આ સિવાય પોર્ચુગીઝો ખ્રિસ્તી ધર્મ હોવાને કારણે આ વિસ્તારમાં મિશનો તેમજ ખ્રિસ્તી ધર્મ પ્રજાએ પગપેશારો કરી સ્થાઈ થઈ હતી અને જુદા જુદા વિસ્તારોમાં મિશનો બનાવ્યાં છે. જે મિશનો વ્હારા ધર્મ પ્રચાર કરવામાં આવતો અને આવે છે. અર્થાત્ અને શંકાસિદ્ધિ વ્હારા ગરીબ આદિવાસી પ્રજાને પોતાના તરફ આકર્ષવામાં આવતી. ગરીબ આદિવાસીઓ વધુ ગરીબ બન્યા હતા. અને શોષણના ભોગ બની દયનીય પરિસ્થિતિમાં મૂકાયા હતા. સ્થાનિક પ્રજા આ પરદેશી વહીવટદારોથી ઘણી ગમરાતી હતી. અમલદારોથી દૂર ભાગતી.

વહીવટી વિભાગો :

સ્થાનિક સામ્રાજ્ય સ્વાતંત્રતાદીઓ વ્હારા રજી ઓગસ્ટ ૧૯૫૪ના રોજ આ પ્રદેશ સ્વતંત્ર થયો. ઇ.સ. ૧૯૫૪ થી ૧૯૬૨ સુધી ચૂંટાયેલ ગ્રામ પંચાયતના સભ્યો વ્હારા તેનો વહીવટ કરવામાં આવતો હતો. ઇ.સ. ૧૯૬૨ માં દાદરા નગર હવેલી એક્ટ ૧૯૬૧ મુજબ ભારતીય સંઘ પ્રદેશ તરીકે જાહેર કરવામાં આવ્યો અને ભારતીય સંઘ પ્રદેશો સાથે જોડી દેવામાં આવ્યો આ સ્વતંત્ર નગર હવેલીનો વહીવટ આજનાં કાનૂની વહીવટદારોને સોંપવામાં આવ્યો.

દાદરા અને નગર હવેલીના ૭૧ ગામો અને એક કરબાનો એક જ જિલ્લો અને એક જ તાલુકાનો બનેલો સંઘ પ્રદેશને મહેસુલી વહીવટ માટે ૧૦ પટેલનામાં વહેંચવામાં આવેલ છે. જ્યારે સેલ્વાસ પટેલના સેલ્વાસ-૧ અને સેલ્વાસ-૨ એ વિભાગો કરવામાં આવેલ છે. આ પટેલનામાં મુખ્ય બે વિભાગ પાડવામાં આવેલ છે દરેકમાં પાંચ-પાંચ પટેલના મૂડવામાં આવેલ છે. પાંચ પટેલના ઉપર એક સરકલ ઓફીસર અને દરેક પટેલનામાં તલટી- પટેલ મૂડવામાં આવેલ છે. આ પટેલનાને આ પ્રમાણે વસ્તીના ધોરણે ગામનાર વિભાગો કરવામાં આવ્યા છે.

વિભાગ - ૧

	<u>સેલ્વાસ વિભાગ</u> <u>પટેલાન</u>	ગામ સંખ્યા
(૧)	સેલ્વાસ - ૧ - ૨	૧૦ (૪૫- ૬)
(૨)	મસોલી	૬
(૩)	દાંદરા	૩
(૪)	ડોલ્લણી	૫
(૫)	રાન્ના	૪

વિભાગ - ૨

ખાનવેલ વિભાગ

	<u>પટેલાન</u>	ગામ સંખ્યા
(૧)	દપાડા	૭
(૨)	અંબોલી	૧૦
(૩)	ખાનવેલ	૮
(૪)	દૂધની	૧૨
(૫)	પાંદોની	૭

આ પ્રમાણે પટેલાનનાં ૫ નેની નીચે મુકેલ ગામોનું મુખ્ય કેન્દ્ર છે. જેમાં તલાટી- પટેલાની ડચેરી હોય છે. આવા ૧૦ કેન્દ્રો વ્હારા ૭૨ ગામોનું વહીવટી માળખું ગોઠવાયેલ છે.

ભાંગોલિડ પૃષ્ઠભૂમિ :

દાદરા નગર હવેલી વિસ્તાર ભારતના પશ્ચિમ કિનારા ઉપર ૨૦° ઉત્તર અને ૨૦.૨૫° દક્ષિણ અક્ષાંશ, તેમજ ૭૨.૫૦° પૂર્વ અને ૭૩.૧૫° પશ્ચિમ રેખાંશ ઉપર આવેલ છે. તેનો વિસ્તાર ૪૬૧ ચો.કી.મી. છે, જે ૭૧ ગામ અને થોડાં ડરબાનો બનેલો છે. આ વિસ્તારમાં સપાટ અને ડુંગરાળ જમીનો છે. સપાટ જમીનો પ્રમાણમાં ઘણી ઓછી છે. મોટાભાગનો વિસ્તાર ડુંગરાળ અને જંગલોથી ઢાંકાયેલો છે. કુલ જમીન ૪૮૨૧૬.૬૨ હેક્ટર છે. જેમાંથી ૨૦૮૨૫.૯૧ હેક્ટરનો જંગલ વિસ્તાર છે.

આ વિસ્તારની પશ્ચિમ, ઉત્તર અને પૂર્વે ગુજરાતનો વલ્સાડ જિલ્લો આવેલો છે. દક્ષિણ અને દક્ષિણપૂર્વે મહારાષ્ટ્રના યાલ્જા અને નાસિક જિલ્લાથી જોડાયેલ છે. ઉત્તરપૂર્વ અને પૂર્વ સહ્યાદ્રિની હારમાળાઓથી ઘેરાયેલો છે. દમણગંગા અને તેની કાંઠા ઉપનદીઓ આ વિસ્તારના મધ્યમાંથી વહે છે, જે આખા વિસ્તારને બે ભાગમાં વહેંચી નાખે છે.

જમીન :

આ વિસ્તાર મુખ્યત્વે બે વિભાગમાં વહેંચાયેલ જાય છે જેમાં મધ્યનો સપાટ ભાગ તેમજ ડુંગરાળ વિસ્તારો, મધ્યભાગ અને સપાટ વિસ્તારોની જમીનો ફળદ્રુપ જમીનો છે. ડાબી તેમજ ગોરાડું જમીન છે. આ સિવાયની ડુંગરાળ વિસ્તારની જમીનો પથ્થરોવાળી અને નદીખાણનાં વહેણવાળી છે, જે જંગલોથી સંભાળેલ છે.

ડુંગરો :

જાનવેલ, દુધની માંદોની, રાન્ધા, કેળવણી વગેરે પટેલાતો નીચે આવેલો વિસ્તાર ડુંગરાળ છે. જેમાં નાના-મોટા ઘણા ડુંગરો આવેલા છે. આથી ડુંગરાળ હરોળો જોવા મળે છે. આ ડુંગરો જંગલોથી ઢાંકાયેલા છે. ડુંગરાળ વિસ્તારમાં ખાસ કરીને વારતી, ડોરુલોની વસ્તી વધુ પડતી છે.

મહિના પહોંચ્યામાં સાગ, નીલગીરી, સાદડ, યાંબા, મહુડા પત્તાસ વગેરે ઉમારની અને જતાલ વૃક્ષો છે, કુલ જોગલ વિસ્તાર ૨૦૮૨૫.૮૧ હેક્ટરનો છે.

નદીઓ :

સડિળતોડ, દમણગા, દમણગામી ત્રણ ઉપનદીઓ વહે છે. જે મુખ્યત્વે આ વિસ્તારની મધ્યમાંથી નીકળી છે. આ સિવાય નાનાપોટા નાળી, ઝરણા ઘણાં છે ડારણ કે ડુંગરાળ વિસ્તાર હોવાથી અનેક જગ્યાએ આ પ્રકારનાં ઝરણાં વહેતાં જોવા મળે છે.

આબોહવા :

આ વિસ્તારની આબોહવા સમસિતીબેસ રહે છે.

વરસાદ :

ચોમાસુ જૂનથી સપ્ટેમ્બર સુધીનું ગણાય છે. આ પ્રદેશમાં સરેરાશ વરસાદ ૨૦૦૦ થી ૨૫૦૦ મી.મી. જેટલો પડે છે.

પાકો :

સપાટ વિસ્તારનાં મુખ્યત્વે ડાંગર થાય છે, તે ઉપરાંત ઘઉં, જુવાર, કોંદરા, નાગલી, તુવર, વાલ, મગ, મહદ, ચણા જ્યારે ડુંગરાળ વિસ્તારમાં હલકા પ્રકારની ડાંગર વધુ થાય છે. તે ઉપરાંત નાગલી, જુવાર, તુવર, મહદ, વાલ, ચણા, ચોખા, મગ, કુડીત વગેરે થાય છે.

પ્રકરણ : ૩

બોનસ પરિસ્થિતિ

પ્રકરણ : ૩

ભૌતિક પરિસ્થિતિ

રહેઠાણ : (વસવાટની રીતમાન)

આ સંઘ પ્રદેશનાં ગામડાંનું માળખું યોડું જુદું છે. મહી દરેક ગામ એક જ જગ્યાએ સમઘનિત સમુદાય ઘરોનું બનેલું નથી એવું પરંતુ યોડે યોડે બંનરે આવેલાં જુદા જુદા ફળીયાઓનું બનેલું હોય છે. આ ફળીયાઓને પાછા ડહેવામાં આવે છે. અને આવા પાછામાં પણ ઘણી જગ્યાએ પો-પોતાના બેનરમાં યોડા બંનરે ઘર બંધેલાં જોવા મળે છે. જો કે દરેક પાછામાં પીવાના પાણીની સગવડ માટે કેન્ડપંપ તેમજ પાડા કુવા હોય છે. તેમજ વિજળી સુવિધા પણ છે. દરેક ગામમાં બાતવાડી, પ્રાથમિક શાળા વગેરે હોય છે.

આદિવાસીઓની મૂલ રચનામાં તેમનાં ઘરો લગભગ ડાચા જ હોય છે. ઘરોની દિવાલો મોટેભાગે સીંઈની અને માટીની હોય છે. છાપરામાં દેશી અથવા ખેતોરી નળીયાં અથવા ડાચરનું ઘાસ કે સાગનાં પાંદડાં અથવા તાડનાં પાન વગેરે અથ પાંદડાંઓથી છાજેલું હોય છે જો કે કેટલીક સાધન સંપન્ન આદિવાસીઓના મકાન પર લોખંડના કે સિમેન્ટનાં પતરાં જોવા મળતા હોય છે. પરંતુ તે જૂજ છે. વારસી, ડોકલ કે દૂબળાના રૂંમડા નાનાં હોય છે. જ્યારે ઘોંઠયાના મકાન મોટાં હોય છે. તેમજ બેન્ક્રસ ખોરડાવાળા પણ હોય છે. ઘરની બાજુના ભાગમાં અથવા ઘરની આગળના ભાગમાં પણ માટેની છાપરી હોય છે. જેમાં પણ બાંધવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવે છે. કેટલાક આદિવાસી ઘરોમાં પણ ઘરમાં જ બંધે છે. ઘરના આગળના ભાગમાં ખેતોરી હોય છે. ઘરના અગાળાના ભાગમાં તાડડાનો ઘોંડો (એ દેડા) અથવા માળો બનાવેલો હોય છે તેના ઉપર પાણીનાં માટલાં રાખવામાં આવે છે. તેને મઠવાત ડહેવામાં આવે છે. જે હવે અપસા અથવા માં પસંદ થયેલ કુલ ૧૧૩૪ કુટુંબોની રહેઠાણ ઓની પરિસ્થિતિ જોઈશું.

સર્વેશ્વર ડરેલ બધા ફુટબોલમાંથી ફૂટન ૧.૫૮ % જ ફુટબો ખાસે
 પાકા મડાન હતી જ્યારે બાકીનાં ૯૮.૪૨ % ફુટબો ખાસે ડાર્યા જ મડાન
 જોવા મળ્યાં હતાં. તેમણે ડોકલા, ઠોરડોળી અને ડાથોડી જાતિના
 લોડો ખાસે તમામ ઘરો ડાર્યા જ છે. પટેલન પ્રમાણે જોઈએ તો રાન્ધા,
 દપાડા, બાનવેલ, દૂધની અને ખાંદોની પટેલનોમાં તમામ ઘરો ડાર્યા જ
 જોવા મળ્યાં છે. જ્યારે બાકીના પટેલનોમાં પાકા ઘરોનું પ્રમાણ નહવત્
 જોવા મળ્યું છે. ડોકા ૩:૧ માં અંકડા જોતાં સ્પષ્ટ બ્યાલ આવશે.
 મડાનના કેતફળની રીતે વર્ગીકરણ જોઈએ તો કુલ રહેણાંકમાંથી ૨૩.૬૬ %
 રહેણાંક ૧૦ X ૧૫ ફુટનાં, ૩૩.૧૩ % રહેણાંક ૧૫ X ૨૦ ફુટનાં,
 ૧૪.૯૯ % રહેણાંક ૨૦ X ૨૫ ફુટનાં, ૧૨.૯૭ % રહેણાંક ૨૦ X ૩૦
 ફુટનાં અને ૧૫.૨૫ % રહેણાંક ૨૫ X ૩૦ ફુટનાં જોવા મળે છે. ડોકામાં
 અંકડા જોતાં એ સ્પષ્ટ દેખાઈ આવે છે. કે કોઈ જાતિના મોટા ઘરોનું
 પ્રમાણ મેટલે કે વધુ કોત્રફળ વાળાં ઘરોનું પ્રમાણ વધુ જોવા મળે છે.
 જ્યારે વાસ્તી જાતિના ઘરોમાં બાનાયી લાંબુ છે. મેટલે કે નાના ઘરોનું
 પ્રમાણ વધુ છે. બીજી રીતે ડોકીએ તો બોલ કોત્રફળનાં ઘરો વધુ
 છે. પટેલન પ્રમાણે આ ચિત્ર જોઈએ તો રાન્ધા, દપાડા અને ખાંદોલી
 પટેલનોમાં મોટા ઘરોનું પ્રમાણ વધારે દેખાઈ આવે છે જ્યારે બાકીના
 બધા પટેલનોમાં નાના જ ઘરોનું પ્રમાણ વધારે દેખાય છે.

ડોઝ : 3.1

મહાનગર પ્રકાર બે સેક્ટર

ક્રમ	અભિનંદન નામ	ડાય	ખાડી	10X14	14X20	20X24	20X30	24X30	24X36	કુલ
1	બોડિયા	192	10	48	20	22	20	21	12	121
2	દુબલ	12	2	5	4	3	-	-	-	12
3	ડાયોડી	2	-	-	2	-	-	-	-	2
4	ડોડીયા	239	-	28	34	30	42	65	239	239
5	ડોર ડોલ	2	-	3	1	2	1	1	1	2
6	નમડા	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	વારલી	525	5	158	338	111	64	54	54	562
કુલ		1123	12	290	392	191	121	161	191	1121

ગાંધી : ૩૧ **મહાત્મા ગાંધી અને સોશિયલ સ્પીચીસ્ટ**

ક્રમ	વર્ણન	કોડ	પાડ	૧૦X૧૫	૧૫X૨૦	૨૦X૨૫	૨૦X૩૦	૨૫X૩૦	કુલ
૧	દાદરા	૩૦	૨	૧૮	૧૩	૧	-	-	૩૨
૨	સેલ્વાસ-૧	૮૧	૬	૨૪	૩૮	૧૭	૮	-	૮૭
૩	સેલ્વાસ-૨	૧૨૭	૫	૪૦	૭૫	૬	૬	૨	૧૩૨
૪	નરોલી	૯૭	૧	૬૦	૨૮	૬	૪	-	૯૮
૫	રોન્ડા	૭૦	-	-	૫	૧૩	૧૫	૩૭	૭૦
૬	ડેલ્લા	૧૨૯	૧	૧૬	૫૦	૨૮	૨૨	૧૪	૧૩૦
૭	દાદરા	૧૫૧	-	૧૪	૨૭	૨૭	૧૮	૬૫	૧૫૧
૮	ખંભોલી	૧૫૮	૩	૧૦	૧૬	૨૩	૫૮	૫૧	૧૬૧
૯	ખંભોલી	૧૧૯	-	૧૨	૫૬	૩૫	૧૦	૩	૧૧૯
૧૦	દુધાઈ	૬૫	-	૧૭	૩૭	૮	૨	૧	૬૫
૧૧	ખંભોલી	૯૬	-	૫૬	૨૭	૭	૨	૧	૯૬

કુલ	૧૧૨૩	૧૮	૨૭૦	૩૭૮	૧૭૧	૧૪૮	૧૦૪	૧૧૧
ટકા	૯૮.૪૨	૧.૫૮	૨૩.૬૬	૩૩.૧૩	૧૪.૯૯	૧૨.૬૭	૧૪.૨૫	૧૦૦.૦૦

મડાનના ઝોલફળની સાથે સાથે તેમાં ઓરડાની સંખ્યા પણ જોવી જોઈએ અને ઓરડાની સંખ્યાની દ્રષ્ટિએ જોઈએ તો એક ઓરડાવાળા રહેણાંક વધુમાં વધુ જોવા મળ્યા છે. તેનું કુલમાંથી ૩૪.૦૧ % પ્રમાણ છે. જ્યારે બે ઓરડાવાળા રહેણાંક ૨૪.૧૦ % , ત્રણ ઓરડાવાળા રહેણાંક ૨૭.૩૪ % અને ચાર ઓરડાવાળા રહેણાંક ૧૪.૫૫ % છે. છોડિયા જાતના કુટુંબો પાસે ૩ અને ૪ ઓરડાની સંખ્યા વાળા ઘરોનું પ્રમાણ વધારે છે જ્યારે અન્ય જાતિઓ પાસે આ પ્રમાણ ઓછું છે. એટલે કે એક ઓરડાવાળા ઘરોનું પ્રમાણ વધારે છે. પટેલાત પ્રમાણે આ પરિસ્થિતિ જોઈએ તો સેલવાસ-૧, સેલવાસ-૨ અને દપાડા પટેલાતોમાં ૩ અને ૪ ઓરડાવાળા ઘરોનું પ્રમાણ વધારે છે. જ્યારે બીજા અન્ય પટેલાતોમાં આ પ્રમાણ ઓછું છે. એટલે કે એક ઓરડાવાળા ઘરોનું પ્રમાણ વધુ છે. તેમાંથી અંબોલી, કેડવણી, માંદોની અને આનવેલ પટેલાતોમાં એક ઓરડાની સંખ્યાવાળા રહેણાંક ખૂબ જ જોવા મળે છે. જે ડાહ્યા-૩.૨ જોતા જણાશે અને એ પણ જોઈ શકાશે કે મડાનની દિવાલ કેવા પ્રકારની છે તેમજ છાજ કેવા પ્રકારની છે.

મોટે ભાગે દિવાલ માટીની અને સંકોની બનાવેલી હોય છે. કુલ પાંચી ૬૫.૮૨ % માટીની દિવાલ, ૩૩.૧૬ % સંકોની દિવાલ અને ફક્ત ૧.૦૨ ટકા ઈંટની દિવાલ જોવા મળી છે. ઈંટનાં મડાન છોડિયા જાતિમાં જ વધારે જોવા મળે છે. ડાહ્યામાં એક પણ મડાન ઈંટનું નથી. સેલવાસ-૧,૨ પટેલાતોમાં ઈંટની દિવાલવાળાં મડાન ખાસ જોવા મળે છે. દપાડા પટેલાતમાં બધા જ મડાનોની દિવાલ સંકોની જોવા મળી છે.

છાપરાના પ્રકારમાં કુલમાંથી ૩૬.૬૪ % , ઘાસનું છાજ ૩૨.૧૭ % વિભાજી નળીયાનું છાજ, ૨૮.૬૬ % દેરી નળીયાનું છાજ, ૨.૦૭ % પતરસવાળું છાજ અને ફક્ત ૦.૧૬ % પાકુ સ્તેબ વાળું છાજ જોવા મળે છે. આ સ્તેબવાળાં મડાન છોડિયા જાતિનાં જ છે. પતરસવાળાં છાજનું પ્રમાણ પણ છોડિયા જાતિ પાસે મોટે ભાગે ઘાસના છાજ વાળાં ઘરોં જ જોવા મળે છે. જ્યારે બીજી જાતિઓમાં વાળાં ઓછા પ્રમાણમાં પણ ઘાસના છાજ છે. છોડિયા જાતિમાં ઘાસના છાજ વાળાં ઘરોનું પ્રમાણ ઓછું છે પણ દેરી નળીયાં તેમજ વિભાજી નળીયાં વાળાં ઘરોનું પ્રમાણ વધારે છે.

જા તમામ મડાનો કાળજી પોતાની માલિકીની જમીનમાં હોય છે. છતાં
 અહીં ૩.૨૨ ટકા લોકોની મડાન બીજા કોઈની માલિકીની જમીનમાં જોવા મળ્યા
 છે અહીં કાલોડી લોકો બીજાની માલિકીની જમીનમાં મડાન બંધોલ જોવા
 મળે છે. જ્યારે દૂબળા જાતિ પોતાની જ માલિકીની જમીનમાં મડાન બંધોલ
 મળે છે. દાદરા નગર હવેલી વિસ્તારમાં સર્વેક્ષણ કરેલ કુટુંબોમાંથી કાળજી
 ૮૩.૭૦ ટકા કુટુંબો પશુ માટેની વાપરી પોતાના મડાનની સાથે જ રાખે છે. જાડા-
 ૩.૩ માં બતાવેલ અંકડા પરથી સ્પષ્ટ જણાવ શકાય, અને એ પણ જોવા મળે
 છે કે કોઈ કુટુંબ બાકના મડાનમાં રહેતા જોવા મળ્યા નથી. એકંદરે ઘરની
 સ્થિતિ દયનીય હતી.

ડોહો : ૩.૨ ઇપરાનો પ્રકાર

ક્રમ	પટેલાનું નામ	ઔરહાની સંખ્યા				દિવાલનો પ્રકાર		વસ	ઇપરાનો પ્રકાર		પતરા	સ્ટેક	મોતમો		કુલ
		૧	૨	૩	૪	માટી	ઇંટ	પથ્થર	સંકો	દેવી નીચાઈ	દેવી નીચાઈ		માટીડીમી	કા ની	
૧	દાદરા	૨	૧૪	૧૫	૧	૩૦	૨	-	-	૨૫	૪	૬	૩૧	૧	૩૨
૨	સેલવાસ-૧	-	૧૫	૩૦	૪૨	૮૧	૬	-	-	૫૦	૩૮	૮	૮૭	-	૮૭
૩	સેલવાસ-૨	૪	૨૮	૪૯	૫૧	૧૨૩	૪	-	૧૪	૮૫	૪૫	૬	૧૨૬	૩	૧૩૨
૪	નરેલી	૧૦	૪૨	૨૬	૨૦	૬૩	-	-	૧૬	૫૦	૧૭	૨	૬૫	૩	૬૮
૫	સંઘ	૨૧	૫	૩૮	૬	૧૭	-	-	૫૫	૨૫	૧૬	-	૬૫	૫	૭૦
૬	ડેલસી	૬૮	૪૫	૧૩	૪	૧૩૦	૧	-	૧૨૭	૭૨	૭૮	૧	૧૨૬	૪	૧૩૦
૭	દમણા	-	૨૪	૯૬	૩૧	-	-	-	૧૫૧	૮૨	૫૬	-	૧૪૯	૨	૧૫૧
૮	અબોલી	૧૪૧	૧૬	૨	૨	૧૬૦	૧	-	-	૩૭	૬૪	-	૧૬૧	-	૧૬૧
૯	ખાનસેલ	૫૬	૫૪	૭	૨	૧૧૨	-	-	૭	૬૬	૧૯	-	૮૯	૩૦	૧૧૯
૧૦	ફુદાની	૧	૨૪	૩૩	૭	૬૫	-	-	-	૪૦	૮	-	૪૨	૨૩	૬૫
૧૧	મદિનો	૮૫	૮	૩	-	૬૬	-	-	૮૭	૪	૫૬	-	૯૬	-	૯૬

કુલ ૩૮૮ ૨૭૫ ૩૧૨ ૧૬૬ ૯૦૭ ૧૪ ૧૪૧ ૪૬૪ ૬૫૪ ૪૦૪ ૩૩૯ ૪૦૪ ૨૬ ૨ ૧૦૭૦ ૭૧ ૧૧૪૧

૨૬૧

૩૪.૦૮ ૨૪.૫૪ ૧૦.૭૩ ૧૦.૭૩ ૩૪.૦૮ ૨૪.૫૪ ૧૦.૭૩ ૧૦.૭૩ ૩૪.૦૮ ૨૪.૫૪ ૧૦.૭૩ ૧૦.૭૩ ૩૪.૦૮ ૨૪.૫૪ ૧૦.૭૩ ૧૦.૭૩

ડોહો : ૩.૩

ક્રમ	જાતનું નામ	પશુ માટેની છાપરી સાથે છે ?		ભાડાના મકાનમાં રહી છે ?		કુલ
		હા	ના	હા	ના	
૧	ઘોડિયા	૧૧૫	૭૧	-	૧૮૬	૧૮૬
૨	દૂબળા	૬	૮	-	૧૪	૧૪
૩	ડાયોડી	-	૨	-	૨	૨
૪	ડોહલા	૨૨૮	૮	-	૨૩૬	૨૩૬
૫	ઠોર ડોળી	૮	-	-	૮	૮
૬	નાયડા	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૫૬૮	૯૭	-	૬૬૫	૬૬૫
કુલ		૯૫૫	૧૮૬	-	૧૧૪૧	૧૧૪૧

ડોહો : ૩.૩

ક્રમ	પટેલાતનું નામ	પશુ માટેની છાપરી સાથે છે ?		ભાડાના મકાનમાં રહી છે ?		કુલ
		હા	ના	હા	ના	
૧	દાદરા	૧૭	૧૫	-	૩૨	૩૨
૨	સેત્તાર-૧	૫૫	૩૨	-	૮૭	૮૭

યાવુ...

ડોઠો : ૩.૩... ચાલુ..

	પટેલજનનું નામ	પશુ માટેની ઊપસી સાથે છે ?		ભાડાના મડાનમાં રહે છે ?		કુલ
		હા	ના	હા	ના	
૩	સેતવાસ-૨	૮૧	૫૫	-	૧૩૬	૧૩૬
૪	નરોલી	૫૨	૪૬	-	૯૮	૯૮
૫	રાંધા	૭૦	-	-	૭૦	૭૦
૬	ડેલવણી	૧૦૫	૨૫	-	૧૩૦	૧૩૦
૭	દપાડા	૧૫૧	-	-	૧૫૧	૧૫૧
૮	ખાંભોલી	૧૫૭	-	-	૧૫૭	૧૫૭
૯	ખાંભોલી	૧૧૫	૪	-	૧૧૯	૧૧૯
૧૦	દુધની	૬૫	-	-	૬૫	૬૫
૧૧	માદોની	૮૭	૬	-	૯૩	૯૩
કુલ		૬૫૫	૧૮૬	-	૧૧૪૧	૧૧૪૧
ટકા		૩.૭૦	૧૬.૩૦			

ઘર વખરીની સાધનો :

ઘર વખરીમાં સામાન્ય રીતે તંબાના, બેલ્યુમિલિયમના, પિત્તળના સ્ટીલના, માટીના, કાચના અને અન્યના લોખંડના ડબ્બા, તલાસરી, પ્લાસ્ટીકના વગેરે વાસણો વખરીમાં હોય તેવું સામે છે. જે કોઠા ૩.૪ પરથી પણ દેખાઈ આવે છે. સમગ્ર રીતે જોઈએ તો મોટે ભાગે બેલ્યુમિલિયમના વાસણો વધારે પ્રમાણમાં લોકો વાપરે છે. કુલ વાસણોની સંખ્યામાંથી ૩૩.૩૭ % બેલ્યુમિલિયમના વાસણો, ૧૨.૩૧ % પિત્તળના વાસણો, ૨૨.૩૭ % સ્ટીલના વાસણો, ૨૩.૪૭ % માટીના વાસણો, ૪.૬૮ % કાચના વાસણો ૩.૨૦ % તંબાના વાસણો અને ૦.૩૦ % અન્ય વાસણો જોવા મળે છે. આ પ્રદેશમાં સ્ટીલના વાસણોનો ઉપયોગ વધારે હોવાથી સ્ટીલના વાસણોનું પ્રમાણ પણ સારું એવું જોવા મળે છે. ગુજરાતના આદિવાસીઓ કરતાં આ પ્રદેશના આદિવાસીઓ પાસે સ્ટીલનાં ત્રેજ અન્ય વાસણો વધુ જોવા મળે છે. જ્યારે ગુજરાતના આદિવાસીઓમાં માટીના વાસણો વધારે જોવા મળે છે. કુલ ૧૧૩૪ કુટુંબો પાસે ૨૨૬૪૧ વાસણો છે એટલે કે સરેરાશ કુટુંબદીઠ ૨૦ વાસણો છે. ઘોડિયા અને દૂબળા જાતના કુટુંબો પાસે સાંધી વધુ વાસણો છે. સરેરાશ ૩૧ વાસણો આ જાતના પાસે છે. જ્યારે કાધોડીના કુટુંબ પાસે સરેરાશ ૬૬૫ ૪ વાસણો જ છે. જે સાંધી એક પ્રમાણમાં ગણાય. તેવીજ રીતે કોડલા પાસે ૧૬, વારલી પાસે ૧૭ અને ઠોરડોની પાસે ૧૬ વાસણો સરેરાશ છે. પટેલાત પ્રમાણે કુટુંબદીઠ સરેરાશ વાસણોની સંખ્યા જોઈએ તો સાંધી વધુ સરેરાશ વાસણો સેલવાસ-૧ માં ૩૨, દાદરામાં ૨૬ અને સેલવાસ-૨ માં ૨૮ વાસણો છે. જ્યારે સાંધી મોટા સરેરાશ વાસણો દૂબળામાં ૮, ખાનવેલામાં ૯ અને મદિનેનીમાં ૧૧ વાસણો સરેરાશ કુટુંબદીઠ જોવા મળે છે.

કોષ્ટક : ૩.૪ ઘર વખરીની સાધનો

ક્રમ	જાતનું નામ	સંભા	બેલ્યુમિનરમ	પિત્તળ	સ્ટીલ	ખાટી	કાચ	અન્ય	વાણિજ્યની કુલ કિંમત	કુલ વાણિજ્ય	
૧	ઘોડિયા	૧૮૬	૫૪	૧૭૦૪	૯૧૬	૧૨૧૭	૧૩૬૮	૫૩૮	૧૪	૭૮૬૧૨	૫૮૧૧(૩૧)
૨	ફૂબળા	૧૪	૫	૨૦૦	૬૧	૫૬	૬૮	૫૧	-	૪૭૫	૪૪૧(૩૧)
૩	કાપોડી	૨	૧	૧	-	૨	૩	-	-	૮૭	૭(૪)
૪	કોડિલા	૨૩૬	૨૨૦	૧૬૨૯	૪૨૭	૧૩૪૫	૮૨૮	૫૦	૬	૭૪૮૩૫	૪૫૦૫(૪૯)
૫	કોરડોની	૮	૪	૫૧	૧૧	૩૩	૨૯	-	૧	૧૫૦૪	૧૨૬(૧૬)
૬	નાલકા	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારકી	૬૮૮	૪૫૧	૪૦૭૦	૧૪૦૯	૨૪૪૯	૩૦૮૭	૫૦૪	૪૮	૧૮૬૭૬૬	૧૨૦૪૮(૧૭)
કુલ	૧૧૩૪	૭૩૫	૭૬૫૫	૨૮૨૪	૫૧૩૨	૫૩૮૩	૧૧૪૩	૬૯	૩૫૦૬૯૯	૨૨૬૪૧(૨૦)	
ટકા	૩.૨૦	૩૩.૩૭	૧૨.૩૧	૨૨.૩૭	૨૩.૪૭	૪.૬૮	૦.૩૦			૧૦૦.૦૦	૪૬

નોંધ : કૌંસના દશવિંશ ગરેરાના કુટુંબકીઠ સંબંધ છે.

ડોહો : ૩.૪ ઘર વખરીનાં સાધનો

પરેણાનું નંબ	તોળાના	સેલ્યુમ-શીયમના	પિત્તનાનાં	સ્ટીલનાં	ખાટીનાં	ડાકનાં	અના	કુલ વાલસાનો	કુલ બેલકો
૧ દહારી	૩૨	૧૦	૩૧૮	૧૩૭	૨૩૫	૬૪	-	૬૨૪	૨૬
૨ પેલસા-૧	૮૭	૨૩	૮૦૬	૪૪૬	૭૦૩	૩૩૩	૫	૨૮૩૨	૩૨
૩ પેલસા-૨	૧૩૧	૧૪	૧૩૧૮	૪૬૬	૧૦૪૨	૩૬૭	૧૬	૩૭૩૬	૨૮
૪ નરોલી	૬૮	૩૮	૫૬૮	૪૦૫	૬૬૧	૨૦૮	-	૨૨૫૭	૨૩
૫ રાંના	૩૦૭	૫૬	૫૪૪	૪૬૮	૨૨૭	-	-	૧૪૮૬	૨૧
૬ ડેલસા	૧૩૦	૭૨	૬૭૧	૨૬૬	૩૩૫	૮૧	-	૧૬૫૭	૧૨
૭ દપાડા	૧૫૧	૨૬૬	૧૨૧૦	૩૬૪	૬૬૪	૩૪	-	૩૪૭૨	૨૩
૮ અબોલી	૧૫૭	૧	૧૨૦૮	૮૭૧	૬૦૭	-	-	૩૬૦૧	૨૫
૯ બાસેલ	૧૧૭	૧૮૧	૨૦૬	૨૦૭	૨૧૫	૫	૧૦	૧૦૨૬	૨૬
૧૦ દુધા	૬૫	૬૬	૮૬	૧૦૬	૧૪૫	૧૪	૩૭	૫૨૧	૮
૧૧ માલેના	૬૬	૫	૬૧૧	૧૭૭	૨૧૬	૭	૧	૧૧૨૩	૧૧
કુલ	૧૧૩૪	૭૩૫	૭૬૫૫	૫૧૩૨	૫૩૮૩	૧૧૪૩	૬૬	૨૨૬૪૧	૨૦
ટકા		૩.૨૦	૩૩.૩૭	૧૨.૩૧	૨૨.૩૭	૪.૬૮	૦.૩૦	૧૦૦.૦૦	૨૬

૩૩૬૧

દાદરા નગર હવેલી સંઘ પ્રદેશમાં તપાસેલ કુટુંબો પાસે ઘરવખરીના અન્ય સાધનો જેવા કે ફરનિયર, સાયકલ, ઘડિયાળ, રેડિયો, સીવવાનો સંચો, માછલા પકડવાની જાળ, શિડારી સાધનો, દારુ બનાવવાના સાધનો, તાડીના સાધનો, વાજિંત્રો, ફાન્સ/ચિમની, ટોપલા-ટોપલી, દળવાની ઘંટી, પ્રાયમસ, પેટી બેટરી વગેરે જોવા મળે છે. આ બધાં સાધનોનું પ્રમાણ સમગ્ર રીતે જોઈએ તો કુટુંબ દીઠ ૧૦ સાધનો છે. વધુમાં વધુ અર્ધા સાધનો ઘોડિયા કુટુંબો ધરાવે છે, જે કુટુંબદીઠ સરાસરી ૧૪ સાધનો દેખાઈ આવે છે. જ્યારે સાંથી બોલા સાધનો ડાઘોડી પાસે મળે છે. તેમણે ટોપલા, ફાન્સ અને ઘંટી આ ત્રણ જ સાધન આ લોકો પાસે જોવા મળ્યા છે. દરેક જાતનાં ઘર દીઠ એક દળવાની ઘંટી કાબજ જોવા મળી છે તેમજ સરેરાશ ચાર ટોપલા પણ જોવા મળે છે. ઘોડિયા જાતિના કુટુંબો પાસે ઘર દીઠ કાબજ બે ખાટલા જોવા મળે છે. જ્યારે ડોડલા અને વારલીના કુટુંબોમાં બે ઘર દીઠ એક ખાટલાનું પ્રમાણ જોવા મળે છે તેનો અર્થ એ થયો કે દરેક કુટુંબમાં એક ખાટલો પસ નથી. સાયકલ, ઘડિયાળ અને રેડિયોમાં પણ ઘોડિયા કુટુંબો પાસે સારું મેનું પ્રમાણ છે જ્યારે વારલી અને ડોડલા પાસે હમર ખાટલાનું પ્રમાણ જસાણું તેમ જ મૂળ બોલા છે. ડોરડોલી અને ડાઘોડી પાસે અમદાં કંઈ સાધનો નથી. દારુ બનાવવાના સાધનો જોઈએ તો સાંથી વધુ પ્રમાણ ડોડલ અને ડોરડોલી જાતિના કુટુંબોમાં ઘરદીઠ સરેરાશ બે સાધનો (દારુ માળવાના) જોવા મળે છે. જ્યારે વારલીમાં સરેરાશ એક ડરતાં પંસ બોલુ જોવા મળે છે. ઘોડિયા અને દૂબળા જાતિઓ પાસે આ સાધનો મૂળ જ બોલા જોવા મળે છે. જે ડોલા-૩.૫ પરથી સ્પષ્ટ જોઈ શકાશે ફાન્સ કે ચિમની કાબજ બધી જ જાતિઓમાં દરેક ઘરે છે. પ્રાયમસ, પેટી, બેટરી જેવી વસ્તુઓનું પ્રમાણ ઘોડિયા કુટુંબોમાં વધારે છે. જ્યારે બીજી અન્ય જાતિઓમાં આ પ્રમાણ બોલુ વસ્તુ જોવા મળે છે. પટેલાન પ્રમાણે ફરનિયરનું પ્રમાણ જોઈએ તો ખાટલા પાસે સેલવાસ-૧, ૨ અને નરોલી પટેલાનોમાં ઘર દીઠ બેથ પસ વધારે જોવા મળે છે જ્યારે અન્ય પટેલાનોમાં ઘર દીઠ એક પસ જોવા મળતા નથી એટલે કે કેટલાય ઘરોમાં ખાટલા વગેરે નથી. દારુ માળવાના સાધનોનું પ્રમાણ સાંથી વધુ બીજોલી અને દપાડા પટેલાનોમાં જોવા મળે છે. જ્યારે અર્ધા સાધનો દાદરા

પટેલનામાં એક પણ જોવા મળ્યા નથી તેનું કારણ શું હોય છે એ જાણીએ
 હોય તો કે દારુબંધી વાળું ગુજરાતનો પ્રદેશ તેની કરતે ચારે બાજુ છે.
 તાડીના સાધનો સમગ્ર દેશમાં વધારેમાં વધારે જોવા મળ્યા છે. આ
 પ્રદેશમાં તાડી / જજીરીના ઝાડ ખૂબ જ ઘણાં છે. આ ઉપરાંત ઘરમાં
 શિડારના સાધનો તેમજ માછલાં પકડવા માટેનાં સાધનો (અશુક જે ખાસ કરીને
 દમણ-ગંગાના ડિનારા પર આવેલા પટેલોના આદિવાસીઓ પાસે જોવા મળે
 છે. ખાસ કરીને દરેક ઘરે જજીરીમાંથી બનાવેલ ચટાઈઓ (સાદડીઓ)
 હોય છે. તેનો ઉપયોગ બેસવા તેમજ સૂઈ રહેવા માટે કરવામાં આવે છે.
 બાવી સાદડીઓ તેઓ જરૂર પુરતી જાતે જ બનાવી લેતા હોય છે. ટુંકમાં
 સમગ્ર ઘરવખરીનાં સાધનો અને રહેઠાણ ઘોડિયા જાતિના કુટુંબો પાસે કંઈક
 ઠીક છે જ્યારે વારલી, ડાઘોડી અને ડોર કોળી જાતિઓના કુટુંબો પાસે
 ખાવા બોતલ સાધનો ખૂબ જ ઓછા છે એકંદરે પરિસ્થિતિ દયનીય છે.

કોડો : ૩.૫ ઘરવઘરી અન્ય સાધનો

ક્રમ	જાનિનું નામ	કુટુંબ	ખાટલ	પલંગ	ટેબલ	સાચડલ	ઘડિયાળ	રેડીયો	સીવૂવનો સંચો	માછલીની જાળ	સિડારૂના સાધનો	દારૂનો સાધનો
૧	ઘોડિયા	૧૮૬	૩૧૯	૫૬	૧૩૫	૧૧૧	૧૧૧	૭૮	૭	૩૧	૪	૪૧
૨	દૂબળા	૧૪	૧૦	૩	૫	૫	૮	૬	-	૧	-	૧
૩	ડાથોડી	૨	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
૪	ડોડલા	૨૩૬	૧૧૯	૫	૩૦	૨૩	૩૬	૧૨	૮	૯૯	૫	૪૦૨
૫	ઠોર ડોબી	૮	-	-	-	-	-	-	૧	૧	-	૧૫
૬	નાયડા	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૬૮૮	૩૧૫	૩૯	૮૭	૮૯	૧૨૦	૬૬	૫	૧૨૫	૨૨	૫૪૬
કુલ		૧૧૩૪	૭૬૩	૧૦૬	૨૫૭	૨૨૮	૨૭૫	૧૬૨	૨૧	૨૫૭	૩૧	૧૦૦૫

કોષ્ટક : ૩.૫ ઘરવખરીનાં અન્ય સાધનો

ક્રમ	અભિનંદનના નામ નાકીના સાધનો	જામવજો	ફામસ	ટોપલ	ઘાંટી	પ્રાયમસ	પેટી	બેટરી	અન્ય	કુલ સાધનો	
૧	ઘોડિયા	૧૪	-	૧૭૧	૮૦૦	૧૫૯	૭૬	૩૨૬	૧૪૯	૭૨	૨૬૭૩ (૧૪)
૨	ફૂલ	-	-	૧૧	૪૭	૯	૨	૧૭	૭	૩	૧૩૫ (૧૦)
૩	ડાયોડી	-	-	૨	૨	૧	-	-	-	-	૫ (૩)
૪	ફોક્સ	૫૬	૨૭	૨૨૦	૭૭૯	૨૭૦	૧૪	૪૦	૩૪	૧૨	૨૧૯૧ (૯)
૫	ઝોર ડોલ	-	-	૮	૩૪	૮	-	-	-	-	૬૭ (૮)
૬	નામડા	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારતી	૧૧૨	૧૭	૬૮૩	૩૦૦૦	૬૮૬	૪૬	૩૧૧	૧૯૪	૧૧૫	૬૫૭૯ (૯)
	કુલ	૧૮૨	૪૪	૧૦૫૫	૪૬૬૨	૧૧૪૧	૧૩૯	૬૯૬	૩૮૪	૨૦૨	૧૧૬૫૦ (૧૦)

ડોહો : ૩.૫ ઘર-વપરજાન અન્ય સદસ્યો

પટેલાતનું નામ	ખાટલ	પલંખ	ટેબલ	સામડલ	ઘડીયાળ	રેડીયો	સીવવાનો મોડર્ન જાળ	સીવવાનો મોડર્ન જાળ	સાધનો
૧ દાદરા ૩૨ ૪૦ ૧૦ ૧૫ ૧૪ ૧૬ ૧૪ - - - -									
૨ સેલ્વાસ-૧૮૭ ૧૩૭ ૪૪ ૬૪ ૬૩ ૪૬ ૩૬ ૪ ૩ ૧૦									
૩ સેલ્વાસ-૨ ૧૩૧ ૧૮૫ ૨૪ ૫૨ ૫૩ ૮૧ ૪૬ ૧ ૧૨									
૪ નરેલી ૯૮ ૧૧૩ ૧૪ ૨૭ ૩૮ ૪૫ ૨૦ ૪ ૨૦									
૫ રાંધા ૭૦ ૩૬ ૧ ૮ ૭ ૬ ૩ - - ૮૮									
૬ કેલસા ૧૩૦ ૫૨ ૪ ૨૩ ૨ ૭ ૫ ૧ ૧૩ ૧૧૧									
૭ દપડા ૧૩૧ ૬૪ ૪ ૧૬ ૧૬ ૨૮ ૧૨ ૧ ૨૧૭									
૮ અબોલી ૧૫૭ ૬૭ ૨૩ ૨૩ ૨૮ ૨૭ ૧૮ ૪ ૩૫૪									
૯ ખાન્સેલ ૧૧૭ ૨૩ ૩ ૬ ૫ ૩ ૧ ૧ ૧૦૫									
૧૦ દુધની ૬૫ ૨૮ ૧ ૧૦ ૧ ૭ ૨ - ૫૭									
૧૧ મોદિયા ૯૬ ૧૫ ૧ ૧૩ ૧ ૩ ૨ ૩ ૪ ૩૧									
કુલ ૧૧૩૪ ૭૬૩ ૧૦૬ ૨૫૭ ૨૨૮ ૨૭૫ ૧૬૨ ૨૧ ૨૫૭ ૩૧ ૧૦૦૫									

ડાહો : ૩.૫ ઘરવપરાણના અન્ય સાધનો

પટેલતનુ નામ	ભાડીનાં	વાજિંમો	કાનસ	ટોપલ	ઘાટી	પ્રાપ્તમલ	પેટી	લેટરી	અન્ય	ઘરવપરાણના સાધનોની કુલ સિમેન્ટ(ટા.મી)
૧ દાદરા	-	-	૨૬	૧૨૦	૨૮	૧૧	૫૬	૧૭	૫	૨૪૭૭૭
૨ સેલ્વાસ-૧	૪	૨	૬૩	૩૬૬	૭૫	૫૨	૧૮૧	૮૩	૭	૬૨૬૫૩
૩ સેલ્વાસ-૨	૩	૫	૧૨૮	૪૨૨	૧૧૪	૧૭	૧૬૫	૬૩	૬૦	૬૧૪૨૬
૪ નસોલી	૮	-	૭૪	૩૭૨	૮૬	૧૦	૧૨૮	૬૭	૮૩	૬૧૦૬૪
૫ સેન્ટ્રલ	૯	-	૩૧	૧૮૬	૧૭૪	૩૨	૪	૮	૧	૩૧૯૦૧
૬ કુલ્સલી	-	-	૧૮૧	૧૫૮	૧૦૦	૪	૩૫	૨૮	-	૪૨૮૬૫
૭ દામડા	૧૪૫	-	૨૪	૧૪૬૭	૧૫૧	૧	૩૧	૨૬	-	૪૨૧૩૬૪
૮ અંબોલી	૬	૨૫	૧૪૫	૫૦૬	૧૪૧	૭	૧૫	૮૧	૧૨	૭૪૫૬૬
૯ બાનસોલ	-	૧૦	૧૭૪	૪૦૦	૧૦૦	૨	૩	૫	૪	૪૪૨૦૫
૧૦ કુલ્સલી	-	૨	૬૩	૨૫૭	૭૧	-	૨૬	૧૧	-	૪૨૦૪૭
૧૧ મહિસેરા	૭	-	૧૧૩	૪૦૬	૧૦૪	-	૧૭	૨૮	-	૬૬૩૩૨
કુલ	૧૮૨	૪૪	૧૦૬૫	૪૬૬૨	૧૧૪૧	૧૩૮	૬૩૬	૩૬૪	૨૦૨	૭૬૬૨૨૦

તારણો :

૧. આ સંઘ પ્રદેશમાં ૯૮.૪૨ % કુટુંબોનાં મકાન ડાચાં જ છે તેમાંય ડોંડણા, ઠોરડોળી, ડાચોડી અને વારતીના કૂપડા નાના હોય છે જ્યારે ઘોડિયાના મકાન મોટા હોય છે. તેમજ બેન્ડસ ઓરડાવાળા પણ હોય છે.
૨. મકાનની દિવાલ મોટેભાગે માટી અને સાંકીની જોવા મળે છે. જ્યારે ઊપરના પ્રકારમાં લીજાભાગના પાસે ઘાસનું ઊજ જોવા મળે છે. વારતી જાતિ પાસે મોટેભાગે ઘાસના ઊજ વાળાં ઘરો જ જોવા મળે છે. જ્યારે બીજી જાતિઓમાં વલ્લા ઓછા પ્રમાણમાં પણ ઘાસના ઊજ છે. ઘોડિયા પાસે નળીયાવાળા તેમજ પતરાંવાળા ઘરોનું પ્રમાણ વધારે છે.
૩. ગુજરાતના આદિવાસીઓ કરતાં આ પ્રદેશના આદિવાસીઓ પાસે સ્ટીલનાં તેમજ અન્ય વાસણો વધુ જોવા મળે છે. ઘોડિયાં અને દૂબળા જાતિ પાસે સોથી વધુ વાસણો જોવા મળે છે.
૪. ઘરવખરીના અન્ય સાધનો જેવા કે ફરનિયર, સાયકલ, ઘડિયાલ, રેડિયો, વાજીઓ, માછલની જાળી, ટોપલા-ટોપલી, પ્રાપ્તમસ વગેરે બધાં સાધનોનું પ્રમાણ સમગ્ર રીતે કુટુંબદીઠ ૧૦ છે. વધુમાં વધુ ખાવાં સાધનો ઘોડિયા કુટુંબો ધરાવે છે. જ્યારે દારુ બનાવવાના સાધનો ડોંડણા ઠોરડોળી અને વારતીમાં વધુ મળે છે. આઈ માછલા પકડવાના સાધનો મોટે ભાગે દમણ-મંગાના ડિનારા પર ખાસતી આદિવાસીઓ પાસે જોવા મળે છે.

પ્રકરણ : ૪

આર્થિક પરિસ્થિતિ

પ્રકરણ : ૪

આર્થિક પરિસ્થિતિ
=====

દાદરા અને નગર હવેલી ડેન્ડ્રાસિસ વિસ્તાર છે તે ગુજરાતના દક્ષિણે છેડ સરહદે અને મહારાષ્ટ્રની બોર્ડર ઉપર આવેલો આ વિસ્તાર ડુંગર, જંગલ અને નદીનાળા વાળો છે. ગુજરાતની પૂર્વ પટ્ટી જેમ આદિવાસી વસ્તી વાળી છે તેમ આ વિસ્તાર પણ આદિવાસી વસ્તી ધરાવે છે. દક્ષિણ ગુજરાતના આદિવાસી અને દાદરાનાર હવેલીના આદિવાસીઓના સામાજિક અને આર્થિક સંબંધો ગુજરાતના આદિવાસી સાથે સંકળાયેલા છે. આમ ભૌગોલિક વિસ્તાર જોતાં તેને ગુજરાતથી અલગ પાડી શકાય તેમ નથી. વહીવટી માળખું અલગ છે. બાકી લોકિક વ્યવહાર સરખા જોવા મળે છે.

આ વિસ્તારમાં મુખ્ય આદિવાસી વસ્તીમાં ઘોડિયા, દૂબળા, કાથોડી, કોડલા, ઠોરડોળી, નાયડા અને વારલી છે. તેમજ સંપૂર્ણ આદિવાસી વિસ્તાર કહી શકાય. દાદરા નગર હવેલીની જમીનો જોતાં ખડકાળ, ઠોરાળવાળી, કોતરોવાળી જંગલથી ઘેરાયેલી જમીનો છે. ક્યાંક ક્યાંક હલકી અને ગોરાડું જમીનો પણ છે તે જમીનોનો ઉપયોગ ખેતીમાં કરવામાં આવે છે. આવા આ વિસ્તારનું અણુયે આર્થિક પાસુ તપાસતાં તેમના જીવન વિષે પણ સ્પષ્ટ જાણી શકીશું.

દાદરા નગર હવેલીના ૪ કુલ ૭૨ ગામોને વહીવટી રીતે દશ પટેલાતમાં વહેંચેલા છે. ગુજરાતમાં જેમ ગ્રામ પંચાયતનો વહીવટ છે તેમ અહીં ગામના ગ્રામમાં વહીવટ કરવામાં આવે છે તેને પટેલાતના નામથી ઓળખામાં આવે છે. આ તમામ ગામોમાંના ૧૧૧૭૩ આદિવાસી ખાતેદારો છે તેમાંથી ૧૦ ટકા પ્રમાણે જે તે ગામમાંથી સીસ્ટમેટીક સેમ્પલિંગ કરી કુલ ૧૧૩૪ ખાતેદારોનો અહીં અભ્યાસ કર્યો છે. કોઈ ૪.૧ જોતાં દરેક પટેલાતના ગામોની સંખ્યા અને આદિવાસી ખાતેદારોનો સ્પષ્ટ ખ્યાલ આવે છે.

ડોઠો : ૪.૧ પટેલાત પ્રમાણે ગામોની અને આદિવાસી ખાતેદારોની સંખ્યા દર્શાવતો ડોઠો.

ક્રમ	પટેલાતનું નામ	ગામની સંખ્યા	આદિવાસી ખાતેદારો
૧	દાદરા	૩	૨૮૯
૨	સેલવાસ-૧	૪	૮૫૧
૩	સેલવાસ-૨	૬	૧૨૮૯
૪	જારોલી	૬	૬૬૦
૫	રધા	૪	૭૦૭
૬	ડેલવાસી	૫	૧૨૮૩
૭	દપાડા	૭	૧૫૦૨
૮	અંબોલી	૧૦	૧૫૩૨
૯	ખાનવેલ	૮	૧૧૮૩
૧૦	દૂધની	૧૨	૬૪૨
૧૧	પાંદોની	૭	૯૩૫
કુલ		૭૨	૧૧૧૭૩

અગ્રણીમાં પસંદ થયેલ કુલ ૧૧૩૪ કુટુંબો હતા જે મુખ્ય ૭ આદિવાસી જાતિઓમાં વહેંચાયેલ છે. પસંદ થયેલ કુટુંબોમાં જાતિવાર વસ્તી જોતાં વારલી ૬૦.૬૭ %, ડોડસા ૨૦.૮૧ %, ઘોડિયા ૧૬.૪૦ %, દૂબલા ૧.૨૩ %, જોષી ઠોળડોળી ૦.૭૧ %, અને ડાપોડો ૦.૧૮ % છે. આ તમામ જાતિઓનો મુખ્ય વ્યવસાય ખેતી, ખેતી ન- મજૂરી અને

ખેતી ૪- અન્ય ધંધાઓ કરતા માલુમ પડ્યા હતા. ખેતી મુખ્ય ધંધો હોવા છતાં તેમને આખા વર્ષના ભરણ પોષણનું ઉત્પાદન ન મળતાં અન્ય ધંધાઓ કરવાની ફરજ પડે છે. આથી ઉપારજતમાં ખેતમજૂરી, પશુપાલન, જંગલ મજૂરી દારુ-તાડી બનાવવો, અન્ય મજૂરી વગેરે ગૌણ ધંધા દ્વારા આવક મેળવે છે.

દાદરા નગર હવેલીમાં અનુસૂચિત જનજાતિની વસ્તી કુલ વસ્તીના ૭૮.૮૨ % છે. આમાંથી ૮૫.૬૫ % આદિવાસીઓ ખેતી અને ખેતમજૂરીમાં જોડાયેલા છે. કુલ આદિવાસીઓના ૭૩.૧૦ % વર્ગ ખેતીના વ્યવસાયમાં અને ૧૨.૮૫ % ખેતમજૂરીમાં રોડાયેલા છે. આમ આટલા મોટા વર્ગનો મુખ્ય વ્યવસાય ખેતી હોવા છતાં વર્ષ ભરના રોટલા માટે બીજી મજૂરી કે ધંધાઓ ઉપર આધાર રાખવો પડે છે. કારણ કે ખેતી માટેની જમીનો પૂરતા પ્રમાણમાં નથી અને જે જમીનો છે તે પણ અગાઉ જોઈ તેમ હલકા પ્રકારની હોવાથી ઉત્પાદન ઓછું આવે છે.

અભ્યાસમાં આવરી લીધેલા ૧૧૩૪ કુટુંબો કયા કયા મુખ્ય અને ગૌણ ધંધામાં રોડાયેલા છે તેનો ડોઠા ૪.૨ દ્વારા વિગતે જ્યાલ મેળવીએ. દાદરા નગર હવેલીના ગામો પટેલાત પ્રમાણે વહેંચેલા છે. તો સૌ પ્રથમ પટેલાત પ્રમાણે ધંધાનું વર્ગીકરણ જોઈએ ત્યાર બાદ જાતિ પ્રમાણે ધંધાનું વર્ગીકરણ જોતાં સ્પષ્ટ જ્યાલ આવશે.

તપાસમાં લીધેલ કુટુંબોનો મોટો વર્ગ ખેતી ઉપર આધારીત છે જે કુલ કુટુંબોના ૯૯.૧૨ % થાય છે. ફક્ત ૦.૮૮ % કુટુંબો એવા હતા કે જે નોકરી કરતા માલુમ પડ્યા. આ તેમનો મુખ્ય ધંધો હતો જ્યારે તેમના ગૌણ ધંધા જોઈએ તો ખેતી ઉપરાંત અન્ય ધંધા જેવા કે ખેત મજૂરી, પશુપાલન જંગલ મજૂરી, દારુ બનાવવો, તાડી ઉતારવી અન્ય મજૂરી, નાના ધંધા કે પરચુરસ દુકાન વગેરે દ્વારા પણ આવક મેળવે છે. ગૌણ ધંધાઓમાં પણ ખેતમજૂરી દ્વારા ૫૯.૨૮ %, પશુપાલન દ્વારા ૩૨.૫૫ % આવક મેળવે છે જે બીજા ગૌણ ધંધાઓ કરતાં સવિશેષ જોવા મળે છે.

જાતિવાર ધંધાનું વર્ગીકરણ જોઈએ તો મોટાભાગની જાતિઓનો મુખ્ય ધંધો ખેતી જોવા મળે છે. ઘોડિયાના ૧૮૧ કુટુંબોનો મુખ્ય વ્યવસાય ખેતી હતો જ્યારે ૫ કુટુંબોનો મુખ્ય વ્યવસાય નોકરી હતો દૂબળા ૧૪ કુટુંબો અને ડાઘોડીના બે કુટુંબો ખેતી અને ગૌસ વ્યવસાય ખેતમજૂરી કરતા હતા. ડોકલાના ૨૩૫ કુટુંબો ખેતી અને એક કુટુંબ નોકરી કરતું હતું જ્યારે ગૌસ ધંધામાં ૧૮૭ કુટુંબો ખેતમજૂરી અને ૧૭૬ કુટુંબો પશુપાલનનો વ્યવસાય કરતા હતા. ઠોરડોળીના આઠ કુટુંબો હતા જે ખેતી એક ખેતમજૂરીમાં રોકાયેલા હતા. વારલી જાતિના ૬૮૪ કુટુંબો ખેતી અને ૪ કુટુંબો નોકરી કરતા હતા. ગૌસ ધંધામાં ૫૬૦ ખેતમજૂરી અને ૨૬૮ પશુપાલનનો વ્યવસાય કરતા હતા. આમ સમગ્ર પરિસ્થિતિ જોતાં એકલી ખેતી ઉપર આધારિત કુટુંબોની સંખ્યા નથી. ટૂંકમાં તેમને ખેતી ઉપરાંત પશુપાલન, ખેતમજૂરી ત્રણે અન્ય મજૂરી કે નાના ધંધા રોજગાર કરી આવક મેળવી પોતાના કુટુંબનું ભરણ પોષણ કરવું પડે છે. આમ મુખ્ય વ્યવસાય ખેતી હોવા છતાં એક પણ કુટુંબ એવું જોવા મળ્યું નથી કે ખેતી દ્વારા પોતાના કુટુંબનું ભરણ પોષણ કરતું હોય. તેમજ એક કરતાં વધુ વ્યવસાય પણ કરવા પડતા હોય છે. દરેક કુટુંબ પાસે વત્તા ઓછા પ્રમાણમાં જમીન હોવા છતાં આમ કેમ બન્યું તે વિગતે જોઈએ.

ડોહો : ૪.૨ ધંધા પ્રમાણે વર્ગીકરણ

ક્રમ	પટેલાનું નામ	મુખ્ય ધોરણે	બેલી નોંડરી	કુલ કુટુંબો	બેમજરી	પરિપાકન	જાલમજરી	દારૂ-બીડી	નોંડરી	ધોર	અન્ય
1	દાદરા	૩૨	-	૩૨૦	૨૦	-	-	-	૨	-	-
2	સેલમાસ-૧	૮૫	૨	૮૫૦	૩૬	-	૪૪	૪૪૨	૨૪	૨	૮
3	સેલમાસ-૨	૧૨૮	૨	૧૩૧	૧૧૧	૧	-	-	૨૧	૬	-
૪	નરોલી	૬૭	૧	૬૮	૮૪	-	-	૬	૨	૫	-
૫	રંધા	૬૮	૨	૭૦	૭૬	૭૦	-	-	૧	-	-
૬	કુલસલી	૧૩૦	-	૧૩૦	૧૦૨	૩૪	-	-	-	-	૧
૭	દપાડા	૧૫૦	૧	૧૫૧	૨૪૧	૧૪૨	-	૧	૨૧	-	૧
૮	ખંભોલી	૧૫૭	-	૧૫૭	૨૪૨	૧૪૧	૪૪	૪૪	૪	૬	-
૯	ખાન્સેલ	૧૧૭	-	૧૧૭	૬૫	૪૮	-	-	-	-	૨
10	દુધા	૬૪	૧	૬૫	૭૪	૬૬	-	-	-	૧	૧
11	મદિમે	૫૭	૧	૬૭	૪૮	-	૧	-	-	-	૧૧
કુલ		૧૨૪	૧૦	૧૩૪	૭૦૭	૪૨૪	૧	૨૭૦	૧૬૪	૨૦	૨૪ ૬૧૧૪૩૦
ટકા		૮૬.૧૨	૦.૮૮		૫૬.૨૮	૩૨.૫૫	૦.૦૭	૦.૨૦	૪.૬૪	૧.૩૦	૧.૫૭ ૧૦૦.૦૦

ડોહો : ૪.૨ ધંધા પ્રમણો વર્ગડરસ

ક્રમ	જાતિનું નામ	મુખ્ય ધંધો	ખેતી નોંડરી	કુલ	ખેતમજૂરી	ખુણાતમ	ખેતમજૂરી	દારૂ/બીડી	નોંડરી	ધંધો	અન્ય
૧	ઘોડિયા	૧૮૧	૫	૧૮૬ (૧૬.૪૦)	૧૧૦	૧૬	-	૭	૨૮	૧૧	૪
૨	દૂબળા	૨૪	-	૧૪ (૧.૨૩)	૧૧	૧	-	-	૧	-	-
૩	ડાયાંડી	૨	-	૨ (૦.૧૮)	૧	-	-	-	-	-	-
૪	ડોડલા	૨૩૫	૧	૨૩૬ (૨૦.૮૧)	૧૮૭	૧૭૬	-	૨	૨	૫	૨.
૫	ઢોર ડોળી	૮	-	૮ (૦.૭૧)	૮	૭	-	-	-	-	-
૬	નાયડા	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારતી	૬૮૪	૪	૬૮૮ (૫૦.૦૦)	૫૯૦	૨૯૮	૧	૫	૩૫	૪	૧૮
કુલ	૧૧૨૪	૧૦	૧૧૩૪	૯૦૭ (૧૦૦.૦૦)	૪૯૮	૪૯૮	૧	૧૪	૬૬	૨૦	૨૪

જમીન :

દાદરા નગર હવેલી વિસ્તારના કુલ ખાતેદારો ૧૧૮૨૫ છે અને તેમની જમીન ૨૨૫૫૮.૫૭ હેક્ટર છે એટલે કે સરેરાશ ખાતેદારદીઠ ૧.૯૧ હેક્ટર થાય. તેવી જ રીતે અનુસૂચિ જનજાતિના ખાતેદારો ૧૦૬૩૫ છે અને તેમની કુલ જમીન ૧૭૦૬૬.૫૦ હેક્ટર છે એટલે સરેરાશ આદિવાસી ખાતેદાર દીઠ ૧.૬૦ હેક્ટર જમીન છે. આનો અર્થ એ થયો કે દાદરા નગર હવેલી વિસ્તારમાં આદિવાસી વસ્તી ૮૦ % જેટલી છે જ્યારે તેમની પાસે જમીન અન્ય લોકો કરતાં ઘણી ઓછી છે. આપણા સર્વેક્ષણમાં કુલ ૧૧૩૪ ખાતેદારો પાસે ૨૩૬૫.૮૦ હેક્ટર જમીન જે તે ખાતેદારોના નામે જોવા મળી છે. એટલે કે સરેરાશ ખાતેદાર દીઠ ૨.૦૮ હેક્ટર જમીન છે. આ જમીનનું પ્રમાણ પટેલાત પ્રમાણે જોઈએ તો સૌથી વધુ સરેરાશ ખાતેદાર દીઠ (૩.૬૧ હેક્ટર) જમીન માદેમ્ની પટેલાતમાં છે. અને સૌથી ઓછી સરેરાશ ખાતેદારદીઠ (૧.૦૮ હેક્ટર) જમીન દાદરા પટેલાતમાં છે. કોઠા-૪.૩ માં જોતાં જણાય છે કે દાદરા-નગર હવેલી વિસ્તારના પટેલાતોમાં સરેરાશ જમીન ઓછી છે જ્યારે બાકીના અન્ય વિસ્તારમાં અને ખાસ મહારાષ્ટ્ર રાજ્યની સરહદ પરના પટેલાતોમાં સરેરાશ ખાતેદાર દીઠ જમીન વધારે જોવા મળે છે. જાતિવાર જોઈએ તો સૌથી વધુ સરેરાશ ખાતેદારદીઠ જમીન કોંકણા (૨.૫૬) અને વારલી (૨.૧૧ હેક્ટર) જાતિમાં છે. જ્યારે ઓછામાં ઓછી સરેરાશ ખાતેદાર દીઠ જમીન કાથોડી (૦.૦૩ હેક્ટર) અને દૂબળા ૦.૫૬ હેક્ટર) પાસે છે. ઘોડિયા અને ઠોર કોળીમાં આ પ્રમાણ અનુક્રમે ૧.૫૪ હેક્ટર અને ૧.૪૭ હેક્ટર છે.

બેડ હેડ :

બધા ખાતેદારોની રીત ૭-૧૨ મુજબ જોઈએ તો ૭૪.૯૬ % લોકોની જમીન નધી અને અવિભાજ્ય સરતે મળેલી છે જ્યારે ૨૫.૦૪ % લોકોની જમીન

વારસાગત મળેલ છે. અહીં સેન્ટીની વિગત પત્રક-૬ પરથી પણ લીધી છે.
 તેમાં ૬ કોડ નંબર છે. (૧) જાતે (૨) મજૂરીથી (૩) મલોને - ઉચ્ચક
 પૈસાથી (૪) ભાગે (૫) અન્ય અને (૬) કબજો તેનો પણ માલિક બીજો. આમ
 ઉપર પ્રમાણે ૭ સેન્ટીની વિગત અનુક્રમે ૯૭.૦૭ %, ૦.૬૧ %, ૧.૪૬ %,
 ૦.૮૭ %, ૦.૮૭ % અને ૦.૦૬ % જોવા મળે છે. દૂંડમાં મોટે ભાગે
 ખોતે જ જમીન ખેડતા જોવા મળ્યા છે.

ડોહો : ૪.૩ જમીન અને તેના રાત પ્રમાણે વર્ગીકરણ

ક્રમ	પટેલાનું નામ	જમીનનો વિસ્તાર હેક્ટર ચોરે	જમીનનો રીત-૭-૧૨ મુજબ ખાતેબાર નવી અને બદલાની દીઠ અવશ્યજ્ય ચરેરાશ ચરત વાસ્તવિકન ફુલ	૧	૨	૩	૪	૫	૬
૧	દાદરા	૩૪, ૪૪	૧.૦૮	૨૬	૩૨	૩૨	-	-	-
૨	સેલવાસ-૧	૧૨૬, ૪૩	૧.૪૩	૭૧	૮૭	૮૭	-	-	-
૩	સેલવાસ-૨	૧૭૪, ૩૦	૧.૩૩	૧૧૭	૧૩૧	૧૩૦	-	૧	-
૪	નરોલી	૧૦૨, ૮૨	૧.૦૫	૯૬	૯૮	૯૬	-	૨	-
૫	રેન્દ્રા	૧૮૪, ૬૬	૨.૬૪	૭૦	૭૦	૬૫	૧	-	-
૬	ડેલસી	૨૮૬, ૫૦	૨.૨૦	૭૦	૧૩૦	૧૨૯	-	૧	-
૭	દમણ	૨૯૯, ૧૯	૧.૯૮	૧૫૧	૧૫૧	૧૫૦	૮	૨	-
૮	બાંબોલી	૩૬૪, ૫૫	૨.૩૨	૧૫૦	૧૫૭	૧૫૦	૫	૨	-
૯	ખાનવેલ	૨૮૬, ૬૨	૨.૪૫	૩૬	૧૧૭	૧૦૬	૩	૬	-
૧૦	દુધની	૧૫૯, ૪૨	૨.૪૫	૨	૬૫	૬૫	-	-	-
૧૧	મોદોની	૩૪૬, ૮૭	૩.૬૧	૬૧	૯૬	૮૯	-	૬	૧
ફુલ		૨૩૬૫, ૮૦	૮૫૦	૨૮૪	૧૧૩૪	૧૦૯૯	૭	૧૦	૧ / ૧૧૪

કુમ જાતિનું નામ જુખીમનો વિસ્તાર રીત ૭-૧૨ મુજબ
 હેડટર અંદે ખાનેઘાર બાદલાની નવી
 દીઠ અને અવીલાજય અમે અવીલાજય
 સરરાશ શરને વારસા જુખીન

क्र	विवरण	रकम	५८	१.५४	१५८	२८	१८३	-	-	४	-
१	होडिया	२८५	५८	१.५४	१५८	२८	१८३	-	-	४	-
२	होडिया	८	२१	०.५८	१३	१	१४	-	-	-	-
३	दायोडी	-	५	०.०३	-	२	२	-	-	-	-
४	होडिया	५१०	५२	२.५८	१७७	५८	२२५	२	५	५	१
५	होरे डोली	११	७५	१.४७	५	३	८	-	-	-	-
६	नायडा	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
७	वास्तवी	१४४८	४७	२.११	४८७	१८१	५५७	५	१२	४	५
८	कुल	२३५५	८०	२.०८	८५०	२८४	१०८८	७	१७	१०	११४४
९	कुल	२३५५	८०	२.०८	८५०	२८४	१०८८	७	१७	१०	११४४

જમીન માલિકી હેડ :

સર્વેક્ષણ થયેલ કુટુંબોએ ધારણ કરેલ કુલ રૂ.૨૩૬૫.૮૦ હેક્ટર જમીનમાંથી રૂ.૨૩૪.૮૬ હેક્ટર (૯૮.૨૭ %) જમીન પોતાની માલિકીની જાતબેડ નીચે જોવા મળી છે. જ્યારે બાકીની જમીન બીજાના હબજામાં એટલે કે ૫.૨૯ હેક્ટર (૦.૨૨ %) જમીન ગીરો આપેલ પણ જાત બેડ નીચે, ૨૮.૫૬ હેક્ટર (૧.૨૧ %) જમીન ગણોત્રે આપેલ કે ભાડે આપેલ અને ૭.૦૬ હેક્ટર (૦.૩૦ %) જમીન ગીરો આપેલ અને ગીરોદારના હબજામાં જોવા મળી છે. ખાસ તો આ જે જમીન બીજાના હબજામાં ગઈ છે તે બધી વારતી જાતની ગઈ છે સિવાય કોડલા જાતની ૬.૬૧ હેક્ટર ગણોત્રે ગયેલી છે. જ્યારે બાકીની કોઈ જાતમાં બીજાના હબજામાં ગઈ હોય તેવી જમીન જોવા મળી નથી. આ ઉપરથી એમ કહી શકાય કે વારતી અને કોડલા જાતના લોકો દેવું કરે છે અને જમીન મુડી દેવું કરે છે. કોડલાડ લોકો બીજા પાસે જમીન પણ રાખતા જોવા મળ્યા છે. અહીં ૧૧.૬૫ હેક્ટર જમીન ભાગે કે ગણોત્રે પોતાના હબજા હેઠળ જમીન રાખેલ જોવા મળી છે. તેવી જ રીતે ૯.૭૦ હેક્ટર જમીન ગીરો રાખેલ બિનમાલિકીની જોવા મળી છે. આ જમીન પણ વારતી, કોડલા અને ઘોડિયા જાતનો રાખેલ જોવા મળી છે. જ્યારે દૂબળા, કાથોડી અને ઢોળકોળી જાતનો પાસે બીજા કોઈની જમીન ખેડતા હોય તેવું ખાસ જોવા મળ્યું નથી. કોડા-૪.૪ માં અંકડા જોતા સ્પષ્ટ જ્વાલ અવશે. અને પટેલાત પ્રમાણે પણ જોઈ શકાય કે દાદરા, સેલવાસ-૨, નરોલી, ખાનવેલ અને દૂરની પટેલાતોમાં જમીનની અરસપરસ માલિકી અથવા બીજાના હબજામાં કોઈ જમીન ગઈ હોય તેવું ખાસ જોવા મળ્યું નથી. બાકીના રાન્ધા, દપાડા, સેલવાસ-૧, અંબોલી અને માંદોની પટેલાતમાં થોડીદણી જમીન બીજાના હબજામાં ફેરબદલી થઈ છે. એટલે કે ગીરો આપેલ પણ જાત બેડ નીચે હોય, ગણોત્રે આપેલ હોય, ભાગે આપેલ હોય, ગીરો આપેલ અને ગીરોદારના હબજામાં હોય વગેરે.

કોઠો : ૪.૪ જમીનના હડડ પ્રમાણે વર્ગકિલોમીટર

	પમેનના હજારમાં		જમીનના હજારમાં		જમીનના હજારમાં		ગીરો અને રાંધણીમાં
	માલિકોની જમીન	અગેરો હાથે રાખેલ	ગીરો રાખેલ	ગીરો આપેલ	ગીરો આપેલ	ગીરો આપેલ	
	હેક્ટર - આરે	હેક્ટર - આરે	હેક્ટર - આરે	હેક્ટર - આરે	હેક્ટર - આરે	હેક્ટર - આરે	હેક્ટર - આરે
૧ દાદરા	૩૪- ૪૪	-	-	-	-	-	-
૨ સેલ્વાસ-૧	૧૨૬- ૩૯	-	-	૦-૦૪	-	-	-
૩ સેલ્વાસ-૨	૧૭૪- ૩૦	-	-	-	-	-	-
૪ નરોલી	૧૦૨- ૮૨	-	-	-	-	-	-
૫ રાંધણી	૧૭૧- ૭૫	૦- ૧૫	૪ - ૭૦	-	૮-૪૧	૪-૫૦	-
૬ હેલ્વાસી	૨૮૫- ૭૫	-	-	-	-	૦-૭૫	-
૭ દપાડા	૨૭૬- ૧૬	૧૦- ૮૦	૫- ૦૦	૫-૨૫	૧૫- ૬૭	૧-૮૧	-
૮ અંબોલી	૩૬૧- ૫૪	-	-	-	૩-૦૧	-	-
૯ પાનમેલ	૨૮૬- ૬૨	-	-	-	-	-	-
૧૦ દુધની	૧૫૬- ૪૨	-	-	-	-	-	-
૧૧ મોદોની	૩૪૫- ૬૭	૧- ૦૦	-	-	૧- ૨૦	-	-

કુલ ૨૩૨૪- ૮૬ ૧૧- ૬૫ ૬- ૭૦ ૫- ૨૬ ૨૮- ૫૬ ૭- ૦૬

ડોકો : ૪.૪ જીનના હડક પ્રમાણે વર્ગીકરણ

ક્રમ	જાતિનું નામ	પોતના ડબજમાં		ગીરો રખેલ બિનામીડીની હેડટર આરે	ગીરો/જન ખેડ નીચે હેડટર આરે		બીજાના ડબજમાં		ગીરો/ગી સોદારના ડબજમાં હેડટર આરે
		માલિકીની જાત ખેડ નીચે હેડટર આરે	ભાગે કે ગણોમે રખેલ હેડટર આરે				ગીરો/જન ખેડ નીચે હેડટર આરે	બીડો અપેલ હેડટર આરે	
૧	ઘોડિયા	૨૮૫, ૬૯	-	૩, ૦૦	-	-	-	-	-
૨	દુબળા	૮, ૨૧	-	-	-	-	-	-	-
૩	કાથોડી	૭, ૬	-	-	-	-	-	-	-
૪	ડોડિયા	૬૦૪, ૦૧	૧, ૯૫	૪, ૭૦	-	-	૬, ૬૧	-	-
૫	ઢોર ડોળી	૧૧, ૭૫	-	-	-	-	-	-	-
૬	નાથડા	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૧૪૧૫, ૧૪	૧૦, ૦૦	૨, ૬૦	૫, ૨૯	૨૧, ૯૮	૭, ૦૬	-	-
કુલ		૨૩૨૪, ૮૬	૧૧, ૯૫	૯, ૬૦	૫, ૨૯	૨૮, ૫૬	૭, ૦૬	-	-
ટકા		૯૮.૨૭			૦.૨૨	૧.૨૧	૦.૩૦	-	-

ખરીદેલ જમીન અને વેચેલ જમીન :

કુલ ૧૧૩૪ ફુટબોર્માંથી ૯૦ ફુટબોર્મે -૧૬૦.૨૦ હેક્ટર જમીન ખરીદેલ છે. અને ખરીદનાર દીઠ જમીન ૧.૭૮ હેક્ટર અહીં જોવા મળે છે. આ જમીનની સરેરાશ કિંમત હેક્ટર દીઠ ૨૦૦૦ રૂ. જોવા મળે છે. એટલે કે જે જમીન લોકો ખરીદે છે તે ઘણા નીચા ભાવથી ખરીદી લે છે. આ જમીન ખરીદવાનાં મુખ્ય બે કારણો અહીં જોવા મળે છે. એક તો પેસાની સગવડ હોવાથી (૨૩.૮૮ % ના જવાબમાં) અને બીજું જમીન ઓછી ઠોસથી (૭૬.૧૨ ટકા ના જવાબમાં) અન્ય જમીન ખરીદી છે. જે જમીન ખરીદેલ છે તે લગભગ ગામમાં જ બીજાની ખરીદેલ છે. કુલ ૯૦ માંથી ૮૩ વ્યક્તિઓએ ગામમાં ખરીદેલ છે. ખાસ કરી ઘોઠિયા, કાથોડી, કોકિલા અને વારતી લોકોએ જમીન ખરીદેલ જોવા મળી છે. જ્યારે દૂબલા અને ઠોર કોળી લોકોમાં જમીન ખરીદેલ જોવા મળ્યા નથી. કોઠા ૪.૫ માં જોતાં સ્પષ્ટ જણાવ આવશે. કેલવણી અને માંદોની પટેલાતમાં કોઈએ જમીન ખરીદેલ જોવા મળી નથી.

સાથે સાથે બે પણ જોવા મળ્યું છે કે કેટલાક આદિવાસી ખેડૂતોએ જમીન વેચી પણ ફોન ૭૭ ખેડૂતોએ જમીન વેચી છે. આ જમીન સરેરાશ વેચનાર દીઠ ૨.૭૩ હેક્ટર છે અને સરેરાશ હેક્ટર દીઠ ૧૩૬૫ રૂપિયા ઉપજ્યા જે તેવું સર્વેક્ષણમાં જોવા મળ્યું છે. કોઠા ૪.૬ માં જાતિવાર અને પટેલાત પ્રમાણે જોવા મળશે. આમાં પણ લગભગ ગામમાં જ જમીન વેચેલી જોવા મળે છે. કુલ ૭૭ માંથી ૬૬ વ્યક્તિઓએ ગામમાં જ જમીન વેચી છે. અને લગભગ આ જમીન વેચનાર અને તેનાર આદિવાસી ખેડૂત જ જોવા મળે છે. આ જમીન વેચવાના મુખ્ય ત્રણ કારણ છે તેમાં ૬૨.૮૨ % કારણ જમીન નહેરમાં ચાલી જવાથી, ૧૭.૬૫ % કારણ સામાજિક પ્રસંગે માટે, ૮.૯૭ % કારણ ઘરખર્ચને પહોંચી વળવા માટે અને ૧૦.૮૬ % કારણ અન્ય છે. ટૂંકમાં આદિવાસી સમાજમાં જમીન વેચેલી કે ખરીદવી તે તેની કેટલીક મજબૂરી છે. અને આ જમીન લગભગ ખાનગી દસ્તાવેજ પર જ લખાય છે. સરકારી દફતર પર અમૂક પ્રકારની છૂટછાટથી જ બદલી થઈ શકે છે.

ડોકો : ૪.૫ જમીન ખરીદીનાં ડાટાઓ

ક્રમ	જાતિનું નામ	જમીન ખરીદી થી લા ના	કેડર કે. આરે	ડિમેન	પૂર્ણ અવકાશ હોવાથી	જમીન એકી હોવાથી	ગ્રામમાં	ગામ બહાર
૧	દાંડોડયા	૨૦	૧૬૬	૨૩, ૬૭	૧૭૬૩૨૧	૪	૬	૧૬
૨	દૂબળા	-	૧૪	-	-	-	-	-
૩	ડાથેડી	૨	-	૭, ૦૬	૨૧૦	-	૨	-
૪	ડાંડિયા	૩૫	૨૦૧	૮૬, ૭૪	૭૩૭૭૦	૮	૧૯	૩૩
૫	ઢોર ડોળી	-	૮	-	-	-	-	-
૬	નાપડા	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૩૩	૬૫૫	૪૬, ૭૩	૭૦૦૮૫	૪	૨૧	૩૨
કુલ		૯૦	૧૦૪૪	૧૬૦, ૨૦	૩૨૦૩૮૬	૧૬	૫૧	૮૩

ડોહો : ય.ક જમીન વેચાણના ડારણો

ક્રમ	જાતનું નામ	જમીન વેચી દેનાર ના ના	હેડર નં	ડિપો નં	ગામખાત	ગામખાતર પ્રસંગ	ડારણો ધરાવતી	અન્ય માલિકા હોવાથી
૧	ઘોડિયા	૧૩	૧૭૩	૧૫-૯૯	૩૦૪૨૫	૧૦	૩	૪
૨	દૂબળા	-	૧૪	-	-	-	-	-
૩	ડાપોડી	-	૨	-	-	-	-	-
૪	ડોડિયા	૨૬	૨૧૦	૬૨-૦૬	૧૦૪૦૧૦	૨૦	૨	૧૯
૫	ઠોર ડોલ	૧	૭	૦-૦૬	૪૫૦	૧	-	૧
૬	નાયડા	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૩૭	૬૫૧	૧૦૨-૩૧	૧૫૨૪૬૭	૩૫	૫	૨૪
કુલ		૭૭	૧૦૫૭	૨૧૦-૪૫	૨૮૭૩૫૨	૬૬	૧૧	૪૯

જમીનનો પ્રકાર :

દાદરા અને નગર હવેલીની જે ખેડાણ હેઠળ જમીન છે તે કેવા પ્રકારની છે તેના જવાબો ઉત્તરદાતાઓ પાસે મળવામાં આવ્યા હતા. તો તેમની પાસે કેવા પ્રકારની જમીન છે તેનો ખ્યાલ આવે તે હેતુ મુખ્ય હતો. ઉત્તરદાતા પાસે મુખ્યત્વે કચારી, બાગાયત, જરાયત, પથ્થરવાળી જમીન છે કે કેમ તે જાણવા પ્રશ્ન પુછવામાં આવ્યા હતા તેમજ જે જમીન છે તેનાં પિયત ધાથ છે કે કેમ તે જાણવા પણ પ્રયત્ન કર્યો છે. તો તેના જવાબો પટેલાત પ્રમાણે અને જાતિ પ્રમાણે કોઠા ૪.૭ માંથી બરાબર જોઈ જમીનના પ્રકારનો અંદાજ મેળવી શકાશે. કુલ ૧૭૮૨ જવાબમાંથી કચારીની જમીન છે તેવા ૧૦૨૬ જવાબ મળ્યા હતા. જે સૌથી વધુ પ્રમાણ હતું. કુલ જવાબોમાં તેનું પ્રમાણ ૫૭.૫૮ ટકા હતું. તે જ રીતે ૪૫૪ જવાબો જરાયત જમીન છે જે કુલ જવાબના ૨૫.૪૮ ટકા થાય. ૨૭૧ જવાબ પથ્થરવાળી જમીન અને ૩૧ જવાબ બાગાયત જમીન છે એટલે કે કુલ જવાબના ૧૫.૨૧ % પથ્થરવાળી જમીન અને ૧.૭૪ ટકા બાગાયત જમીન છે. સમગ્ર પરિસ્થિતિ જોતાં મોટા ભાગના કુટુંબો પાસે કચારી, જરાયત અને પથ્થરવાળી જમીનો વત્તા બોજ પ્રમાણમાં જોવા મળી છે. પણ પિયતના સાધનોના અભાવે ચોમાસા સિવાય ખેતી થઈ શકતી નથી. પિયત ધાથ છે તેવા જવાબમાં વારલી-૧૩, ઘોડિયા-૧૦, કોંડલા ૪ અને દુબળા ૨ જવાબો 'હા' માં આવે છે જ્યારે ઘોડિયા-૩ અને વારલી-૪ કોઈક વાર પિયત ધાથ છે તેમ દર્શાવે છે. બાકીના તમામ ૧૦૯૮ કુટુંબોના જવાબમાં પિયત થતું નથી તેમ જોવા મળે છે. કુટુંબમાં ૯૬.૮૩ % ના જવાબ બિન પિયત જોવા મળ્યા છે. જ્યારે ફક્ત ૨.૫૬ % ના જવાબમાં જમીન પિયત ધાથ છે અને ૦.૬૧ ના જવાબમાં એમ બતાવે છે કે કોઈક વાર પિયત ધાથ છે. તે સ્પષ્ટ બતાવે છે કે ચોમાસુ ખેતી જ મુખ્ય છે. પિયતની સુવિધા વસ્તીના ધોરણે પણ વત્તાબોજા પ્રમાણમાં જોવામાં આવી નથી. અમારા કેન્ડાઈ દરમિયાન અમે જોયું તે મુજબ હજુ. હમણાં નહેરની સુવિધા થઈ છે અને ટૂંક સમયમાં કેટલાક વિસ્તારમાં સિંચાઈઓનો તાલ મળતો થશે તેવું લાગે છે.

ડોહો : ય.૭ જમીનના પ્રકાર પ્રમાણે વર્ગીકરણ

જમીનનો પ્રકાર				પિયન થાય છે કે કેમ ?		
કુચારી	બગાયત	જરાયત	પર્યવરણી	હા	ના	કોઈકવાર
૧ દાદરા	૩૦	-	૧૫	-	૨૫	૧
૨ સેતવાસ-૧	૭૫	૫	૪૨	-	૮૪	૩
૩ સેતવાસ-૨	૧૩૧	-	૧૭	૧	૧૩૧	-
૪ નરોલી	૮૭	-	-	૫	૮૨	-
૫ રોન્ધા	૬૭	-	૪૬	૨૮	૭૦	-
૬ કેલસલી	૧૨૫	-	૧૫	૧	૧૨૬	૧
૭ દપાડા	૧૫૧	-	૧૪૬	૨	૧૫૧	-
૮ ખંભોલી	૧૩૬	૧૬	૧૭	૨૧૮	૧૪૨	૨
૯ ખાન્સેલ	૧૦૮	-	૪૨	૩	૧૧૩	-
૧૦ દૂધની	૬૨	૮	૫૭	૧૩	૬૫	-
૧૧ મોદોની	૪૪	૨	૫૧	-	૮૬	-
કુલ	૧૦૨૬	૩૧	૪૫૪	૨૭૧	૧૦૮૮	૭
ટકા	૫૭.૫૮	૧.૭૪	૨૫.૪૮	૧૫.૨૧		

ડોકો : ૪.૭ જમીનના પ્રકાર પ્રમાણે વર્ગીકરણ

ક્રમ	જાતિનું નામ	જમીનનો પ્રકાર	જરાયત	બજાયાત	ડચારી	પટ્ટરવાળી	હા	પિયત થાય છે કે કેમ ?	નં	ડોકિવાર
૧	દોડિયા	૫૮	૪	૧૭૬	૧૫	૧૦	૧૭૩	૩		
૨	દૂબળા	૨	-	૧૩	૧	૨	૧૨	-		
૩	ડાયોડી	-	-	૧	૨	-	૨	-		
૪	ડોકિસા	૯૮	૧૦	૨૧૯	૧૩૬	૪	૨૩૨	-		
૫	ઠોર ડોકી	૫	-	૭	૩	-	૮	-		
૬	નાયડા	-	-	-	-	-	-	-		
૭	વારલી	૨૯૦	૧૭	૬૧૦	૧૧૪	૧૩	૬૭૧	૪		
કુલ	૪૫૪	૩૧	૧૦૨૬	૨૭૧	૨૯	૧૦૮	૭	૧૧૩૪		
ટકા	૨૫.૪૮	૧.૭૪	૫૭.૫૮	૧૫.૨૧	૨.૫૬	૯૬.૮૩	૦.૬૧	૧૦૦.૦૦		

ખેત ઉપયોગી બોજારો :

અભ્યાસમાં આવરી લીધેલ ૧૧૩૪ કુટુંબોના ખેત ઉપયોગી બોજારો ડોઠા ૪.૮ માં દશવિધ પ્રમાણે જોઈએ તો લાડકાના હળ ૧૧૯૬ જોવા મળ્યા જેનું પ્રમાણ કુલ સાધનોમાં ૧૬.૫૦ % હતું. પ્રાચીન લોખંડના હળ ૫૦ હતા જે નહોતવત્ હતું (૦.૬૮ %) ડરબનું પ્રમાણ ૦.૬૮ %, સમાર નુ પ્રમાણ ૯.૬૮ ટકા, જ્યારે વાવણીયાનું પ્રમાણ ૦.૫૦ % જોવા મળ્યું હતું. નાના બોજારો જેવા કે ડોદારી, કુહાડી, પાવડા, ત્રીકમ, તંબૂસારા, દાનરડી, ખુરપી વગેરેનું પ્રમાણ દરેક કુટુંબ પાસે વત્તા બોજા પ્રમાણમાં જોવામાં આવે છે. જે કુલ સાધનોમાં ૬૫.૩૫ % સાધનો નાનાં હતાં. લાડકાના પેડાના ગાડા ૪૧૮ જોવા મળ્યા જ્યારે ટાપર ગાડા ફક્ત ૧૦ હતા. બેટલે કે તેનું પ્રમાણ અનુક્રમે ૫.૭૭ % અને ૦.૧૪ % થાય. ડાયા કુવા, પાડા કુવા, બોઇલ બોજન અને ઇલેક્ટ્રીક મોટરનું પ્રમાણ ઘણું જ ઓછું જોવા મળ્યું છે. તે જોતાં પિયતનું પ્રમાણ કેટલું નહોતવત્ છે તેનો સ્પષ્ટ ખ્યાલ આવે છે. વળી દરેક પટેલાતમાં પણ સાધનનું કેટલું ઓછું છે તેનો પણ સ્પષ્ટ ખ્યાલ આવે છે.

ખેત ઉપયોગી સાધનોનું પ્રમાણ પટેલાત પ્રમાણે જોઈએ તો દાદરા, સેલવાસ-૧, સેલવાસ-૨ અને દપાડા પટેલાતમાં વધારે જોવા મળ્યા હતા જેનું પ્રમાણ કુટુંબદીઠ ૧૦ થી ૧૩ સાધનોનું થાય છે. પણ આમાં નાનાં બોજારોની સંખ્યા જોતાં કહી શકાય છે કે નાના બોજારોનું પ્રમાણ જ વધારે જોવા મળ્યું છે. તેનું પ્રમાણ ૬ થી ૧૦ સાધનોનું જોવા મળ્યું છે. સૌથી બોજા બોજારોનું પ્રમાણ મદિનેની અને દૂધની પટેલાતમાં જોવા મળ્યું છે. તેમજ આ બંને પટેલાતમાં કુવા પણ જોવા મળ્યા નથી. આ સિવાય દાદરા, અંબોલી અને ખાનવેલ પટેલાતમાં પણ કુવા જોવા મળ્યા નથી. પણ પટેલાત પ્રમાણે ખેત બોજારોનું પ્રમાણ દેખાઈ આવે છે અને એ પણ ખુબીયત છે કે કઈ જાતિ વાસે આવા બોજારો વધુ પ્રમાણમાં છે અને કઈ જાતિ બોજા પ્રમાણમાં છે. તો જાતિવાર ખેત ઉપયોગી બોજારો તપાસતાં ઘોડિયા જાતિના ૧૮૬ કુટુંબો પાસે ૨૧૧૬ ખેત બોજારો

મળ્યા તેનું પ્રમાણ ફુટુંબદીઠ લગભગ ૧૧ સાધનો થાય છે. આ પ્રમાણ
 બેકંદરે સારુ કઢી શકાય પણ તેના નાના બોજારોનું પ્રમાણ ફુટુંબદીઠ ૮
 સાધનોનું છે. તે જોતાં ખેત ઉપયોગી મોટા સાધનોનું પ્રમાણ દરેક ફુટુંબ પાસે
 ૩ થી ૪ ધરાવતાં જોવા મળે છે. વારણી જાતિના ૬૮૮ ફુટુંબો પાસે ૪૦૦૬
 સાધનો જે ફુટુંબ દીઠ ૬ જેટલા થાય છે. કોંકલા જાતિના ૨૩૬ ફુટુંબો
 પાસે ૯૭૯ ખેતીના સાધનો જે ફુટુંબદીઠ ૪ થાય છે. દૂબલાના ૧૪ ફુટુંબ
 પાસે ૧૨૦ સાધનો એટલે કે સરેરાશ ફુટુંબદીઠ ૮ સાધન થાય છે. કાથોડીમાં
 સરેરાશ ફુટુંબદીઠ ૫ અને ઢોરડોળી જાતીમાં સરેરાશ ફુટુંબદીઠ ૨ ખેત
 બોજારો જોવા મળ્યાં છે. ટૂંકમાં ઘોડિયા જાતિ પાસે ખેત સાધનોનું પ્રમાણ
 વધુ જોવા મળ્યું છે. ઘોડિયા પાસે ૧૦ અને વારણી પાસે ૩ ફૂવાળો જોવા
 મળ્યા છે. બાડીની કોઈ જાતિના ફુટુંબ પાસે ફૂવા જોવા મળ્યા નથી. ટૂંકમાં
 સિંચાઈ સાધનો નહિવત્ જોવા મળ્યાં છે.

કોડો : ૪.૮ ખેત ઉપયોગી ઓજારો અને યંત્રો

ખામ	પટ્ટાભાગ નામ	કુટુંબ સંખ્યા	લડાનું હળ	લોખંડનું હળ	ડરબ	સમાર	વાવણીયો	નાના ઓજારો	લડાના પડા લાગુ માફ	ટાયર માફ
1	દાદરા	૩૨	૨૮	૨	૫	૨૮	-	૩૧૭	૧૧	-
૨	સેલ્વાસ-૧	૮૭	૮૭	૧૧	૪	૮૬	-	૬૦૬	૪૭	-
૩	સેલ્વાસ-૨	૧૩૧	૧૩૫	૧૭	૧	૧૪૬	-	૧૨૧૫	૫૮	૧
૪	નરોલી	૬૮	૬૦	૧૨	૨	૭૬	-	૬૬૮	૩૧	-
૫	રાન્ધ	૭૦	૭૨	-	-	૬૦	૭	૬૩	૨૦૦	૬
૬	કેતમણી	૧૩૦	૧૪૨	૬	-	૨	૨૪	૨૭૨	૧૦	-
૭	દમણ	૧૫૧	૧૬૬	૧	૪૧	૧૫૨	૧	૧૦૧૫	૨૪	-
૮	મંબોલી	૧૫૭	૧૭૬	-	૨૩	૧૫૨	-	-	૩૩	-
૯	ખાનવલ	૧૧૭	૧૨૬	૧	-	-	૩	૨૧૬	૩	-
૧૦	દુધની	૬૫	૫૮	-	-	-	૧	૨૬	૧	-
૧૧	મદોની	૬૬	૧૧૬	-	-	-	-	૩	-	-
	કુલ	૧૧૩૪	૧૧૬૭	૫૦	૭૧	૭૦૨	૩૬	૪૭૩૭	૪૧૮	૧૦
	ટકા		૧૬.૫૦	૦.૬૮	૦.૬૮	૬.૬૮	૦.૫૦	૬૫.૧૩૫	૫.૭૭	૦.૧૪

ડોહો : ૪.૮.૮૧ ચાલુ.૧

૨૦૨૨/૨૩

પટેલનું નામ	ડાયા ફવા	પાડા ફવા	બંધિત એજ. ઇ.મીટર	અન્ય	ફલ
૧ દાદરા	૫	-	-	-	૩૮૬ ૧૨
૨ સેતવાસ-૧	-	૫	-	-	૧૧૪૬ ૧૩
૩ સેતવાસ-૨	-	૧	-	-	૧૫૭૪ ૧૨
૪ નરોત્તી	૫	૩	૩	૧	૬૧૬ ૬
૫ રાન્ધા	૧	-	૨	૨	૪૧૬ ૮
૬ ડેત્તવણી	-	૧	૧	-	૪૫૬ ૩
૭ દપાડા	૧	૧	૧	-	૧૪૦૩ ૬
૮ અંબોતી	-	-	૩	૨	૩૮૯ ૨
૯ ખાન્નવેલ	-	-	-	-	૩૫૨ ૩
૧૦ દૂધની	-	-	-	-	૮૬ ૧
૧૧ માંદોની	-	-	-	-	૧૧૯ ૧

ફલ	૨	૧૪	૫	૬	૫	૭૨૪૬
ટકા	૦.૦૩	૦.૧૫	૦.૦૭	૦.૦૮	૦.૦૭	૧૦૦.૦૦

ડોહો : ૪.૮ ખેત ઉપયોગી ઓજારો અને યંત્રો

ક્રમ	જાતિનું નામ	ફૂરેન સંખ્યા	લાડડાનું હજાર	લોખંડનું હજાર	ડરબ સમાર	વાલ્ચીયો	નામ ઓજારો	લાડડાના પેડા વાળું માફું	ટાયર માફું
૧	ઘોડિયા	૧૮૬	૧૯૩	૨૦	૩	૧૭૬	૧૬૦૭	૯૮	૩
૨	દૂબળ	૧૪	૯	૧	-	૮	૧૦૧	૧	-
૩	ડાયોડી	૨	૯	-	-	-	૨	-	-
૪	ડોડિસ	૨૩૬	૨૬૫	-	૧૪	૧૫૦	૪૩૮	૧૦૧	૬
૫	ઠોર ડોલી	૮	૫	-	-	૧	૭	-	-
૬	નાયડા	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારતી	૬૮૮	૭૧૫	૨૯	૫૪	૩૬૭	૨૫૮૨	૨૧૮	૧
કુલ		૧૧૩૪	૧૧૬૬	૫૦	૭૧	૭૦૨	૪૭૩૭	૪૧૮	૧૦
ટકા			૧૬.૫૦	૦.૬૮	૦.૬૮	૯.૬૮	૬૫.૩૫	૫.૭૭	૦.૧૪

અંકુશ

૪.૮.૧. ચાલુ...

ક્રમ	જાનિતું નામ	ડાયાડુવા	પાડાડુવા	એઇલ યોજન	ઇલેક્ટ્રિક મોટર	અમ	કુલ
૧	ધોડિયા	-	૧૦	૧	૩	૨	૨૧૧૬
૨	દુબળા	-	-	-	-	-	૧૨૦
૩	ડાયાડો	-	-	-	-	-	૧૧
૪	ડોડસ	-	-	૨	-	-	૬૭૬
૫	ઠોર ડોબ	-	-	-	-	-	૧૪
૬	નાયડા	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૨	૧	૨	૩	૩	૪૦૦૬
કુલ	૨	૧૧	૫	૬	૫	૫	૭૨૪૬
ટકા	૦.૦૩	૦.૧૫	૦.૦૭	૦.૦૮	૦.૦૭	૦.૦૭	૧૦૦.૦૦

પશુધન :

તપાસેલ ૧૧૩૪ કુટુંબો પાસે પશુધનની સંખ્યા ૯૨૪૫ની હતી તેમાં ૩૬૬૬ મરઘાની સંખ્યાનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. સરેરાશ બાઠ થી નવ પશુધનની સંખ્યા જોવામાં આવી છે. તેમાં કુલ પશુઓમાં મરઘાનું પ્રમાણ વધારે જોવા મળ્યું છે. જે ૩૯.૬૫ % છે. જ્યારે સાંધે બોહું પ્રમાણ ભેંસ અને અન્ય પશુઓનું છે. જે અનુક્રમે કુલ પશુધનમાંથી ૧.૭૭ % અને ૧.૪૯ % છે. તેવી જ રીતે કુલ પશુધનમાંથી બાકાનું પ્રમાણ ૧૫.૩૩ %, બકરા/દોડાનું પ્રમાણ ૧૨.૧૭ % બળદનું પ્રમાણ ૧૮.૯૦ % અને વાછરડા-વાછરડીનું પ્રમાણ ૧૦.૬૯ % જોવા મળ્યું છે. આ ઉપરથી એમ કહી શકાય છે દાદરા નગર હવેલી વિસ્તારમાં દૂધાળા ઠોર તરીકે ભેસનું પ્રમાણ ખૂબ જ ઓછું છે. તેનું ગમે તે કારણ હોય શકે પણ ગુજરાત કરતાં આ પ્રદેશમાં લોકો ભેંસ ખાસ રાખતા નથી. પણ ગાય, દોડા, બકરા બોહાવત્તા પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. બળદની સંખ્યા જોઈએ તો સરેરાશ કુટુંબદીઠ બે બળદ જોવા મળતા નથી. વધુ વિગતે ડોઠા-૪.૯ માં અડધા જોતાં ખ્યાલ અપાયે, પટેલાત પ્રમાણે દાદરા, નરોલી અને કેલવણી પટેલાતમાં કુટુંબ દીઠ ૬ પશુ જોવા મળ્યા છે. જ્યારે બાડીના બધા પટેલાતોમાં ૮ થી ૯ પશુ જોવા મળ્યા છે. તેવી જ રીતે જાતિ પ્રમાણે જોઈએ તો ઘોડયા, ડોડલા અને વારલી જાતિના કુટુંબો પાસે કુટુંબદીઠ ૮ પશુધન જોવા મળે છે જ્યારે દૂબળા, ઠોર ડોળી અને કાથોડી જાતિના કુટુંબ કુટુંબો પાસે અનુક્રમે કુટુંબદીઠ ૫, ૪ અને ૨ પશુઓ જોવા મળ્યા છે. તેમજ આ ત્રણેય જાતિ પાસે ભેંસ જોવા મળી નથી. ઘોડયા જાતિના કુટુંબો પાસે બળદની સંખ્યા સરેરાશ બે જેવી જોવા મળી છે જ્યારે અન્ય જાતિઓમાં બે કરતાં ઓછી જોવા મળી છે. દૂંડમાં ઘોડયા લોકો પાસે ખેતી કરવા માટે બળદની પૂરતી વ્યવસ્થા છે તેમ કહી શકાય.

ડોકો : ૪.૬ મુદ્ધન દાખલો ડોકો

પટેલાનું નામ	સુટુંબ સંખ્યા	ભાગ	વેસ	બકરી દોર	બળદ	પાછરડા	વાછરડા	નરદા	કાકા, માકા ગણેડા સંખ્યા	કુલ	કુલ
1 દારા	32	23	2	12	૪૮	૨1	10	૮૨	-	1૯૮	5
2 સેલ્સાસ-1	૮9	11૯	20	12	1૨૮	૪9	૪૨	3૫૨	૨	૭૭૨	૯
3 સેલ્સાસ-૨	131	૨0૬	૨	૪3	૨૩4	૫૯	૪5	૪૮૪	-	10૭4	૮
૪ નરોલો	૯૮	૯5	૪	૮	154	૫1	૨5	૨૯3	૨	5૪4	5
૫ સંઘા	૭0	૭૮	૨1	૮0	101	૪5	3૨	૨0૨	15	5૪5	૯
૬ ડેલ્સા	130	13૮	૨૨	1૨3	1૯5	૪9	39	૨44	-	૮1૮	5
૭ દમહા	141	190	૨4	143	૨1૪	૭9	૪5	૭૭5	૪3	140૪	૯
૮ અંબોલો	149	159	૨૪	194	૨03	૮0	9૪	૪5૯	5૪	1૨45	૮
૯ બાન્સલ	119	194	1૯	૨01	1૮0	59	3૯	૨૮૮	૯	૬૦૮	૮
10 દુધની	54	૯૪	૪	10૨	35	33	1૯	1૪9	-	૪૩4	૯
11 મલિકોની	૯5	141	૨1	૨15	1૯1	49	3૨	૨૪૮	૨	૯1૮	૯
કુલ	113૪	1૪૨9	15૪	11૨4	19૪9	4૮4	૪03	3555	13૮	૯૨૪4	૮
152		14.33	1.39	1૨.૧9	1૮.૨૦	5.33	૪.35	3૯.54	1.૪૬	100.00	

ડોહો : ર.ર. મુલ્ય દર્શાવતી ડોહો

ક્રમ	જાતિનું નામ	કુટુંબ સંખ્યા	આય	ભેસ	બડરા ઘેરા	બળદ	વાછરડા	વાછરડા	મરદાં	અન્ય	કુલ મુલ્ય
૧	ધોરડયા	૧૮૬	૨૩૦	૨૧	૪૬	૩૫૩	૧૦૬	૮૪	૭૧૬	૪	૧૫૬૦
૨	દૂબળા	૧૪	૧૪	-	-	૧૫	૩	૭	૩૫	-	૭૪
૩	ડાયોડી	૨	-	-	-	-	-	-	-	-	૪
૪	ડોડલા	૨૩૬	૩૧૦	૭૬	૩૯૪	૩૭૫	૧૬૦	૯૭	૬૫૨	૫૨	૨૧૧૬
૫	ઘેર ડોબી	૮	૨	-	૪	૭	૨	૧	૨૧	-	૩૭
૬	નાયડા	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૬૮૮	૮૬૧	૬૭	૬૮૧	૯૯૭	૩૧૪	૨૧૪	૨૨૩૮	૮૨	૫૪૫૪
કુલ		૧૧૩૪	૧૪૧૭	૧૬૪	૧૧૨૫	૧૭૪૭	૫૮૫	૪૦૩	૩૬૬૬	૧૩૮	૯૨૪૫
ટકા			૧૫.૩૩	૧.૭૭	૧૨.૧૭	૧૮.૯૦	૬.૩૩	૪.૩૬	૩૯.૬૫	૧.૪૯	૧૦૦.૦૦

વૃક્ષોનું પ્રમાણ :

આ અભ્યાસમાં જુદા જુદા વૃક્ષો જોવા મળ્યા હતા જેવા કે મહુડા, ઝાંબી, બજૂરી / તાડ, સાગ, નીલગીરી અને અન્યમાં ડાંટલાળા ઝાડ બોરડી, ભાવળ, અંબલી વગેરે ઝાડ હતા. તેનું પ્રમાણ જોઈએ તો તપાસેલ કુટુંબો પાસે ૩૨૮૫૮ વૃક્ષો છે. આમ કુટુંબદીઠ ૨૮ વૃક્ષનું પ્રમાણ થાય છે. આ જોતાં વૃક્ષોનું પ્રમાણ સારું કહી શકાય. પટેલાત્મા પ્રમાણે અને જાતિ પ્રમાણે વૃક્ષોની સંખ્યા ડાંઠા-૪.૧૦ નાં દર્શાવી છે. સૌથી વધારે વૃક્ષો માંદોની પટેલાત્મા ૯૬ કુટુંબો પાસે ૨૦૯૭૪ વૃક્ષો છે એટલે કે કુટુંબદીઠ ૨૧૮ નું પ્રમાણ થાય છે. માંદોની પટેલાત્મા નીલગીરીનું પ્રમાણ કુટુંબદીઠ ૧૯૦ છે જ્યારે અન્ય વૃક્ષનું પ્રમાણ ૨૦ છે જેથી કહી શકાય કે નીલગીરીનું પ્લાન્ટેશન સારું હોવાથી પ્રમાણ વધારે જોવામાં આવ્યું છે. સાગના વૃક્ષ પણ આ પટેલાત્મા વધુ જોવા મળ્યા છે. આમ માંદોની પટેલાત્મા કુટુંબો પાસે વૃક્ષન સારું એવું દેખાઈ આવે છે. બીજા નંબરે ખાનવેલ પટેલાત્મા આવે છે. ખાનવેલ પટેલાત્મા ૧૧૭ કુટુંબો પાસે ૫૬૮૬ વૃક્ષો છે. જે કુટુંબદીઠ ૫૧ વૃક્ષો થાય છે. તેનાં ય કુટુંબદીઠ ૪૪ વૃક્ષો તાડ/ બજૂરી ના જોવા મળે છે. અને સાગના વૃક્ષો પણ સારા એવા પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. ટુંડમાં તાડ/ બજૂરીના વૃક્ષોનું પ્રમાણ ખાનવેલ પટેલાત્મા કુટુંબો પાસે સૌથી વધુ છે. સમગ્ર રીતે જોઈએ તો કુલ વૃક્ષોમાંથી ૫૭.૧૩ % નીલગીરી, ૨૧.૦૦ % બજૂરી, તાડી, ૩.૮૧ ટડા, સાગ, ૪.૩૨ % મહુડા, ૪.૮૧ % ઝાંબી અને ૮.૬૩ % અન્ય વૃક્ષો જોવા મળ્યાં છે.

જાતિવાર વૃક્ષો જોઈએ તો સૌથી વધુ વૃક્ષોનું પ્રમાણ વારલી જાતિના કુટુંબો પાસે છે. સરેરાશ કુટુંબદીઠ ૪૨ વૃક્ષો જોવા મળે છે અને ફક્ત નીલગીરીનાં વૃક્ષો કુટુંબ દીઠ ૨૬ છે. નીલગીરીનાં વૃક્ષો ફક્ત વારલી અને ડાંકલા કુટુંબો પાસે જ જોવા મળ્યા છે. ડાંકલા જાતિના કુટુંબો પાસે કુટુંબદીઠ ૧૦ વૃક્ષો જોવા મળ્યા છે. જ્યારે અન્ય જાતિઓ પાસે વૃક્ષનું પ્રમાણ ઓછું છે તે ડાંકા પરથી પણ સ્પષ્ટ દેખાઈ આવે છે.

ડોહો : ૪.૧૦ વૃક્ષો સંખ્યા દર્શાવતો ડોહો

પટેલાનું નામ કુટુંબ મહુડા ખાંભા ખજૂર/નાડ સાગ નીલગીરી અન્ય ડાટાના બાવરા બોરડી અંબલી કુલ

૧	દાદરા	૩૨	૬	૪૦	-	-	-	-	૫૦	૬૬	૩
૨	સેલવાસ-૧	૮૭	૩૦	૩૮૦	૧૬૬	-	-	-	૬૬	૬૭૮	૭
૩	સેલવાસ-૨	૧૩૧	૧૧૫	૨૦૪	૬૭	૪૮	૧	૧	૪૦	૫૦૫	૪
૪	નરોલી	૬૮	૩૫	૧૭૧	૨૦૭	૫	૭	૭	૬૫	૪૬૦	૫
૫	રોન્કા	૭૦	૧૦૭	૧૨૭	૮૧	૧૬૪	૧૧	૧૧	૧૨	૫૦૨	૭
૬	ડેલસલી	૧૩૦	૧૪૪	૨૦૦	૧૧૦	૧૫૪	૨૦૦	૨૦૦	૬૦	૮૬૮	૬
૭	દપાડા	૧૫૧	૧૩૩	૧૦૨	૫૩૮	૮૦	૩૦૫	૩૦૫	૧૮	૧૧૭૬	૭
૮	અંબોલી	૧૫૭	૨૨૬	૭૭	૪૭૩	૧૮૬	૮	૮	૧૮	૬૮૪	૬
૯	ખાન્સેલ	૧૧૭	૧૮૬	૬૬	૫૧૬૬	૨૫૧	૧૫	૧૫	૨૬૬	૫૬૮૬	૫૧
૧૦	દુધની	૬૫	૧૧૫	૮૩	૨૬	૪૮	-	-	૨૬૪	૫૬૬	૮
૧૧	મોઢેની	૬૬	૩૧૭	૬૮	૧૧	૩૧૨	૧૮૨૨૬	૧૮૨૨૬	૨૦૧૦	૨૦૬૭૪	૨૧૮

કુલ	૧૧૩૪	૧૪૨૦	૧૫૭૮	૬૬૦૧	૧૨૫૧	૧૮૭૭૩	૨૬૩૫	૩૨૮૫૮	૨૮
ટકા	૪.૩૨	૪.૮૧	૨૧.૦૦	૩.૮૧	૫૭.૧૩	૮.૬૩	૧૦૦.૦૦		

કલિ : ૪.૧૦

કુલ

અન્ય
ડાટાના પ્રાવરણ
બોર્ડી બોર્ડી
ખાખરા વગેરે

નીચળી રી

સાગ

ખજુરી/તોડ

અંબા

મહુડા

કુટુંબ
સંખ્યા

ક્રમ જાતનું નામ

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

૧૦૦.૦૦

૮.૯૩

૧૧૬૭

૬

૪૦

૨

-

૨૪૭૮

૧૦

૪

-

૨૬૧૪૩

૪૨

૩૨૮૫૮

૨૮

ક્રમ : ૪.૧૦

ક્રમ	જાતનું નામ	કુટુંબ સંખ્યા	મહુડા	અંબા	ખજુરી/ તીડ	સાગ	નીલગીરી	અન્ય કાટાણા પ્રાવરા બોલી અંબલી ખાખરા વગેરે	કુલ	કુટુંબદીઠ
૧	ઘોડિયા	૧૮૬	૧૧૭	૫૨૪	૩૭૦	૨૦	-	૧૩૬	૧૧૬૭	૬
૨	દુબળા	૧૪	૧	૨૮	-	-	-	૧૧	૪૦	૨
૩	ડાપોડા	૨	-	-	-	-	-	-	-	-
૪	ડોડલા	૨૩૬	૩૩૩	૨૪૭	૮૨૧	૩૪૭	પંપપ	૧૭૫	૨૪૭૮	૧૦
૫	ઢોર ડોલી	૮	૧૮	૨	૨	૭	-	૧	૩૦	૪
૬	નાયડા	-	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૬૮૮	૮૫૧	૭૭૭	૫૭૦૮	૮૭૭	૧૮૨૧૮	૨૬૧૨	૨૯૧૪૩	૪૨
કુલ		૧૧૩૪	૧૪૨૦	૧૫૭૮	૬૬૦૧	૧૨૫૧	૧૮૭૭૩	૨૯૩૫	૩૨૮૫૮	૨૮
ટકા			૪.૩૨	૪.૮૧	૨૧.૦૦	૩.૮૧	૫૭.૧૩	૮.૬૩	૧૦૦.૦૦	

ડોહો : ય.૧૦ વૃક્ષોની સંખ્યા દર્શાવતો ડોહો

પટેલભાઈ નામ	કુટુંબ	મહુડા	બાળા	ખજૂરી/તાડ સણ	ની લગીરી	અન્ય ડાટા/બાવરા બોરડી ખાંભલી	કુલ
૧ દાદરા	૩૨	૬	૪૦	-	-	૫૦	૯૬
૨ સેલવાસ-૧	૮૭	૩૦	૩૮૦	-	-	૬૯	૬૭૮
૩ સેલવાસ-૨	૧૩૧	૧૧૫	૨૦૪	૪૮	૧	૪૦	૫૦૫
૪ નરોલી	૯૮	૩૫	૧૭૧	૨૦૭	૭	૬૫	૪૯૦
૫ રાન્ધા	૭૦	૧૦૭	૧૨૭	૮૧	૧૧	૧૨	૫૦૨
૬ ડેલસા	૧૩૦	૧૪૪	૨૦૦	૧૧૦	૨૦૦	૯૦	૮૯૮
૭ દપાડા	૧૫૧	૧૩૩	૧૦૨	૫૩૮	૩૦૫	૧૮	૧૧૭૬
૮ અંબોલી	૧૫૭	૨૨૯	૭૭	૪૭૩	૮	૧૮	૯૮૪
૯ ખાન્સેલ	૧૧૭	૧૮૯	૯૬	૫૧૬૬	૧૫	૨૬૯	૫૬૮૬
૧૦ દુધની	૬૫	૧૧૫	૮૩	૨૯	-	૨૯૪	૫૬૬
૧૧ માદેની	૯૬	૩૧૭	૯૮	૧૧	૧૮૨૨૬	૨૦૧૦	૨૦૯૭૪
કુલ	૧૧૩૪	૧૪૨૦	૧૫૪૮	૬૯૦૧	૧૮૭૭૩	૨૯૩૫	૩૨૮૫૮
ટકા		૪.૩૨	૪.૮૧	૨૧.૦૦	૫૭.૧૩	૮.૯૩	૧૦૦.૦૦

અસ્કયામત :

આપણા અધ્યાસમાં નમૂનાનાં કુટુંબો પાસેથી તેમની સ્થાવર મિલકત વિષે માગળ જોયું તેમ પાઠિકની મેળવવામાં આવી છે. તેની વિગતવાર અસ્કયામત રીત ડોઠા ૪.૧૧ માં દર્શાવી છે. ૨૩૬૫.૮૦ હેક્ટર જમીનની કુલ અસ્કયામત ૧૫૬૨૪૪૬૪ રૂપિયા છે. એટલે કે સરેરાશ કુટુંબ દીઠ ૧૩૭૭૮ રૂપિયાની જમીનની અસ્કયામત થાય તેવી જ રીતે કુલ ૧૧૩૪ કુટુંબો પાસે ૧૧૪૧ મકાનો છે અને તેની કુલ કિંમત ૪૨૦૪૧૬૪ રૂપિયા છે. એટલે કુટુંબદીઠ સરેરાશ ઘરની અસ્કયામત ૩૭૦૭ રૂપિયા થાય. કુલ વૃક્ષો ૩૨૮૫૮ છે અને તેની કિંમત ૨૮૨૮૫૪૨ રૂપિયા થાય છે. કુલ પશુધન ૫૫૭૯ અને મરઘાં ૩૬૬૬ છે તેઓની કુલ કિંમત ૩૩૮૪૧૧૨ રૂપિયા છે. ખેતીનાં સાધનોની કુલ કિંમત ૮૧૨૬૧૯ રૂપિયા છે, વાસણોની ૩૫૦૬૯૯ રૂપિયા અને ઘરવખરીનાં સાધનોની કિંમત ૭૯૬૨૨૦ રૂપિયા છે. સોના, ચાંદી, કાગળ વગેરે દાગીનાની કુલ કિંમત ૨૧૪૫૬૮ રૂપિયા છે. રોકડ, બેંકબેલેન્સ અને લેણું મળી કુલ રકમ ૩૦૫૦૯૯ રૂપિયા છે અને છેલ્લે શેર અનામત તેમજ અન્ય ૨૯૧૯ રૂપિયા અસ્કયામત છે. આમ બધા કુટુંબોની કુલ અસ્કયામત ૨૮૫૨૩૪૧૬ રૂપિયા છે. એટલે કે સરેરાશ કુટુંબદીઠ અસ્કયામત ૨૫,૧૫૩ રૂપિયા જોવા મળે છે. જાતિવાર અને સાધનવાર ~~અને સાધનવાર~~ અસ્કયામત ડોઠો ૪.૧૧ જોનાં સ્પષ્ટ જણાશે. જાતિવાર જોઈએ તો સાંધી બોછી કુટુંબદીઠ અસ્કયામત ડાયોડી જાતિમાં (૨૭૧૪ રૂપિયા) જોવા મળે છે. જ્યારે સાંધી વધુ અસ્કયામત કુટુંબદીઠ ઘોડિયા (૨૯૫૩૮ રૂપિયા) જાતિમાં જોવા મળે છે. ઉતરતા ક્રમ પ્રમાણે લઈએ તો સરેરાશ કુટુંબદીઠ અસ્કયામત ઘોડિયામાં ૨૯૫૩૮ રૂપિયા, ડોડિયામાં ૨૭૭૬૭ રૂપિયા, વારલીમાં ૨૩૪૩૬ રૂપિયા, ઠોર ડોળીમાં ૧૬૮૮૪ રૂપિયા, દૂબળામાં ૧૫૧૧૩ રૂપિયા અને ડાયોડીમાં ૨૭૧૪ રૂપિયા છે. કુલ અસ્કયામતમાં ૫૪.૭૮ % જમીનની, ૧૪.૭૪ % મકાનની ૯.૯૨ % વૃક્ષોની, ૧૧.૮૬ % પશુધનની ૨.૮૫ % ખેતીનાં સાધનોની, ૧.૨૩ % વાસણોની, ૨.૭૯ % ઘર વખરીનાં સાધનોની, ૦.૭૫ % દાગીનાની, ૧.૦૭ % રોકડ, બેંક બેલેન્સ અને ૦.૦૧ શેર અનામત તેમજ અન્ય છે, ડાયોડી જાતિમાં દાગીના દે રોકડ વગેરે કંઈ જોવા મળ્યું ન હતું જ્યારે બીજી અન્ય આદિવાસી જાતિમાં આ પ્રમાણ થોડું થોડું જોવા મળે છે. ટૂંકમાં આદિવાસીઓ પાસે સોના ચાંદીના દાગીના ઘણા ઓછા પ્રમાણમાં જોવા મળે છે.

કોડો : ૪.૧૧ અસ્યામન પ્રમાણે વર્ગીકરણ (રૂપિયામાં)

ક્રમ	જાતિનું નામ	જમીનની કિંમત	મકાનની કિંમત	વૃક્ષોની કિંમત	પશુધનની કિંમત	ખેતીની સાધનોની કિંમત	વાસણોની કિંમત	ઘરવખરીની સાધનોની કિંમત
૧	દાંડોડિયા	૧૮૬	૨૯૪૫૭૦૪	૭૫૩૨૮૬	૨૮૩૭૧૦	૪૫૦૧૯૫	૭૬૬૧૨	૧૮૯૪૩૨
૨	દુબળા	૧૪	૭૬૫૦૦	૬૩૩૦૦	૬૮૦૦	૪૭૩૦	૪૭૬૫	૧૨૮૧૧
૩	ડાયાંડો	૨	૪૨૦	-	૧૦૦	૨૦૦	૮૭	૧૨૦
૪	ડોલસા	૨૩૬	૩૮૨૨૫૩૯	૮૮૨૭૫૩	૫૬૨૪૫૨	૮૬૮૦૮૭	૭૭૯૩૫	૧૫૧૨૮૬
૫	ઢોરડોળી	૮	૭૮૧૦૦	૨૧૪૦૦	૧૫૩૦૦	૧૨૫૬૦	૧૫૦૪	૩૭૩૧
૬	નાયડા	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૬૮૮	૮૭૦૧૨૦૧	૨૪૭૮૯૨૫	૧૯૬૦૨૮૦	૧૮૪૮૮૦૫	૧૮૬૭૬૬	૪૩૮૮૪૦
કુલ	૧૧૩૪	૧૫૬૨૪૪૬૪	૪૨૦૪૧૬૪	૨૮૨૮૫૪૨	૩૩૮૪૧૧૨	૮૧૨૬૧૯	૩૫૦૬૯૯	૭૬૬૨૨૦
ટકા		૫૪.૭૮	૧૪.૭૪	૯.૯૨	૧૧.૮૬	૨.૮૫	૧.૨૩	૨.૭૬

ચોડો...

ડોલર : ૪.૧૧ .. ચાલુ..

ક્રમ	આત્મનું નામ	દાખીલાની કિમત	રોડડ બેંક બેલેન્સ	દોર અનામત	કુલ	સરેરાશ કુટુંબ દીઠ અરડયામત
૧	લોહિયા	૧૦૬૦૭૫	૮૫૧૩૦	૬૨૫	૫૪૮૪૦૩૬	૨૬૫૩૮
૨	દૂબળા	૮૮૦૦	૬૫૫૦	-	૨૧૧૫૭૬	૧૫૧૧૩
૩	ડાયાડો	-	-	-	૫૪૨૭	૨૭૧૪
૪	ડોલ્લા	૧૦૪૮૦	૫૬૬૩૫	૫૦૦	૬૫૫૩૦૮૯	૨૭૭૬૭
૫	દોર ડોળી	૧૮૫	૨૦૦૦	-	૧૩૫૦૭૦	૧૬૮૮૪
૬	નમડા	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૮૬૦૨૮	૧૫૧૭૮૪	૧૭૬૪	૧૬૧૨૪૨૦૫	૨૩૪૩૬
	કુલ	૨૧૪૫૭૮	૩૦૫૦૮૯	૨૯૧૯	૨૮૫૨૩૪૧૬	૨૫૧૫૩
	ટકા	૦.૭૫	૧.૦૭	૦.૦૧	૧૦૦.૦૦	

ડમાનાર - નહી ડમાનાર :

કુલ ૧૧૩૪ કુટુંબોમાંથી ૫૦૪૬ વ્યક્તિઓ ડમાનાર છે એટલે કે એક કુટુંબની સરેરાશ ડમાનારની સંખ્યા ૪.૪૫ થઈ અને સરેરાશ કુટુંબ ૬૬ ૬.૮૩ છે. આ ઉપરથી એમ કહી શકાય કે આ બધા કુટુંબોમાં પોતાના સભ્યોમાંથી બે ત્રત્યાસ જેટલા સભ્યોને સમજૂતી કરવી પડતી હોય છે. અથવા ડમાવું પડતું હોય છે. કુલ સંખ્યામાંથી નહી ડમાનારની સંખ્યા જોઈએ તો કુલ ૩૯૮૬ પુરુષોમાંથી ૧૩૧૮ (૩૩.૦૬ %) પુરુષો નહી ડમાનાર છે. જ્યારે કુલ ૩૭૭૬ સ્ત્રીઓમાંથી ૧૩૮૮ (૩૬.૮૬ %) સ્ત્રીઓ નહી ડમાનાર છે. બાકીના પુરુષો (૬૬.૯૪ %) અને સ્ત્રીઓ (૬૩.૧૪ %) ડમાનાર છે. કુલ પુરુષોમાંથી ૫.૧૭ % પુરુષો તો ૧૪ વર્ષથી નીચેની ઉંમરના ડમાનાર છે જ્યારે કુલ સ્ત્રીઓમાંથી ૬.૭૪ % સ્ત્રીઓ ૧૪ વર્ષથી નાની ઉંમરની ડમાનાર જોવા મળી છે. આમ આ અંકકાળો ઉપરથી કહી શકાય કે આદિવાસી સમાજમાં સ્ત્રીઓ પણ ડમાણીમાં અત્યંતો ભાગ ભજવે છે. અથવા તો લીજી રીતે કહીએ તો સ્ત્રીઓને પણ મજૂરી કરવી પડતી હોય છે. અને પોતાના કુટુંબના ભરણ-પોષણમાં મદદરૂપ અને પોતાના કુટુંબના ભરણ-પોષણમાં મદદરૂપ થાય છે. ટૂંકમાં આદિવાસી સમાજની આર્થિક સ્થિતિ ખૂબજ નબળી હોવાથી, ખેતી મોટી હોવાથી, આધુનિક ખેતીનો અભાવ, સિંચાઈનો અભાવ, જ્ઞાનના વધુ હોવાથી, દારુ-નાકીના નશામાં પડ્યા રહેવું અને લોકોનું ^{સામાજિક} જીવન વગેરે ઘણાં જ કારણોથી હજુ પણ આ લોકો આર્થિક રીતે પછાત છે જેથી ઘરના મોટાભાગના સભ્યોએ અને સ્ત્રીઓએ પણ કામ કરવું પડતું હોય છે.

ડોહો : ૪.૧૨ ડમાનાર / નીલ ડમાનારજી વર્ગકિસ્સ

પટેલાતર્નુ નામ	૧૪ વર્ષથી ઉપરના ડમાનાર		૧૪ વર્ષથી નીચેના ડમાનાર		નીલ ડમાનાર		કુલ	
	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી
૧ દાદરા	૭૪	૨૦	૧	૨	૨૮	૮૧	૧૦૩	૧૦૩
૨ સોલવાસ-૧	૨૦૬	૪૬	-	૩	૧૨૬	૨૩૬	૩૩૨	૨૮૫
૩ સોલવાસ-૨	૨૬૬	૨૧૩	૧૬	૧૯	૧૪૨	૧૫૬	૪૨૪	૩૬૧
૪ નરોલી	૨૧૨	૨૧૪	૧૨	૨૦	૧૩૨	૧૦૨	૩૫૬	૩૩૬
૫ રાંધા	૧૭૫	૧૪૪	૧૧	૧૦	૪૬	૫૪	૨૩૨	૨૦૮
૬ ડોલસલી	૨૫૭	૨૬૧	૧૮	૧૨	૧૫૪	૧૪૮	૪૨૬	૪૨૧
૭ દપાડા	૩૪૯	૩૬૨	૩૧	૫૧	૧૬૭	૧૫૭	૫૪૭	૫૭૦
૮ અંબોલી	૩૧૯	૩૦૩	૩૭	૪૦	૨૧૩	૧૯૬	૫૬૯	૫૩૯
૯ જાનવેલ	૨૭૦	૨૪૦	૩૬	૪૨	૧૨૩	૧૦૧	૪૩૨	૩૮૩
૧૦ દુધની	૧૫૩	૧૩૭	૨૩	૩૮	૫૧	૩૯	૨૨૭	૨૧૪
૧૧ માંદોની	૧૮૧	૧૮૪	૧૮	૧૭	૧૩૬	૧૧૫	૩૩૫	૩૧૬
કુલ	૨૪૬૨	૨૧૨૪	૨૦૬	૨૫૪	૧૩૧૮	૧૩૮૮	૩૬૮૬	૩૭૬૬
ટકા	૬૧.૭૭	૫૬.૪૦	૫.૧૭	૬.૭૪	૩૩.૦૬	૩૬.૮૬	૧૦૦.૦૦	૧૦૦.૦૦

કોડો : ૪૬૧૨ ડાનાર / નહી ડાનાર વાસડા

ક્રમ	જાતનું નામ	૧૪ વર્ષથી ઉપરના ડાનાર	૧૪ વર્ષથી નીચેના ડાનાર	નહી ડાનાર	કુલ		
		પુ, સ્ત્રી	પુ, સ્ત્રી	પુ, સ્ત્રી	પુ, સ્ત્રી		
૧	ઘોડિયા	૪૩૧	૨૭૮	૧૮	૨૮૬	૭૩૦	૬૬૮
૨	દૂબળા	૩૪	૨૪	-	૧૨	૪૭	૩૫
૩	ડાપોડી	૪	૧	-	-	૬	૧
૪	ડોડિયા	૪૮૪	૪૫૧	૬૬	૨૫૩	૭૬૨	૭૬૮
૫	દોર ડોલી	૧૮	૧૮	૫	૧૩	૩૪	૩૨
૬	નાયડા	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૧૪૧	૧૩૫૨	૧૬૫	૭૫૪	૨૩૭૭	૨૨૬૧
	કુલ	૨૪૬૨	૨૧૨૪	૨૦૬	૧૩૧૮	૩૮૮૬	૩૭૬૬

ધંધા પ્રમાણે વર્ગીકરણ :

આપણે ડામાનાર નહિ ડામાનારનું વર્ગીકરણ જોઈું હવે આ ડામાનાર વ્યાકતઓ ડયા ડયા વ્યવસાયોમાં ડામ કરે છે તે જોઈએ તો તેમાં ડેટલાક ડોડો એક ડરતાં વધુ વ્યવસાય ખસ કરે છે. ટૂંકમાં એડી સાથે બે વ્યવસાય ખસ ડેટલાક ડરતા હોવા જોઈએ. ડોઠા ૪.૧૩ માં ડામાના પ્રકાર મુજબ અને મટેલાત પ્રમાણે જુદા જુદા વ્યવસાયમાં ડામ ડરનારનું વર્ગીકરણ આપ્યામાં આવ્યું છે અને તે મુજબ કુલ ડામ ડરનાર પુરુષોમાંથી ૪૭.૨૧ % ખેતી, ૨૯.૫૯ % ખેતમજૂરી, ૯.૪૨ % પશુપાલન, ૫.૦૬ જંગલ મજૂરી, ૧.૭૪% દારૂ ગાળવો, ૦.૧૭ % તાડી, ૪.૫૩ % નોંડરી, ૦.૩૫ % ધંધો, ૧.૨૦ % જંગલ પેદાશ અને ઘરડામ વગેરે છે. જ્યારે કુલ ડામ ડરનાર સ્ત્રીઓમાંથી ૨૩.૩૩ % ખેતી, ૪૪.૬૭ % ખેતમજૂરી, ૧૧.૨૭ % પશુપાલન, ૪.૮૪ % જંગલ મજૂરી, ૧.૫૭ % દારૂ ગાળવો, ૦.૨૪ % નોંડરી, ૦.૮૨ % જંગલ પેદાશ અને ૧૩.૨૭ % ઘરડામમાં સ્ત્રીઓ રોડાયેલ છે. અહીં એક વાત સ્પષ્ટ જોવા મળે છે કે ખેતીના ધંધામાં પુરુષોનું પ્રમાણ સ્ત્રીઓ ડરતાં વધુ છે. જ્યારે ખેતમજૂરીમાં સ્ત્રીઓનું પ્રમાણ પુરુષો ડરતાં વધુ જોવા મળે છે. ખાસ કરી સ્ત્રીઓ ઘરડામમાં, ખેતમજૂરીમાં અને પશુપાલનમાં વધુ રસ લેતી હોય તેવું જણાય છે. મટેલાત પ્રમાણે ધંધાનું વર્ગીકરણ જોઈએ તો સેલવાસ-૨, નરોલી અને દૂધની પટેલાતોમાં સ્ત્રીઓ ઘરડામાં ડરતી વધુ જોવા મળી. તેવી જ રીતે ખાનવેલ અને દૂધની આ બંને પટેલાતોમાં જંગલ મજૂરી અને દારૂ ગાળવાનો ધંધો વધારે જોવા મળે છે. જંગલ પેદાશ એક ખાનવેલ પટેલાતમાં વધુ જોવા મળે છે. પશુપાલનનો ધંધો ગુજરાતની સરહદના પટેલાતો સિવાય બાકીના પટેલાતોમાં વધુ જોવા મળે છે. એટલે કે દાદરા, સેલવાસ અને નરોલીમાં પશુપાલનનો ધંધો ખાસ જોવા મળતો નથી. આનું ગમે તે કારણ હોય શકે, જાતિવાર જોઈએ તો દારૂ ગાળવાનો ધંધો અને જંગલ મજૂરી વારલી અને ડોંડલામાં જ વિશેષ મળે છે. તેવી રીતે તાડીનો ધંધો લગભગ ઘોંઘા જાતિમાં જ જોવા મળ્યો છે. દૂબળા ડોડો પશુપાલન ન ડરતા હોય તેવું લાગે છે.

કોડ : ૪.૧૩

પટેલાત્મ નામ	ખેતી		ખેતજરી		પણપાતન		જંગલ મજૂરી		દારૂ		તાડી	
	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી
૧ દાદરા	૪૬	૧૧	૧૧	૧૨	-	-	-	-	-	-	-	-
૨ સેતવાસ-૧	૧૩૧	૧૫	૨૪	૨૬	-	-	-	-	-	-	-	-
૩ સેતવાસ-૨	૧૮૨	૧૨	૮૦	૧૫૦	૧	-	-	-	-	-	-	-
૪ નરોલી	૧૭૨	૪૧	૭૨	૧૮૩	-	-	-	-	-	-	૪	-
૫ રન્ધા	૭૦	૪	૧૦૫	૧૨૦	૧૦	૩૦	-	-	-	-	-	-
૬ કેતવાસી	૧૭૨	૧૩૬	૮૪	૧૧૨	૨	૧૪	-	૧	-	-	-	-
૭ દપાડા	૧૪૬	૨	૧૮૦	૨૭૦	૪૧	૬૫	-	-	-	-	-	-
૮ મોળોલી	૧૬૧	૪૧	૧૪૧	૨૫૧	૨૮	૪૨	૧	-	-	-	૧	-
૯ ખાનસેલ	૨૮૦	૨૬૧	૧૭૦	૧૭૬	૧૪૬	૧૩૩	૧૫૭	૧૪૫	૨૬	૨૦	-	-
૧૦ દુધની	૧૫૩	૧૩૩	૮૦	૮૧	૮૬	૮૫	૧૬	૧૪	૩૪	૩૨	-	-
૧૧ મોદોની	૧૩૫	૧૧૩	૫૧	૮૧	૭	૪	-	-	-	-	૧	-

કુલ	૧૬૪૮	૭૭૨	૧૦૧૮	૧૪૭૮	૩૨૪	૪૪૪	૧૭૪	૬૪	૪૨	૬	-	-
૨૬૧	૪૭.૬૧	૨૩.૩૩	૨૬.૫૬	૪૪.૬૭	૬.૪૨	૧૧.૨૭	૫.૦૬	૪.૮૪	૧.૭૪	૧.૫૭	૦.૧૭	-

ચાલુ.

કોષો : ૪.૧૩.. ચલુ..

પટેલાત્મનું નામ	નોંડણી		દાંધો		જંગલ પેદાશ		ઘરડામ		કુલ	
	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી
૧ દાદરા	૧૮	-	૧	-	-	-	-	-	૭૬	૨૩
૨ સેલવાસ-૧	૩૬	૨	-	-	-	-	-	-	૨૦૧	૪૬
૩ સેલવાસ-૨	૨૬	-	૨	-	-	-	-	૧૩૩	૨૬૧	૨૬૫
૪ નસોલી	૨૪	૩	૨	-	-	-	-	૧૪૫	૨૭૪	૩૮૨
૫ રાંધા	-	૧	-	-	-	-	-	-	૧૮૫	૧૫૫
૬ કેલક્લી	૩	-	૧	-	-	-	૧	૧	૨૬૩	૨૬૭
૭ દપહા	૧૧	-	-	-	-	-	-	-	૩૮૮	૩૩૭
૮ અંબોલી	૧૭	૧	૩	૧	૧	-	૩	૭	૩૫૬	૩૪૩
૯ ખાનસા	૨	-	-	-	૩૦	૨૨	-	-	૮૧૪	૭૬૦
૧૦ દુધની	૪	-	૨	-	૬	૪	-	૧૫૩	૩૬૧	૫૦૨
૧૧ માંદોની	૬	૧	૧	-	-	-	-	-	૨૦૧	૧૬૬
કુલ	૧૫૭	૮	૧૨	૧	૩૭	૨૬	૪	૪૩૬	૩૪૪૦	૩૩૦૬
ટકા	૪.૫૬	૦.૨૪	૦.૩૫	૦.૦૩	૧.૦૮	૦.૭૬	૦.૧૨	૧૩.૨૭	૧૦૦.૦૦	૧૦૦.૦૦

કોડ : ૪૪૪૩

ક્રમ	જાતિનું નામ	ખેતી પુ.	સ્ત્રી	ખેતપુત્રી પુ.	સ્ત્રી	ખણપાલન પુ.	સ્ત્રી	જંગલખાંડી પુ.	સ્ત્રી	દારૂ ગાળવો પુ.	સ્ત્રી	નાડી પુ.	સ્ત્રી
૧	ઘોડિયા	૨૯૩	૧૭	૮૩	૧૯૩	૧	૩	-	-	-	-	૫	-
૨	દૂબળા	૧૯	૭	૯	૧૫	-	-	-	-	-	-	-	-
૩	ડાથોડી	૪	૧	૩	૧	૧	૧	૨	-	-	-	-	-
૪	ડોડિયા	૩૩૧	૧૭૭	૨૧૯	૩૨૯	૯૭	૧૧૮	૫૦	૪૦	૧૪	૯	-	-
૫	ઢોર ડોળી	૧૦	૬	૯	૧૪	૪	૭	-	-	૧	-	-	-
૬	નાપડા	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૯૯૧	૫૨૪	૬૯૫	૯૨૬	૨૨૧	૨૪૪	૧૨૨	૧૨૦	૪૫	૪૩	૪૪૧	૪-
કુલ		૧૬૪૮	૭૭૨	૧૦૧૮	૧૪૭૮	૩૨૪	૩૭૩	૧૭૪	૧૬૦	૬૦	૫૨	૬	-

ડોહો : ૪.૧૩ .. યાત્રુ..

ક્રમ	જાતિનું નામ	ખોજી નોંડણી	ધંધો	જંગલ પેદાર	ઘરડામ	કુલ
		પુ., સ્ત્રી	પુ., સ્ત્રી	પુ., સ્ત્રી	પુ., સ્ત્રી	પુ., સ્ત્રી
૧	ધોડિયા	૯૩ ૩	૭ ૧	૧ -	- ૧૨૭	૪૮૩ ૩૮૪
૨	દૂબળા	૪ -	- -	- -	- ૮	૩૨ ૩૦
૩	ડાથોહી	- -	- -	૨ -	- -	૧૨ ૩
૪	ડોડિયા	૧૧ ૧	૨ -	૧૫ ૧૧	- ૪૫	૭૩૯ ૭૩૦
૫	ઠોર ડોળ	- -	- -	- -	- ૩	૨૪ ૩૦
૬	નાયડા	- -	- -	- -	- -	- -
૭	વાસતી	૪૮ ૪	૩ -	૧૯ ૧૫	૪ ૨૫૬	૪૪૪ ૨૧૪૦ ૨૧૩૨
	કુલ	૧૫૭ ૮	૧૨ ૧	૩૭ ૨૬	૪ ૪૩૯	૩૪૪૦ ૩૩૦૯

આવડ :

આદિવાસી સમાજમાં પોતના ભરણપોષણ માટે જુદા જુદા ધંધામાં રોકાઈ પડે છે. અને ઘરના મોટાભાગના આમાં રોકાઈ રહે છે જે આગળ આપણે જોઈએ. હવે આ જુદા જુદા ધંધામાંથી યતી તમામ આવડ અહીં આપણે જોઈએ. કોઠા-૪.૧૪માં સાધનત્વાર વાર્ષિક આવડ અને કુટુંબદીઠ યોજાની આવડ બતાવી છે. બધા કુટુંબોની કુલ આવડ ૮૩૪૦૬૬૦ રૂપિયા છે તે માટે કુલ ખર્ચ ૧૪૫૧૮૧૬ રૂપિયા થાય છે. એટલે કે કુલ યોજાની આવડ ૬૮૮૮૮૪૪ રૂપિયા થાય છે. આ કુલ યોજાની આવડમાંથી ૪૦.૩૨ % આવડ ખેતી / ઘાસ માંથી થાય છે. અને ૧૯.૯૬ % આવડ ખેતમજૂરીમાંથી થાય છે, જ્યારે ૫.૨૧ % આવડ પશુપાલનમાંથી, ૪.૬૨ % આવડ જંગલ મજૂરીમાંથી, ૧૦.૧૭% આવડ નોકરીમાંથી, ૧૪.૫૭ % આવડ મૃદલધોગમાંથી, ૦.૭૭ % આવડ ધંધામાંથી, ૦.૦૯ % આવડ નફો અને વ્યાજ, ૩.૦૬ % આવડ દારુ બનાવવામાંથી અને ૧.૨૩ % આવડ તાડીમાંથી મેળવે છે. ટૂંકમાં આ લોકો ખેતી અને ખેતમજૂરીમાંથી મોટા ભાગની આવડ મેળવે છે. આપણા અંધાસમાં સરેરાશ કુટુંબદીઠ યોજાની વાર્ષિક આવડ ૬૦૭૫ રૂપિયા આવે છે. જાતિવાર જોઈએ તો સરેરાશ કુટુંબદીઠ યોજાની વાર્ષિક આવડ ઘોડિયામાં ૭૮૧૦ રૂપિયા કોંકલામાં ૭૮૦૧ રૂપિયા, ઠોરડોળીમાં ૭૬૪૦ રૂપિયા, વારલીમાં ૫૦૪૭ રૂપિયા, દૂબળામાં ૪૩૭૯ રૂપિયા અને કાથોડી જાતિમાં ૨૫૦ રૂપિયા જોવા મળે છે. ૭૫ રૂપિયા પ્રતિ વ્યક્તિ પ્રતિ માસ પ્રમાણે શ્રી ગણેશ તો કાથોડી, દૂબળા અને વારલી જાતિના કુટુંબો ગરીબી રેખા નીચે જીવે છે. નેમિય કાથોડી જાતિ તો શું ખાતી હશે અને ખાતી નહીં અને શું કરતી હશે તે પ્રશ્ન ઊભો થાય છે. ટૂંકમાં ઘોડિયા, કોંકલા અને ઠોરડોળી જાતિઓના કુટુંબોની આર્થિક સ્થિતિ ખૂબ નબળી ગણાય.

ડોકો : ૪.૧૪ સાધનસાર વાવડ અમડ અને સરસા ડેપોટના કામના વાવડ

ક્રમ	જાતનું નામ	ખેતી/વાસ		પશુપાલન		જંગલ મજૂરી		ખેતમજૂરી		નોંડરી	
		કુલ અમડ	કુલ ખર્ચ	કુલ આવડ	કુલ ખર્ચ	કુલ આવડ	કુલ ખર્ચ	કુલ આવડ	કુલ ખર્ચ	કુલ આવડ	કુલ ખર્ચ
૧	ઘોડયા	૭૦૮૦૫૬	૧૦૭૭૦૦	૬૪૮૪૬	૧૬૦૫૦	૮૩૦૦	૨૦૦	૨૬૭૮૨૫	૫૮૦૦	૪૨૨૦૦૮	૧૬૮૦૦
૨	દૂબળા	૨૧૩૦૦	૪૪૦૦	૩૪૦૦	૧૩૦૦	-	-	૧૭૪૦૦	૮૦૦	૨૭૨૦૦	૩૦૦૦
૩	ડાલોડી	-	-	-	-	-	-	૫૦૦	-	-	-
૪	ડોડલા	૬૬૫૩૮૧	૨૨૨૮૮૫	૧૫૩૩૧૭	૮૭૩૧૦	૧૨૦૭૬૦	-	૩૩૪૬૦૭	૩૦૦	૫૪૫૭૫	-
૫	ઠોર ડોળી	૧૭૬૧૦	૬૮૨૫	૨૮૨૫	૧૧૦૦	-	-	૧૫૬૭૦	-	-	-
૬	નામંડા	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૧૬૨૫૫૬૯	૫૧૮૧૭૭	૪૧૨૩૮૫	૧૭૨૪૫૪	૧૯૦૩૬૧	૭૦૦	૭૩૭૭૭૮	૨૨૫૫૦	૪૦૪૪૪૫૪	૧૬૦૦
કુલ		૩૬૩૭૬૧૯	૮૫૬૯૯૭	૬૩૬૭૭૬	૨૭૮૨૧૪	૩૧૯૪૨૧	૯૦૦	૧૪૦૪૩૮૦	૨૬૪૫૦	૭૨૫૦૦૩	૨૪૪૦૦
ચોખ્ખી આવડ		૨૭૭૭૬૨૨		૩૫૮૫૬૨		૩૧૮૫૨૧		૧૩૭૪૬૩૦		૭૦૦૬૦૩	
ટકા		૪૦.૩૨		૫.૨૧		૪.૬૨		૧૯.૬૬		૧૦.૧૭	

કોલો : ૪. ૧૪.. ચાલુ..

ક્રમ	જાતિનું નામ	ગૃહસ્થાન		કોલો		નફો અને વ્યાજ		દારૂની આવડ	
		કુલ	કુલ	કુલ	કુલ	કુલ	કુલ	કુલ	કુલ
		આવડ	ખર્ચ	આવડ	ખર્ચ	આવડ	ખર્ચ	આવડ	ખર્ચ
૧	ધોડિયા	૫૩૮૪૦	૭૮૪૦	૫૦૬૦૦	૨૨૫૫૦	૫૦૦	૧૨૪૮૦	૪૫૭૫	
૨	દૂબળા	૧૫૦૦	-	-	-	-	-	-	-
૩	ડાહોડી	-	-	-	-	-	-	-	-
૪	ડોડિયા	૩૭૫૩૦૦	-	૨૪૦૨૦	૭૭૦૦	-	૧૭૬૮૬૦	૬૫૩૭૫	
૫	દોર ડોલી	૨૧૪૪૦	-	-	-	-	૪૨૮૦	૧૩૩૦	
૬	નાયડા	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૫૬૮૨૫૫	૬૨૦૦	૫૮૪૦૦	૪૮૦૦	૪૭૭૭૦૦	૧૪૮૦૫૮	૬૦૪૧૦	
						૫૪૪૦૦			
કુલ		૧૦૨૦૪૩૫	૧૭૦૪૦	૧૩૩૩૨૦	૮૦૧૫૦	૫૮૦૦	૩૪૨૭૪૮	૧૩૧૬૮૦	
		૧૦૦૩૩૮૫		૫૩૧૭૦				૨૧૧૦૬૮	
		૧૪.૫૦		૦.૭૭		૦.૦૬		૩.૦૬	

ડોઝી : ૪.૧૪.. ચલુ..

ક્રમ	જાતિનું નામ	નાડી	કુલ				સરેરાશ કુટુંબીક યોગ્યતા આવડ
			આવડ	કુલ આવડ	કુલ ખર્ચ	કુલ યોગ્યતા આવડ	
૧	દોડિયા	૨૨૩૦૦	૪૦૫૦	૧૫૨૧૧૧	૧૮૫૬૫	૧૪૫૨૫૬૬	૭૮૧૦
૨	દૂબળ	-	-	૭૦૮૦૦	૮૫૦૦	૬૧૩૦૦	૪૩૭૬
૩	ડાચોડી	-	-	૫૦૦	-	૫૦૦	૨૫૦
૪	ડોડિયા	૩૨૬૫૦	૧૩૩૨૫	૨૨૩૭૮૭૦	૩૬૬૬૦૫	૧૮૪૦૬૫	૭૮૦૧
૫	દોર ડોળ	૮૨૪૦	-	૭૦૩૭૫	૬૨૫૫	૬૧૧૨૦	૭૬૪૦
૬	નાયડા	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૫૧૫૬૭	૧૨૬૦૦	૪૩૧૬૬૫૪	૮૪૭૫૬૧	૩૪૭૨૩૬૩	૫૦૪૭
કુલ	૧૧૪૭૧૭	૨૬૮૭૫	૮૩૪૦૬૬૦	૧૪૫૧૮૧૬	૬૮૮૮૪૪	૬૮૮૮૪૪	૬૦૭૫
	૮૪૭૪૨						
	૧.૨૩				૧૦૦.૦૦		

ડોહો : ૪.૧૪ સાધનવત્ત વાપડ અવડ (રૂપિયામાં)

ક્રમ	પટેલનું નામ	ખેતી/ઘાસ		પશુપાલન		જંગલ મજૂરી		ગેનમજૂરી		નોડરા	
		રૂપિયા	પર્સ	રૂપિયા	પર્સ	રૂપિયા	પર્સ	રૂપિયા	પર્સ	રૂપિયા	પર્સ
૧	દાદરા	૬૫૬૦૦	૧૪૩૦૦	૬૨૦૦	૧૪૦૦૦	-	-	૨૨૭૦૦	૨૦૦૦	૫૦૨૦૦	૪૬૦૦
૨	સેલવાસ-૧	૩૪૮૬૦૦	૪૬૦૦૦	૨૮૭૦૦	૭૮૦૦	૩૫૦૦	૬૦૦	૫૦૨૦૦	૨૪૦૦	૧૬૪૧૦૦	૭૦૦૦
૩	સેલવાસ-૨	૩૮૧૪૦૦	૫૧૪૦૦	૨૨૮૦૦	૩૭૦૦	૩૬૦૦૦	૩૦૦	૬૭૩૦૦	૨૬૦૦	૧૪૫૬૦૦	૩૮૦૦
૪	નરોલી	૨૬૨૩૦૦	૩૪૩૦૦	૪૦૧૦૦	૭૪૫૦	૨૫૦૦	-	૬૩૬૦૦	૫૧૫૦	૮૫૪૦૦	૮૭૦૦
૫	રંધ	૨૭૨૭૬૦	૭૫૨૭૫	૫૧૨૪૫	૨૪૩૫૦	-	-	૧૭૪૪૬૩	-	૧૬૬૦૦	-
૬	ડેલસલી	૨૫૫૭૫૦	૮૧૮૧૦	૪૬૬૫૦	૩૨૫૫૦	૮૬૮૦૦	-	૧૨૬૧૦૦	-	૧૪૦૦૦	-
૭	દપાડા	૫૪૮૭૬૩	૧૮૧૧૩૭	૧૭૬૦૦૬	૭૮૦૬૪	૧૬૮૪૧	-	૩૮૧૫૬૭	-	૮૬૩૬૫	-
૮	અંજોલી	૮૪૧૮૪૬	૧૨૫૧૬૫	૨૨૬૨૫	-	૭૫૮૦૦	-	૩૦૮૪૩૦	૧૬૨૦૦	૮૫૭૦૮	-
૯	ખાનસેલ	૧૮૮૧૮૦	૬૬૦૦૦	૮૫૦૦૦	૩૬૮૦૦	૬૨૦૦૦	-	૬૬૬૦૦	-	૬૦૦૦	-
૧૦	દુધની	૧૮૮૫૦૭	૧૨૪૦૨૦	૬૪૨૦૦	૫૫૦૭૦	૧૪૦૦	-	૪૫૬૭૦	-	૧૩૮૦૦	-
૧૧	મોદોની	૨૨૨૮૮૦	૫૭૫૬૦	૫૬૬૫૦	૨૬૭૦૦	૨૫૫૮૦	-	૬૧૪૫૦	૮૦૦	૫૧૨૦૦	-
કુલ		૩૬૩૭૬૧૬	૮૫૬૬૬૭	૬૩૬૭૭૬	૨૭૮૨૧૪	૩૧૬૪૨૧	૬૦૦	૧૪૦૪૩૮૦	૨૬૪૫૦	૭૨૫૦૦૩	૨૪૪૦૦

કોષ્ટક : ૪.૧૪ ચાકુ.

ક્રમ	પટેલાનું નામ	ગૃહલયોગ		ઘોષ		નફો અને વ્યય		દારૂની આવડ		તાડીની આવડ	
		રૂબ	પર્ય	રૂબ	પર્ય	વ્યય	પર્ય	રૂબ	પર્ય	રૂબ	પર્ય
1	દાદરા	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	સેલવાસ-1	૨૭૦૦	૨૦૦	૮૭૦૦	૮૫૦	૫૦૦	૫૦૦	૨૦૦૦	૫૦૦	૧૧૭૦૦	૨૬૫૦
3	સેલવાસ-૨	-	-	૧૩૦૦૦	૪૫૦૦	-	-	-	-	૧૫૦૦	૫૦૦
4	નરોલી	-	-	૨૮૦૦	-	-	-	૬૦૦	૨૦૦	૬૭૦૦	૧૬૦૦
5	રોધા	૨૩૦૦૨૦	-	-	-	-	-	૬૧૧૩૫	૨૫૭૪૦	૧૨૭૪૦	૧૫૦૦
6	ડેલવાસી	૧૨૦૦૦	૫૦૦૦	૨૦૦૦	૧૨૦૦	-	-	-	-	-	-
7	દપાડા	૩૧૬૬૮૫	-	૧૪૦૦	૭૦૦	૫૨૦૦	-	૮૬૨૨૬	૨૧૬૭૦	૫૦૨૭૭	૧૧૫૨૫
8	અંબોલી	૪૫૩૭૨૦	૭૮૪૦	૧૦૧૪૨૦	૬૬૮૦૦	-	-	૧૬૬૭૩૫	૬૬૬૪૦	૨૧૩૦૦	૧૦૪૦૦
9	ખાનવેલ	-	-	-	-	-	-	૪૫૦૦	૨૬૬૫	૩૫૦૦	૩૦૦
10	દુધની	-	-	૪૦૦૦	૩૦૦૦	-	-	૧૩૬૬૦	૬૨૮૫	૧૫૦૦	-
11	માહોની	૫૦૦૦	૪૦૦૦	-	-	૨૦૦	-	૧૬૦૦	૧૩૬૦	૨૫૦૦	૧૨૦૦
કુલ		૧૦૨૦૪૩૫	૧૭૦૪૦	૧૩૩૩૨૦	૮૦૧૫૦	૫૬૦૦	-	૩૪૨૭૮૬	૧૩૧૬૬૦	૧૧૪૭૧૭	૨૬૬૭૫

વપરાશી ખર્ચ :

વાર્ષિક આવકની સાથે સાથે આપણે વાર્ષિક વપરાશી ખર્ચ પણ જોવું જોઈએ. જે કોઠા ૪.૧૫ પ્રમાણે છે. કુલ ૧૧૩૪ કુટુંબોનું વાર્ષિક વપરાશી ખર્ચ ૮૧૩૮૯૧૩ રૂપિયા જોવા મળે છે. એટલે કે સરેરાશ કુટુંબદીઠ વાર્ષિક ખર્ચ ૭૧૭૭ રૂપિયા થાય છે. આ ઉપરથી એમ જોવા મળે છે કે આવક કરતાં ખર્ચ વધુ દેખાય છે. અને આ ખર્ચને પહોંચી વળવા દેવું કરવું પડે છે. જે પાછળ આપણે જોઈશું. અહીં જાતિવાર સરેરાશ કુટુંબદીઠ યોગ્ય આવક અને સરેરાશ કુટુંબદીઠ ખર્ચ સરખાવીએ તો ઘોડિયા, દૂબળા અને ડાઘોડી જાતિના કુટુંબોમાં આવક કરતાં ખર્ચ ઓછું જોવા મળે છે. ટૂંકમાં આ ત્રણેય જાતિ કંઈક બચાવે છે. જ્યારે કોડલા, વારલી અને ઢોરકોળી જાતિના કુટુંબોમાં આવક કરતાં વપરાશી ખર્ચ વધું કરતા જોવા મળે છે. એટલે કે કંઈક ગુમાવે છે, જે કુલ વાર્ષિક વપરાશી ખર્ચમાંથી ૫૭.૫૯ % ખાદ્યાખોરાકી પાછળનો ખર્ચ, ૧.૨૬ % બળતણનો ખર્ચ, ૧૦.૬૨ % કપડાં, પગરખાં માટે, ૬.૨૪ % સામાજિક ખર્ચ, ૪.૩૬ % ધાર્મિક ખર્ચ, ૦.૭૪ % શૈક્ષણિક ખર્ચ, ૧.૪૧ % મોજશોખ મનોરંજન માટે, ૧૬.૩૭ % દારુ, તાકીને બીડી માટેનો ખર્ચ, ૦.૪૩ % દેવાનું વ્યાજ અને ૦.૨૮ % અન્ય ખર્ચ જોવા મળે છે. ટૂંકમાં મોટા ભાગનો ખર્ચ ખાદ્યાખોરાકી પાછળ ચાલ્યો જાય છે. અને વધુ પડતો ખર્ચ દારુ, તાકી વગેરે અન્યમાં ચાલ્યો જાય છે. એ પણ એક જોવા જેવું છે કે શૈક્ષણિક ખર્ચ નહિવત્ જોવા મળે છે. એટલે કે આ-તોડો શૈક્ષણિક રીતે પછાત હોવાનું કારણ બની શકે.

ડોકો : ૪.૧૫ વાર્ષિક વપરાશી ખર્ચ (રૂપિયામાં)

મુખ્યમંત્રીશ્રીના અધિકારક્ષેત્રમાં આવેલાં વિવિધ કાર્યાલયોનાં ખર્ચો

ક્રમ	જાનિતી નામ	ખાદ્યા ખોરાકી ખર્ચ	બળતણ ખર્ચ	ડપડાં પગરાખા ખર્ચ	સામાજિક કાર્ય ખર્ચ	દાર્શનિક ખર્ચ	શૃંગારિક ખર્ચ	મોજાઓ મનોરંજન નાની	દારૂ/ભેડી નાની	દેવાનું વ્યાજ	અન્ય ખર્ચ	કુલ વપરાશી ખર્ચ	કુટુંબ દીઠ વાર્ષિક ખર્ચ
૧.	દોડિયા	૭૧૬૦૬૫	૯૩૫૨	૧૬૪૧૪૫	૬૩૭૪૫	૩૨૬૯૫	૧૧૬૦૦	૩૦૩૫૦	૧૮૬૬૮૪	૯૭૬૫	૧૫૨૦૦	૧૨૪૦૦૯૧	૬૬૬૭
૨	દૂબળા	૨૬૮૦૦	૮૮૦	૮૨૦૦	૧૨૦૦	૧૭૫૦	૨૫૦	૧૫૫૦	૯૦૫૦	૧૩૦	૧૫૫૦	૫૪૩૬૦	૩૮૮૩
૩	ડાયોડી	૧૦૦	-	૨૦	-	-	-	-	-	-	-	૧૨૦	૬૦
૪	ડોલિયા	૧૦૩૫૬૮૯	૨૩૨૬૦	૧૮૫૩૪૫	૧૪૦૨૮૫	૧૯૦૭૫૭	૧૪૮૫૦	૨૨૧૨૦	૩૭૭૩૩૭	૭૭૭૫	-	૧૬૬૭૭૧૮	૮૪૬૫
૫	ઢોર ડોલ	૩૧૦૮૦	૬૦૦	૬૦૬૦	૩૫૦૦	૧૫૫૦	૧૦૦૦	૫૦૦	૧૭૪૧૦	૧૦૦	-	૬૧૮૦૦	૭૭૨૫
૬	નાપડા	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૨૮૭૪૪૧૧	૬૮૨૨૦	૫૦૦૨૦૩	૩૫૬૦૭૬	૧૨૭૮૭૮	૩૨૨૫૫	૬૦૩૧૪	૭૪૧૯૬૬	૧૬૬૪૫	૬૫૫૦	૪૭૮૪૮૨૪	૬૯૫૫
કુલ		૪૬૮૭૪૪૫	૧૦૨૩૧૨	૮૬૩૬૭૩	૫૬૪૮૦૯	૩૫૪૮૨૦	૬૦૨૫૫	૧૧૪૮૩૪	૧૩૩૨૪૫૦	૩૪૭૧૪૩૩૦૦	૮૧૩૮૬૧૩	૭૧૭૭	
ટકા		૫૭.૫૬	૧.૨૬	૧૦.૬૨	૬.૬૪	૪.૩૬	૦.૭૪	૧.૪૧	૧૬.૩૭	૦.૪૩	૦.૨૮	૧૦૦.૦૦	

કોડ : ૨.૧૫ : વર્ષિક વપરાશ ખર્ચ (રૂ.માં)

ક્રમ	પટેલનું નામ	ખાદ્ય ખોરાક	બજારી	કપડા પગરખા	સામાગ્રી	ઘાસ	સંભાલિ	મોજાણ મનોરંજન લીડી તાડી	દારૂ દેવનું વાજ	અન્ય ખર્ચ	કુલ વપરાશ ખર્ચ
૧	દાદરા	૮૬૩૦૦	૧૪૦૦	૨૩૭૦૦	૪૧૫૦	૩૪૫૦	૧૬૦૦	૩૦૦૦	૨૪૪૫૦ -	૨૧૫૦	૧૫૦૫૦૦
૨	સેલવાસ-૧	૨૮૫૮૦૦	૫૦૦૦	૬૫૩૦૦	૩૦૦૫૦	૬૩૫૦	૭૧૫૦	૨૧૨૦૦	૫૦૧૦૦	૨૦૭૫	૪૮૭૧૨૫
૩	સેલવાસ-૨	૩૨૧૦૦૦	૫૦૦૦	૬૫૨૦૦	૨૫૪૦૦	૧૪૬૦૦	૮૭૦૦	૨૪૫૫૦	૬૦૬૦૦	૨૫૩૫	૫૬૬૩૮૫
૪	નરોડી	૨૮૭૦૦૦	૬૦૦	૫૮૪૦૦	૧૨૦૦૦	૧૧૩૫૦	૫૧૫૦	૭૪૫૦	૪૧૧૦૦	૩૮૦૦	૪૨૭૪૫૦
૫	રાંધા	૧૫૬૬૫૦	૩૪૪૦	૫૮૩૪૦	૪૬૬૩૦	૫૨૬૨૧	૨૩૫૦	૧૦૦૦	૧૬૮૩૧૫	૨૭૭૫	૫૨૨૭૩૦
૬	કેલવલી	૧૦૦૩૦૦૦	૨૫૫૫૦	૬૮૧૦૦	૩૫૪૦૦	૧૬૫૫૦	૫૦૦	૧૫૬૦૦	૬૨૩૨૦	૫૦	૧૨૬૦૩૭૦
૭	દાપડા	૨૪૩૧૧૬	૧૫૧૭૨	૧૧૧૨૮૮	૧૮૦૦૭૪	૧૬૬૮૭૪	૩૦૫	૬૩૭૪	૩૬૭૦૦૫	૧૬૩૧૫	૧૧૦૬૫૨૩
૮	મંજોલી	૭૧૫૮૭૦	૮૫૦	૧૭૫૭૨૫	૫૧૬૫૦	૨૮૨૭૫	૧૩૧૫૦	૬૫૦	૪૨૪૫૨૦	૪૫૮૫	૧૪૧૬૫૨૫
૯	ખાનવેલ	૪૮૬૧૦૦	૧૪૬૦૦	૭૦૨૨૦	૪૩૬૫૦	૧૪૩૦૦	૪૨૫૦	૧૧૮૫૦	૩૮૫૬૦	૬૨૫	૬૬૦૭૮૫
૧૦	દુધની	૧૬૧૭૫૦	-	૩૨૭૦૦	૫૧૨૦૦	૧૦૩૫૦	૬૦૦	૪૫૦	૨૪૫૦	-	૩૪૬૫૦૦
૧૧	મંદોની	૬૩૭૮૫૦	૨૭૪૦૦	૭૫૦૦૦	૮૪૦૦૫	૨૩૫૦૦	૧૬૨૦૦	૧૬૪૧૦	૬૨૭૦૦	૧૬૫૫	૧૨૪૮૦૨૦
કુલ		૪૬૮૭૪૪૫	૧૦૨૩૧૨	૬૬૬૬૬	૫૬૪૮૦૬	૩૫૪૮૨૦	૬૦૨૫૫	૧૧૪૮૩૪	૧૩૩૨૪૫૦૩૪૭૧૫	૨૩૩૦૦	૮૧૩૮૯૧૩

૮૪૩૮૭૩

દેવું :

કુલ ૧૧૩૪ કુટુંબોમાંથી ૪૮૯ કુટુંબોએ ૮૦૩૯૧૯ રૂપિયા દેવું કબ્જું છે એટલે કે દેવાદાર કુટુંબદીઠ દેવું ૧૬૪૪ રૂપિયા થયું. જ્યારે બાકીના ૬૪૫ કુટુંબોને (૫૬.૪૮ %) દેવું નથી. આ લોકો દેવાદાર નથી તેનું કારણ એ નહીં કે તેઓ પૈસેટકે સુખી છે. પરંતુ તેમને પૈસાની જરૂર હોય તો પણ તેઓ એવી વસ્તુ ધરાવતા નથી કે જેના પર તેઓ ધિરાણ મેળવી શકે. ડોકો ૪.૧૬ માં દેવા ઓળખાઈ અડકાઓ બતાવ્યા છે. તેમાં કુલ દેવમાંથી ૮૬.૩૭ % દેવું તો રોકડમાં જ છે. બાકીનું ૧૩.૬૩ % દેવું વસ્તુના સ્વરૂપમાં જોવા મળે છે. સરેરાશ દેવાદાર કુટુંબદીઠ દેવું સાંધી વધુ ઘોડિયા જાતિમાં ૨૪૫૯ રૂપિયા જોવા મળે છે. વારલી જાતિમાં ૧૨૯૧ રૂપિયા, કોંકણ જાતિમાં ૧૦૦૭ રૂપિયા, ઠોર ડોળી જાતિમાં ૯૭૮ રૂપિયા, કાથોડી જાતિમાં ૩૫૦ રૂપિયા અને દૂબળા જાતિમાં સાંધી ઓછું ૩૦૨ રૂપિયા દેવાદાર કુટુંબદીઠ દેવું જોવા મળ્યું છે. આગળ આપણે જોવું કે ઘોડિયા જાતિના કુટુંબોની આર્થિક સ્થિતિ સારી છે. જ્યારે કાથોડી અને દૂબળા જાતિના કુટુંબોની આર્થિક સ્થિતિ ઘણી નબળી છે. છતાં મહા ઘોડિયા જાતિમાં દેવાદાર કુટુંબ દીઠ દેવું વધારેમાં વધારે અને કાથોડી તેમજ દૂબળા જાતિમાં દેવાદાર કુટુંબદીઠ દેવું ઘણું ઓછું જોવા મળે છે. તેનો અર્થ એ થયો કે જેની પરિસ્થિતિ સારી હોય તેમને જ લોકો પૈસા વધુ ધીરે છે અને જેમની પરિસ્થિતિ ખરાબ હોય તેમને લોકો પૈસા ધીરતા નથી. (દા.ત. કાથોડી અને દૂબળા) કુલ દેવાદાર કુટુંબોના દેવમાંથી ૧૧.૭૬ % દેવું શાહુકાર-વેપારીનું, ૪૪.૯૯ % દેવું સરકારીનું ૪.૭૮ % દેવું સહકારી મંડળીઓનું, ૨૧.૨૨ % દેવું બેંકનું, ૧૫.૬૫ % દેવું સમાજસંઘીઓનું અને ૧.૬૦ % દેવું ખાનગી જોવા મળ્યું છે. મહા વધુમાં વધુ દેવું સરકારીનું અને બીજા નંબરે બેંકનું છે તેનો અર્થ એ થયો કે સરકારી લાભ ખૂબ જ મળતા હોવા જોઈએ. અથવા અમુક જાતિઓએ અથવા લાભ વધુ લીધા હોવા જોઈએ. છતાં જે વધુમાં વધુ પછાત આદિમ જાતિ છે તેને યોગ્ય રીતે ન્યાય મળવો જોઈએ.

દેવું કરવાના હેતુઓ :

ઉપર દર્શાવેલ દેવું કરવા પાછળ કેટલાક હેતુઓ છે. જેમાં મુખ્ય

ચાર હેતુઓ છે. ૧. આર્થિક- ઘરખર્ચ ૨. સામાજિક ખર્ચ ૩. મિલકત ખરીદવા અને ૪. ખેત ઉપયોગ કોઠા-૪.૧૭ માં જોતાં જણાશે જે કુલ દેવાની રકમમાંથી ૪૪.૪૪ % દેવું ખેત-ઉપયોગ માટે, ૧૭.૭૫ % નવી મિલકત ખરીદવા માટે, ૧૯.૮૮ % સામાજિક ખર્ચને પહોંચી વળવા, ૧૦.૪૮ ટકા આર્થિક તેમજ ઘરખર્ચ માટે અને ૩.૪૫ % દેવું અન્યમાં થયું છે. અહીં મોટાભાગનું દેવું ખેત ઉપયોગ માટે જોવા મળ્યું છે એટલે કે સરકારથી મારફત ખેત ઉપયોગની યોજનાઓ સારી ચાલતી હોવી જોઈએ. ઘણીવાર આર્થિક સ્થિતિને કારણે ઘરખર્ચ માટે કંટેલાડ લોકોને ધિરાણ નાંક મળતાં વર્ષના કંટેલાડ દિવસોમાં ભૂખે સૂવું પડે છે. પોતાનાથી થતા બધા પ્રયત્નો કરી ચૂકે છે અને જંગલમાંથી કંદમૂળ કે ગ્રહના પાન વગેરે બાકીને કંટેલાડ દિવસો ચલાવી લે છે. જમીનગીરી નાંક હોવાથી કોઈ પૈસા પણ ધીરજ નથી જેને લીધે વર્ષના કંટેલાડ દિવસ ભૂખે કાઢવા પડે છે. કુલ દેવાદાર કુટુંબોમાં દેવું ક્યાંની સમય પણ પૂછવામાં આવે તો તેમાં કંટેલાડે જવાબ આપ્યા નથી પણ કુલ ૪૮૬ જવાબમાંથી ૧૧૨ ના જવાબમાં ૧ વર્ષમાં દેવું ક્યું છે. જ્યારે ૩૩૪ ના જવાબમાં ૨ થી ૫ વર્ષમાં દેવું ક્યું છે, ૨૬ ના જવાબમાં ૫ થી ૧૦ વર્ષમાં દેવું ક્યું છે. અને ૧૪ ના જવાબમાં ૧૦ વર્ષ ઉપરથી દેવું ક્યું છે.

દેવાદાર કુટુંબોમાંથી કંટેલાડે વ્યાજનો દર બતાવ્યો જે જ્યારે કંટેલાડે બતાવ્યો નથી કુલ ૩૪૧ માંથી ૧૦૮ જવાબ ૫ થી ૧૦ % વ્યાજ, ૮૮ જવાબ ૧૦ થી ૧૫ % વ્યાજ, ૧૨૩ જવાબ ૧૫ થી ૨૫ % વ્યાજ અને ૨૨ જવાબ ૨૫ % થી પણ વધુ વ્યાજે દેવું ક્યું છે. કોઠા ૪.૧૮ માં અડિડા જોતાં જણાશે અને દેવું ભરપાઈ ન થવાના કારણોના અડિડા પણ જોવા મળશે. કુલ ૬૨૧ કારણોમાંથી ૪૧.૫૫ % કારણ ખેતીની આવક ઓછી હોવાથી, ૧૬.૧૦ % કારણ ખેતમજૂરી ઓછી મળવાથી, ૭.૮૯ % કારણ વ્યાજ ભરાતું હોય, ૧૯.૬૫ % કારણ હપ્તો ભરાતો હોય અને ૧૪.૪૧ % કારણ અન્ય કોઈ ભરત હોય દેવું ભરપાઈ થતું નથી.

આ જે દેવું છે તે પરત કઈ રીતે સેમથી કરવાના તેના જવાબમાં કુલ જવાબમાંથી ૫૯.૬૮ % જવાબ ખેતીમાંથી, ૨૩.૪૨ % જવાબ મજૂરીમાંથી

૫.૪૧ % જવાબ ધંધામાંથી અને ૧૧.૪૯ % જવાબ અન્યમાંથી જે દેવું છે તેની લોન પરત ડરવા માગે છે. અને આ જે દેવું છે તેના માટે અપાયેલી જમીનગીરી માં ૮૭.૦૭ % જમીનગીરી જમીન પર, ૧.૦૨ % મકાન પર અને ૧૧.૯૧ % જમીનગીરી અન્ય વસ્તુ પર આપી છે. કોઠા ૪.૧૯ માં આ અંકડાઓ બતાવ્યા છે. જેમાંથી જાતિવાર અને પટેલનાવાર પણ જોઈ શકાશે. કુલ ૭ કુટુંબોમાં એ પણ જોવા મળ્યું છે કે દેવું લેતી વખતે ૮૦૦ રૂપિયા પહેલેથી કાપી લેવામાં આવ્યા હતા. અને તે પછારે ઘોડયા કુટુંબમાંથી અને ૨ કોડલા કુટુંબમાં જ જોવા મળે છે.

ડોકો : ૪.૧૬ દેવા અને વસતિ સ્ત

ક્રમ	જાતિનું નામ	દેવું છે ?	શાહુકાર/વેપારી	સરકાર	સહકારી મંડળી	બેંક				
	હા	ના	રોકડમાં	વસ્તુમાં	રોકડમાં	રોકડમાં				
૧	દોડિયા	૯૮	૮૮	૨૪૬૦૦	૬૧૦૦	૫૨૭૫૦	૨૩૯૬૦	૭૧૦	૧૬૮૯૦	૫૨૫૦૦
૨	દુબળા	૯	૫	૧૨૧૮	૫૦૦	૧૦૦	૫૦૦	-	૪૦૦	-
૩	ડાથોડી	૨	-	-	-	-	-	-	-	-
૪	ડોડસા	૧૦૮	૧૨૮	૧૪૪૧૬	૧૫૦૦	૧૦૫૧૭૪	૨૩૩૦૦	૬૭૬૬	૧૦૦	૩૮૩૨૨
૫	ઢોર ડોળી	૪	૪	૨૨૨૦	-	-	૧૫૦૦	૧૯૪	-	-
૬	નયડા	-	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૨૬૮	૪૨૦	૩૯૩૮૮	૪૫૭૦	૧૨૯૧૯૦	૨૫૧૯૧	૮૬૧૫	૪૪૨૫	૭૯૮૦૦
કુલ	૪૮૯	૬૪૫	૮૧૮૪૨	૧૨૬૭૦	૨૮૭૨૧૪	૭૪૪૫૧	૧૬૫૮૫	૨૧૮૧૫	૧૭૦૬૨૨	૧૭૦૬૨૨
			૯૪૫૧૨		૩૬૧૬૬૫		૩૮૪૦૦			૨૧.૨૨
	૪૩.૧૨	૫૬.૮૮	૧૧.૭૬		૪૪.૬૯		૪.૭૮			

ડોઠો : ૪.૧૬.. ચાલુ..

ક્રમ	જાતિનું નામ	સમાવેશીયો રોડડ	વસ્તુમાં રોડડ	ખામી રોડડ	ફાલ દેવું રોડડ	વસ્તુમાં રોડડ	ફાલ દેવું રોડડ	ફાલ દેવું રોડડ
૧	દોડિયા	૫૬૫૦૦	૧૨૦	૬૬૦૦	૧૬૩૬૦	૪૭૦૭૦	૨૪૧૦૩૦	૨૪૫૬
૨	દુબળા	-	-	-	૧૩૧૮	૧૪૦૦	૨૭૧૮	૩૦૨
૩	ડાઘોડી	-	-	૭૦૦	૭૦૦	-	૭૦૦	૩૫૦
૪	ડોડિયા	૧૬૪૮૦	-	૪૦૦	૧૮૪૫૫૮	૨૪૬૦૦	૨૦૬૪૫૮	૧૦૦૭
૫	ઠોર ડોળી	-	-	-	૨૪૧૪	૧૫૦૦	૩૬૧૪	૬૭૮
૬	નાયડા	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારંડી	૪૬૨૧૦	૫૦૦	૪૬૧૦	૩૧૧૪૧૩	૩૪૬૮૬	૩૪૬૦૬૬	૧૨૬૧
ફાલ		૧૨૫૧૬૦	૬૨૦	૧૨૬૧૦	૬૬૪૩૬૩	૧૦૬૫૫૬	૮૦૩૬૧૬	૧૬૪૪
		૧૨૫૮૧૦		૧૨૬૧૦	૮૦૩૬૧૬			
		૧૫.૬૫		૧.૬૦	૧૦૦.૦૦			

ક્રમ : ૪૭૬ દવા ના વર્ગકરણ

ક્રમ	દેવું છે ?	નં	સાક્ષાર/વેપારી		ચરકાર		સહકારી મંડળ		કુલ રોકડ
			રોકડના	વસ્તુના	રોકડ	વસ્તુના	રોકડ	વસ્તુના	
૧	દાદરા	૧૮	૧૪	-	૧૫૦૦	૧૨૦૦	-	૨૧૦૦	૩૮૦૦
૨	સેલ્સ-૧	૪૨	૪૫	૭૦૦૦	૧૦૦૦૦	૮૦૦૦	૨૦૦૦	૧૪૦૦૦	૧૪૫૦૦
૩	સેલ્સ-૨	૩૨	૬૬	-	૨૮૬૫૫	૨૬૦૦	-	૧૦૦૦	૬૬૦૦
૪	નરોલી	૪૪	૫૪	-	૬૬૫૦	૧૮૭૫૦	-	૨૦૬૦	૮૦૦
૫	રેન્ધા	૪૭	૨૩	-	૨૬૪૫૪	૨૦૦૦	૬૩૦	-	૩૨૫૦૦
૬	ડેલ્સ	૨૮	૧૦૨	-	૨૬૦૬૦	૬૭૦૦	૨૪૦૦	૪૪૫૫૫	૬૩૫૦
૭	દપાડા	૧૨૪	૨૦	-	૧૪૩૪૧૪	-	૨૨૧૫	-	૨૬૧૩૦
૮	બીજોલી	૬૩	૬૪	૫૧૦૦	૩૧૦૧૬	૨૩૧૩૫	૪૬૦૦	-	૫૦૨૮૧
૯	ખાનસેલ	૪૪	૭૫	-	૫૬૬૫	૭૩૬૬	૨૪૪૦	-	૧૩૧૧૧
૧૦	દુધની	૩૦	૪૦	૫૭૦	-	૪૭૦૦	૨૦૦૦	-	૬૦૦૦
૧૧	મોદિની	૧૭	૭૬	-	૧૫૦૦	-	-	૧૦૦	૧૨૫૦
કુલ		૪૮૬	૬૪૫	૮૧૮૪૨	૧૨૬૭૦	૨૮૭૨૧૪	૧૬૫૮૫	૨૧૮૧૫	૧૭૦૬૨૨

કોષ્ટક : ૪.૧૬... ચાલુ...

પટેલાતનું નામ	સગા-વહાલા રોડડ	વસ્તુઓ	ખાનગી રોડડ	કુલ દેવું રોડડમાં	વસ્તુમાં
૧ દાદરા	૫૦૦૦	-	-	૧૧૨૦૦	૩૩૦૦
૨ સેલમાસ-૧	૧૫૦૦	૧૨૦	૨૨૦૦	૩૫૨૦૦	૨૯૧૨૦
૩ સેલમાસ-૨	૩૦૦	-	૨૦૦૦	૪૧૨૫૫	૩૬૦૦
૪ નરોલી	૭૫૦૦	-	૩૮૦૦	૩૧૩૦૦	૨૦૮૪૦
૫ રાંધા	૬૩૫૦	-	૧૦૦	૭૭૧૦૪	૨૦૦૦
૬ ફુલવાલી	-	-	-	૪૫૫૧૦	૯૨૨૫
૭ દપાડા	૭૬૧૮૦	-	૨૨૦૦	૨૯૧૨૫૨	-
૮ ખંભોલી	૧૪૨૫૦	-	૨૦૦	૧૦૮૬૫૬	૨૮૨૩૫
૯ ખાન્સેલ	૬૮૦૦	-	૨૦૫૦	૩૧૬૬૬	૭૩૬૬
૧૦ દુધની	૬૫૮૦	૫૦૦	૩૦૦	૧૮૩૮૦	૫૭૭૦
૧૧ માદિમી	૩૦	-	૬૦	૨૮૪૦	૧૦૦
કુલ	૧૨૫૧૯૦	૬૨૦	૧૨૯૧૦	૬૯૪૩૬૩	૧૦૯૫૫૬

ડોહો : ૪.૧૭ દેવું ડરવાનો હેતુ દર્શાવતો ડોહો

પટેલાનું નામ	દેવું ડરવાનો સમય ?			દેવું ડરવાનો હેતુ			અન્ય	કુલ
	૧૧મી	૨૨મી	૩૩મી	આઈડી	સામાજીક	મિત્રકન	બેન-ભાણેજી	
૧ દાદરા	૫	૧૨	૧	૨૦૦૦	૫૦૦૦	-	૭૨૦૦	૨૦૦
૨ સેતવાસ-૧	૨૩	૨૦	૩	૧૦૦૦૦	૧૦૩૨૦	૪૦૦૦	૩૮૦૦૦	૨૦૦૦
૩ સેતવાસ-૨	૧૫	૧૬	-	૨૪૦૦	૩૦૦	૧૦૦૦	૩૩૩૫૫	૭૮૦૦
૪ નરોડી	૧૬	૨૪	-	૨૫૫૦	૧૧૩૦૦	૧૦૦૦	૩૦૨૬૦	૯૦૦૦
૫ સંઘ	૨	૩૮	૭	૬૩૫૦	૧૧૦૦૦	૨૫૬૮૪	૩૫૦૦૦	૧૦૦૦
૬ ડેલવાસી	૨	૨૫	૧	૭૦૦૦	૬૭૭૫	૧૫૦૦૦	૨૦૦૦૦	૩૦૦૦
૭ દાપોડા	૨	૧૦૬	૪	૩૮૧૧૩	૭૬૧૮૦	૩૧૩૧૪	૧૪૩૪૧૪	૨૨૩૧
૮ ખંભોડી	૧૦	૪૮	૫	૭૫૦૬	૧૬૦૦૦	૫૫૧૮૧	૫૪૧૫૧	૧૦૫૦
૯ ખંભોડ	૨૧	૨૦	૩	૩૩૦૦	૬૨૬૦	૬૩૩૧	૧૭૦૦૦	૩૧૧૧
૧૦ દુધપી	૮	૧૦	૧	૪૦૦૦	૭૧૫૦	૨૭૦૦૦	૧૦૦૦૦	૩૦૦
૧૧ પાંદોર	૫	૬	૧	૧૦૦૦	૫૦૦	૫૦૦	૬૦૦	૪૦
કુલ	૧૧૨	૩૩૪	૨૬	૮૨૨૨૨	૧૬૮૪૫	૧૪૨૯૧૦	૩૮૩૪૧૦	૨૭૭૩૨
ટકા	૧૧૧	૩૩૩	૨૬	૮૨૨૨૨	૧૬૮૪૫	૧૪૨૯૧૦	૩૮૩૪૧૦	૨૭૭૩૨
ટકા	૧૧૧	૩૩૩	૨૬	૮૨૨૨૨	૧૬૮૪૫	૧૪૨૯૧૦	૩૮૩૪૧૦	૨૭૭૩૨

ડોડો : ૪.૧૮ વ્યાજનો દર, દેવું ભરખાઈ ન થવાનું ડારણ

ક્રમ	જાતનું નામ	પથી ૧૦		વ્યાજનો દર		દેવું ભરખાઈ ન થવાનું ડારણ		અન્ય
		ટકા	૧૦થી ૧૫	૧૫થી ૨૫	૨૫ ટકા	ખેતી	ખેત	ડોઈ
		ટકા	ટકા	ટકા	થી ઉપર	અમલ	મજૂરી	સરત
						અંછી	અંછી	હોય
૧	ધોડિયા	૨૫	૭	૧૨	૧	૬૮	૧૨	૨૪
૨	દૂબળ	-	૨	૧	-	૪	૨	૧
૩	ડાઘોડા	-	-	-	-	-	-	-
૪	ડોડિયા	૩૧	૨૨	૨૮	૧૫	૪૬	૩૭	૨૨
૫	ઢોર ડોબી	૧	૧	૨	-	૧	૩	૨
૬	નાંકડા	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૫૧	૫૬	૬૦	૬	૧૩૯	૪૫	૫૪
કુલ		૧૦૮	૮૮	૧૨૩	૨૨	૨૫૮	૧૨૨	૬૨
						૪૪૫૫	૧૬.૧૦	૧૪.૪૧
						૭.૮૯	૧૮.૬૫	૧૦૦.૦૦

કોડો : ૪.૧૮ વ્યાખ્યાનોદર, દેવું ભરપાઈ ન થવાનું ડારસ

પટેલાનું નામ	વ્યાજનો દર		૧૫થી ૨૫ રૂા	૨૫ ટડા થી ઉપર	ખેતીની ખેલડ	ખેલ ખેલડી	દેવું ભરપાઈ ન થવાનું ડારસ		અન્ય ડોઈ શરત ઠોય
	૫થી ૧૦ ટડા	૧૦થી ૧૫ ટડા					વ્યાજ ભરાતો	ભરાતો ઠોય	
૧ દાદરા	૧	-	૧	-	૧૫	-	૧	-	૨
૨ સેઝવસા-૧	૧૧	૧	૩	૧	૨૯	૧	૧	-	૧૦
૩ સેઝવસા-૨	૨	૪	૨	-	૨૨	-	૩	૧૦	૨
૪ નરોલી	૮	૬	૧	-	૨૧	૩	૨	૨૧	૨
૫ રાધા	-	૧	૪૩	-	-	૩૯	૩૧	૨૭	૩૬
૬ કેલવસી	૫	૧૨	૧	-	૧૧	૫	-	૬	-
૭ દપાડા	૪૦	૪૧	૩૭	૯	૭૯	૧૨	-	૫૩	૧૯
૮ અંબોલી	૧૫	૭	૨૯	૧૨	૩૪	૧૪	૯	૪	૩
૯ ખાન્સેલ	૧૨	૯	૫	-	૨૬	૧૫	૧	-	૧૧
૧૦ દુધની	૧૨	૬	૧	-	૬	૫	-	-	૭
૧૧ મદિની	૨	૧	-	-	૯	૬	૧	૧	-

કુલ ૧૦૮ ૮૮ ૧૨૩ ૨૨ ૨૫૮ ૧૦૦ ૪૯ ૧૨૨ ૯૨

1915 : 2. 26

要

63

ડોહો : ૪.૧૯

લોન અંગે

ડમ પટેલાભનુ નામ લોન પરત ડહ રીતેજોમયી ડરવના? બચ ખેતી મજૂરી દંધ મોંથી મથી મથી મોંથી દેવું લેખ વખતે ડેટલા રૂપિયા ડાપી લેવામાં આવ્યા હતા. ના ડેટલા?

૧	સોલાર	૧૪	૪	૧	૧	૧૫	-	-	-	૧૮	-
૨	સોલાર-૧	૩૦	૧૬	૩	૧૦	૨૮	૧	૨	-	૪૨	-
૩	સોલાર-૨	૩૦	૪	૨	-	૩૦	-	૧	-	૩૩	-
૪	નરોલી	૩૮	૭	-	-	૨૯	-	૪	૪	૪૧	૫૫૦
૫	રોન્ડા	૧૦	૩૭	-	-	૨૫	-	-	-	-	-
૬	ડેલ્સ	૧૯	૩	૫	૧૪	૪૮	-	XX	-	૨૪	-
૭	દપાડા	૩૯	-	-	૩૮	૪૮	-	-	-	૧૨૪	-
૮	અંબોલી	૨૫	૯	૭	-	૭	-	૨	-	૬૩	-
૯	ખાનસ	૩૩	૧૬	૪	-	૩૧	૨	૧૩	૩	૪૧	૨૫૦
૧૦	દુધની	૧૩	૫	૨	૧	૭	-	૧૩	-	૨૦	-
૧૧	મોંધોની	૧૪	૩	-	-	૧૨	-	-	-	-	-
કુલ		૨૬૫	૧૦૪	૨૪	૫૧	૨૫૬	૩	૩૫	૭	૪૧૦	૮૦૦

તારણો :

- :૧: તપાસમાં લીધેલ કુટુંબોનો મોટો વર્ગ ખેતી ઉપર આધારિત છે. છતાં ગૌસ ધંધા તરીકે ખેત-મજૂરી, પશુપાલન, જંગલ મજૂરી, દારુ બનાવવો, તાડી ઉતારવી, છૂટક મજૂરી વગેરે અન્ય જોવા મળે છે. આમ મુખ્ય વ્યવસાય ખેતી હોવા છતાં એક પણ કુટુંબ એવું જોવા મળ્યું નથી જે ખેતી દ્વારા પોતનું ભરણપોષણ કરતું હોય.
- :૨: તપાસેલ કુટુંબોની સરેરાશ ખાતેદાર દીઠ ર.૦૮ હેક્ટર જમીન છે. આ સંઘ પ્રદેશના ઉત્તર દિશાના ગુજરાત રાજ્ય સરહદ પરના પટેલાતોમાં સરેરાશ જમીન ઓછી છે. જ્યારે બાકીના અન્ય વિસ્તારમાં અને ખાસ મહારાષ્ટ્ર રાજ્યની સરહદ પરના પટેલાતોમાં સરેરાશ ખાતેદાર દીઠ જમીન વધારે જોવા મળે છે. જાતિવાર સૌથી વધુ સરેરાશ ખાતેદાર દીઠ જમીન ડોહલા અને વારલી જાતિઓ પાસે છે. જ્યારે અંછામાં ઓછું આ પ્રમાણ કાથોડી અને દૂબળા જાતિઓમાં છે.
- :૩: મોટેભાગે જમીન ફેરબદલી અદરોઅદર થતી હોય છે. છતાં સાહુકાર વેપારી જોશીઓ જેવાઓ પાસે પણ જમીન ચાલી ગઈ હોય તેવું બને છે. આથી જમીન ફેરબદલી કેન્દ્રો પર જોવા મળતી નથી પણ ખાનગી દસ્તાવેજ પર લખાણ કરાતું હોય છે.
- :૪: પશુધનમાં દૂધાળાકોરમાં ભેસનું પ્રમાણ ખૂબ જ ઓછું જોવા મળે છે. (ગુજરાત કરતાં પણ) પણ ગાય, ઘેટાં, બકરાં એવાં પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. ઘોડિયા લોકો પાસે બળદની પુરતી વ્યવસ્થા છે તેમ કહી શકાય.
- :૫: તપાસેલ કુટુંબોની સરેરાશ કુટુંબદીઠ અસ્કયામત રૂ.૧૫૩ રૂપિયા જોવા મળે છે. ઘોડિયા, ડોહલા અને વારલીમાં અસ્કયામત વધુ જોવા મળે છે જ્યારે સૌથી ઓછી અસ્કયામત કાથોડીમાં છે.
- :૬: બાદિવાસી સમાજની આર્થિક દિશાતિ ખૂબ જ નબળી હોવાથી ઘરના મોટા ભાગના સભ્યોએ અને સ્ત્રીઓએ પણ કમાવવા માટે મજૂરી (કામ) કરવી પડે છે.

- :૭: આ લોડો ખેતી અને ખેતમજૂરીમાંથી મોટા ભાગની આવક મેળવે છે. ઘોડિયા, ડોડણા અને ઠોરડોળી જાતિઓના કુટુંબોની આર્થિક સ્થિતિ એકંદરે સારી ગણાય જ્યારે વારડી, દૂબળા અને ડાપોડી જાતિના કુટુંબોની આર્થિક સ્થિતિ ખૂબ જ નબળી ગણાય.
- :૮: વપરાસી ખર્ચમાં મોટા ભાગનો ખર્ચ બાંધા ઝોરાડી પાછળ ચાલ્યો જાય છે. અને વધુ પડતો ખર્ચ દારુ, તાડી વગેરે મન્યમાં થાય છે એ પણ એક જોવા જેવું છે કે શૈક્ષણિક ખર્ચ નહિવત્ જોવા મળે છે.
- :૯: લગભગ અડધા કુટુંબો દેવાદાર છે તેનો અર્થ એ નહીં કે તેઓ પેસેટડે રૂબી છે. પરંતુ તેમને પૈસાની જરૂર હોય તો પણ તેઓ એવી વસ્તુ ધરાવતા નથી કે જેના પર તેઓ ધિરાણ મેળવી શકે.
- :૧૦: સૌથી વધુ દેવાદાર કુટુંબદીઠ દેવું ઘોડિયા, જાતિમાં જોવા મળે છે. જ્યારે આ પ્રમાણ સૌથી ઓછું ડાપોડી જાતિમાં જોવા મળે છે અને બીજી જાતિઓમાં પણ વત્તાએછા પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. પણ જેમની પરિસ્થિતિ સારી હોય તેમને જ લોડો પૈસા ધીરે છે અને જેમની પરિસ્થિતિ ખરાબ છે તેમને લોડો પૈસા ધીરતા નથી.
- :૧૧: વધુમાં વધુ દેવું સરડારશીનું અને બીજા નંબરે લોકતું છે એનો અર્થ એ થયો કે સરડારી લાભ વધુ મળ્યા છે અને અનુકૂળ જાતિઓએ વધુ લીધા છે. (૧૨) અહીં મોટા ભાગનું દેવું ખેત-ઉપયોગી માટે જોવા મળે છે. તેમ જ નવી મિલ્કત ખરીદવા, સામાજિક ખર્ચને પહોંચી વળવા, આર્થિક તેમ જ ઘરખર્ચને માટે પણ જોવા મળ્યું છે.

प्रकरण : ५

सामाजिक संस्थान

પ્રકરણ : ૫

સામાજિક સંરચના

પસંદ થયેલ કુલ ૧૧૩૪ કુટુંબોની સખ્ય સંખ્યા ૭૭૫૨ છે એટલે કે સરેરાશ કુટુંબ ૬૬ ૬.૮ થાય. તેમાં પુરુષો ૩૯૮૬ અને સ્ત્રીઓ ૩૭૬૬ છે. વયજૂથ પ્રમાણે કોઠા ૫.૧ માં જોઈએ તો કુલ પુરુષોમાંથી ૧૬.૭૧ % પુરુષો ૬ વર્ષ સુધીના, ૧૯.૦૨ % પુરુષો ૭ થી ૧૪ વર્ષના, ૨૦.૪૭ % પુરુષો ૧૫ થી ૨૪ વર્ષના, ૧૯.૭૬ % પુરુષો ૨૫ થી ૩૫ વર્ષના ૨૧.૧૭ % પુરુષો ૩૬ થી ૬૦ વર્ષના અને ૩.૨૪ % પુરુષો ૬૦ વર્ષથી ઉપરના છે. સ્ત્રીઓમાં આ પ્રમાણ જોઈએ તો કુલ સ્ત્રીઓમાંથી ૧૬.૬૨ % સ્ત્રીઓ ૬ વર્ષ સુધીની, ૧૭.૯૨ % સ્ત્રીઓ ૭ થી ૧૪ વર્ષની, ૨૩.૩૧ % સ્ત્રીઓ ૧૫ થી ૨૪ વર્ષની, ૧૭.૫૦ % સ્ત્રીઓ ૨૫ થી ૩૫ વર્ષની, ૨૧.૧૬ % સ્ત્રીઓ ૩૬ થી ૬૦ વર્ષની અને ૩.૪૬ % સ્ત્રીઓ ૬૦ વર્ષથી ઉપરની છે. વૈવાહિક દરજ્જા પ્રમાણે જોઈએ તો કુલ પુરુષોમાંથી ૪૯.૨૨ % પુરુષો પરણિત છે જ્યારે ૪૮.૪૬ % પુરુષો અપરણિત છે અને ૧.૬૧ % વિધુર તેમ જ ૦.૭૮ % પુરુષો છૂટાછેડા વાળા છે. સ્ત્રીઓમાં આ પ્રમાણ કુલ સ્ત્રીઓમાંથી ૫૦.૯૬ % સ્ત્રીઓ પરણિત છે. જ્યારે ૪૪.૨૧ % સ્ત્રીઓ અપરણિત અને ૪.૪૧ % સ્ત્રીઓ વિધવા તેમજ ૦.૪૨ % સ્ત્રીઓ છૂટાછેડા લીધેલી છે. જાતિવાર અને મટેલીત પ્રમાણે કોઠા ૧.૨ માં બતાવ્યું છે.

કોષ્ટક : ૫.૧ વયજૂથ પ્રમાણે વર્ગીકરણ

ક્રમ	જાતિનું નામ	૦-૬	૭-૧૪	૧૫-૨૪	૨૫-૩૫	૩૬-૪૦	૪૦થી ઉપર	કુલ							
		પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી						
૧	ધોરિયા	૯૦	૮૭	૧૪૨	૧૩૨	૧૮૦	૧૬૪	૧૩૪	૧૧૪	૧૬૪	૧૫૩	૨૦	૧૯	૭૩૦	૬૬૬
૨	દુબળા	૭	૭	૭	૩	૧૧	૯	૧૦	૮	૧૧	૧૧	૧	૧	૪૭	૩૫
૩	કાચોડી	-	-	૨	-	૧	-	-	-	૧	૧	૨	-	૬	૧
૪	કોડિસા	૧૨૪	૧૪૯	૧૬૭	૧૪૭	૧૫૪	૧૭૬	૧૭૦	૧૨૪	૧૫૩	૧૩૮	૨૪	૩૪	૭૬૨	૭૬૮
૫	ઢોર કોલી	૬	૫	૮	૧૦	૮	૭	૬	૫	૩	૪	૩	૧	૩૪	૩૨
૬	નથડા	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારડી	૪૩૯	૩૮૨	૪૩૨	૩૮૩	૪૬૨	૫૨૨	૪૫૩	૪૦૮	૫૧૨	૪૯૦	૭૬	૭૬	૨૩૭૭	૨૨૬૧
કુલ		૬૬૬	૬૨૬	૭૫૮	૬૭૫	૮૧૬	૮૭૮	૭૭૩	૬૫૬	૮૪૪	૭૬૭	૧૨૯	૧૩૧	૩૬૮૬	૩૭૬૬

પ.૧ વયજૂથ પ્રમાણે વર્ગીકરણ

	૦૯ીં ૬ વયજૂથ		૭૯ીં ૧૪ વયજૂથ		૧૫ થી ૨૪ વયજૂથ		૨૫ થી ૩૫ વયજૂથ		૩૬ થી ૫૦ વયજૂથ		૫૦ થી ૭૫ વયજૂથ		૭૫ થી ૧૦૫ વયજૂથ	
	પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી
૧ દાદરા	૮	૧૫	૧૪	૧૩	૨૬	૩૧	૨૧	૧૩	૩૦	૨૭	૪	૪	૧૦૩	૧૦૩
૨ સેલ્વાસ-૧	૪૮	૪૩	૫૨	૪૧	૮૭	૭૩	૫૬	૫૪	૭૮	૭૦	૮	૪	૩૩૨	૨૮૫
૩ સેલ્વાસ-૨	૫૬	૪૬	૮૦	૭૭	૯૪	૮૮	૭૬	૭૬	૧૦૬	૯૫	૯	૭	૪૨૪	૩૯૧
૪ નરોલી	૫૭	૪૦	૭૬	૬૯	૭૫	૮૪	૬૧	૫૫	૮૨	૮૨	૫	૬	૩૫૬	૩૩૬
૫ રાંધા	૨૬	૩૮	૪૬	૩૯	૬૧	૫૧	૩૯	૩૫	૫૨	૪૧	૮	૪	૨૩૨	૨૦૬
૬ કેલ્સલી	૮૫	૮૭	૭૩	૭૬	૧૦૫	૧૦૬	૬૫	૫૭	૯૦	૭૬	૧૧	૧૩	૪૨૯	૪૨૧
૭ હાપાડા	૯૫	૧૦૧	૯૮	૯૯	૮૦	૧૦૨	૧૪૬	૧૩૫	૧૦૬	૧૧૪	૨૨	૧૯	૫૪૭	૫૭૦
૮ અંબોલી	૯૫	૯૫	૧૩૪	૧૦૦	૮૮	૧૨૬	૧૩૧	૮૭	૧૦૩	૯૬	૧૮	૩૫	૫૬૯	૫૩૬
૯ ખાનસેલ	૯૯	૭૩	૬૮	૬૧	૯૩	૧૦૦	૭૦	૪૮	૮૩	૮૬	૧૯	૧૫	૪૩૨	૩૮૩
૧૦ દુધની	૩૦	૩૨	૪૮	૩૭	૪૪	૪૯	૪૩	૩૮	૪૬	૪૧	૧૬	૧૭	૨૨૭	૨૧૪
૧૧ મોદોની	૬૭	૫૬	૬૯	૬૩	૬૩	૬૫	૬૨	૫૬	૬૫	૬૬	૯	૭	૩૩૫	૩૧૬
કુલ	૬૬૬	૬૨૬	૭૫૮	૬૭૫	૮૧૬	૮૭૮	૭૭૩	૬૫૬	૮૪૪	૭૬૭	૧૨૯	૧૩૧	૩૬૮૬	૩૭૬૬
ટકા	૧૬.૭૧	૧૬.૬૨	૧૯.૦૨	૧૭.૯૨	૨૦.૪૭	૨૩.૩૧	૧૯.૩૬	૧૭.૫૦	૨૧.૧૭	૨૧.૧૬	૩.૨૪	૩.૪૬	૧૦૦.૦૦	૧૦૦.૦૦

ડોકો : પ.ર વંવાડિડ દરજ્જા પ્રમાણે વર્ગીકરણ

ક્રમ	જાતનું નામ	પરણિન		અપરણિન		વિધિર	વિધવા	છુટાછેડા		કુલ	
		પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી			પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી
૧	ધોડિયા	૩૬૮	૩૫૩	૩૪૨	૨૮૪	૧૭	૩૦	૩	૨	૭૩૦	૬૬૮
૨	દૂબળ	૨૩	૨૨	૨૨	૧૦	૨	૨	-	૧	૪૭	૩૫
૩	ડાયોડી	૩	-	૨	૧	૧	-	-	-	૬	૧
૪	ડોડસા	૩૮૫	૩૭૬	૩૮૮	૩૫૩	૧૩	૩૫	૬	૧	૭૬૨	૭૬૮
૫	ઢોર ઢોલી	૧૪	૧૩	૧૦	૧૮	૧	૧	-	-	૩૪	૩૨
૬	નયડા	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારડી	૧૧૬૮	૧૧૫૨	૧૧૬૦	૯૯૯	૪૨	૯૮	૬	૧૨	૨૩૭૭	૨૨૬૧
કુલ		૧૬૬૨	૧૬૧૯	૧૬૩૩	૧૬૬૫	૭૬	૧૬૬	૧૫	૧૬	૩૬૮૬	૩૭૬૬

ડોહો : પ.ર વેવાહિડ દરજ્જા પ્રમાણે વર્ગકરણ

પટેલાનનું નામ	પરણિન		અપરણિન		વિધાર		વિધવા		છટાછડા		કુલ	
	પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી	પુ	સ્ત્રી
૧ દાદરા	૬૧	૫૯	૩૭	૩૯	૫	-	૫	-	-	-	૧૦૩	૧૦૩
૨ સેલ્વાત-૧	૧૬૫	૧૪૧	૧૫૮	૧૨૩	૯	-	૧૯	-	-	૨	૩૩૨	૨૮૫
૩ સેલ્વાત-૨	૨૧૧	૨૦૯	૨૦૦	૧૫૧	૭	-	૨૪	-	૬	૭	૪૨૪	૩૯૧
૪ નરોલી	૧૭૫	૧૭૫	૧૭૩	૧૪૮	૮	-	૮	-	-	૫	૩૫૬	૩૩૬
૫ રામલી	૧૨૪	૧૧૪	૧૦૨	૮૫	૫	-	૯	-	૧	-	૨૩૨	૨૦૮
૬ સેલ્વાત	૨૨૫	૨૨૧	૧૯૬	૧૭૮	૮	-	૨૧	-	-	૧	૪૨૯	૪૨૧
૭ દપાડા	૨૬૭	૨૮૧	૨૬૮	૨૬૬	૭	-	૨૩	-	૫	-	૫૪૭	૫૭૦
૮ અંબોલી	૨૫૪	૨૫૪	૩૦૦	૨૫૭	૧૨	-	૨૭	-	૩	૧	૫૬૯	૫૩૯
૯ ખાનપેલ	૨૦૬	૧૭૯	૨૧૯	૧૮૯	૭	-	૧૫	-	-	-	૪૩૨	૩૯૩
૧૦ દૂધની	૧૧૯	૧૧૯	૧૦૭	૯૦	૧	-	૫	-	-	-	૨૨૭	૨૧૪
૧૧ માંદાલી	૧૫૫	૧૬૭	૧૭૩	૧૩૯	૭	-	૧૦	-	-	-	૩૩૫	૩૧૬
કુલ	૧૯૬૨	૧૯૧૯	૧૯૩૩	૧૬૬૫	૭૬	૧૬૬	૧૬૬	૧૬૬	૧૫	૧૬	૩૯૮૬	૩૭૬૬
ટકા	૪૭.૨૨	૫૦.૯૬	૪૮.૪૯	૪૪.૨૧	૧.૯૧	૪.૪૧	૪.૪૧	૪.૪૧	૦.૩૮	૦.૪૨	૧૦૦.૦૦	૧૦૦.૦૦

આ વિવિધ જાતિઓમાં શારીરિક બંધારણમાં ખાસ કોઈ મોટો તફાવત જણાતો નથી તેમ છતાં કોંકણ જાતિ વધુ મજબૂત અને કસાયેલી જણાય છે. જ્યારે વારલી કદમાં મોટે ભાગે પાતળા હોય છે. પુરુષો રંગે શ્યામ અને કસાયેલા શરીરવાળા હોય છે. તેમ સ્ત્રીઓ પણ સ્નાયુબદ્ધ હોય છે. પુરુષોની જેમ સ્ત્રીઓ પણ સખત પરિશ્રમ કરવા ટેવાયેલી હોય છે. સ્ત્રીઓ પણ મોટેભાગે શ્યામ હોય છે. ઘોડી લોકો અન્ય કરતાં વ્યવસ્થિત જણાય છે. તેમ છતાં શ્રી શારીરિક ક્ષમ્ભે બંધારણમાં ખાસ ફેરફાર જણાતો નથી. દૂબળા જાતિનાં લોકો શરીરે પાતળા પરંતુ અન્યની જેમ મહેનતથી ટેવાયેલા હોય છે. કાચોડી કોલ્હા (ઠોર કોળી) તેમજ નાયડા વિગેરે જાતિઓ પણ ઉપર જણાવેલ પ્રમાણે સામાન્ય ધરાવે છે.

ખોરાડ :

અહીંની આદિવાસી જાતિઓ ખોરાડમાં મુખ્યત્વે ભાત, નાગલી, જુવારના રોટલા અને મરઘીનાં ઈંડા , તેમજ મસિનો ઉપયોગ કરે છે ખાસ કરીને બકરા, મરઘાં અને પાછલીનો વધુ ઉપયોગ કરે છે. કઠોળમાં ચણા, તુવર, અઠક, ચોખા તેમજ વાલ વિગેરેનો ઉપયોગ કરે છે. આ ઉપરાંત અમાનાં કેટલાક આદિવાસીઓ કેટલીક વનસ્પતિનો પણ ખાવામાં ઉપયોગ કરતા હોય છે. ' છોળ ' નામની વનસ્પતિના છોડને બાહીને તેમાં મસાલા નાખીને ખાવામાં વપરાય છે. અહીંની કોળી ઠોર જાતિ મરેલા ઠોરનું મસિ ખાય છે જ્યારે અન્ય આદિવાસી જાતિઓ તેનો ઉપયોગ કરતા નથી.

આ વિસ્તારના આદિવાસીઓ પીણામાં ચા, ડોહી કે ઠડા પીણાનો ઉપયોગ કરતા નથી પરંતુ તાડી, નિરો અને દારૂનો પુષ્કળ પ્રમાણમાં ઉપયોગ કરે છે. દૂધની વપરાશ આદિવાસીઓમાં નહિવત્ છે. વ્યક્તિઓમાં મોટેભાગે દારૂ, તાડી, નિરો અને બીડી વિગેરે જણાય છે. આ લોકો બીડીઓ પણ જાતે જ બનાવી લેતા હોય છે.

પોશાક અને આભૂષણ :

આ આદિવાસીઓ કેટલીક જાતિઓમાં પહેરવેશમાં ફેરફાર જોવા મળે છે.

સામાન્ય રીતે વારલી, ઘોડી અને ડોકિણા ક્ષિયણ સુધીની ચડી, પહેરસ અને માથે ટોપી પહેરતા હોય છે જ્યારે નાયડા, કાથોડી અને ઠોરડોળી માત્ર કોઠોટી પહેરતા હોય છે. જો કે દૂબળા અને વારલીમાં પણ વૃદ્ધ પુરુષો તો માત્ર કોઠોટી જ પહેરતા હોય છે. અન્ય સવસોના વધુ સંપત્તિમાં રહેતા, શિક્ષિત યુવાનવર્ગ અથવા તો અન્ય જગ્યાએ નોકરી ધંધા કરતા આદિવાસીઓ પેન્ટ, શર્ટ વિગેરે પહેરે છે. અહીંની સ્ત્રીઓ સાડી કાઠોટી મારીને પહેરે છે અને ચોળી પહેરે છે. જો કે ઘણી સ્ત્રીઓ સાડી, ચણીયા, બલાલ્લ પણ પહેરે છે. જેમાં અહીંના દૂબળા લોકોનો પ્રેરણક અન્ય સવસો જેવો જ થઈ ગયેલો છે.

આબુષલોમાં અહીં મોટે ભાગે ચાંદી, નિકલ અને કલકલનાં જોતા મળે છે. જે બેરંગ (બુટીયા) ગળાનાં ઘરેલાં તેમજ પગની ઝંઝરી, કડલા, વિગેરે હોય છે તે ઉપરાંત નકલી મસાણની માળાઓ તેમજ ગળાના હાર હોય છે. જો કે આબુષલો જુદી જુદી જાતિઓના થોડો ઘણો ફેરફાર હોય છે.

ભાષા :

અહીંના આદિવાસીઓમાં જુદી જુદી જાતિઓની ભાષા જુદી જુદી છે. દૂબળાની ભાષા સુરત, વલ્લાડની બોલી જેવી જ જણાય છે. જ્યારે વારલી તેમજ ડોકિણાની ભાષા મરાઠી જેવી લાગે છે. ઘોડીયા, દૂબળા વગેરેની ભાષા ગુજરાતી ભાષા જેવી જ છે. કાથોડી, નાયડા અને ઠોરડોળી પણ ડોકિણા જેવી જ ભાષા બોલે છે. પરંતુ અહીંના દૂબળા ઘોડી ડોકિણા વિગેરે ગુજરાતી બોલી શકે છે અને સમજી શકે છે. જ્યારે અંતરિક વિસ્તારોના અન્ય આદિવાસીઓ ગુજરાતી જલદી સમજી શકતા નથી તેમજ હિંદી પણ સમજતા નથી. તેમની ભાષા કંઈક સ્વતંત્ર ભાષા છે. અહીં શિક્ષણનું પ્રમાણ ઓછું હોવાથી અક્ષરજ્ઞાન ઓછું હોય છે. જો કે હવે તેમાં ફેરફાર થતો જણાય છે. શિક્ષણ તેમની સંખ્યા વધી રહી છે.

શિક્ષણ :

દાદરા નગર હવેલીનું કુલ શિક્ષણનું પ્રમાણ ૨૬.૬૧ % છે. તેમાં

પુરુષોનું પ્રમાણ ૩૬.૩૨ % અને સ્ત્રીઓનું પ્રમાણ માત્ર ૧૬.૦૮ % છે. જ્યારે આદિવાસી વસ્તીમાં શિક્ષણનું કુલ પ્રમાણ ૧૬.૮૬ % છે તેમાં પુરુષોમાં ૨૫.૪૬ % અને સ્ત્રીઓમાં માત્ર ૮.૪૨ % જ શિક્ષિત છે. અપભ્રંશ અભ્યાસ માં પસંદ થયેલ બધા આદિવાસી કુટુંબોમાંથી ૨૧.૧૭ % પુરુષો અને ૯.૯૩ % સ્ત્રીઓ શિક્ષિત જોવા મળી છે. જ્યારે ૭૮.૮૩ % પુરુષો અને ૯૦.૦૭ % સ્ત્રીઓ અક્ષર છે. તેનો અર્થ એ થયો કે આ આદિવાસી સમાજમાં શિક્ષણ સ્તર ઘણું જ નીચું છે. અને તેમાં સ્ત્રીઓમાં આ પ્રમાણ ખૂબ જ ઓછું છે. જે ડોહા ૫.૩ માં આડકા જોતાં જણાશે. એ પ્રકારે જણાય છે કે કુલ પુરુષોમાંથી માત્ર ૦.૩૨ % પુરુષો અને કુલ સ્ત્રીઓમાંથી ફક્ત ૦.૦૩ % સ્ત્રીઓએ ઉચ્ચ શિક્ષણ લીધું છે. તેવી જ રીતે કુલમાંથી ૦.૧૦ % પુરુષો અને ૦.૦૩ % સ્ત્રીઓએ ટેકનીકલ શિક્ષણ લીધું છે. માધ્યમિક અને ઉચ્ચ માધ્યમિક શિક્ષણ અનુક્રમે પુરુષોમાં ૨.૬૧ % અને ૦.૪૫ % છે જ્યારે સ્ત્રીઓમાં ૦.૭૬ % અને ૦.૦૮ % છે. પ્રાથમિક શિક્ષણ ૧૭.૨૪ % પુરુષોમાં અને ૮.૫૦ % સ્ત્રીઓમાં જોવા મળ્યું છે. ટુંડમાં આદિવાસી લોકો શિક્ષણ લે છે. પણ માધ્યમિક અને ડોહા ૬માં સુધી ઘણા ઓછા શિક્ષણ લેતા જણાય છે. જાનવાર શિક્ષણનું પ્રમાણ જોઈએ તો ડાથોડી જાતિમાં ન્યામ સભ્યો અક્ષર જોવા મળ્યા હતા. દૂબળા જાતિમાં માત્ર પ્રાથમિક શિક્ષણ સુધી શિક્ષિત જોવા મળ્યા છે. જ્યારે ઠોળ ડોળી જાતિમાં એક સ્ત્રી માધ્યમિક સુધી શિક્ષણમાં જોવા મળી છે. ટુંડમાં અનુસૂચિત જનજાતિની કેટલીક જાતિઓ શિક્ષણની દ્રષ્ટિએ ખૂબ જ પાછળ છે અને તેનું મુખ્ય કારણ તેમની આર્થિક સ્થિતિ ખૂબ જ નબળી હોવાથી સતત બધા જ સભ્યોએ બાળકો સહિત ડામે (મજૂરીએ) લાગી જવું પડતું હોય છે. અને આ રીતે બાળકો અધ્યાસનો મોડો ખોઈ બેસે છે. એવું પણ કહેવાય છે કે શિક્ષણ માળખું બરાબર ન હોઈ શકે અથવા સુવિધા ઓછી હોય, લોકોને શિક્ષણ ઉપર અસૂચિ હોય વગેરે ઘણા કારણો છે.

ડોઝો : ૫.૩ સિદ્ધાંત પ્રમાણે વર્ગકરણ

ક્રમ	જાતની નામ	ભાતમાંદર	પ્રાથમિક	માધ્યમિક	ઉચ્ચશિક્ષણ	ટેકનીકલ	અસા	કુલ									
		યુ. સ્ત્રી	યુ. સ્ત્રી	યુ. સ્ત્રી	યુ. સ્ત્રી	યુ. સ્ત્રી	યુ. સ્ત્રી	યુ. સ્ત્રી									
૧	ધોરણ	૧૦	૧૩	૨૨૪	૧૪૪	૪૬	૨૨	૧૧	૧	૬	-	૩	-	૩૮૪	૪૮૬	૭૩૦	૬૬૬
૨	દૂબળા	૧	૧	૭	૩	-	-	-	-	-	-	-	-	૩૬	૩૧	૪૭	૩૪
૩	કાચોડી	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	૬	૧	૬	૧
૪	કોડિલા	-	૧	૧૨૪	૩૮	૧૬	-	૨	-	૧	-	-	૧	૬૪	૭૨૮	૭૬૨	૭૬૮
૫	ઠોર ડોલી	-	-	૭	-	-	૧	-	-	-	-	-	-	૨૭	૩૧	૩૪	૩૨
૬	નાયડા	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
૭	વારલી	૭	૫	૨૮૫	૧૩૫	૩૬	૬	૫	૨	૩	૧	૧	-	૨૦૩૭	૨૧૧૨	૨૩૭૭	૨૨૬૧
														૮૫.૭૦	૬૩.૪૧	૧૦૦.૦	૧૦૦.૦
કુલ		૧૮	૨૦	૬૮૭	૩૨૦	૧૦૪	૨૬	૧૮	૩	૧૩	૧	૪	૧	૩૧૪૨	૩૩૬૨	૩૬૮૬	૩૭૬૬
ટકા		૦.૪૫	૦.૫૩	૧૭.૨૪	૮.૫૦	૨.૬૧	૦.૭૬	૦.૪૫	૦.૦૮	૦.૩૨	૦.૦૩	૦.૧૦	૦.૦૩	૭૮.૮૩	૬૦.૭૭	૧૦૦.૦	૧૦૦.૦

ડોહો : મ.૩ ચિદમ્બા પ્રભાસે વર્ગીકરણ

પટેલજનનું નામ		બાલમોહર		પ્રાથમિક		માધ્યમિક		ઉચ્ચમાધ્યમિક		કેન્ડીડેચી		ચરુચંદ્ર		ચરુચંદ્ર		કુલ	
પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી	પુ.	સ્ત્રી
૧	૧	૨	૩૨	૧૨	૧	૩	-	-	૧	-	-	૨	-	૬૬	૮૬	૧૦૩	૧૦૩
૨	૧૧	૧૧	૧૨૦	૫૬	૧૩	૧	૨	-	૩	-	-	૧	-	૧૭૬	૨૧૪	૩૩૨	૨૮૫
૩	૧	૧	૧૪૧	૬૫	૧૬	૫	૩	-	૩	૧	-	-	-	૨૫૮	૨૮૬	૪૨૪	૩૬૧
૪	૨	૩	૧૦૧	૫૭	૬	૫	૩	-	૧	-	-	-	-	૨૪૫	૨૭૧	૩૫૬	૩૩૬
૫	-	-	૨૪	૧૦	૪	-	૧	-	૧	-	-	-	-	૨૦૫	૧૬૮	૨૩૨	૨૦૮
૬	-	૧	૧૪	૧૦	૫	૨	૨	-	-	-	-	-	-	૪૦૮	૪૦૮	૪૨૬	૪૨૧
૭	૨	૨	૫૩	૧૩	૧૨	૩	૧	૧	-	-	-	૧	-	૪૭૮	૫૪૧	૫૪૭	૫૭૦
૮	૧	-	૬૪	૩૧	૧૧	૬	૫	-	૩	-	-	-	-	૪૫૫	૫૦૨	૫૬૬	૫૩૬
૯	-	-	૩૮	૬	૧૧	૧	-	-	-	-	-	-	૧	૩૬૩	૩૭૨	૪૩૨	૩૮૩
૧૦	-	-	૨૮	૪	૪	૧	-	-	-	-	-	-	-	૧૬૫	૨૦૬	૨૨૭	૨૧૪
૧૧	-	-	૪૨	૧૦	૧૮	૨	૧	૨	૧	-	-	-	-	૨૭૩	૩૦૨	૩૩૫	૩૧૬
કુલ		૧૮	૨૦	૬૮૭	૩૨૦	૧૦૪	૨૬	૧૮	૩	૧૩	૧	૪	૧	૩૧૪૨	૩૩૬૨	૩૬૮૬	૩૭૬૬
ટકા		૦.૨૫	૦.૨૩	૧૭.૨૪	૮.૫૦	૨.૬૧	૦.૭૬	૦.૪૫	૦.૦૮	૦.૩૨	૦.૦૩	૦.૧૦	૦.૦૩	૭૮.૮૩	૮૦.૦૭	૧૦૦.૦	૧૦૦.૦૦

મનોરંજન :

દાદરા નગર હવેલીનાં આદિવાસીઓમાં મનોરંજન માટે ભવાડા, જાતર મેળાઓ સમૂહનૃત્ય વગેરે પ્રસંગો યોજાતા હોય છે. ભવાડામાં વિવિધ મુખાકૃતિઓ (મહોરા) પહેરીને નૃત્ય કરતા હોય છે. જેમાં રાવણ, ગણેશની, હનુમાનની વગેરેની મુખાકૃતિઓ પહેરી ને નાચગાન કરવામાં આવે છે. તેમના સંગીતકારો તરીકે મોટેભાગે વારલીઓ જ કામ કરતા હોય છે. તેમનાં સંગીત સાધનોમાં તૂર, તારખું વગેરે હોય છે. આ ઉપરાંત આસપાસી બનાવેલી વસિળી પણ હોય છે. ભવાડામાં તેમજ જાતરમાં આખી રાત નાચગાન કરવામાં આવે છે તેમજ દારૂ, તાડી પીવામાં આવે છે.

આ દરેક આદિવાસીજાતિઓની તેમની નૃત્યકલા અગવી છે. વારલીનાં સમૂહનૃત્યો તેમજ દુબલા , ઘોડી અને અન્ય જાતિઓનાં નૃત્યો જુદાં જુદાં હોય છે. આમ તેઓ સમૂહનૃત્યથી પણ મનોરંજનમાં આસ્વાદ મક્કે છે. ઉત્સવોમાં મોટેભાગે આ જાતિઓ દિવાસો, દિવાળી, ઉત્તરાયણ હોળી, ધૂળેટી, દશેરા વગેરે ઉજવે છે. જે હિંદુઓના તહેવારો છે. તહેવારોને દિવસે કામઘંઘો ભોડી તાડી, દારૂ પીને મજાની આનંદગાનો કરતા હોય છે. તેમજ તહેવારોને દિવસે જે તે દેવોની પૂજા કરે છે. અને તેમને ભોગ ધરાવે છે.

આ ઉપરાંત આ વિસ્તારમાં લાંછવાનો પ્રખ્યાત મેળો ભરાય છે ત્યાં આ લોકો મેળામાં જાય છે. અને નૃત્યો તેમજ ગીતોથી આનંદ માણે છે. આ ઉપરાંત મનોરંજનમાં હવે તો તેમનામાં રેડીયો , ચલચિત્રો વગેરેનું પ્રમાણ વધ્યું છે.

કુટુંબક જીવન :

આ વિસ્તારમાં સંયુક્ત કુટુંબની પ્રથા વધુ પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. ઘરનો વહીવટ પિતા અથવા તો પુત્ર (પુરુષો જ) સંભાળતા હોય છે. સામાજિક પ્રસંગોનું કામ પુરુષોએ કરવાનું હોય છે. દા.ત. પુત્રનો લગ્નસંબંધ, દિકરીનાં લગ્ન, પિતાનું કારજ તેમજ અન્ય. ઘરની આર્થિક બાબતોનું કાર્ય પણ પુરુષોએ કરવાનું હોય છે. ખેતી ખેતમજૂરી તેમજ અન્ય કાર્યોમાં સ્ત્રીઓ પણ પુરુષો જેટલીજ

મહેનત કરતી દેખાય છે. સંયુક્ત કુટુંબોમાં બધીજ મિલકત અને આવક સાંઘવારા
ખર્ચા જ વધરાતી હોય છે. કોઈપણ મિલકતનો ભાગ પાડવામાં આવતો નથી.
જ્યારે પુત્રો મોટા થાય અને પરણ્યા પછી જ્યારે જુદા રહે ત્યારે તેમને
પિતાની મિલકતમાંથી સરખે હિસ્સે ભાગ આપવામાં આવે છે. પિતા કે માતાનું
પાત્ર પોષણ પણ પુત્રો જ કરે છે અને જ્યારે મૃત્યુ પામે ત્યારે તેમના કારજનો
ખર્ચ પણ પુત્રો સરખે હિસ્સે ખર્ચતા હોય છે. જો કે થોડા સંયુક્ત કુટુંબો જ
છે જેનું નથી ઘણી જાતિઓમાં સંયુક્ત કુટુંબની પ્રથા ઓછી જણાય છે. પરંતુ
સંયુક્ત કુટુંબ હોવાની પાછળનું કારણ એ પણ હોઈ શકે કે આ લોકો પાસે
ખાસ મિલકત હોતી નથી તેમજ આવક પણ ઓછી હોય છે જમીન ખૂબ ઓછી
હોય છે. પારણામે થોડી મિલકત કે આવક ઉપર સ્વતંત્ર રીતે રહેવામાં મુશ્કેલીઓ
પડે પારણામે બહાર સાથે જ રહીને એકજ ઘરમાં ગુજરાન ચલાવવામાં માનતા હોય.

સમાજીક પ્રસંગો :

જન્મ, લગ્ન, મૃત્યુ :

આ જાતિઓમાં જન્મ પાછળ જન્મદિન કે એવા બન્ય કંઈ પ્રસંગો પર
ખાસ કંઈ મનાવવામાં આવતું નથી પરંતુ લગ્નપ્રસંગો આ લોકો ખૂબ માનદથી
ઉજવતા હોય છે. વારલી, કડિયા કે બન્ય જાતિઓ ઉરતી ઘોડી અને દુબળા
લોકોમાં તો લગ્ન આઠના ચાર-પાંચ દિવસથી લગ્ન-ગીતો ગવાય છે. મહિવો
નમસ્વામાં આવે છે તેમજ મહેસાસ્વાપન પણ કરવામાં આવે છે. તેમાં ઘોડી લોકો તો
તેમના પ્રમાણમાં લગ્નવિધી પાછળ સારો ખર્ચ કરતા હોય છે. લગ્નના નિયમો
જુદા જુદા જાતિમાં જુદા જુદા હોય છે પરંતુ સામાન્ય રીતે હાલ વરપટ્ટા, કન્યાપટ્ટને
ત્યાં જાન લઈ જાય છે. તેમનું દારૂ, નાહી વિગેરે બધી સ્વચ્છતા કરવામાં આવે
અને જમણાર રાખવામાં આવે છે. વરપટ્ટા, કન્યા માટે કપડાં તેમજ ઘરેણાં
(ચાંદી, નિકલ) લાવે છે અને કન્યાના પિતાને રૂપા રૂ. તથા ૧ ઘોડી વગેરે
આપે છે. જો કે જુદા જુદા જાતિઓમાં રકમમાં ફેરફાર હોય છે. ઘણીવાર આ
લોકોમાં દહેજપ્રથા જોવામાં આવે છે. જે ઉપરોક્ત મુજબ કે રકમ આપવામાં આવે
છે તે દહેજ જ ગણી શકાય.

દિડરીને પરણાવ્યા પછી જમાઈને તેમજ દિડરી ને આમંત્રણ આપવામાં આવે છે અને દારૂ, તાડી વિગેરે આજવામાં આવે છે. ત્યારબાદ ' મોરાટી ' (આણું) કરીને દિડરીને મોકલવામાં આવે છે. જો સસરાને પુત્ર ન હોય તો જમાઈને ઘર જમાઈ તરીકે રાખવામાં આવે છે અને સસરાની મિલકતના વારસદાર દિડરી તેમજ જમાઈ બને છે.

આ જાતિઓમાં પણ તેમના સમાજે નડકી કરેલા મોળ (દિડરી ^{સાવવા} અથવા-તેમના તેમજ અન્ય જાતિઓ સામાજિક સંબંધો માટે નડકી કરેલો વિસ્તાર) હોય છે. જેમાંથી કન્યા લાવવામાં આવે છે અને આજવામાં આવે છે. આ વિસ્તારોમાં બુલકનનું પ્રમાણ ખાસ જોવા મળતું નથી. આ સમાજમાં વિધવા-વિવાહની છૂટ હોય છે તેમજ છૂટા-છેડા લેવાની પણ છૂટ છે. જો છૂટા-છેડા લેતો સંતાનોને પોષાવાની જવાબદારી પિતાની રહે છે. પરંતુ કેટલાક સમાજમાં માતા બીજે કન કરે ત્યાં સંતાનોને સાથે લઈ જાય છે તેને પરણનાર પુરુષો તેમાં બધાકન્યા સંતાનોનો પિતા બને છે અને તેમને પાળવાની જવાબદારી રહે છે. અહીંની આદિવાસી જાતિઓમાં એક કરતાં વધુ પત્નીનો રિવાજ છે. જે ઘોડી, દૂબળા, વારલી, કોડલા તેમજ અન્ય જાતિઓમાં એક પત્ની હયાત હોવા છતાં બીજાં કન કરે છે. અને સમાજ પણ તે માટે રોકતો નથી. છૂટા-છેડા લેવામાં બંને પત્ની ઇચ્છા હોય તો કંઈ મુશ્કેલી લાભી થતી નથી પરંતુ જો એકપક્ષની ઇચ્છા હોય તો ^{પત્ની} એકને કહે તે શરતો પ્રમાણે રકમ ચૂકવણી પડે છે જે નજીવી હોય છે.

મૃત્યુ પ્રસંગ :

મૃત્યુ પ્રસંગે ગામનાં ^{સંબંધીઓ} સમાજનાં મેડલિન યાય છે. તેમજ નજીકનાં સગાં-સંબંધીઓને તાત્કાલિક બોલાવવામાં આવે છે અને ત્યારબાદ સબની દફનવિધી યાય છે. દશ-બાર દિવસ પછી તેનું કારજ કરવામાં આવે છે.

આ જાતિઓમાં પણ તેમનાં ^{ગામનાં} ગામનાં મૃત્યુ હોય છે. દરેક ગામમાં કારભારી હોય છે. જે સામાજિક તેમજ કૌટુંબિક સમસ્યાઓમાં તટસ્થ વ્યક્તિ તરીકે કામ કરે છે. અધિકારીમાં પણ કારભારીને બોલાવવામાં આવે છે. તેમના દરેક સામાજિક કાર્યોમાં કારભારીની હાજરી અનવાર્ય હોય છે. સમાજના નિતિ-નિયમોનું ઉલ્લંઘન

ડરનારનો સમાજ બહિષ્કાર કરે છે. કમ, મૃત્યુ તેમજ અન્ય સામાજીક બાબતોના દરેક જાતિઓમાં જુદા-જુદા નિતિ નિયમો હોય છે.

મહાની આદિવાસીજાતિમાં પણ કેટલીક સામાજીક અસમાનતા જોવા મળે છે. ઘોડી લોકો પોતાને અન્ય ડરનાં ક્ષયકીયતા માને છે. દૂબળા અને વારલી પોતાને કોડલા ડરનાં ઉચ્ચજાતિ હોવાનું જણાવે છે. જ્યારે કોડલા અને નાથડા પોતે કાંચોડી અને ઠોરકોળી ડરનાં ચડિયાતા છે એમ માને છે. આમ આ સમાજમાં પણ સામાજીક અસમાનતા છે.

અન્ય જાતિઓ સાથે આદિવાસીઓના સંબંધો :

આદિવાસી જાતિઓ સિવાય મહા જે અન્ય જાતિઓ છે તે અનુસૂચિતજાતિ હરિજન, માધિયાવંશી ચમાર તે ઉપરાંત બ્રાહ્મણ, રજપૂતો, મુસ્લીમ (ખોજા) પારસી, ક્રિષ્ચિયન વિગેરે છે. અનુસૂચિતજાતિથી આં લોકો વધુ સંકળાયેલા નથી પરંતુ અન્ય અન્ય સવર્ણોની સાથે તેમને વ્યવહાર તેમજ સંબંધો વધુ છે. મોટેભાગે સવર્ણોને ત્યાં ખેતમજૂરી તેમજ ઘરડામ વગેરે માટે જાય છે. તેમજ તેમની પાસેથી કામ કરવાની બાંહેધરી ઉપર પૈસા લેવાના કાંડ જાય છે. પારસી તેમજ મુસ્લીમો વેપાર કરે છે જ્યારે બ્રાહ્મણ અને રજપૂતો ખેતી કરે છે. આમ તેઓ અન્ય સવર્ણો સાથે તેમના રોજ-બરોજના જીવનથી જોડાયેલા છે.

ધર્મિક બાબતો :

ધર્મની બાબતમાં મહા જુદી જુદી જાતિઓમાં થોડા ફેરફાર જોવા મળે છે. પરંતુ તેઓ હિંદુધર્મની અસર તળે હોય તેમ જણાય છે. તેમનાં દેવ, દેવીઓનાં નામ, ભરમદેવ, ભૈરવ, નંદાદેવ, હીરવાદેવ મળરદેવ છે. દેવીઓ- મોરદેવી હડકાઇમાતા, કાળકામાતા, અંબામાતા, બાંધણી માતા વિગેરે છે. તે ઉપરાંત ઘણીવખત તેઓ વિવિધ રોગોને પણ માતા તરીકે માને છે. દા.ત. સિતલમાતા, મરડીમાતા અને તેમની બાંધ રાખે છે. અને રોગ મટી જતાં તેમનું નિવેદન કરે છે. કન્યાદેવ (માત) અને કન્યાદેવી (નાગલી)ની પણ પૂજા કરે છે. આ પ્રેર એ પણ સૂચવે છે કે અન્યને તેઓ દેવ તરીકે પૂજે છે.

ઉપરોક્ત દેવ-દેવીઓનાં નિવેધમાં તેઓ મંદિરો, બકરાં , તાડી, દારૂ નાળીયેર, ડંડુ , ચોખા, અમરબત્તી વગેરે વસ્તુઓનો ઉપયોગ કરે છે. ખાસ કરીને મહેવારોને દિવસે પણ દેવ-દેવીઓની પૂજા કરવામાં આવે છે. આદિવાસીઓને જ્યારે રોગ થાય અથવા અન્ય મુશ્કેલીઓ આવે ત્યારે જાન (ભૂવા) પાસે જાય છે અને તે મંત્ર-તંત્ર થી ઉપચારો કરે છે. જો મુશ્કેલી દૂર થાય તો તેના નકડી કરેલા નિવેધ કરવાનું પડે. તેઓ ગામ બહાર ' મખરા ' દેવની સ્થાપના કરે છે. અને એમ માને છે. કે સ્થાપના કરવાથી રોગચાળો થાય નહીં, છુડાણ પડે નહીં તેમજ સમૃદ્ધિ વધે. તેઓ તેમના પૂર્વજોને પણ ઘરના આગલામાં અથવા ખેતરના ઢિનારે સ્થાપના કરે છે. જેથી પૂર્વજો ત્યાંસ આપે નહીં.

અમ તોનામાં બંધનશ્રા અને કુરૂટીઓનું પ્રમાણ ખૂબ જોવા મળે છે. જુદી જુદી આદિવાસી જાતિઓમાં ધર્મ અને દેવો વિશેની જુદી જુદી માન્યતાઓ પ્રવર્તતી હોય છે. પરંતુ તેઓ બંધનશ્રાને પણ શ્રદ્ધાથી વળગી રહે છે. તેઓ તેમના ગમે તેનું કાર્યની શરૂઆતમાં ભગત પાસે પૂજા કરાવતા હોય છે. તેમજ બીજા ચઢવતા હોય છે.

રક્ષણ માટે બંધારણીય જોગવાઈઓ :

આપણા ભારતના લોકોડલ્યાસના હેતુથી બંધારણે તેના રાજનીતિના માર્ગદર્શક સિદ્ધાંતોમાં અને જોગવાઈઓમાં નાન, જાત અને ધર્મના ભેદભાવ વગર સૌને સમાન તક આપવાની અને રાષ્ટ્રના નબળા ભાગોના વિહાર માટે ખાસ માવજત ની ગોઠવણ કરી છે. આ જોગવાઈની મુખ્ય કલ્પો અને તેની સારાંશ નીચે પ્રમાણે છે.

કલમ-૧૫ :

રાજ્ય (સંઘ પ્રદેશ) કોઈ પણ નાગરિકની સામે ફક્ત ધર્મ, જાત, જાતિ, લિંગ અથવા જન્મસ્થળને કારણે ભેદભાવ રાખશે નહીં અને તે કારણે કોઈ નાગરિકને દુકાનો, રેસ્ટોન્ટ, રાજ્ય નિર્માણથી થયેલ ફૂવા, તળાવ, સ્નાનઘર કે જાહેર સ્થળોના ઉપયોગ કરતો રોકી શકાયો નહીં.

કલમ ૧૬ :

રાજ્ય હેઠળની નોંડરીઓમાં સર્વે નાગરિકોને સમાન તડ રહેશે. તેમાં શાક્ષિ, જાતિ, ધર્મ કે કિંમતી ભેદભાવ રાખી શકાશે નહીં.

કલમ ૧૭ :

અસ્પૃશ્યતાનું વિલોપન કરવામાં આવે છે અને ડોઇપણ સ્વરૂપમાં તેનું અમરણ ડાયહા અનુસાર ગુન્હો ગણાશે.

કલમ ૧૮ :

ભારતમાં સૌને મુક્તપણે કરવા કરવાનો, નિવાસ કરવાનો, સ્થાયી થવાનો અને સંપત્તિ ધારણ કરવાનો અધિકાર મળેલ છે પણ પ્રજાહિત કે અનુસૂચિત જાતિઓના સંરક્ષણ માટે યોગ્ય નિયંત્રણો મૂકી શકાશે.

કલમ ૨૫(૨)બ :

સમાજ કલ્યાણ માટે અને સામાજિક સામાજિક સુધારણા માટે અથવા જાહેર મહાવ તેવી ડોઇપણ હિંદુઓની ધાર્મિક સંસ્થા અને હિંદુઓના સલાળા વર્ગો માટે ડાનૂન કરવાની સત્તા રહેશે.

કલમ ૨૯(૧) :

સર્વને પોતાની ભાષા લિપી અને સંસ્કૃતિ જાળવી રાખવાનો અધિકાર છે. અને રાજ્યના વહીવટની જે તેની સહાયથી ચાલતી ડોઇપણ શિક્ષણ સંસ્થામાં ધર્મ, શાક્ષિ કે ભાષાના ડારણસર પ્રદેશનો છન્ડાર ડરી શકાશે નહીં.

કલમ ૪૬ :

પ્રજાના નળળા વર્ગો અને ખાસ ડરીને હરિજનો અને અધિવાસીઓના શિક્ષણ અને અર્થિક હિતોની વૃદ્ધિ માટે રાજ્યે ખાસ પ્રયત્ન કરવાનો રહેશે.

કલમ ૨૫૦ :

સંસદ કાયદો કરીને એને જરૂર લાગે તેવા રાજ્યોને અનુદાન આપશે અને રાજ્યો આદિવાસી વિસ્તાર કે આદિવાસીના કલ્યાણની યોજના હાથ લેરે તેમાં નાણાકીય સહાય કેન્દ્ર સરકાર આપશે.

કલમ ૩૩૦-૩૩૧ :

રાજ્ય સભ્ય હશે ત્યાં સુધી રાજ્યની કુલ વસ્તીના જેટલા ટકા હરિજનો અને આદિવાસીઓ હશે તેટલી અપાત બેઠકો યે સંસદમાં અને રાજ્યના વિધાનસભામાં અનામત રાખવામાં આવશે.

કલમ ૩૩૫ :

કેન્દ્રની અને રાજ્યની નોકરીઓમાં કાર્યક્ષમતા જળવણ તેવી રીતે નિમણૂકમાં હરિજનો અને આદિવાસીઓનો દાવો ધ્યાનમાં લેવામાં આવશે.

કલમ ૩૩૮ :

આ કલમ હેઠળ રાષ્ટ્રપતિશ્રીએ હરિજનો અને આદિવાસીઓના કમિશનરની નિમણૂક કરી છે એ દર વર્ષે પોતાનો અહેવાલ રાષ્ટ્રપતિશ્રીને રજૂ કરે છે.

કલમ ૩૩૯ :

આ કલમ અનુસાર રાજ્યોમાં અનુસૂચિ જનજાતિ અને અનુસૂચિ વિસ્તારના વહીવટનો અહેવાલ રજૂ કરવા બંધારણ પછી દસ વર્ષો કમિશન નીમવાની જોગવાઈ છે (જે મુજબ ૧૯૬૦ માં થી હેલર કમિશન નીમાયેલ)

કલમ ૪૪૦ :

ભારતના પ્રદૂત વર્ગોની સ્થિતિ અને મુશીબતોની તપાસ કરવા અને તેમની સ્થિતિ સુધારવા રાષ્ટ્રપતિશ્રી કમિશન નીમી રાહે છે.

કલમ ૩૪૧ :

કઈ કઈ જાતિઓને પછાત જાતિઓમાં ગણવી તે માટે જે તે રાજ્યના રાજ્યપાલનો સલાહ લઈને રાષ્ટ્રપતિશ્રી જાહેરનામું બહાર પાડી શકશે.

ભાગ બ :

રાજ્યના અનુસૂચિત વિસ્તારોનો અહેવાલ દર વર્ષે રાજ્યપાલશ્રીએ રાજ્યપાલશ્રીને / રાષ્ટ્રપતિશ્રીને સુપ્રત કરવાનો હોય છે.

ભાગ બ :

અનુસૂચિત વિસ્તારોમાં રાજ્યમાં રાજ્ય આદિવાસી સલાહકાર પરિષદ રચવામાં આવે છે. જેમાં વિધાનસભાના અનુસૂચિ જનજાતિના સભ્યો વગેરે હોય છે. અને તેઓ આદિવાસી ઉદ્યાન કાર્પોર્સ કો સલાહરૂપ હોય છે.

આ પરિષદ હેઠળ રાજ્યપાલશ્રીને / કલેક્ટરશ્રીને નીચેની બાબતોમાં આદિવાસી સલાહકાર પરિષદની સલાહ લઈને ઉપયોગ કરવા સત્તાઓ આપી છે.

(૧) કોઈપણ કાયદો અનુસૂચિત વિસ્તારમાં ક્યારે અને કેટલા અંશે લાગુ પાડવો કે ન પાડવો.

(૨) આદિવાસી વિસ્તારમાં જમીનનું વેચાણ, તબદીલી વગેરે રોકવા.

(૩) આદિવાસીઓના નાણાં ધોરતા શાહુકારો ઉપર નિયંત્રણ પૂર્વક.

ભાગ ૬ :

રાષ્ટ્રપતિશ્રી વ્યાખ્યાનુસાર કોઈપણ વિસ્તારને અનુસૂચિત જાહેર કરી શકે છે અને તેમાં ફેરફાર કરી શકે છે.

પ્રકરણ : ૬

જમીન અપહરણ (ડાર્જીલિંગ અને ડિસ્સા)

પ્રકરણ : ૬

જમીન અપહરણ - (ડારણો અને ડિસ્સા)

જમીન અપહરણ અંગેની ભૂમિડાને સ્પષ્ટ સ્વરૂપે સમજવા દાદરાનગર હવેલી વિસ્તારની વસ્તી અને જમીનની વહેંચણી સમજાવવી આવશ્યક બને છે. ડારણડે બહુસંખ્યક આદિવાસી વસ્તી ધરાવતાં વિસ્તારનું ચિત્ર પણ કેવું છે અને અલ્પ સંખ્યક વસ્તીનું પ્રભુત્વ અને શોષણનો દોર બહુસંખ્યક પર કેવી રીતનો છે. જેના મૂળ ડારણે જ અનેક વિધ સમસ્યાઓ લાભી થતી જોવા મળે છે.

દાદરા નગર હવેલી વિસ્તારમાં કુલ વસ્તી ૧૦૩૬૭૬ ની હતી જેમાંથી ૭૮.૮૨ ટકા આદિવાસીઓ, ૧.૬૭ ટકા અનુસૂચિત જાતિ અને માત્ર ૧૯.૨૧ ટકામાં અન્ય જાતિઓ વસે છે જેમાં રાજપૂતો, પટેલ, મુસ્લિમ, પારસી, ખોજા, ખ્રિસ્તી, ફોરંગીઓ વગેરે બિનઆદિવાસીઓ વસે છે જેમની પાસે ખેતીની મોટી જમીનો, વ્યાપાર-ઉદ્યોગ વગેરે આર્થિક ઉત્પાદનના સાધનો પર પ્રભુત્વ છે. જ્યારે બીજી બાજુ ૭૮.૮૨ ટકા વસ્તી ધરાવતી વારલી, દોડયા, દૂબળા, સોલયા (કોરકોલી) કાથોડી જેવી આદિવાસીજાતિઓ વસે છે જેમાંથી મોટા ભાગની વસ્તી ગરીબીની રેખા નીચે જીવન જીવે છે. જેની જીંડાણથી ચર્ચા આગળ આર્થિક પરિસ્થિતિના પ્રકરણમાં આપણે કરી ગયા છીએ. જેના મૂળમાં જેમના આર્થિક સાધનો છે. જેમાં મુખ્યત્વે જમીન છે. ડારણ કે અહીંના આદિવાસીઓ મૂળે આ વિસ્તારમાં વસતા હતા અને દરેક પાસે ઘોડીઘણી જમીનો હતી જેમાં પોતાની આગવી ખેતી પદ્ધતિઓથી ખેતી કરી પોતાનું જીવન ગુજારતા સાથે અનેક ગૌણ ધંધા પણ કરતા જેમાં જંગલનો તેમને મોટો સહારો હતો જેને ખરેખર ખેતી તરફ તેમનું લક્ષ્ય ઘણું ઓછું હતું. કાળક્રમે, ખેવાઈ સત્તા અને ત્યારબાદ ફોરંગીસત્તાને ડારણે અનેક બહારની જાતિઓ આ વિસ્તારમાં પ્રવેશી અને આ આદિવાસીઓની અજ્ઞાનતા, ગરીબી અને મજબૂરીનો લાભ ઉઠાવી તે જમીનો પર પોતાના કબજા જમાવ્યા. જેના પુરતવા સરકારી દફતરે જોવા મળે છે. ડારણ કે ટોચમથાદાના કાનુન નીચે અને મલોનદ્ધરાના કાનુનથી વધુ જમીનો ધરાવનાર પાસેથી કાનુની રીતે તે

જમીનો લઈ સાચા માલિકોને સરકારી દફતરે અપવામાં આવી છે. જો કે તેમાં પણ ઘણા વિસ્તારોમાં માત્ર ચોપડા પર જ અદિવાસી માલિક છે બાકી વાસ્તવમાં ગણતંત્રધારીઓ કે ટોચે મળ્યાદિની જમીનોના કબજા પૂર્ણ માલિકોએ હજી છોડ્યા નથી પણ તેના બદલામાં ધાક-ધમકી અને અનેક પ્રલોભનો આપી તે જમીનોમાંથી મહત્ત્વ ઉત્પન્ન કે પૈસા પૂર્ણ માલિકો તેના હોય તેવા ઘણા કિસ્સાઓ તોળામાંથી પ્રાપ્ત થાય છે. જે માટે ઘણી ભેડી તપાસ અને સહાયતા આવશ્યક છે. ૧૯૮૧ની વસ્તી ગણતરી પ્રમાણે જે જમીનનું માળખું છે તે જોઈએ તો પણ જમીનની વહેંચણી જે આ વિસ્તારમાં છે તે એક સ્પષ્ટ ચિત્ર હજી ડરે છે.

. Percentage Distribution of Number and Area of Operational Holdings Classified According
To SC/ST/Others (1980-81) (Area in hectares)

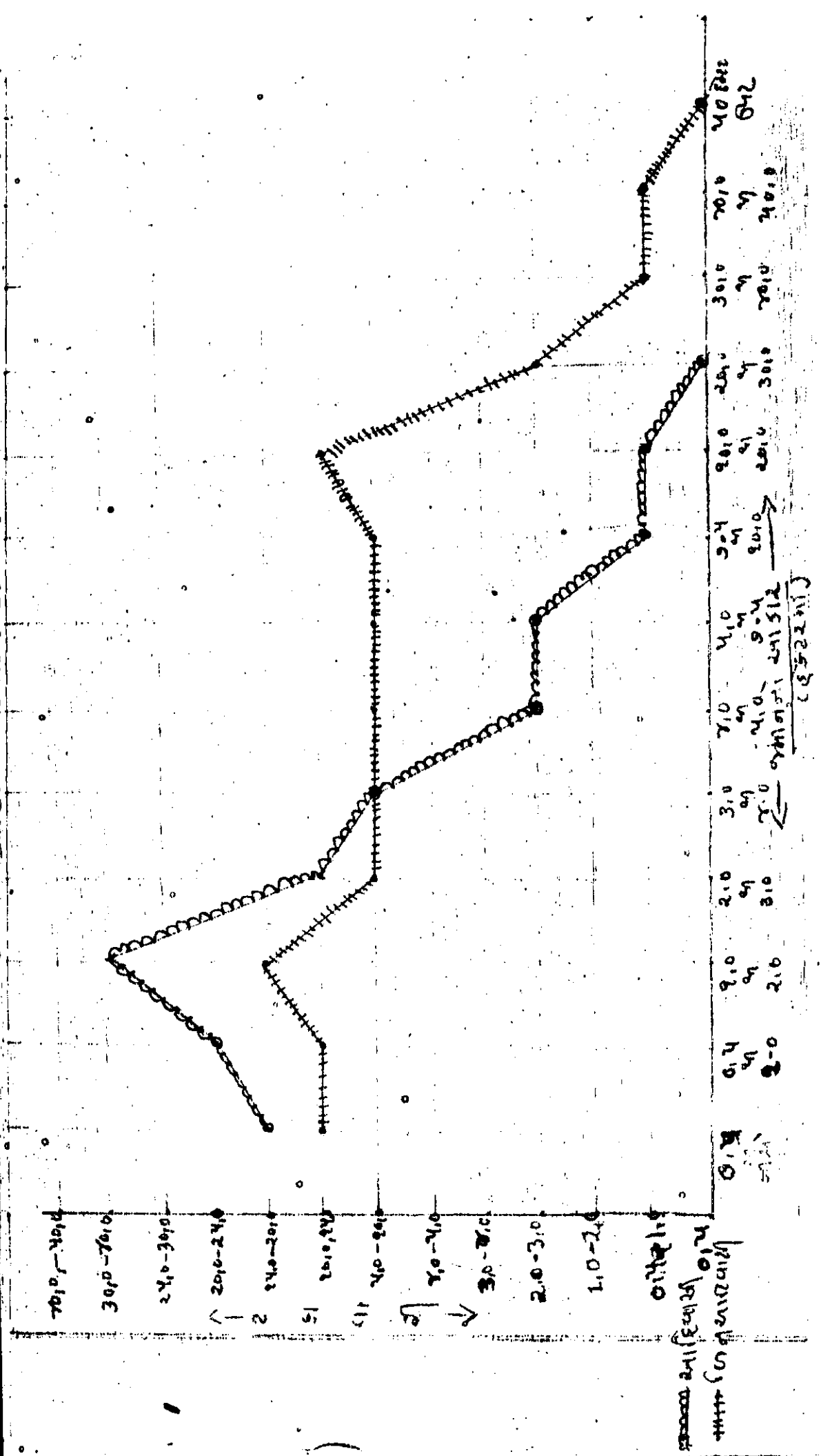
Sr. No.	Size Class (Ha)	SC		ST		Others		Total	
		No.	Area	No.	Area	No.	Area	No.	Area
1.	Below 0.5	6.1	6.0	88.0	87.7	5.9	6.3	100.0	100.0
2.	0.5 - 1.0	2.2	2.1	93.4	93.8	4.4	4.1	100.0	100.0
3.	1.0 - 2.0	1.1	1.1	94.9	94.5	4.0	4.4	100.0	100.0
4.	2.0 - 3.0	0.2	0.3	93.2	92.8	6.6	6.9	100.0	100.0
5.	3.0 - 4.0	-	-	86.9	36.6	13.1	13.4	100.0	100.0
6.	4.0 - 5.0	-	-	84.8	84.7	15.2	15.4	100.0	100.0
7.	5.0 - 7.5	-	-	75.6	75.6	24.4	24.4	100.0	100.0
8.	7.5 - 10.0	1.3	1.4	59.1	53.6	39.6	40.0	100.0	100.0
9.	10.0-20.0	-	-	34.5	34.6	65.5	65.4	100.0	100.0
10.	20.0-30.0	-	-	15.6	14.2	84.4	85.8	100.0	100.0
11.	30.0-40.0	-	-	25.0	26.1	75.0	73.9	100.0	100.0
12.	40.0-50.0	-	-	-	-	100.0	100.0	100.0	100.1
13.	50.0 & Above	-	-	25.0	18.2	75.0	81.8	100.0	100.0
All Sizes		2.0	0.7	90.0	75.8	8.0	23.5	100.0	100.0

જમીન ધારણ કરતા ખાતેદારોની સંખ્યા અને જમીન વિસ્તાર ક્ષેત્રો
 ડોઠો ઉપર બતાવેલ છે. જે ડોઠો જોતાં આખા વિસ્તારમાં જમીનની વહેંચણી
 કેવા પ્રકારની છે તે સ્પષ્ટ થાય છે. બોછી જમીન ધરાવનાર ખાતેદારોમાં
 આદિવાસીઓની સંખ્યા વધુ છે અને જમીનનો વિસ્તાર વધતો મેટલે કે ૦.૫
 અથવા ૫૦ હેક્ટર ઉપરની જમીન ધરાવનાર ખાતેદારોમાં કુલ: આદિવાસી
 ખાતેદારો છીરે છીરે ઘટતા થાય છે જેઓની સંખ્યા બોછી થતી જાય છે. જ્યારે
 બિનઆદિવાસી ખાતેદારોની સંખ્યા ~~સરખા~~ સરખા બોછી છે અને વધુ
 જમીન તરફ જતાં જેઓની સંખ્યા વધતી જાય છે. મેટલે કે મોટી જમીનને
 માલિકી વધુ પડતી બિનઆદિવાસીઓની છે. અને બોછી જમીનો ધારણ કરવા વાળા
 આદિવાસીઓ છે. જેમડે ૦.૫ હેક્ટરથી ૩ હેક્ટર સુધીની જમીન ધારણ કરવાવાળા
 આદિવાસીઓની ટકાવારી ૮૮ ટકાથી ૯૩ ટકા સુધીની છે જ્યારે બિન
 આદિવાસીઓની ટકાવારી ૪ ટકાથી ૬ ટકા સુધીની છે. જ્યારે ૩ હેક્ટરથી
 ૫૦ હેક્ટર અને તેના ઉપરની જમીન ધારણ કરવાવાળા આદિવાસીઓની ટકાવારી
 ૨૫ ટકાથી ૮૬ ટકા સુધી જોવા મળે છે. જ્યારે બિન આદિવાસીઓ પાસે ૧૩
 થી ૧૦૦ ટકા સુધીની જમીનો જોવા મળે છે. કુલ જમીન જોવા જતાં ૯૦ ટકા
 આદિવાસી ખાતેદારો પાસે ૭૫.૮ ટકા જમીન છે જ્યારે ~~૮૪.૪~~ ૮૪ ટકા બિન
 આદિવાસીઓ પાસે ૨૩.૫ ટકા જમીન જોવા મળે છે. અને ૨ ટકા હરિજનો પાસે
 ૦.૭ ટકા જમીન નજરે પડે છે. મેટલે કે આ બોછી જમીનો ધરાવનાર વર્ગ
 આદિવાસીઓના છે, જે વર્ગ ઘણો મોટો છે. તેમાંથી વળી આદિવાસીના ખાતે જમીન
 હોવા છતાં તેની સાચી માલિકી હોતી નથી. પણ કોઈ બીજી વ્યક્તિ તે જમીનનો
 લાભ મેળવે છે. મેટલે કે એક તો બોછામાં બોછી જમીનો તેને નામે છે અને તેમાંથી
 વાસ્તવિક માલિકી તેની હોતી નથી, પણ તેને ખાતે ચાલતી જમીનની ઉપર
 બીજાઓનો કબજો જોવા મળે છે. આ જમીનોને વધુ વિગતે જોતાં વધુ સ્પષ્ટતા
 થશે જે નીચેના કોષ્ટકમાં અપવામાં આવેલ છે. જેમાં આદિવાસી બિનઆદિવાસી અને
 હરિજનોની જમીનની માલિકીની ટકાવારી અને વિસ્તારની ટકાવારી આપેલ છે.
 જેમાં કુલ આદિવાસી, બિનઆદિવાસીઓમાંથી ટકાવારી કાઢી બતાવી છે જેથી ખરેખર
 કેટલી કેટલી જમીનો ધારણ કરે છે તેનું સ્પષ્ટ ચિત્ર નીચેના કોષ્ટકમાંથી ઉઠું
 થાય છે.

**Interse Percentage of No. and Area of Operational Holdings Classified
According to SC/ST/others (1980-81)
(Area in hectares)**

Sr. No.	Size Class (Ha)	SC		ST		Others		Total	
		No.	Area	No.	Area	No.	Area	No.	Area
1.	Below 0.5	53.4	19.8	16.9	2.7	12.9	0.6	17.3	2.3
2.	0.5 - 1.0	26.0	27.8	24.1	11.6	12.6	1.6	23.2	9.3
3.	1.0 - 2.0	18.4	36.3	35.0	29.6	16.5	4.4	33.2	23.5
4.	2.0 - 3.0	1.3	5.0	12.0	17.3	9.5	4.2	11.6	14.1
5.	3.0 - 4.0	-	-	5.3	11.3	9.0	5.6	5.5	9.9
6.	4.0 - 5.0	-	-	2.6	7.2	5.3	4.2	2.8	6.5
7.	5.0 - 7.5	-	-	2.5	9.4	9.1	9.8	3.0	9.4
8.	7.5 - 10.0	0.9	11.1	0.8	4.4	6.2	9.7	1.3	5.7
9.	10.0 - 20.0	-	-	0.7	5.2	14.1	32.1	1.7	11.5
10.	20.0 - 30.0	-	-	0.1	0.6	2.9	12.3	0.3	3.4
11.	30.0 - 40.0	-	-	0.0	0.6	1.0	5.6	0.1	1.8
12.	40.0 - 50.0	-	-	-	-	0.6	5.0	0.0	1.2
13.	50.0 & Above	-	-	0.0	0.4	0.3	4.9	0.0	1.4
		100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ઉપરના કોઠામાં જોવા મળતી જમીનનું વર્ગીકરણ કેટલું અસમાન છે તે પ્રથમ નજરે જ તરી આવે છે. કારણકે ૦.૫ હેક્ટરથી ૩ હેક્ટર સુધીની જમીન ધારણ કરવાવાળા આદિવાસી ખાતેદારો ૮૮ ટકા છે અને તેમની પાસે આદિવાસી ખાતેદારોની કુલ જમીન ધારણ કરેલાથી, ૬૦.૬ ટકા જમીન અટલો મોટો વર્ગ ધરાવે છે. જ્યારે બિન આદિવાસીઓમાં ૦.૫ હેક્ટરથી ૩ હેક્ટર સુધીમાં ૫૧.૫ ટકા ખાતેદારો પાસે માત્ર ૧૦.૮ ટકા જમીન છે. એટલે કે એવામાં બોંછી જમીન ધારણ કરતા અને બોંછી જમીનવાળા ખાતેદારોમાં આદિવાસીઓ મોખરે છે. જ્યારે ૩.૦ હેક્ટર થી ૭.૫ હેક્ટર સુધીની જમીન ધારણ કરનાર વર્ગમાં ૧૦.૪ ટકા આદિવાસી ખાતેદારો પાસે ૨૭.૬ ટકા જમીન હતી. અને બિનઆદિવાસી ૨૩.૪ ટકા ખાતેદારો પાસે ૧૯.૬ ટકા જમીન હતી. જ્યારે ૭.૫ હેક્ટરથી ૩૦ હેક્ટર સુધીની જમીન ધારણ કરવાવાળો વર્ગ માત્ર ૧.૬ ટકા હતો જેઓની પાસે ૧૧.૨ ટકા જ જમીનો હતી. અને ૩૦ હેક્ટર ઉપરની જમીન માત્ર એક ખાતેદાર ધરાવતો હતો.

આ વર્ગમાં બિનઆદિવાસી ખાતેદારો ૨૫.૧ ટકા હતા જે આદિવાસી ખાતેદારો ૧.૬ હતા તેમની સામે ૨૫.૧ ટકા ખાતેદારો પાસે ૬૯.૭ ટકા જમીન હતી. આ અંકડાઓની બતાવે છે કે વધુ જમીન ધારણ શક્તિમાં વધુ બિનઆદિવાસી ખાતેદારો જોવા મળ્યા છે. જ્યારે આદિવાસી ખાતેદારોમાં ઓછી જમીન ધારણ શક્તિ જોવા મળી હતી. જે ઉપરથી નીચે જતાં આદિવાસી ખાતેદારો ઘટતા જાય અને બિનઆદિવાસી ખાતેદારો અને જમીન વિસ્તાર વધતો જાય છે (સામેના આલેખ પરથી સ્પષ્ટ જણાવ્યું આવશે) જેને પરિણામે આર્થિક સામનોની વહેંચણી પણ એટલી અસમાન છે. તેમણે બિનઆદિવાસીઓની જમીનમાં મજૂરીનું કામ કરવાવાળો વર્ગ આદિવાસીઓનો છે, એટલે કે મોટો અધાર બિનઆદિવાસીઓ પર રાખવો પડે છે. જેને પરિણામે શોષણનો માર્ગ એ તરફ ખુલ્લેસોજ છે તે માર્ગે શોષણ પ્રવાહ ચાલુ રહે છે. મોટી માછલી નાની માછલીને ગળે તે ન્યાયે જમીનદારોની નજર ભાંગુમાં રહેલી આદિવાસીની જમીન તરફ જ હોય છે, સમગ્ર વિસ્તારમાં આદિવાસી ખાતેદારોની જમીન ધારણ શક્તિ માત્ર ૩ હેક્ટર જેટલી જ છે તે ઉપરની જમીન ધરાવતો વર્ગ તો માત્ર ૧૨ ટકા જ છે. તેમણે ૭.૫ હેક્ટરથી ઉપરની જમીન માલિકી તો જુજ નજરે પડે છે, તેમણે આદિવાસીઓની જમીન ડુંગરાળ, પથ્થરોવાળી, ડોળાવવાળી નદીમાળામાં પ્રદેશવાળી હોવાથી ઉત્પાદન સારું લાઈ શકાતું નથી. અને ઓછી જમીનો હોવાથી ખેતીમાં પૂરતાં સાધનો પણ રાખી શકતા નથી. અને તેમણે પરંપરાગત ખેતી પદ્ધતિઓ અને ખેતીમાં સાધનોને કારણે પરંપરાગત પાડો જ લે છે. તેમજ ચોખ્ખા ખેતી જ લાભમગ કરવામાં આવે છે. જેને પરિણામે આદિવાસીઓની આર્થિક પરિસ્થિતિ દિવસે દિવસે કફોડી થતી જાય છે. ગરીબી તેમને ખેતમજૂરી તરફ તથા જાય છે કારણ કે આટલી ઓછી અને ખાલી જમીન તેમના કુટુંબને બારમહિનાનો રોટલો આપી શકતી નથી જેને પરિણામે વાવમાં ઘસા કુટુંબોએ બડદા પ્રભુતા તેમજ કોટલાક કુટુંબોને માત્ર એક ટંક કોટલાક દિવસો સુધી ખાઈને ચલાવવું પડે છે. જેમાં તેમને જંગલમાં જ કંદમૂળ અને ભાજી-પાકો આશરો આપે છે, કારણકે ખાલી ઓછી જમીનમાં પણ લાઈઓ ફેંકે જેટલા હોય તેટલા દિડરાઓ તે જમીનમાં ભાગ પાડીને નાના નાના ટુકડાઓમાં ખેતી કરે છે. તેમણે આ વિસ્તારના વિકાસમાં અને વિકાસ યોજનામાં જે જમીનો જાય છે તેમાં મોટાભાગની જમીનો આદિવાસીઓની જાય છે. એટલે જે

જમીનો છે તે પણ ધીરે ધીરે ખોદી યતી જાય છે. જેમડે મહી મધુવનડેમ બનાવામાં આવ્યો તેમાં ડેટલાંડ માંથી સંપૂર્ણે ભરી ગયા અને બીજા પ્રાંતોમાં ગામોને વત્તા ખોદા પ્રમાણમાં ખસે દઈ, તેમાં ૧૪ ગામો છે જે બિલકુલ આદિવાસી વિસ્તાર છે અને તેમાં વારલીઓની વધુ વસ્તી છે. તેઓની જમીનો આ ડેમમાં ગઈ છે. તે ગામો અને જમીન નીચે બતાવેલ ડોઠા પ્રમાણે હતી.

મધુવનડેમમાં ડુબાણમાં ગયેલી જમીન

ગામવાર :

મ.નં.	ગામનું નામ	કુલ સર્વેનંબર	જમીન હેક્ટર	ખાતે
૧	ખાંભાવારી	૫૧	૭૧	૬૬
૨	દૂધની	૧૮૬	૧૧૩	૨૭
૩	ગુલસા	૨૦	૪૮	૮૪
૪	મેઢા	૬૬	૪૧	૩૨
૫	ડોઢાર	૩૨	૬૮	૬૫
૬	વાઘયાંડા	૧૮૨	૬૪	૨૮
૭	શ્રીમાનપાડા	૩૧	૧૮	૦૦
૮	ધોડભારી	૨૪	૨૮	૫૪
૯	બિલ્હારી	૮	૮	૭૮
૧૦	ડોવયા	૬૨	૪૬	૩૬
૧૧	ઉપરવરણી	૬૩	૪૧	૧૪
૧૨	ખૂટલી	૪૩	૨૧	૭૧
૧૩	શેલ્ટી	૮	૪	૮૩
૧૪	ગોરતપાડા	૭	૨	૪૮

ઉપરના ગામોની જમીનો ડેમમાં ગઈ તેમને સરકારી ધોરણે વળતર આપવામાં આવ્યું છે. જેમાં ગુંડાના ૨૨ થી ૩૦ રૂપિયા તેમાં પણ જમીનના

પ્રકાર પ્રમાણે ભાતની જમીન, ડયારી, નાગલી કે વરાઇની જમીન. વચેરેમાં ૮૦૦ થી ૧૫૦૦ સુધી એકરના ભાવે પૈસા અમથા છે, એટલે જેની જમીન મળે તે બીજા વિસ્તારમાં નવી જમીન પૈસાથી છોડે ભાગ્યેજ ખરીદી શક્યા છે. ડારણડે નવી વસાહતોની આસપાસની જમીનોના ભાવો ખૂબ વધી જાય છે. તેમણે એક ખાતામાં બેઠેલા ભાઈઓ સમજીને વહેંચણી કરીને ખેડના હોય તો મામાં જેના ખાતે કે નામે જમીન હોય તેને જ વખતર મળે છે બાકીના રખડી જાય છે. અને સમાજિક સંઘર્ષો પણ ઘણા ઊભા થાય છે, આ જમીનો ઉપરાંત નહેરો ડાહવામાં પણ ઘણી જમીનો આ વિસ્તારની મળે છે.

દાદરાનાર હવેલીના મુખ્ય મથક સેવલાસનો વિકાસ થતો હોવાને કારણે સેવલાસની આસપાસ જે જમીનો આદિવાસીઓની છે તે જમીનો બિન આદિવાસીઓ મકાનો બનાવવા માટે વેચાતી રાખતા જાય છે. અને તેમણે ડેટલાડ કામચેતી બિનઆદિવાસીઓ ભાવી વિકાસને ધ્યાનમાં રાખી આસપાસની જમીનો પર ડબજા જમાવે છે. આમતો કાનૂન છે કે આદિવાસી આદિવાસીને પણ જમીન વેચી શકતો નથી. પણ તે આદિવાસીની જમીન બિનઆદિવાસીઓ આદિવાસીને નામે એન.એ. કરાવીને વેચાણ કરતા જોવા મળ્યા છે કે એન.એ. કરાવીને રાખી લે છે. આમાં પણ અનેક જાતનાં શોખાણો થતાં જોવા મળ્યાં છે. તો આ કાનૂન પણ સુધારવો જોઈએ અથવા આદિવાસીને બજારભાવ પ્રમાણે વ્યાજબી ડિમેન્ટ મળે કારણકે અત્યારે લોભ કે લાલચમાં જમીનો આપી દે જેની પાછળ તે વ્યક્તિએતો એમજૂર જ બનવાનું હોય છે. આ ઉપરાંત આ વિસ્તારમાં ઔદ્યોગિક વિકાસ થાય છે. જેમાં પણ આદિવાસીઓની મોટા પ્રમાણમાં જમીનો જાય છે. વિકાસ થતો જોઈએ પણ કોઈના ભોગે વિકાસ થાય કોઈના જીવનનો રોટલો ઝૂંટવી છપારતો બને કે વિકાસ થાય તે શું માનવતાવાદી ખરો ?

જમીન અપહરણનાં કારણો :

જમીન અનેક રીતોથી આદિવાસીઓ પાસેથી બિનઆદિવાસી પાસે કે સુબી આદિવાસીઓ પાસે, વિકાસ યોજનાઓમાં જે ઉપર જોડ્યું કે નહેરોમાં, ડેમમાં, કારખાનાંમાં, રોડમાં અને ભાવી વિકાસ ગણી તેને લક્ષ્યમાં ન રાખીએ તો પણ અત્યારે હાલ આદિવાસી અને આદિવાસી, આદિવાસી અને બિનઆદિવાસીઓમાં જે

જમીનો હસ્તાન્તરિત થાય છે તે પ્રમાણ ઘણું છે કારણ કે આ બધું સરકારી ચોપડે જોવા મળતું નહીં કદાચ પરવાનગીથી બહુ થોડી જમીનોની ફેરબદલી થતી હશે તેમાં પણ લાગવગ રૂ અને પૈસાનો મોટો ભાગ હોય છે. તે ઉપરાંત મંદરોમંદરની સમજૂતીથી જમીનો જાય છે. જેમાં મુખ્ય બેંક્સ શરતો આ વિસ્તારમાં જોવા મળે છે.

- (૧) જમીનના ઉચ્ચક પૈસા વર્ષે નકડી કરવામાં આવે છે. તેમાં ૧ ^{૨૦૬૨} એકરના ડૂકડાના વર્ષે ૧૦૦ થી ૩૦૦ રૂપિયા આપીને વાવવા માટે રજામાં આવે છે.
- (૨) જમીન, મરણ કે ધાર્મિક પરબો કોઈ વ્યક્તિ પાસેથી ૫૦૦ કે ૧૦૦૦ રૂપિયા લીધા હોય તો તેના બદલામાં પોતાની જમીન આપવામાં આવે છે. શરત એવી હોય છે કે પૈસા પરત થતાં જમીન પાછી આપવી, પણ તે પૈસા વ્યાજ સાથે ભાગ્યે જ મરીબ આદિવાસીઓ પાછા આપી શકે છે અને તે રીતે તે જમીનો જેની પાસે હોય તે જ ઉપયોગ કરે છે.
- (૩) મોટા જમીનદારોની કે સાહુકારોની જમીનની આસપાસ આદિવાસીઓના નાના ડૂકડા હોય તો તેને ઘોડાઘસપૈસા કે ધાક-ધમકીથી તેના જમીનો પોતાની જમીનો સાથે કરી લેવામાં આવે છે, એવા પણ ઘણા કિસ્સાઓ પ્રાપ્ત થયા છે.
- (૪) ટોચ મથાદાની મલોતધારામાં કે સરકારી ખરાબાઓમાં જેમને જમીન ખરેખર આપવામાં આવી હોય પણ તે જમીનોમાં પણ મૂળ માલિકો આ જમીનોમાંથી બહાણોભાગ વસુલ કરતા હોય તેવા અગ્રણી હેઠળનાં ગામોમાં કેટલાક કિસ્સાઓ જોવા મળ્યા છે.
- (૫) ઓછી જમીન ધરાવતા અને તે જમીનમાંથી પોતાનું પૂરી ન થતાં. મજૂરી માટે બીજે જાય તો પોતાની જમીન એક બે સાલ માટે વાવવા પૈસા લઈને બીજાને ^{વાવવા} માટે આપે છે. તો તેમાં પણ એવા કિસ્સા જોવા મળે છે કે આવી સરતોને પણ નેચે મૂકી વખોળી તેમને જમીનો પાછી મળતી નથી.

- (૬) પહેલું આદિવાસીઓ વિધોટી ત્રણી થકી નહીં જેને પશ્ચિમમાં વિધોટી મરીને પાસીઓ કે જમીનદારોએ મોટી જમીનો પર કબજા જમાવ્યા છે. તે જમીનો આદિવાસીને પછી આવી હોય તો પણ તેમથી કમનનો ભાગ લેવામાં આવે છે.
- (૭) દારૂબંધી નહીં હોવાથી દારૂના વેચનારાં પણ પ્રચલિત પોતાની જામીનમાં ખેતી નહીં કરતાં અને દારૂને કારણે દેવામાં ફસલા જમીનો ગીરવે પડતા જોવા મળે છે.

ઉપર જણાવ્યા તેના જુદા જુદા અનેક કારણો જુદા જુદા વિસ્તારોમાં જોવા મળે છે, વ્યાપારીઓ અને સાહુકારો અનેક તરકીબો અજમાવવા જોવા મળે છે. માત્ર જમીનજ શા માટે પણ આ વિસ્તારમાં ખજૂરીનાં પુષ્કળ જાડો છે, જેમાં ખજૂરીનાં જાડો પણ આ રીતે બીજા લોકો વર્ગો માટે થોડાંક પૈસા આપીને રાખી લે છે. જ્યારે જરૂર પડે ત્યારે થોડાંક પૈસા આપી તેના બદલામાં તાડી કાઢવા જાડો રાખી લે છે. એટલે કે જીવનનિર્વાહનાં સાધનોને અનેક રીતે હઠખાના પ્રયાસો બીજો વર્ગ કરતો હોય છે. આ બધી વિગતો આખા વિસ્તારના કોલકાર્ય દરમિયાન જુદા જુદા વિસ્તારોમાંથી પ્રાપ્ત થયેલ છે.

આ વિસ્તારમાં કોલકાર્ય કરતાં જોવા મળ્યું કે આદિવાસીઓ સાચી હડીકત અપનાવે મળાય છે. કારણકે પોતાની જમીન બીજાએ પચાવી પાડી હોય કે વર્ગોથી બીજી વ્યક્તિ તેની જમીન પાછી ન આપતો હોય કે પોતાના નામે ચાલતી જમીનમાં પોતે કમાઈને અડધો ભાગ બીજાને આપવો પડતો હોય ત્યારે તેની કોટલી ખજૂરી હશે અને કોટલી અજાસ્ત હશે કે પોતાની હડીકત રજૂ કરતાં મળાય છે. અને કહે છે કે શેઠને ખબર પડી જાય તો, સાહેબો તો જતા રહે પણ પાછળથી અમારી રૂં દશા થાય ? તેમજ જરૂર પડે તો અહીંના લોકો પર જ આધાર છે. જેને પરિણામે અનેક પ્રકારના જમીન અપહરણના કિસ્સાઓ છે જ પણ તેને બહાર લાવવા અમારાથી જેટલા પ્રયત્નો થાય તેટલા ડરો છે. અને સહાયપૂર્વક થોડા વસા કિસ્સાઓ પ્રાપ્ત થયા છે. જો કે અત્યારે હરેક ગામમાં કિસ્સાઓ પડેલા છે પણ તેને ખરેખર બહાર લાવવામાં આવે તો ઘણી વાસ્તવિક હડીકતો બહાર આવે. અહીં થોડાક કિસ્સાઓ વ્હારા જે માહિતી એકત્ર

ડરવામાં આવે છે. કે કઇ વ્યક્તિની ડેટલી જમીન ડોની પાસે ગઈ છે, તેવી હડીકત આખાર અને લેન્ડર બંનેની મુલાકાત વધારા મેળવવાનો પ્રયત્ન ડરવામાં આવ્યો છે. જે આધારભૂત માહિતી આપે અને આપી છે. પણ કદાચ બીકના માર્ગ આ માહિતી બીજાને ન આપે કે આ માહિતી સાચી નથી તેવી હડીકત પણ તે કહે તો તેમાં કંઈજ ખોટું નથી. કારણકે માહિતીદાતાઓ એટલા બધામાં જીવે છે અને તેઓને બીજા કોઈ પર વિશ્વાસ પણ નથી કારણકે સરકારીતંત્ર પણ ગરીબો તે સાચા આપતું નથી તેવો તેમનો સૂર છે.

જમીનો લેવા માટેની અનેક તરકીબો પણ જોવા મળે છે. જેમકે પાંચ રૂપિયાનું સ્ટેમ્પ પેપર લાવી, આપેલ જમીનના પૈસા કે વેચાણ દસ્તાવેજ ખાનગી ધોરણે ડરવામાં આવે છે. જેમાં બીરેઘીરે થોડા થોડા પૈસા આપી વ્યાજ સાથે મોટી રકમ લતાવી તે ભરવાની અશક્તિ ગરીબ વ્યક્તિની જાણી કરી તેની મજબૂરીનો પૂરો લાભ પણ લેવામાં આવે છે. એના ઉદાહરણ તરીકે અહીં જે દસ્તાવેજો ઘર ખાનગી જાણી લેવામાં આવે છે. તેના નમૂના પણ અત્રે રજૂ કરવામાં આવ્યા છે. આવા ઘણા દાખલાઓ જાહેરાતથી તપાસ કરવામાં આવે તો પ્રાપ્ત થવાની શક્યતાઓ છે જ.

(આ હડીકત ખાનગી રાખવાની શરતે અપવામાં આવેલ છે)

ઇન્કોચા

પાલ ડુમિયા

સ્ટેપ ૩૧ ની ૫ /

ઇસ્યુડ ડુ.શી ૫, ૬, ૭

જમોન વેચાણનો લેખ

સંવત્ ૨૦૩૮ ના હમણાં સુદ-૧૦ ને વાર પુકવણ મોજી તારોજ
પાલો મણ' અને ૧૯૮૨ ના દિને આ વેચાણનો લેખ લખાવી લેનાર શ્રી
તા.દાદરા નગર હવેલીના :-

જોમ આ વેચાણનો લેખ લખી આપનાર વાંચને વેચાણ મમનાર શ્રી

તા.દાદરા નગર હવેલીના

જન લખી મણુ છું કે દાદરા નગર હવેલી તથાના ગામ પોરે
ગામના સર્વે નંબર કે - મારે પેડો કે - મારે વાળી જમોન
૦-૮૧ ૦-૩૫

મમોલી છે તે જમોન તમોને લોક ઉમ્મન રૂા. ૩૦૦ ૧/- ત્રણ હજાર બેક
પુરાણ વેચાણ મણો દોધી છે. જેની મણે રોકડો ચૂકતે મણી મણો છે. વેચાણ
મણેલ જમોનમાં હવેલી તમો તમારુ દિલ્લાઈ તે રોતે વહોવટ, બિમો,
મોમવટો ડરો કરાવી સકતો સહી - સદરકું જમોન હાલે જે તારણમાં બોલે
છે જે મારે પોરે મરોને તમોને બોલી પુકન કરાવી આપવાની છે.

સદર જમોન તમારા પહેલા બોજા હોઈને ગોરો વેચાણ મણેલ નથી.
હવેલી તમો ગોરો, વેચાણ, બાગીચ, મામવા માલિક પુખ્ત્યાર છે. સહી- નેમ
છના મણિવખાં મણ, મણોમણ, દાલેદાર દિસ્તેદાર પેદા વણ અને તમોને
દેલી હરકત ડરે કરાવે તો તેની બાગીચ જવાબદારી મારા પોરેમની છે. સદરકું
જમોન તમો તમારા નામે ડરો કરાવી સકતો સહી તે હાલે સહી હુલ્લની
જરૂર પડે મિના મુલ્યે જ્યાં મણો વ્યા અને તેજ વખતે માવવા સમત છું જેનું
પહેલુલ હવેલી તમારે મરવણુ છે.

મિલકતનું વર્ણન

દાદરા નગર હવેલી સ્થા પ્રદેશના ગામ પોરે..... ગામના

ગામ નંબર :-

ઉઠોયા

પાલિ રૂમિયા

સ્ટેપ ૩૧.૫ /-

ઉચ્ચ ૬ થી ...

(૩)

ડે-મારે પેડો ડે-મારે વાણી જમોન તમોને ડામ માટે વેચાણ માપો દોધો
છે.

ઊર મુજબનો લેખ મેં મારો રાત્રીમુલ્યોથી મહડલ કોસિયારોથી
બીન ડેકલેશનમાં વેચાણી સમજી વિચારોને ઝંખોરના લાખાં લઈ સ્વેચ્છાથી
સેલવાણા મુકામે લખી મામોલ છે. જે ખર્ચે નવા મારા વસવાલી વારસો સર્વે
ડબલ મંજુર અને બંધન ડસ્તા છે. સહી - માણ તા.

મને _____ મારું _____ તમે _____ સમ

ડા.ડા. (૧)

મ. નિશાન

તા.

તા.

ડા.ડા. મ. નિશાન

ડા.ડા. મ. નિશાન

તા.

ઉડીયા

જાન રૂમિયા

રજીસ્ટ્રેશન નંબર ૩૮

ઉચ્ચકૃત દુ શી

જમીન કબજો ગીરો મમવર્તી કરાર

જમીનકર્તા ~~જમીનકર્તા~~ ~~જમીનકર્તા~~ રહે:

શ્રી..... રહે:

પહેલા પક્ષકાર તથા

શ્રી..... રહે:

~~જમીનકર્તા~~ તા. ૬૬૨૧ નંબર કબેલી તા. બોલા પક્ષકાર

જમીન બંને પક્ષકારો વચ્ચે માજ તા:

રોજ સેલમાસ

મધ્યેથી મેલો કરાર થાય છે કે પહેલા પક્ષકાર ની નંબર કબેલીના મોજે

મમવર્તી

નીચે જણાવેલ પ્રમાણની

જમીન મળેલી છે. પરંતુ માંદગીના કારણે જ્યારે પક્ષકારો વચ્ચે માજ થયે

સમીક વર્ષ પર પહેલા પક્ષકારે વિજા પક્ષકારે રૂ. ૧૫,૦૦૦ /- ૫૬૨

કજાર કમ છોના કિરેલા છે. જે રકમ પહેલા પક્ષકાર કજુ સુધી ચેક થા

બોજા કારણે પછી મેલવી સડયા નથી. તેથી માજરોજ જેનું નકડો કરવામાં

માવે છે કે વિજા પક્ષકારે પહેલા પક્ષકારની નિચે જણાવેલી જમીન ઉરોડન

રકમના વાજમાં પોતાની પ્રેમુરો મુદ્દન રકમ વસુલ માલવાં સુધી

માલવી અને પોતાની લેલી રકમ વસુલ ચેટલે નરપછ માલવી જમીનની તાજો

કબજો પહેલા પક્ષકારના લખકિતમાં વધુ કહી પણ માયા રિદા કર

અને મેલકીલીથી સમી દેવી. દરમ્યાનની ઉજની સદર કિરાત રકમના વાજ

નુકસાનીના વળતર રૂપે ગણવા. બંને પક્ષકારો સહુ કોઈને મેજ કબી મામાં

... ૨

ઉડીયા

બે રૂમિયા

રહેના મલિમયા સંબંધો ધરાવતા હોવાથી ઉર મુજબનો વહેવાર અને સમજૂતી
ખેતદિલી રાજીવણી કરવામાં આવી છે. ના.

જમોનની વિગત

~~જમોન~~ મ.ન.:

૧

૨

૩

સ.ન.:

૧

૨

૩

૪

૫

ખેટલો કુલ ૩ ખેડરને ૨ મુઠા

ઉર પ્રમાણેનો કરાર હતો અને પકાડારો કબુલ મંજૂર રાખીએ છીએ.
અને હમારા કાં વાળી વારસો એ પણ કબુલ મંજૂર રાખીને પાત્ર કરવાનું છે
અને રહેશે. પકાડારોની વિનંતિથી લખનાર

પહેલા પકાડાર

ના ડબા

હામનું મુઠા નિયામ

બીજા પકાડાર

ના ડબા

હામનું મ. નિયામ

૧

૨

21/04 ના 2017ની
ઉપરોક્ત દસ્તાવેજોની જેમજો નકલો મૂળ માલિકો પાસેથી પ્રાપ્ત
કરી કરાવી કો રજૂ કરવામાં આવેલ છે.

આ ઉપરાંત અસંખ્ય કિસ્સાઓ જમીન ફેરબદલીના પ્રાપ્ત થાય છે, જોકે
લખને કારણે મોટાભાગના પોતાની રજૂઆતો કરી શકતા નથી. પણ ઘણા
પ્રયત્ને વિસ્વાસ પ્રાપ્ત કરી ઉંટતીડ કિસ્સાઓ મેકલ કરવામાં આવ્યા હતા.
જેમાંથી અને તેની વિગતો અને કિસ્સાઓ રજૂ કરીએ છીએ. જેના ઉપરથી
જમીન ઉંટલા પેસાનાં કેવી શરતે લીધા બાદ વગેરે સુધી જમીન પરત નહીં
કરતા પ્રયાસો પાડવામાં આવે છે.

પટેલતનુ નામ : દાદરા

જમીન અપહરણના ડિસ્કા

ખ.નં.	ગ્રામ	જમીન વેચાણ કરનાર વ્યક્તિનું નામ	ડેટલી જમીન મંદર (કેડટરખાં)	જમીન ખરીદ કરનાર વ્યક્તિનું નામ અને ગામ	ડેટલા કર્જ થર્ધા?	વળતર શું મળ્યું હતું?	જમીન વેચાણ કરવાનું કારણ	કઈ સરતે જમીન માટે?	ડેટલા વર્ષની મુદત માટે?	નોંધ
-------	-------	------------------------------------	-------------------------------------	--	-------------------------	--------------------------------	-------------------------------	-----------------------------	----------------------------------	------

1	નીધરા	ગોવંદીભાઈ લીમજીભાઈ ઘોડી	૦૭૦૮	મંજુભાઈ લાખસભાઈ ઘોડી (નીધરા)	-	-	-	-	-	-
2	દાદરા	લક્ષ્મણભાઈ બલુભાઈ લુહાર	1૯૯૨	ધરતીભાઈ નાનસીભાઈ ઘોડી (હમલી)	1૯૭૦	૩૩૦1	-	-	-	-

સેલમાસ-1

3	સેલવાસ	અમલભાઈ લડકભાઈ ઘોડી	૦-૦૪	હોમસ આર.ડી.સિયન (સેલમાસ)	-	1૬૦૦૦	જમીન ફેરબદલી માટે	-	-	-
---	--------	-----------------------	------	-----------------------------	---	-------	-------------------------	---	---	---

ચાલુ.નં.

ખ.નં.	ગ્રામ	જમીન વેચાણ કરનાર વ્યાકિતનું નામ	ડેટલી જમીન અથવા (કેડરમાં)	જમીન ખરીદ કરનાર વ્યાકિતનું નામ અને ગ્રામ	ડેટલી વર્ગ ચર્ચા ?	વળગર કસ્ટનું કારણ	જમીન વેચાણ કરવાનું કારણ	કેટલી નોંધ કેટલી વર્ષની મુદત માટે?
૪	સેતવાસ	મગનભાઈ ભડકભાઈ ઘોડી	૦-૧૩	ભાઈને કુટીયાભાઈ કુમાર	૩૧૫૦૦	-	-	-
૫	સેતવાસ	સુખડીયાભાઈ સોમનાભાઈ વારલી	૦-૧૬	સામી રખાન મુસ્લીમ (સેતવાસ)	૬૦૦૦	-	-	-
૬	સેતવાસ	સીનરાભાઈ રમજીભાઈ વારલી	૦-૦૭	મગનભાઈ બટાભાઈ ભંડારી	૭૦૦૦	-	-	-
૭	ખંભલી	લક્ષ્મીભાઈ દીવાભાઈ વારલી	૦-૩૫	છત્રેભાઈ મીસાભાઈ શાહ ઘોડી	૩૦૦૧	-	-	-
૮	ખંભલી	જમસુભાઈ ડાનજીભાઈ ઘોડી	૦-૦૫	ભાસા કતીયાભાઈ ઘોડી	૬૦૦	-	-	-

ખ.નં.	ગ્રામ	જમીન વેચાણ કરનાર વ્યક્તિનું નામ	ડેટલી જમીન મંદીર (હેક્ટરમાં)	જમીન ખરીદ કરનાર વ્યક્તિનું નામ અને ગ્રામ	ડેટલા વર્ષ થયા ?	વળતર કરવાનું કારણ	જમીન વેચાણ કરવાનું કારણ	કઈ સરતે જમીન ખરીદ કરી	ડેટલા વર્ષની મુદત માટે ?
૯	અંજાલી	મધુભાઈ નક્ષાભાઈ ઘોડી	૧-૨૦	રાસીયાભાઈ રામજીભાઈ ઘોડી	૧૯૭૮	૨૦૦૦૦	ઘણિયા	-	-
૧૦	અંજાલી	કલ્યાણભાઈ ગોવિન્દભાઈ ભંડારી	૦-૪૦	ધાડભાઈ હોડીયાભાઈ વારલી	૧૯૮૨	૫૭૨૫	-	-	-
૧૧	અયોલા	કરસભાઈ વેરમાભાઈ ઘોડી	૦-૩૦	ચૈનાભાઈ હોડીયાભાઈ વારલી	૧૯૭૨	૬૦૦	-	-	-
XX	સેલવાસ-૨								
૧૨	સમુલી	માજીભાઈ ધનજીભાઈ વારલી	૧-૪૦	રમણભાઈ ઘોડી (ભાગ)	૧૯૮૦	૧૧૦૦૦	દેવભી ચુડવસી માટે પૈસાની જરૂર	-	-

ખ.નં.	ગ્રામ	જમીન વેચાણ કરનાર વ્યક્તિનું નામ	કેટલી જમીન ઘણ ? (હેક્ટરમાં)	જમીન ખરીદ કરનાર વ્યક્તિનું નામ અને ગ્રામ	કેટલા વર્ષ થયા ?	વજતર કરવાનું કારણ	જમીન વેચાણ કરવાનું કારણ	કેટલા નોંધ કરતે જમીન મુદ્દત આપે માટે ?
13	સાયલી	સામજીભાઈ લખમાભાઈ વારલી	૦-૮૦	સંકરભાઈ ડાળુભાઈ કોંડલા	૧૯૮૩	૩૦૦૦	-	-
14	સાયલી	દેવજીભાઈ દિવાભાઈ વારલી	૦-૬૦	ચરજન નવસાભાઈ વારલી	૧૯૮૨	૨૨૦૦	ટી.બી.રોમની સારવારના ખર્ચ માટે	-
15	સાયલી	સીડયાભાઈ ભીખાભાઈ વારલી	૦-૦૬	દેવલાભાઈ રાવીયાભાઈ ઘોડી	-	૫૦૦	-	ગીરોબી ૩ વર્ષ સરતે
16	સાયલી	ધાડલાભાઈ મારુદુભાઈ વારલી	૦-૨૦	માદિયા નવસાભાઈ વારલી	-	૨૫૦૦	-	-
17	સાયલી	જમનાભાઈ હોતીયાભાઈ ભોરડા	૦-૦૩	ધુડીયાભાઈ ગોવન્દભાઈ	-	૫૦૦	-	-
18	કુડાયા	જમનાભાઈ છનાભાઈ ઘોડી	૦-૨૪	પ્રેમજીભાઈ તોમજીભાઈ ઘોડી	-	૧૪૭૦	-	૧૩૫

યાદુરૂર

મ.ક્ર. નં	ગ્રામ	જમીન વેચાસ કરનાર વ્યક્તિનું નામ	કેટલી જમીન મઇ ફ (કેટરમાં)	જમીન-અરીઠ કરનાર વ્યક્તિનું નામ અને ગામ	કેટલા વર્ષ અર્થા ૧ કરસ	વળમર કરવાનું કારસ	જમીન વેચાસ કરવાનું કારસ	કઇ સરતે જમીન મઇ માટે ૧ કની	કેટલા બોધ
-----------	-------	------------------------------------	------------------------------------	--	------------------------------	-------------------------	-------------------------------	--	--------------

૧૯	કુડલા	અમારભાઇ દુતરાભાઇ							
૨૦	કુડલા	જમના છાનાભાઇ ઘોડી	૧-૨૦	ખીપનુલ લીમજીભાઇ ઘોડી	-	૭૪૫૦	-	-	-
૨૧	કુડાયા	ડાનજી છાનાભાઇ ઘોડી							
૨૨	કરાડ	ભંભીયાભાઇ નવસાભાઇ ઘોડી	૦-૨૫	છોટુ મનજીભાઇ ઘોડી	-	૫૨૫	-	-	-
૨૩	મણાટ	ભીખાભાઇ સુરજીભાઇ વારલી	૦-૧૧	રવળા માહડું ઘોડી	-	૧૦૦૦	-	-	-
૨૪	મણાટ	જાનીયા સવિત્રી વારલી	૦-૦૫	રડીયા જમસું ઘોડી	-	૮૦૦	-	-	-

૨૫ નરોલી

નરોલી
વિશાલ મોહનસિંહ
પરમાર

૦-૦૬
બીજાભાઇ દેસાભાઇ
પરમાર (નરોલી)

૧૬૭૫ ૪૫૦૦

ગરોન ૬૬૬માં પૈસા પરત -
ખોડાની જમીન કરતી જમીન
ન બાંધે ન માટે પરત મળે
વેચાસ કરેલ
ચાલુ...

મ.નં.	ગામ	જમીન વેચાણ કરનાર વ્યક્તિનું નામ	કેટલી જમીન મઈ ૧ (હેક્ટરમાં)	જમીન ખરીદ કરનાર વ્યક્તિનું નામ અને ગામ	કેટલા વર્ષ પર્યાં ૧	વૃત્તનર કરવાણું કારણ	જમીન વેચાણ. કરવાણું કારણ	કેટલા વર્ષની જમીન મુકત માટે ૧	નોંધ
૨૬	નરોલી	ભીખુભાઈ ભગવાનભાઈ	૧-૨૦	ફતુભાઈ ભગવાનભાઈ ઘોડી (નરોલી)	૧૯૭૪	૧૫૫ જેડર જમીન અને રૂ. ૩૦૦	ભાગીદારીમાં કુર્વા બનાવવા	-	-
૨૭	નરોલી	ભાવ બાવાજી વંધ	૧-૨૦	બાબુભાઈ લાછાભાઈ (નરોલી)	૧૯૭૩	૬૦૦૦	જમીન લિન ખેડાણ લગ્ય હોવાથી	-	-
૨૮	નરોલી	રામજીભાઈ ખેસભાઈ ઘોડી	૦૦૦૨	છોટુભાઈ કરસુરભાઈ ઘોડી (નરોલી)	૧૯૮૩	૪૦૦૦	મુકત બનાવવા માટે	-	-
૨૯	નરોલી	વેરુભાઈ છત્રીયાભાઈ ઘોડી	૦-૨૫	સુરજભાઈ નાનુભાઈ ઘોડી ખાલખા હેડીયા રોહીન ગોખાળ છુડર રોહીન	-	૫૧૦૦	ઘરાણી/સામાજીક ખર્ચને પહેલો વળતા	-	-
૩૦	ધાપસા	કોશમભાઈ ડીડલભાઈ ઘોડી	૦-૧૨	કાડોરભાઈ કુવરજીભાઈ રાજપૂત (ધાપસા)	-	-	-	-	૧૩૬

યાદિ...

મં.નં.	ગ્રામ	જમીન વેચાણ કરનાર વ્યક્તિનું નામ	ડેટલી જમીન ચંદ ? (કેટરમાં)	જમીન ખરીદ કરનાર વ્યક્તિનું નામ અને ગ્રામ	ડેટલ વર્ષ થયા?	વખત કરવાનું કારણ	જમીન વેચાણ કરવાનું કારણ	ડેટલા નોંધ કરતો વર્ષની જમીન મુદત માટે?
31	ધાપસા	ડીડલભાઈ ડીડલભાઈ ઘોડી	૦-૧૨	કાકોરભાઈ કુવરજીભાઈ રાજપૂત (ધાપસા)	-	-	-	-
32	ધાપસા	ડીડલભાઈ ડીડલભાઈ ઘોડી	૦-૦૬	લક્ષ્મણજી કુવરજી રાજપૂત	-	-	-	-
33	ધાપસા	વસંતભાઈ રામચંદ ઘોડી	૦-૪૯	સુરજલાલ નાનુભાઈ ઘોડી	-	-	-	-
34	ધાપસા	મકુભાઈ કુડકરભાઈ ઘોડી	૦-૩૪	સુરજલાલ નાનુભાઈ ઘોડી	-	-	-	-
35	ધાપસા	જાણ સુબી તે મોહન મંજુની વિધવા	૦-૦૩	સુરજલાલ નાનુભાઈ ઘોડી	-	-	-	-

૪૪

યાદી...

જીન લઈ લેવાનું કારણ
(જીન વેચવાનું કારણ)

ડેટલા વખતર ડેટલું
વર્ષ મલું હતું ?
ધર્યા ?

જીન લઈ લેનાર
નું નામ અને મામ
(જીન ખરીદનારનું
નામ)

ડેટલી
જીન
ગઈ ?
(ડેટરમાં)

જીન માલિકનું
નામ
જીન વેચે વ્યક્તિનું
નામ

સિદ્ધીની
સિદ્ધીની

કમળ-કાકડ
ગંગા-ગાંધી
લક્ષ્મણ-લાલનું

૨-૫૦
૨-૫૦
૨-૫૦

મનુ-ચંતા
રૂપજી-રાવજી
રાવજી-રામા
(ચીસદા)

૧૯૮૩માં બદલીમાં
(સ્વર્ણ)
ભીજી
જ્યાએ
જીન
મળે તેનું
સરકારનું
ડેટલું છે.

જીન લઈ લેનાર - આઉ તે જીન પડતી લેનાર
વ્યક્તિએ ખેડતી હતી. બીદ તે
સરકારથી ખાતલા જીન કરીને
પ્રથમની તસ વ્યક્તિએ જીન ન
હોવાથી અપવામ આવેલ. જે આડના
ખેડાણ કરનાર વ્યક્તિઓ તે આડી છે
તેવો દલો કરીને જીન લઈ લેવા
આડા કરે છે.

જે જીનમાં આ મોઝ ચારેય ભાઈએ
ભાગીદાર છે પરંતુ સાથે મોટોભાઈ
માથાભારે હોઈ કસ્યને ભાગમાં આવતી
જીન માપેલ નથી.

ચાલુ.

સ્વર્ણ

દેવજી-લાડડીયા
(સિદ્ધીની)

૦-૭૫
૦-૭૫
૦-૭૫

દેવજી-લાડડીયા
ચંદીયા-લાડડીયા
સોના-લાડડીયા
સુભનીયા-લાડડીયા

સિદ્ધીની

૪૭

અમળું ચાલુ..

અ.નં. ૬૯ સરતે જમીન આપી હતી? ૬૯૩ વર્ષની
(૬૯ રીતે જમીન કઈ લીધેલ) મુદત માટે ?

વિશેષ નોંધ

૪૬ તે આશી જમીન છે તેવા
દલાથી તે જમીન ખેંડવા
દેવામાં અસતી નથી.

જમીન વિહોણા તે વ્યક્તિઓને જમીન મળતા આઠ તે જમીન
ખેંડતા એવા પ્રસ વ્યક્તિઓ હાલ જે ને જમીન મળેલ છે તેમાં
વ્યક્તિઓને ખેંડવા દેતા નથી. જે જમીન આઠ ન ખેંડવા દેતા
વ્યક્તિઓની હતી જે સરકારે પાલતા કરીને જમીન વગરનાઓને
આપેલ.

૪૭ આ જમીનમાં તમારો ૬૦૯
જ હિસ્સો નથી તેવો દાવો
કરીને તેમને જમીન આપેલ
નથી.

જે જમીનમાં આ ચારેય ભાઇઓ ભાગીદાર છે પરંતુ મોટોભાઇ
આ ભાડીના પ્રસેય ભાઇઓને ભાગીદારની જમીન આપતા નથી
જે બધી જ જમીન પચાવી પાડેલ છે.

મ.નં	ગ્રામ	જમીન માલિકનું નામ	ડેટલી જમીન ગઈ? (હેક્ટરમાં)	જમીન લઈ લેનાર નું નામ અને ગ્રામ (જમીન ખરીદનારનું નામ)	ડેટલા વર્ષ થયાં ?	વજનર કેટલું મણું હતું ?	જમીન લઈ લેનારનું ડારણ (જમીન વેચવાનું ડારણ)
------	-------	-------------------	----------------------------	---	-------------------	-------------------------	--

૪૬	સિન્દોની ચીલોદા	ડમળુ-કાડલ ગંગા-જાન્યા લક્ષ્મણ-લાલનું	૨-૫૦ ૨-૫૦ ૨-૫૦	અર્જુન-ચંતા રૂપજી-રાવતીયા રાવજી-રામા (ચીસદા)	૧૯૮૩માં (સ્વર્ગ)	બહલીમાં બીજી જગ્યાએ જમીન મળશે તેનું સરકારનું કહેવું છે.	આઉ તે જમીન પડાવી લેનાર વ્યક્તિઓ ખેડનાર હતા. બાદ તે સરકારશ્રીએ ખાતસા જમીન કરીને પ્રથમના ક્ષત વ્યક્તિઓને જમીન ન હોવાથી અપવામાં આવેલ. જે આગા ખેડાસ કરનાર વ્યક્તિઓ તે આગી છે તેવો દાવો કરીને જમીન લઈ લેવા આગા કરે છે.
----	-----------------	--------------------------------------	----------------------	--	------------------	---	---

૪૭	સિન્દોની	દેવજી-લાડડીયા ચંદ્રીયા-લાડડીયા સોના-લાડડીયા દોલનીયા-લાડડીયા	- ૦-૭૫ ૦-૭૫ ૦-૭૫	દેવજી-લાડડીયા (સિન્દોની)	ગુવર્ધ	-	જે જમીનમાં આ ઝોન આરેય લાઇએ ભાગીદાર છે પરંતુ સાંધા મોટોભાઇ માથાભારે હોઇ કમચને ભાગમાં આવતી જમીન આપેલ નથી.
----	----------	---	---------------------------	--------------------------	--------	---	---

ચાલુ..

અગભૂ ચાહું..

અ.ન. ડહ સરતે જમીન વાધી હતી? ડેટલા વર્ષથી
(ડહ રીતે જમીન લઈ લીધેલ) મુદત માટે ?

વિશેષ નોંધ

૪૬ તે આરી જમીન છે તેવા
દલાયી તે જમીન ખેડવા
દેવાખાં અસતી નથી.

જમીન વિહોસ તે વ્યક્તિઓને જમીન મળતા આઠ તે જમીન
ખેડતાં એવા પ્રસ વ્યક્તિઓ હાલ જે ને જમીન મળેલ છે તેવા
વ્યક્તિઓને ખેડવા દેતા નથી. જે જમીન આઠ ન ખેડવા દેતા
વ્યક્તિઓની હતી જે સરકારે પાલસા કરીને જમીન વગરનાઓને
ખાપેલ.

૪૭ આ જમીનખાં તમારો ડોહ
જ હિસ્સો નથી તેવો દાવો
કરીને તેમને જમીન આપેલ
નથી.

જે જમીનખાં આ ચારેય ભાઇઓ ભાગીદાર છે પરંતુ મોટોભાઇ
આ ભાડીના પ્રસય ભાઇઓને ભાગીદારની જમીન આપતા નથી
જે બધી જ જમીન પચાવી પાડેલ છે.

અ.નં. ગામ	જમીન માલિકનું નામ	ડેટલી જમીન વેચે વ્યક્તિનું નામ	ડેટલી જમીન ગઈ? (હોટરમાં)	જમીન છઠ્ઠો ભોગ નું નામ અને ગામ (જમીન ખરીદનારનું નામ)	ડેટલી વર્ષ થયાં?	વળતર ડેટલી જમીન ગઈ હોવાનું ડારણ મળ્યું હતું? (જમીન વેચવાનું ડારણ)
૪૮ સિન્દોની	દેવજી-લાડડીયા	૦-૪૦	૦-૪૦	સોનીયા-અરજીયા (ખેડપા)	૩૦ વર્ષ	૨૦૦૦ સમાજીક અને ઘરખર્ચને પહેચી વળવા

૪૯ બેસદા સાયડી-ગોદિયા ૧-૪૦ ધર્મ-ફેલિયા (બેસદા) ૧૦ વર્ષ - તેના પિતાને ધર્મ-ફેલિયાએ ૨ વર્ષ પૂરતી ખેડવા જમીનની માંગણી કરતા તેના પિતાએ અપેલ મુદત પૂરી થતા પાછી લેવાની હતી.

૫૦ બેસદા શાકત-ભાડડે ૧-૨૫ અવજી-જાનડીયા ૧૯૮૪ માં - અપેલ જમીન આજે જમીન નથી મળી શકેલા રામા-ભોગા ૧-૨૫ શંકરયા-જાનડીયા ૧-૨૫ (બેસદા) ૧-૨૫ યામનારના ભાઈના પુત્રો ને અમારી જમીન છે તેમજ ૩૬૧ પાડને નુકસાન અને છીનવી લેવા તથા ૩૬૧.

આગળથી ચાલુ...

વિશેષ નોંધ

અ.નં. ૩૬ થરતે જીન આપી હતી ? ઉંટલા વર્ષની
(૩૬ રીતે જીન ૩૬ લીંગ) મુદત માટે ?

૪૮ વેચાણના રૂપે જ કાયદા માટે જે જીન ઘરખર્ચ અને કામગીરીના પ્રયોગમાં જરૂરી રકમ માટે વેચેલ, જે જીન કાયદા ૬૬ અને વેચાણના રૂપે જ આપેલ છે.

૪૯ ૨ વર્ષ પૂરતી ખેડવા માટે (ખેડવા ભાગે) ૨ વર્ષની જે જીન સાચીના પિત્ત પાણી કાન-કોલિયાએ જીજને ખેડવા અડધા ભાગે આપે છે તેની જગ્યાએ મને બે વર્ષ પૂરતી ખેડવા આપો. તેવા રજૂઆત કરતાં ૨ વર્ષ પૂરતી આપેલ મુદત પૂરી થતાં તે જીન પચાસી પડેલ છે.

૫૦ - ૧૯૮૨માં જે મળેલ જીન જીન મળેલના વારસદાર ન હોય તેના મૃત્યુ બાદ જીન વિહોણા એવાં ચારેય વ્યાકતઓને તે જીન આપેલ. બાદ મૃત્યુ પામનારના બાદના પુત્રોએ આ ચારેય વ્યાકતઓની પાસેથી જીન પડાવી તેવા અને પાડને નુકસાન કરવા માટે તત્પર થતાં તેનો ઉશ પલ ચાલુ જ છે.

મ.નં. ગામ : જમીન માલિકનું જમીન લઈ લેવાનું ડાસ્ત (જમીન વેચવાનું ડાસ્ત)

નામ : જમીન જમીન લઈ લેનાર નું નામ અને ગામ (જમીન ખરીદનારનું નામ)

જમીન વેચે વ્યક્તિનું નામ : ગઈ? (હેડટર્મ) નામ)

પૃષ્ઠ બેડખા વાલ્યા-રાવજી ૦-૮૦ રામા-જાજનું ૧૯૮૧માં - (બેડખા)

તે સીધેલ જમીન રામા-જાજની જમીન પાસે જ હોઈ તે ખસ મારી છે તે તમે ખોલી રીતે લઈ સીધેલ છે.

સીધેલ

પૃષ્ઠ વસિદા સોન્યા-ડાડડ- ૦-૩૫ સામજી-ખરખડીયા ૧૯૮૦માં -

તે સડલ્લીએ આપેલ નથી માત્ર સોન્યા-ડાડડને જ આપેલ. બાકી તે મંદર લે વ્યક્તિઓ ખેડે છે તે સોમી-રત્નસાના ડહેવાથી ખેડે છે જેનો ખાશય વિરોધ થઈ શકતો નથી.

આશુ...

મગધ અધી...

મ.ન. ડહ સરને જમીન આપી હતી ? કેટલા વર્ષની
(ડહ રોને જમીન લઈ લીધેલ) મુદત માટે ?

વિશેષ નોંધ

૫૧

પ્રજા ને જમીન સમત લાલનું જમીન મારો જ આવેલ તે જમીન અને રાવાની
જમીન વચ્ચે ડોઈ અલગ પડે તેનું નિશાન નથી જેથી ચોડવામાં આવેલ મધ્યર
પક્ષ રામાએ અગળ કરી નાખેલ અને છઠ્ઠી લીધેલ જમીન હવે જમીનમાંથી અડધી
છે. જે જમીન મારી છે તેને ખોટી રીતે લીધેલ છે ત્યાં સુધી મારી હદ છે
તેનું ડહીને પડાવી લીધે.

૫૨

૧૯૮૦માં

જે જમીન સડલ શીએ માપીને અખ્યા બાદ તે જમીનમાં તે બંને પક્ષ ભાગીદાર
છે તેનું જસાવીને ઓમો-રતનશાએ તે બંનેને પક્ષ અડધી જમીન અપાવેલ છે જેનો
સરકારને ખબર નથી.

અ.નં. ગામ જમીન પાસિડનું ડેટલી જમીન કદ દેનાર વળતર કેટલું જમીન કદ લેવાનું કારણ
નામ જમીન નું નામ અને ગામ વર્ષ
જમીન વેચે બદલનું ગઈ? (જમીન ખરીદનારનું વર્ષ
નામ (હેડરમાં) નામ)

૫૩ સિદ્ધેશ દેવજી-લાડડયા ૦-૬૦ સોનુ-મોહન તે જમીન પસા ભદા પછી આપવા
(ખંડમાં) ના કાર હોવા છતાં પસા આપવા
છતાં પછી નહીં આપવા જસાવે છે.

૫૪ વાસિદા માહુ શંકર ૧-૦૦ ભીપજી-સોમાની તે પોતાની જ જમીન છે તેવા
ખતી (વસિદા) જવાબથી મેં જમીન પડાવી લીધેલ છે.

અગત્યનાં ચાલુ...

અ.નં. ૬૯ સરતે જમીન સાપી હતી ? ૬૮લા વર્ષની વિશેષ નોંધ
(૬૯ રીતે જમીન કઈ લીધેલ) મુદત પાટે ?

૫૩ લીધેલ જમીન ૨૬૫ પાછી ૨ વર્ષ પુરતી જે જમીન જરૂરી ૨૬૫ જમીન રેતી. તે ૨૬૫ સરપાઈ
મજા જમીન પાછી આપવાના (પણ સયદની સારતે) ન ધણ ત્યાં હુધી ખેડવાના કરારે આપેલ. બાદ ૨૬૫ હવે
કરારે બસવા છતાં જમીન પાછી આપવા તે તંધાર નથી.

૫૪ - - તે જમીન આગ આપી-રતનસાથે લીમજી-સોમાને મલોતમાં આપેલ.
બાદ પાછી તે જ જમીન માહુદ - સંડયારને આપી. રસ-સાથે આપતા
હવે વચ્ચે આડો ધર્મ માહુદ પાછોથી કઈ લીધેલ.

ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે જુદા જુદા પટેલાનોના ડિસ્સાઓ પરથી ડોની કેટલી જમીન મળે છે કે ફેરબદલી થઈ છે. આખું માલ એક નમૂના રૂપ છે. પણ મામેગામ માલા અનેક ડિસ્સાઓ પડેલા છે. જેમાં કેટલાક વિસ્તારોમાં ત્યાં વસના બિનભાદિવાસી, માથાભારે લોકો ખેતના પણ અનેક ડિસ્સાઓ રજૂ કર્યા હતા કે બાદિવાસીઓને મારમારી, ખોટા કેસ કરી, ચોરીમાં સંડોવી, ધાકધમકોથી, થોડાક પૈસાના બદલામાં જમીનો ખચાવી પાડેલ છે. જે એક વર્ષ માટે લીધેલ જમીનો પણ વર્ષો થયા હોવા છતાં પરત કરતા નથી, માલા ભયશ્રસ્ત વાતાવરણમાં લોકો ભયથી જીવે છે અને તેમણે પોતાના જીવનનિર્વાહનો આધાર ખૂંચવાઈ જાય છે છતાં મજબૂરીથી ભગવાન બરોસે જીવન વિતાવે છે. આ ઉપરાંત કેટલાક પટેલાના ડિસ્સાઓ અકા રસહ તેમના શબ્દોમાં અહીં રજૂ કરીએ છીએ. જેઓએ તેમની મુલાકાતમાં આપેલ છે. અહીં અપરેલ ડિસ્સાઓનો કોઈપણ રીતે દુરુપયોગ ન થાય અને સહાયપૂર્વક તેને સમજવાની કોશીશ થાય તો માલા ડિસ્સાઓ ભડલી શકે અને વધુ માહિતી પણ પ્રાપ્ત થઈ શકે.

કોલકાર્યમાં પ્રાપ્ત થયેલ ડિસ્સાઓને એજ સ્વરૂપે અહીં મૂકવામાં આવ્યા છે.

- (૧) દેવજી ધાડલ ડોની (નાના રાખ્યા) કે જેમની પાસે હાલ ૨ હેક્ટર અને ૫૬ આરે જમીન નોંધાયેલ છે. આ જમીન તેઓને ગણોત હડકથી થયેલ પરંતુ રફીક એમ. શીલીવાલા જણાવે છે કે આ જમીન મારી પોતની છે. આ જમીન મારા નામે મઠાવી છે આ જમીનમાં તમારો કોઈ હડક નથી આમ તેઓ દબાણ લાવે છે અને ખોટી ધમકી શરૂ આપે છે. દેવજી અચારે ધરમપુર તાલુકાના સિલ્ધા ગામે રહે છે પણ તેનો પુત્ર તુલસીરામ દેવજી ત્યાં રહે છે.
- (૨) ધાવલુ સોવજી (નાના રાખ્યા) ની સર્વે નંબર ૧૬/૪ ની ૦.૩ આરે જમીન અને સર્વે ૧૬/૨ ની ૦.૪ આરે જમીન ૧૯૬૪-૬૫ ના વર્ષ દરમિયાન ગણોત હડકથી મળેલ અને ૧૯૭૩-૭૪થી નવી અને અવિભાજ્ય શરતે માલિક તરીકે જમીન મળેલ પરંતુ આ જમીન હાલ રફીક એમ. શીલીવાલાએ પોતાની જમીન સાથે સામેલ કરેલ છે.

આ ઉપરાંત દપાડા પટેલનાં ગામોમાંથી પ્રાપ્ત થયેલ ડિસ્કાઓ
આ પ્રમાણે જોવા મળ્યા છે.

(૧) રામા બાબલુ ચાંધરી નામના એક આદિવાસી ભાઈને મળ્યો
તેની સાથે ચર્ચા કરતાં જાણવા મળ્યું કે અત્યારે મારી પાસે જે જમીન છે તેમજ
મારા ડાડાએ પાસે જે જમીન છે તે મારા બાપુજી ખેડતા હતા. મારા ડાડા
સોનજી ડાહ્યુ ચાંધરીની પાસે જે વસ નંબર છે તે મારા છે મેં મારા પાંચ નંબર
તેની સાથે જ હતા અને જો ખેડતા હતા મારા પિતાજીના મૃત્યુ પછી તેઓ મારી
સાથે રોજ ઝાડા કરતા હતા મને મારતા પણ હતા અને ઠરાવતા, અત્યારે મારાથી
ના સહન થયું ત્યારે મેં સેલવાસ ફોજદારી કરીને જમીન છૂટી કરી, અત્યારે મારી
પાસે જે પાંચ નંબર છે તેમાં ક્રમે નં ૧૦૪-૨-૬૨ જેટલી જમીન મારા ડાડા
સોનજી ડાહ્યુએ તેઓની દિડરી લીટા, વંસા ગૌરીને આપી દીધી છે. જે જમીનનું
હાલ મહેસુલનું હું જ ભરું છું. જમીન મારા નામે છે પણ લીટા, વંસા, ગૌરી તે
જમીન ખેડે છે. જો સરકાર આ મારી જમીન મને પાછી અપાવે તો બહુ સારું,
જૂના ભરણનાં પુરાં બિલો પણ મારી પાસે છે.

(૨) સોમજી દેવલા ચાંધરી નામના ડોંડલા આદિવાસીની સાથે ચર્ચા
કરતાં જાણવા મળ્યું કે હું ત્રાસુ બાકે ભોંયે તેની દીકરી સોનડી રામા વસરા
વારલીની ૧ એકર જમીન હું ખેડું છું. જમીન તેના નામ પર છે ડોંઠ વાર તેનું
મહેસુલ ભરું છું અને ડોંઠ વાર તે ભરે છે. આ જમીન હું ખેડું છું અને તેને
ડોંઠ પણ આપતો નથી.

(૩) વાસોલા ગામમાં ગયો, ત્યાં અમલ દિવસ દેવજી કરીને
પ્રાચીન શાળાનો શિક્ષક રહે છે તેમના ઘરે ગયેલો, તેમણે ઘર પાડુ બાંધેલ છે.
મારતર સહજ ઘર ન હતા, પણ તેમના પિતાજી દેવાજી પોસલા બધેર ઘરે
હતા તેમની સાથે ચર્ચા કરતાં જાણવા મળ્યું કે મારા દીકરા દિવાસે આ ગામમાં
દેવજી કૂરયા તુમડાની બે એકર જેટલી જમીન વેચાતી રાખી છે તેમજ બિલુ
મરલા તુમડા જે મૃત્યુ પામ્યો છે પરંતુ તેના વારસમાં એક છોડરી છે. તેની
બધીજ જમીન પટ્ટા પર ખેડે છે, તેમજ હાલ નવસા ડાડડ નામના એક
આદિવાસીની જમીન જે રૂ. ૩૦૦/- આપીને તે ખેડે છે. તેમજ ગુલડ સોનિયા
સિંગડા નામના આદિવાસીની બે એકર જેટલી જમીન તેણે વેચાતી રાખી છે. ધર્મા
જીવા ડોંડલાની જમીન પાટીમાં છે તે જમીન પણ તે ખેડે છે.

(૪) વાસોલા ગામમાં સુખલા રાધા વાણું ને ત્યાં અગળ ચર્ચા કરતાં જાણવા મળ્યું કે રખોલનો એક છેલ્લો છે. તેની જમીન હું પટ્ટા પર ખેડતો હતો. વર્ષો ૧૨ મસ ભાત તેને ત્યાં આપતો હતો મૂળ આ જમીન તો મારી માલિકીની છે પણ ભરણુ મારાથી ન ભરાતાં તેઓ એ ~~ભરણુ~~ ભરણુ ભરી જમીન તેમના નામે કરાવી પણ આ જમીન તો હું ખેડતો અને વર્ષો ૧૨ મસ ભાત ભરતો હતો જ્યારે ૧૨ મસ ભાત ન થયો ત્યારે તેઓ ૬ મસ ભાત અને મોડ ^{ખેડ} લઈને ખેડ વસુલ કર્યો હતો, જ્યારે માપણી આવી ત્યારે આ જમીન મારી પાસે જ હતી અને મેં મુદરા શિંગડાને ખેડવા આપેલ, પણ અમારા ગામમાં પૂનાભાઈ તલાટી, તેમજ ચંદરૂ અંધેર ગ્રામસેવકે મારી જમીન ખાલસા કરી લાડા મુદરા શિંગડાને આપી દીધી, લાડા મુદરા શિંગડાએ લાડા મુદરા શિંગડાને આપી લાડા મુદરા શિંગડાએ મારી તે જમીન પંદરૂ નવસા અંધેર જે ગ્રામ સેવક છે તેને વેચી દીધી છે આ ગ્રામસેવક મારી જમીનનાં બંગલો બનાવવા મથે છે. પણ હું બનાવવા દેતો નથી આ જમીનનાં નહેર પડી છે. જેના વળતર રૂપે રૂ. ૧૦૦૦ આવેલા તે પણ લાડા મુદરા શિંગડાએ લઈ લીધા છે.

(૫) વાસોલા ગામમાં રમણ દેવુ અંધેર ને મળ્યો તેમની સાથે ચર્ચા કરતાં જાણવા મળ્યું કે જે જમીન હું ખેડું છું તે મૂળ જમીન તો અમારા બાપદાદાની છે પણ તે દાદાના સરખંચ પાસે છે જેનું ભરણું હું ભરું છું. ~~તે દાદાના સરખંચ પાસે છે જેનું ભરણું હું ભરું છું.~~ છતાં પણ તેની અડધી ઉપજ દાદાના સરખંચ લઈ જાય છે. જેઓ ખારસી છે તેઓનું મૂળ વતન નરોલી છે. જે જમીન હું ખેડું છું તે પાંચ એકર જમીન છે જે સરખંચ પચાવી ને લેતા છે ખેડું છું હું, પણ અડધો ભાગ તે લઈ જાય છે.

(૬) રાઘ્યા ડાળ્યા ભોયા નામના આદવાસીને મળ્યો તેમની સાથે વાતો કરતાં જાણવા મળ્યું કે હું જે બે નંબર ખેડું છું તે જમીન અમારી હતી પણ તેનો પટ નવીમાન દાદાભાઈ ભરતા હતા જેથી તે જમીન તેઓના નામે થઈ ગઈ હતી પણ તે જમીનનાં હું ગણોતિયો હોવાથી જ્યારે માપણી આવી ત્યારે પછી તે જમીન મારા નામ પર થઈ છે.

(૭) લક્ષી દેવજી કાકડ નામના મહિલાસીને મળ્યો તેમની સાથે વાતો કરતાં જાણવા મળ્યું કે રામાઈ રથાકાકડની ૧ હેક્ટર ૨૭ અર જેટલી જમીન છે. તેનું બરણું હું ભરું છું રામાઈ રથાકાકડ, જેઓને હું કંઈ પણ આપતો નથી.

(૮) તા. ૧૯-૧-૮૫ના દિવસે જ્યારે વાસોલા ગામમાં ગયો ત્યાં અગાળ ભદરા ગોપજી પારધીને મળ્યો તેમની સાથે ચર્ચા કરતાં જાણવા મળ્યું કે ઉસ્માન દાહિદ મુસલમાન પાસે જે જમીન છે તે અમારા પિત્રાઈઓની હતી પણ ઉસ્માન દાહિદ મુસલમાને તેનું ખંડ ભર્યું હતું જેના કારણે જમીન તેમના નામે થઈ ગઈ હતી હાલ તે જમીન ૨-૭૪ મુંઠા છે તે હું ખેડું છું.

(૯) ચંદ્રભાઈ ગોપજી પારધી સાથે વાતચીત કરતાં જાણવા મળ્યું કે હું ઉત્તમ ગોપજી પારધીની ૨૦ મુંઠા જમીન છે. તે જમીન ઉપર રૂ. ૫૦૦ આપ્યા છે, જેથી તે જમીન ઉપર હું કમાઉં છું ત્વ વર્ષથી તે જમીન હું ખેડું છું. અને હાલ તે જમીન મારી પાસે છે અને મારી પાસે આ જમીન રહેવાની છે. હું ઉત્તમ ગોપજી પારધીની મુલાકાત માટે ગયો. પરંતુ તે બહાર ડામ કરવા જતો હોવાથી તે મળ્યો નહિ.

(૧૦) લખમા જીવતા ઘોઠિયાની સાથે ચર્ચા થઈ તેણે જણાવ્યું કે મારે મારી દોકરીના લગ્ન વખતે પૈસાની જરૂર હતી જેના કારણે રખોલીના ખાટડી મજીતને મેં બે હેક્ટર રૂ. ૨૦૦૦ માં વેચી આપ્યા છે અત્યારે તે બે હેક્ટર કમાય છે તે રાા એકર જમીન છે.

(૧૧) તા. ૨૧-૧-૮૫ ના દિવસે ચિંચપાડા ગામમાં ગયો ત્યાં અગાળ છોછા પાડલા બાલી દેવજી ઠોઠાને મળ્યો, તેઓની સાથે ચર્ચા કરતાં જાણવા મળ્યું કે હું રામજી દેવજી પોસલાની રાા એકર જમીન ખેડું છું. રામજી દેવજી પોસલા આ ગામમાં રહેતો નથી. તેની જમીન આ ગામમાં છે. બીજા ગામમાં તેની થોડી જમીન છે તે ખેડું ખેડે છે. અને આ જે જમીન તેની મારી પાસે છે. તેનું હું તેને કંઈ પણ વળતર આપવાનો નથી અને આપતો પણ નથી અને આ જમીન પણ હવે મજી તે ખેડવા માટે આવે તો પણ હું તેને ખેડવા માટે આપવા નો નથી.

(૧૨) બીજા છગન ઠોડિયા પટેલની બાઈ સાથે વાતચીત કરતાં જાણવા મળ્યું કે આ ચીંચપાડા ગામમાં જે સરકારી પ્લોટ આપવામાં આવ્યા છે, તેમાંથી મોટાભાગના પ્લોટ જે તે લોકો ખેડતા નથી અને બીજાને આપી દે છે. અહીંયાં રામજી પાઠલ અદિવાસીની જમીન સુરજા સોંગડા વારલી નામનો માણસ ખેડે છે. મગન બાલુ ઠોડિયા પટેલ જે મસાટ ગોમનો છે તેને અહીંયાં રાા એકર જમીનનો સરકારી પ્લોટ આપવામાં આવ્યો છે. પરંતુ આ પ્લોટ તે ખેડતો નથી અને વર્ષે ૩૦૦ રૂપિયામાં આપી દીધી છે જે ડોઈ ઠોડિયા પટેલે રાખેલ છે.

(૧૨) સોમલા ઠોડિયા પટેલ જે કૂદીસાનો વતની છે. મંગલા વારલી સાથેલીનો છે તેને ચીંચ પાડામાં ૧ હેક્ટર જમીન સરકારી પ્લોટ આપવામાં આવ્યો છે. પણ તે જમીન તે ખેડતો નથી પણ કૂદાસાનો સોમલા ઠોડિયા કમાય છે. અને મંગલા વારલીને કંઈ પણ આપતો નથી.

(૧૩) જવણ રાવત ડોંડલાની જમીન જે સરકારે પ્લોટ આપ્યો છે તેમાં ખેતી કરતો નથી પણ ~~જવણ~~ ડોંડલા ચીંચપાડાનો છે. તે જવણ ડોંડલાની જમીન ખેડે છે. અને વર્ષે ૧૦૦ થી ૨૦૦ રૂપિયા આપે છે.

(૧૪) બાલુ વજીરને ચીંચપાડામાં તેને રાા એકરનો પ્લોટ આપવામાં આવ્યો છે. છતાં તે જમીન તે કરતો નથી પરંતુ ઠોડિયા પટેલ પણ વજીર તે જમીન પર કમાય છે.

ચીંચપાડામાં મોટાભાગના નાના ખાતેદારો છે તે જમીન વિહોણા મજૂરો છે. જંગલની જે જમીન સાફ કરવામાં આવી. હતી તે જમીન તેઓને આપવામાં આવી છે. આ જમીન ચીંચપાડાની આજુબાજુના ગામોના જમીન વિહોણા મજૂરો ધરાવે છે તેઓની જમીન રેડર્ડ પર ચીંચપાડામાં બોલે છે પણ તેઓ આ ગામમાં રહેતા નથી તેઓ તેમની જમીન પર ફક્ત છામરૂ બેઠેલું ભુંડું કરી ને જતા રહ્યા છે.

(૧૫) ચીખલી ગામમાં ગયો ત્યાં આગળ દેવજી ભીખલા નામના અદિવાસી સાથે મુલાકાત થઈ તેમની સાથે ચર્ચામાં જાણવા મળ્યું કે લખમા ધાડલ રાા એકર, ધાડલ સુરજી ૩૫ એકર ચૈતા કુટાડા વગેરે લોકો કાદીર ઇસ્માઇલી

જમીન મણોને ખેડતા હતા પણ ખેડે તેની જમીનનો કાપદો આવ્યો ત્યારથી તેઓએ તેમની પાસેથી જમીન પડાવી લીધી છે અને તેઓને ખેડવા માટે આપેલ નથી અને તેઓને મારી નાખવાની ધમકી આપેલ જેના કારણે તેઓએ આગળ કંઈ પણ કાર્યવાહી કરી નથી.

(૧૬) દેવજી હરજી મરૂડા સાથે વાતચીતમાં જાણવા મળ્યું કે જ્યારે ખાંડાદીરની જમીન ખેડતા હતા, ત્યારે તેઓ કોઈ વર્ષ ઓછું અનાજ પાકતું ત્યારે બીજા વર્ષ કબલ લેતા. જેના કારણે અમારાથી પ્રક્રિયા બંધાવી ત્યારે તેઓએ અમારી પાસેથી જમીન લઈ લીધી છે.

(૧૭) ગંગા ભાદીયા દૂરકા નામના અદિવાસીની જ્યારે મેં મુલાકાત લીધી ત્યારે ત્યાં આગળ ઘણા અદિવાસી ભાઈઓ મારી ચર્ચા સંભળવા માટે એકઠા થયા તેમની સાથે જમીન અપહરણ બંનેની ચર્ચા કરતાં જાણવા મળ્યું કે જ્યારે હિરંગી રાજ્ય હતું ત્યારે અમારા અદિવાસીઓ વધુ પડતા હતા તેઓનામાં કંઈ પણ પ્રકારનું જ્ઞાન હતું નહિ, ત્યારની પ્રજા ખૂબ સાચાર હતી પોતાનું પેટીયું ભરવા માટે તે વેકપસ કરતી, જ્યારે હિરંગીના વખતમાં આ વિસ્તારમાં મુસલમાન, પારસીઓ, આવ્યા તેમણે દારૂની સૌ પ્રથમ દુકાન કરી અને લોકોને ઉધારે પણ દારૂ આપ્યો જેમ દારૂ ઉધાર મળવા મહિયો તેમ તેમ અદિવાસીને દારૂનું દેવું વધી ગયું આ દેવામાં તેઓએ તેમની જમીનો લખાવી લીધી આ રીતે આ પારસી અને મુસલમાન પ્રજા ખૂબી આગળ જામી પડી.

(૧૮) ચીમલે ગામમાં જમીન ફેરબદલીની સમસ્યાઓ જોતા મોટા ભાગના ખેડૂતો મણોતિયામથી ખેડૂતો બનેલા છે. તેઓ કોઈ સાહુકારને જમીન ન આપતાં અંદરો અંદર પોતાના જાતિ ભાઈને જમીન ભાગે, સાથે, તેમજ ગીરી આપે છે. જમીન વેચાણના ડિસ્કાઓ નથી. આ ગામમાં કાદીર હસ્માઈલ નામનો મુસલમાન દોઠ છે તેની પાસે ગામની ત્રીજા ભાગની જમીન છે. અને મુખ્યત્વે તે ઘાસ માટે પડી રહી છે. કોટલાક મણોતિયા તેઓની જમીન ખેડતા હતા પણ ખેડે તેની જમીનનો કાપદો આવ્યા પછી તેઓને ઘાક ધમકી આપી તેઓની પાસેથી કૂંટવી લેવામાં આવી છે.

(૧૯) ગામ સુરંખીના ડેટલાડ કિસ્સા મારા જાણવામાં આવ્યા ભાદલા સોન્યા ડાડડ તેની ત્રણ એકર જેટલી જમીન છે જે ચંચરજી વૈદના ખેતર નજીક રાખા આવેલી છે. ચંચરજી વૈદે શેરડી કરવા પાળા બાંધ્યા ત્યારે વચ્ચે તેની જમીન આવેલ હોવાથી તેમાં પણ પાળા બાંધીને શેરડી કરી દીધી છે. એક વર્ષ માટે લીધેલ હતી અને પાંચ વર્ષ ધર્યાં છતાં પાછી આપતા નથી. જે જમીન ભાદલા સોન્યા નામ પર બેઠે છે અને તેનું ભરણું પણ લાદીયો જાતે ભરે છે છતાં પણ આમાં દામ અને દંડની રીતે આ જમીન ચંચરજી વૈદ પડાવીને બેઠે છે.

(૨૦) ખેડૂત બીજલબેન ડાણુ ડાંડલાની જમીન છે. જે જમીન મા ૧ હેક્ટર જેટલી જમીન જતરા બેઠયા પિસાત બેઠે છે. એક વર્ષ ખેડવા માટે આપેલ હતી. હાલ જતરા બેઠયા તેમને જમીન પાછી આપતો નથી અને પાસ પણ કંઈ આપતો નથી.

(૨૧) માદિયા ડાડડીયા બોજાયા નામનો ઇસમે જાણ્યું કે સુડર રાધીયા ડાડડીયાએ મારી જમીન હું જ્યારે નારગોળ ચંચરજી વૈદના ત્યાં દામ કરવા ગયો હતો ત્યારે મામણી આવી અને જે મારી બેઠની જમીન હતી તે તેમણે તેમના નામ પર કરી નાંખી છે અને હાલ તે જમીન તે બેઠે છે અને મને કંઈ પણ આપતા નથી.

(૨૨) દૂરડા હોલિયા ડાંવરીયાની જમીન બિણુ રજપૂત બેઠે છે. આ જમીન તેની જમીનને લાગીને આવી હોવાથી શેરડી કરવા માટે તેમણે ખોટી લાલચ આપી કંઈ લીધી છે. પાંચ વર્ષ ધર્યાં પણ તેઓને જમીન પાછી આપતા નથી અને જમીનનું કંઈ પણ વળતર આપતો નથી આ જમીન દૂરડા હોલિયાના ખાનમાં છે ભરણું પણ તેજ ભરે છે.

(૨૩) દેવાજી રામા ડાંવરીયાની જમીન રાા હેક્ટર બિણુ રજપૂત કરે છે દેવાજી રામાની મુલાકાત કરતાં જાણવા મળ્યું કે આ જમીન રૂ. ૧૦૦ ના મર્યાપર એક વર્ષના ગાળા માટે આપવામાં આવી હતી પણ હાલ આ જમીન બિણુ રજપૂત કરે છે અને આ જમીન પાછી આપવાની ના કહે છે. ઘાડ ધમડી આપે છે. આ જમીન મારા ખાતામાં છે જેનું મહેસુલ હું ભરું છું.

(૨૪) ચંતા પાકુની મુલાકાત કરતાં જાણવા મળ્યું કે મારી
૧ એકર જમીન ભિખુ રજપૂત પાસે છે. મારા દિડરાના લગ્ન માટે રૂ. ૫૦૦
લાગ્યો હતો. તેના પૈસા વ્યાજ સાથે આપી દીધા છે. છતાં પણ મારી જમીનનો
ડબજો છોડતો નથી. અને જમીન મને ખેડવા આપતો નથી મને મારવાની ઘાઠ
ધમકી આપે છે.

(૨૫) બાબન માહયા ગોરાતની રાા એકર જમીન ભિખુ પાસે
છે, બાબન માહયાની મુલાકાત કરતાં જાણવા મળ્યું કે મારો છોકરો ૪૬ વરથી
પડી જતાં તેને વાપી દવાખાનામાં લઈ ગયો હતો. દવાખાનુ બીલ ૩૦૦ રૂપિયા
થયું હતું તે બીલ ભિખુ રજપૂત ભર્યું હતું. આ વ્રતસો રૂપિયામાં તે રાા એકર
જમીન ખેડે છે. પાંચ વર્ષ થયાં છતાં વ્રતસો રૂપિયા વસુલ થયા નથી તેમ
જણાવે છે હજુ વ્રત ૬ વર્ષ પછી શ્રેષ્ઠ જમીન તને પાછી આપીશ તેમ ખોટા
વાયદા કરી મારી જમીનની ઉપજ તે ખાય છે. આ જમીન મારા ખાતામાં છે.
જેનું જમીન મહેસુલ પણ હું જ ભરું છું.

(૨૬) દસમા જાન્યા વડીયાની રાા એકર જમીન છે જે જમીન
ભિખુ રજપૂત ખેડે છે. દસમા જાન્યા વડીયાની મુલાકાતમાં જાણવા મળ્યું કે
આ જમીન મારા દિડરાના લગ્ન માટે રૂ. ૫૦૦ લાગ્યો હતો. તેથી આ જમીન
ખેડે છે. વ્રત ચાર વર્ષ થયાં તેના પૈસા પણ આપી દીધા છે. છતાં તે જમીનનો
ડબજો છોડવાનું ના કરે છે. અને જમીન ખેડવા દેવા માટે ઘાઠ ધમકી આપે છે.

(૨૭) વનસુ રામજી દાભાડીયાની રાા એકર જમીન ભિખુ રજપૂત
કરે છે. વનસુ રામજી દાભાડીયાની મુલાકાત કરતાં જાણવા મળ્યું કે આ જમીન
મને ગણતે ધારામાં મારા નામે થઈ છે. છતાં ભિખુ રજપૂત ખેડે છે. તેણે મારી
ખાતાવડી પણ લઈ લીધી છે. જમીન મારા નામે છે. તેનું જે ભરણું થાય તે
ભરે છે. અને જમીનનું કોઈ પણ પ્રકારનું વજતર મને આપતો નથી. આ
જમીન તે મારો ભાણેજ થાય તેમ કહી મામલતદાર કચેરીમાં અરજી કરી જમીન
તેના નામે કરાવવા કરે છે. અમે રહયા આદિવાસી અને તે રજપૂત અમારો
ભાણેજ કઈ રીતે થાય, ~~જાણીએ છીએ કે આદિવાસીને જમીન મળી શકે છે.~~ અરેબર
મારી જમીન છે અને મને પાછી મળવી જોઈએ.

(૨૮) પંદર બાદીસા ધગિડા : ની સાથે મુલાકાત કરતાં જાણવા મળ્યું કે તેમની ૧ એકર જેટલી જમીન ભીખુ રજપૂત ^{જે} છે રૂ. ૧૦૦ માં એક વર્ષ માટે ખેડવા આપેલ અને હાલ ત્રણ વર્ષથી આ જમીન તેઓ ખેડે છે જમીન મારા નામ પર છે તેનું બરણું પણ મારા નામેજ બરાબ છે. છતાં ભિખુ મને ખેડવા દેતો નથી.

(૨૯) દેવલા જાન્યા ધગિડાની મુલાકાત કરતાં જાણવા મળ્યું કે દેવલા જાન્યા ધગિડાની જમીન ડાસમલાઈ મુસ્લિમ ખેડે છે. આ મૂલ આ ગામમાં રહેતો નથી તે ઉમરગામ રહે છે. અને જમીનનો કાંઈ ભાગ કાંઈ જાય છે બધા પ્રકારની મજૂરી દેવલા જાન્યા કરે છે અને મફતનું અઘડું ઉત્પાદન ડાસમલાઈ કાંઈ જાય છે. આ જમીન ગણોતે હતી અને તે જમીન દેવલા જાન્યાના નામ પર છે.

(૩૦) માહદુ લંકર ચુંબાડીઆ તેઓની મુલાકાતનાં જણાવ્યું કે અમારા ગામના રજપૂત ભિખુલાઈ મારી ૧ એકર જમીન ખોટી રીતે પકાવીને બેઠા છે મારી જમીન તેમની જમીનને અડીને આવેલ હોય એક મોટો ખોટ કરવા માટે મારી જમીન દબાવીને બેઠા છે. મને ખેડવા માટે આપતો નથી અને તે ખેતરમાં પણ જવા દેતો નથી અને ડોહણા પ્રકારનું વળતર આપતો નથી હાલ મારા ખેતરમાં તે શેરડી લાડે છે વર્ષો હજારો રૂપિયાની શેરડી લઈ જાય છે છતાં કંઈ પણ આપતો નથી.

(૩૧) રાધા સોન્યા ધગિડાની સાથે મુલાકાત કરતાં જાણવા મળ્યું કે ઉમારી ૧૧ એકર જમીન ભિખુ રજપૂત કરે છે. એક વર્ષે ડગિર કરવા માટે મેં જમીન આપી હતી ત્યારથી તે હકક જમાવી બેઠો છે માથાનારે માણસ હોય તેની સાથે વધુ જોડી પણ શકાતું નથી અને જમીન પાછી આપવાનું યોગ્ય ના પાડે છે.

આ ઉપરાંત આ ગામમાં ઘણા કિસ્સાઓ હોય તેમ લાગે છે. ચંચરજી વેદ પ્રારણી પાસે. અણા ઘણા લોકોની જમીન છે. લોકોને મારવાની બીકના કારણે તેઓ કંઈ જવાબ આપી શક્યા નથી. એક આદિવાસી. ભાગ્યે નામ અડો આપ્યું નથી. જણાવ્યું કે આ પ્રારણી પાસે ઘણા લોકોની જમીન છે. પણ તે આ ગામના રાજા જેવો છે લોકોને તેની ઘણી ઘાડ છે. જેથી કંઈ જવાબ આપતું નથી.

(૩૨) ગામ દપાડાના મરીયા દેવજી વારલી. હાલ દેવલોડ પામ્યો છે. તેની પત્નિએ તેની મરણકિયા કરવા માટે નદુ પારસી પાસે મૂકુ રૂ. ૫૦ લીધા હતા અને આ ૫૦ રૂપિયામાં ૧ એકર જમીન તેઓ ખેડે છે. બાદીઆ ભિખા કરારા વારલી નામના આદિવાસી સાથે મુલાકાત થતાં જાણવા મળ્યું કે હું ધાકલ ડોળી પુવારની રૂ. ૧૦૦માં ત્રણ વર્ષના રાા એકર જમીન ખેડું છું, અને આ જમીન હવે હું જ કરવાનો છું. ધાકલ ડોળી પુવાર સાથે મુલાકાત માં જાણવા મળ્યું કે મારે કંઈ ખેતી કરનાર નથી જેથી વર્ષે ૧૦૦ રૂપિયા લઈને તેમને ખેડવા માટે આપું છું.

(૩૩) સોનિયા ગુરીયા નામના આદિવાસીની સાથે મુલાકાત માં જાણવા મળ્યું કે ધાકલ વારલી રૂ. ૧૫ માં હું ત્રણ વર્ષથી તેની જમીનમાં કમાઉં છું.

(૩૪) જેઠીયા બોઢવા જે સોમન, વારલીની રૂ. ૧૦૦ માં ૧ એકર જમીન ખેડે છે. તેઓની પાસે જમીન બોછી હોવાના કારણે તેઓએ જમીન રાખી છે. જ્યારે સોમન વારલીનો લંપડ સાધતાં જાણવા મળ્યું કે મારા દિડરાની બાધા કરવા મેં રૂ. ૧૦૦ જેઠીયા બોઢવા પાસેથી લીધા હતા અને ૧૦૦ રૂપિયામાં મારી ૧ એકર જેટલી જમીન તેને ખેડવા માટે આપેલ છે.

(૩૫) માહજી પુંદરા નામના એક આદિવાસીની સાથે મુલાકાતમાં જાણવા મળ્યું કે મેં ધનજી જમના વળ્લીની રૂ. ૧૦૦ માં એક એકર જમીન પદ પર રાખેલ છે. ધનજી જમના વળ્લીની મુલાકાતમાં જાણવા મળ્યું કે મારી દિડરાના લગ્ન માટે પૈસાની જરૂર હતી જેથી મેં રૂ. ૧૦૦ લઈ જમીન ખેડવા આપેલ છે. વર્ષથી તે જમીન ખેડે છે.

(૩૬) બાપજી પંદર વનસા ઠોડિયાની જમીન માધુ ધાવસા વારલી એક એકરના રૂ. ૧૦૦ આપીને ખેડવા રાખેલ છે. બાપજી પંદર વનસા ઠોડિયાની મુલાકાતમાં જાણવા મળ્યું કે મારી આર્થિક સ્થિતિના કારણે ખેતીમાં ખર્ચ ન કરી શક્યાને કારણે એક વર્ષના રૂ. ૧૦૦ લઈને ખેડવા માટે આપી દીધી છે.

સૂચનો :

જમીન અપહરણ અંગેના અનેક ડિસ્સાઓ ઉપર બનાવ્યા પ્રમાણેના જોયા, આવા વિવિધ પ્રકારના ડિસ્સાઓ આ સમગ્ર વિસ્તારમાં જોવા મળે છે. જેનો મંજૂરીના પૂર્વક વિચાર મળી લે છે, કારણકે દિવસે દિવસે આ પરિસ્થિતિ વધતી જશે ગરીબ અને ઓછી જમીન ધરાવતા પોતાની જમીનો ગુમાવતા જશે અને ખેતમજૂરી તરફ ધકેલાતા જશે તો આ પરિસ્થિતિ બહુ વલસે તે પહેલાં તેના ઉપાયો વિચારવા અત્યંત જરૂરી છે, એકાધિકારને આધારે આ માહિતી આધારિત કેટલાક ઉપાયો અહીં રજૂ કર્યા છે. જેનો મંજૂરીના પૂર્વક વિચાર કરવો જોઈએ.

- (૧) ડાનુની રીતે આદિવાસી આદિવાસીને પણ જમીન વેચી શકતો નથી હોવા છતાં ગેરડાનુની ધોરણે ધાનગીમાં જમીનની ફેરબદલી થાય છે તો આવા ડિસ્સાઓની ઊંડાણપૂર્વક તપાસ કરી તેને રોકવા માટેનું અકા વ્યવસ્થાતંત્ર ઉભું કરવું જોઈએ, અને આવા ડિસ્સાઓમાં મજબૂરીનો ભોગ બનનારને તેની જમીનો પરત અપાવવી જોઈએ.
- (૨) જમીન અપહરણ અંગેના ડિસ્સાઓ એકત્ર કરી ૧૫ વર્ષ પહેલાં જે જમીનના મૂલ્યાંકનો આદિવાસીઓ હોય અને જેમની જમીનો ડાનુની કે ગેરડાનુની રીતે ગઈ હોય તેમને પરત અપાવવી જોઈએ. એટલે કે એવો ડાનુન કરવો જોઈએ કે ૧૫ વર્ષ પહેલાંની સ્થિતિને આધાર બનાવી મૂળ માલિકોને જમીનો સોંપવી જોઈએ, બધે ડાનુની રીતે ફેરબદલી કરવામાં આવી હોય, કારણકે ડાનુની રીતે ફેરબદલીઓ કરવામાં આવી છે તેમાં પણ મોટાભાગના ડિસ્સાઓમાં ડાનુનમાં રહેલી છટકારીઓનો લાભ લઈ સામ, દામ અને દંડની નીતિ અમલમાં કરી આદિવાસીને મજબૂરીની પરિસ્થિતિમાં લાવી થયેલ હોય તેવું લાગે છે, તો પંદર વર્ષ સુધીનો રીવ્યુ કરી ઝડપથી પગલાં ભરવા જોઈએ.
- (૩) ડાનુની રીતે કલેક્ટરશ્રીની પરવાનગી સિવાય આદિવાસી આદિવાસીને પણ જમીન વેચી શકતો નથી પણ પોતાની જમીન એન.એ.કરાવી વેચી શકે છે તો આ છટકારીનો લાભ આદિવાસીઓની જમીનો

પડાવી લેનાર ધનિકો, તેમાં સુખી આદિવાસી, વ્યાપારી, શાકુડાર
 કે કોઈપણ બિનઆદિવાસી કે અધિકારી હોઈ શકે છે. કારણ કે
 દા.ત. સેલવાસની માસપાસની જમીનોમાં અત્યાર પ્રકારની છટકારી-
 મોનો ઉપયોગ વધુ પ્રમાણમાં થાય છે તો અને રોકવા માટે
 અલગ કાનુન કરવો જોઈએ, આ છટકારીનો પુરે પુરો લાભ લઈ
 સસ્તા ભાવે જમીનો પડાવી લેવામાં આવે છે તેને રોકવામાં
 આવે તો પોતાની મોટી જમીનો/ટૂકડાં જે જીવનનિર્વાહનો આધાર
 છે તે બીજાઓના પાસે જાય તે પહેલાં તેને બચાવી રાખાય.

(૪)

જમીન અપહરણના કિસ્સાઓમાં માથાભારે, લાગવળ ધરાવનાર,
 પૈસાપાત્ર વ્યક્તિઓથી બચાવવાનું મરીબ આદિવાસી અને તેના
 પ્રયત્નો કર્યા, સિવાય વાસ્તવિક હકીકતો બહાર આવશે નહીં
 આ માટે ખાનગી ધોરણે તેની તપાસ કરાવવી જોઈએ તેમજ
 આવા કિસ્સાઓમાં પ્રથમ તો કોઈપણ સંજોગોમાં કાનુની
 રીતે ફેરબદલી ન કરવી જોઈએ તેમજ સંજોગોવચ્ચત કરવી પડે
 તો તેને પુરેપુરી ચકાસણી કરવી જોઈએ અને ગેરકાનુની રીતે
 ખાનગીમાં લખાણપટ્ટી કે મોબાઇલ કરારે થયેલ જમીનની ફેરબદલીના
 કિસ્સાઓ બહાર પડી શિક્ષાત્મક પગલાં લેવા જોઈએ.

(૫)

જમીન અપહરણના કિસ્સાઓ ઉપા ધવાનું મુખ્ય કારણ દેવું છે,
 તો દેવાનાબુદી માટેનાં વિવિધ પગલાં ભરવાં જોઈએ. તેના માટે
 આર્થિક વિકાસના કાર્યક્રમોમાં ગરીબની સેવા ઉપર અવી જાય
 તેવા કાર્યક્રમો અમલવા જોઈએ કે જેને આધારે તે કુટુંબો નિઃસહાય
 સ્થિતિમાંથી બીજાના આધાર સિવાય પોતાનો વિકાસ કરી શકે
 એટલે કે જે કુટુંબોને મદદ કરવામાં આવે તેમને ગ્રામીણોની
 ઉત્પાદનલક્ષી યોજનાઓ નીચે આવરી લેવા જોઈએ કે જે કુટુંબો
 સ્વતંત્ર રીતે જીવનનિર્વાહ કરી શકે.

(૬)

જમીન સુધારણા કરી, ખાળખાંઈ, કપારીઓમાં જમીન પરિવર્તન
 કરી નાનાનાના જમીનના ટૂકડાઓ પણ પોતાસહાય બની શકે તેવા

ઝડપી કાર્યક્રમો હાથ ધરવા જોઈએ અને ખેતી વધુ સારી કરી શકે. અન્યની મદદ સિવાય તે માટે ખેતીનાં સાધનો, બિયારણો, પશુઓ, ખાતરો વગેરે સબસીડીને ધોરણે જરૂરિયાત વાળાને આપી ઉત્પાદનલક્ષી કાર્યક્રમો નીચે અમરી લેવો જોઈએ.

(૭)

શક્ય હોય તો ગૃહઉદ્યોગોનો વિકાસ તેમજ યુવાનવર્ગને નવા નવા ઇંધાઓની તાલીમનો વ્યાપ વધારી આ પરિસ્થિતિમાંથી બહાર લાવી શકાય. જેમાં સીવલ, મોટર મીકેનિક, મોટરરીવાર્ડિંગ, કાયવર, ઇલેક્ટ્રીક ફીટીંગ, સુથારી, હુહારી, કઠિયાકામ વગેરે તાલીમો સાથે જે તે તાલીમાર્થીને તેનાં સાધનો પુરા પાડી તે તરફ જાય તેનો પ્રયત્નો કરવા જોઈએ માત્ર તાલીમ વર્ગો કે તાલીમાર્થીની સંખ્યાથી સંતોષા ન માનતાં તે માટેનાં વ્યક્તિગત કે સામૂહિક સાધનો ઉપા કરી તે તાલીમાર્થીઓને તેમાં જોડવા જોઈએ.

(૮)

આસપાસમાં ઘણું જંગલ છે તો આ જંગલોની ગૌણ પેદાશોના યોગ્ય ભાવ મળે તેમજ જંગલખાતા વ્હારા ૧૫ વર્ષની લાંબા ગાળાની યોજનાઓ બનાવી તેનો લાભ મળે તેવા પ્રયત્નો કરવા જોઈએ, જેમાં સામાજિક વનીકરણ જેવા કાર્યક્રમો હાથધરી વૃક્ષોનો ઉછેર કરતો થાય અને તે વૃક્ષોમાં ઉછેરમાં તેને ભાગીદાર બનાવી અર્થિક મદદ મળે તેવા કાર્યક્રમોને અગ્રીમતા આપવી જોઈએ, આ ઉપરાંત જંગલ સહકારી મંડળો બનાવી કાઢી કરી તે વ્હારા જંગલ કટીંગ કે જંગલ ઉછેરના કાર્યક્રમો હાથ ધરવામાં આવે તો આદિવાસીઓને જ તેનો લાભ મળી શકે, અને અન્ય ઉદ્યોગો કરતાં જંગલપર આધારિત ઉદ્યોગ ઇંધાને વધુ મહત્ત્વ આપવામાં આવે તો પોતાના જ વિસ્તારમાં તેને કામ મળી રહે જેમાંથી પુરક આવકો મેળવી શકે.

(૯)

શિક્ષણનો વ્યાપ વધારવા માટે દરેક પટેલાતોમાં એક એક અક્ષમશાળા શરૂ કરવામાં આવે શરૂઆતમાં તો તે વ્હારા શિક્ષણનો

વધુ વ્યાપ થાય, આ આજમશાળ મહેનવાડીના સ્વરૂપે ઉભી થાય જે માત્ર શિક્ષણની એક સંસ્થા ન બનતાં આસપાસના ગામોના વિકાસનું કેન્દ્ર બની રહે.

- (૧૦) શિક્ષણનો વધુ વ્યાપ થાય તે માટે ગુજરાત સરકારે અત્યંત ગરીબોનાં જીવન જીવતી ડાનીઓ (પ્રિમીટીલ ટાઇલ) માટે એક મહત્ત્વ યોજના બનાવી છે કે આવી જાતનો જાળડોને દર મહિને હાજરી પ્રમાણે માર્કિટ મનાજ કે પૈસા દર માસે આપવામાં આવે છે જે વ્હારા નિશાળે જતા જાળડોની સંખ્યા વધે અને શિક્ષણ તરફ આકર્ષણ તેમજ જાળડોનાં વાલીઓને પણ તેમાં રસ પેદા થાય આર્થિક મદદને કારણે.
- (૧૧) સમાજિક સંસ્થાઓનો વિકાસ શક્ય હોય તેટલો વધુ પ્રમાણમાં થાય તે જરૂરી છે જેના વ્હારા સ્થાનિક કાર્યકરો, ત્યાંનાં લોકો, યુવકો, વ્યાપારીઓ કે પૈસામાત્ર લોકો પોતાનાં ધનને આ વિસ્તારના વિકાસમાં ફાળો આપતા થાય તેમજ તેઓ વિકાસના આગીદાર બને તો આદિવાસી - બિનઆદિવાસીનું અંતર પણ ઓછું થઈ શકે.
- (૧૨) દેવાને કારણે જમીન, ઘર, વૃક્ષો બીજાના હાથમાં ન આવે તે માટે સ્થાનિક ધારાઓ કરવા જોઈએ, તેમજ સરકાર પોતે જ સમાજિક ખર્ચ માટે ધિરાણ કરે, અથવા તેનાં ઘરેણાં શાહુકારો પાસે જાય તેને બદલે લોકો જ આ ઘરેણાં પર ધિરાણ કરે તો જે ઘરેણાં કામથી દેવામાં ફૂલી જાય છે તેમાંથી પણ ભચી શકે.
- (૧૩) આદિવાસીઓની સંસ્કૃતિનાં મૂળાત તત્ત્વો નૃત્ય, ગીતો, વાજાંત્રી વગેરેમાં રસ લઈ તેને જીવંત રાખવા જોઈએ તો જ તેનાં જીવનની નિરક્ષા મોટી વ્યક્તિઓને ધબકતાં જીવનનો આસ્વાદ માણી શકશે. જેના વિકાસ અર્થે સરકારી ધોરણે છાત્રાઓ, સહાય છોરે યોજી પોતાની સંસ્કૃતિના ગૌરવને બિરદાવવાથી પોતે પણ ગૌરવ અનુભવી શકશે.

પ્રકરણ : ૭

નિષ્ઠા અને શુદ્ધિ

પ્રકરણ : ૭

નિષ્કર્ષ અને સુચન

દાદરા નગર હવેલી વિસ્તારમાં લગભગ ૮૦ % , અનુસૂચિત જમજાતની વસતી છે. કુલ ૭૨ ગામ ૧૦ પટેલાત્માં વહેંચાયેલા છે. તેમાં મોટે ભાગે વારલી, કોડલા, લોડિયા, દૂબળા, કથોડી, ઠોળકોલી, નાયડા વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. આ લોકોની જમીન તો લગભગ પોતપોતાના નામે જ જોવા મળે છે. છતાં કેટલીક જગ્યાએ બીજા કોઈ જમીન ખેડતા હોય અને ખાલી ખેતીલથી બીજાના નામની બેન્દી પાડી હથે છતાં તે જમીન કમ્પેસર તો જે તે માલિકની જ ગણાય. આમ તો અહીંની જમીન બીજાને વેચવી હથે તો પણ કલેક્ટરશ્રીની મંજૂરી લેવી પડે છે. છતાં લોકો દાસે અથવા બાડા પટ્ટે બીજાને સોંપી દે છે. જેથી બીજા કોઈ જમીન ખેડી તેની ઉપજ લઈ શકે છે. અહીં જમીન પારસી, ખોજા, મુસુલમાન કે રજપૂત (વત્સીય) જેવા લોકો ખેડતા હોય છે. આ જમીન પર લગીન પેસા લીધેલા હોવાથી તેના બદલામાં જમીન માલિક દીધી હોય છે. પણ સરકારી રેકર્ડમાં તો જે તે માલિકનું જ નામ બોલાવ્યું હોય છે. ખાત્રી રીતે વડીલની સલાહ મુજબ ૫ રૂપિયાથી ઉપરના દસ્તાવેજી સ્ટેમ્પ પેપર પર જે તે વ્યક્તિ પાસે જમીન લગી લેવામાં આવતી હોય છે. અથવા દસ્તાવેજ અમે લેન્ડલેઈ દસ્તાવેજ જોયા છે. કેટલાક લોકો ભયના માધ્યમ બાવા લખાણ બતાવતા પણ નથી.

દારૂનું વ્યવસાય :

ગુજરાતમાં દારૂબંધી હોવા છતાં પણ ગુજરાતના કેટલાક ખ્રિસ્તીઆદિવાસીઓ દારૂ પીવે છે. તો આ તો કેન્દ્ર સશસ્ત્ર દારૂ-બંધીથી મુક્ત એવો પ્રદેશ અને મોટા ભાગના આદિવાસી લોકો જ ત્યાં છે. આ લોકો અત્યંત સ્વચ્છ દારૂ-તાડીલથી ઉપભોગ લેવા દર્શાવે છે. અને તેમને વધુ પડતો ખર્ચ દારૂમાં જ થતો હોય છે. જો કે માહિતી મળ્યા મુજબ આ લોકો દારૂ પીધેલી હાલમાં પણ જમીન લગી અમતી નથી. તેઓ જમીન પ્રત્યે સજાગ છે તેવું જાણવા મળ્યું છે. આ લોકો પાસેથી માહિતી મળ્યા મુજબ જાણવા મળ્યું છે કે અમે જ્યારે દારૂ પીવા બેસીએ ત્યારે અમે નેટલો દારૂ પી નાખીએ છીએ. તેમણે ઘરે કોઈ મહેમાન આવ્યું હોય અથવા બે ચાર વ્યક્તિ ભેગી થાય ત્યારે અમે નેટલા રૂપિયાનો દારૂ પુરો કરી

નામીએ છીએ. અને તેથીય સંતોષ ન થાય તો ફરી વેચાતો મંગાવી પણ પી નામીએ છીએ ટૂંકમાં પૈસા ન હોય તો છાછીના ગમે તેની પાસેથી મળી લાવીને પણ આવેલા મહેમાનોને સત્કાર કરવો પડે છે. બેન્કસ ચાલત ભેગી થાય તો સામાન્ય રીતે ૬૦ રૂપિયા થી ૮૦ રૂપિયા દારુ પાછળ વપરાઈ જાય છે. ટૂંકમાં આ વિસ્તારમાં દારુ મુકિત છે તેથી તેનો આડેધડ ઉપયોગ થાય છે અને લોકો ઘરે જ છારુ બનાવે છે. જો ઘરે દારુ ખૂટે તો બાજુબાજુ ગમે ત્યાંથી વેચાતો લાવી દે. ડેટલાડ નાયકા જાતિના કુટુંબો દારુ બનાવવાનું ઈર્ષ્યો કરતા હોય છે. છતાં તેઓ પીતા નથી. માટે તેઓ પૈસા ટકે સુધી છે. અને જમીન પણ વધુ ધરાવતા હોય છે. ડેટલાડ પાસે ૨૫ હેક્ટર કે ૪૦ હેક્ટર સુધીની જમીન પણ જોવા મળે છે. માત્ર દારુ બનાવનારની સ્થિતિ સારી હોય છે. પણ બનાવીને પી નાનારની સ્થિતિ સારી હોતી નથી.

એક પટેલાતની કચેરીમાં ડામ કરતો એક પટેલાજી(જારલી) જેનો માસિક પગાર ૭૦૦ રૂપિયા છે તે કહે છે કે મારો પગાર ક્યાં ચાલ્યો જાય છે તે ખબર પડતી નથી. તેમાંથી ૩૦૦ રૂપિયા તો માત્ર દારુમાં જ જતા રહે છે. અમે વચ્ચે વચ્ચે પૈસા ખૂટે તો ગમે તેની પાસેથી છાછીના લાવવા પડે છે. તેને જમીન પણ છે આમ આટલી સરસ અવકાશ ધરાવનાર કુટુંબની તપાસ કરતાં ખાસ કંઈ નવીન સાધન સામગ્રી પણ ઘરમાં જોવા મળી નથી. તે પરથી વિચાર કરવો રહ્યો કે બીજા લોકોની પરિસ્થિતિ કેવી હશે.

તાડી પ્રક્રિયા :

દાદરા નગર હવેલીમાં નરોલી પટેલાતના જે ગામો છે તે બાજુ ખજૂરીના ઝાંઠ ખૂબ જ છે. આ વિસ્તારમાં મોટેભાગે ઘોડિયા લોકો નથી ઉત્તરવાનું ડામ અને ખેતી વગેરે કરે છે. આ ખજૂરીના ઝાંઠ એવા છે કે બીજે કયાય આવ્યા ઝાંઠ જોવા મળતા નથી. ખજૂરીના છોડ રોપવાની પ્રક્રિયા હજુ પણ ચાલુ જ છે. આ બાજુના લોકો એમ માને છે કે દારુ કરતાં તાડી વધુ સારી અને એટલે આ લોકો તાડી ખૂબ જ પીવે છે. બોજમાં બોજી મઠધો લીટર અને વધુમાં વધુ ૩ લીટર જેટલી તાડી પી શકાય છે. જો કે પહેલાંના વખત કરતાં અત્યારે બોજી પી શકાય છે. એમ કહેવાય છે કે પહેલાં ડેટલાડ લોકો સવારથી બપોર સુધી તાડી

પીયા જ કરતા પીયા જ કરતા. તાડીનો ભાવ ૧ લીટરના ૨ પિયા છે. વેપારી કે જે તાડીનું પરમીટ ધરાવતો હોય તે (પીઠાવાળો) ૧-૭૫ પૈસા લીટર તાડી લે છે. કેટલીકવાર જથ્થાબંધ પણ તાડી બહાર ખોડેલાની હોય છે. સામાન્ય રીતે કમ પ્રસંગે હોય તો કમલગ ૨૦૦ લીટર તાડી તો સામાન્ય વપરાય જ. આ વિસ્તારમાં રહેતા કમલગ તમામ લોકો જેમાં પુરુષો, સ્ત્રીઓ અને બાળકો પણ તાડી પીતા હોય છે. આમ આ રીતે આ લોકોની અર્થવ્યવસ્થા તાડી (ખજૂરી) સાથે પણ છે. ખજૂરીના ઝાડ ભાડે આપી દેવાથી તેના પૈસામી એક જાતની આવક છે. એક ખજૂરીના ૨૫ થી ૪૦ રૂપિયા મળે છે. (જેવી ખજૂરી તે પ્રમાણે પૈસા) એક માસ માટે એક્ટોબર થી જૂન માસ સુધીની શરતે વેપારી રાખી લે છે. એક ખજૂરીમાંથી સરેરાશ દૈનિક ૨ લીટર કરતાં વધુ તાડી નિકળે છે. સારી ખજૂરીમાંથી પાંચ લીટર પણ તાડી મળી શકે છે. દરરોજ સવારસાંજ તાડી ઉતારવામાં આવે છે. અને તેને બંને વખત છેદવામાં આવે છે. ૮ દિવસ સળા આ રીતે તાડી ઉતારવામાં આવે છે ક્યારે બાદ ૮ દિવસ ખાલી જવા દેવા પડે છે. એટલે કે સુકવણી કરવી પડે છે. તાડી વેચવાના લાઇસન્સ માટે ૫૦૦૦ ખજૂરીના ૭૦૦ રૂપિયા ભરવા પડે છે. તેમજ ૬૦ પૈસા એક ખજૂરીએ દેવ ભરવો પડે છે, આ દેકસ પણ કેટલીકવાર પીઠાવાળાં ખજૂરીના ઝાડવાળા પક્ષેથી વસુલ કરે છે. આદિવાસી લોકો તેમજ અન્યનું કહેવું એ છે કે તાડી પીવાથી શરીર તંદુરસ્ત બને છે. અને ભૂખ મરી જાય છે. દૂંડમાં તાડી-ખજૂરી પ્રક્રિયાએ આદિવાસી લોકોની અર્થવ્યવસ્થા સાથે જોડાયેલ છે.

દારુ-તાડીની આર્થિક સ્થિતિ પર અસર :

દારુ-તાડી એ કેફી પીણા છે અને તેનાથી દૈનિક જે ડામ હોય તે યત્ન નથી પરિણમે આર્થિક, માનસિક અને શૈક્ષણિક રીતે પછળ પડી જવાય છે. દૂંડમાં દારુ-તાડીથી આર્થિક સ્થિતિ નબળી ને નબળી જ યત્ન જાય છે. કાશ્મીર કદી સુધરતી નથી. તો અના માટે તાડીના જે પીઠા છે તેને બંધ કરી નીરા-કેન્દો કરવા જોઈએ. નીરાથી તાડી કરતાં ઘણા ફાયદા છે. અને નીરા કેન્દથી તાડી કરતાં લોકોની અર્થવ્યવસ્થા મજબૂત બને તેમ લાગે છે. ગુજરાતમાં દારુ-બંધી છે તેમ દાદરા નગર હવેલી વિસ્તારમાં પણ દારુ-બંધી મુકવી જોઈએ જેથી લોકો દારુ-તાડી પછળ જે ખર્ચ કરે જે તે બચશે અને ડામ કરવાની કાર્યશીલતા વધશે.

આદિવાસી લોકોની જમીન ખેડતા હતા પણ તે જમીન પોતાના નામ પર નહીં
ધરાથી અને લોકોના કહેવાથી જમીન પછી લઈ લીધેલ છે. આમ જમીન અને
પૈસા બંને ગુમાવેલ પણ કોટલાક લોકો જોવા મળે છે.

ઘર જમાઈના નામે થતી જમીન ફેરબદલી :

આદિવાસી સમાજમાં ઘર-જમાઈની વ્યવસ્થા પણ છે. કોટલાક કુટુંબોમાં
પોતાને છોકરાઓ ન હોય અથવા છોકરાઓ હોય પણ બાપ સાથે ફાવતું ન હોય
તેવી જગ્યાએ ઘર જમાઈ તરીકે જે વ્યક્તિ હોય તેના નામ પર જમીન ટાન્સફર
થાય છે. તે કાયદેસર કરી આપવામાં આવે છે, આમ આ રીતે પણ જમીન
ફેરબદલી થઈ શકે છે.

જમીન ફેરબદલી :

સામાન્ય રીતે દાદરા નગર હવેલી વિસ્તારમાં જમીન ફેરબદલી અંદરેઅંદર
બેટલે કે જે આદિવાસીની જમીન આદિવાસી ખેડૂત પાસે ખેડતા અથવા ભાગે કે
ગણતે જોવા વધુ મળે છે. ટૂંકમાં આદિવાસીની મોટાભાગની જમીન આદિવાસી
પાસે વધુ પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. એવું પણ બને છે કે કોઈ એક ખાતેદાર
હોય અને તેમાં ભાઈ અને બહેન હોય પણ ભાઈની જમીન બહેનને ખેડવા આપી
હોય અને બહેને જમીન પચાવી પાડી હોય તેવું બને છે. ભાઈને ખજાર પણ ન
હોય અને બહેનના નામે જમીન બોક્તી હોય અથવા નામે કરવાના પ્રયત્ન થતા
હોય.

કમાનાર - નહીં કમાનાર :

આખલા અધ્યાસમાં કમાનાર નહીં કમાનારના આંકડા ઉપરથી એમ
લાગ્યું કે બધાં કુટુંબોમાં પોતાના સભ્યોમાંથી જે ક્રમિક્ષિ જેટલા બેટલે કે કડ જે
જેટલા સભ્યોને મજૂરી કરવી પડતી હોય છે. અને તેમાં ૧૪ વર્ષથી નાના
બાળકોને તેમજ સ્ત્રીઓને પણ મજૂરી કરવી પડતી હોય તેવું જોવા મળ્યું છે.
ટૂંકમાં આદિવાસી સમાજમાં સ્ત્રીઓ પણ કમાણીમાં આત્યંત ભાગ લેજો છે. અને
પોતાના ભરણ-પોષણમાં મદદરૂપ થાય છે. આ લોકો એક કરતાં વધુ વ્યવસાય

પણ ડરતા જોવા મળ્યા છે. ખાસ કરી સ્ત્રીઓ ઘરડામણ, ખર્ચ ખેત મજૂરીમાં અને પશુપાલનમાં વધુ રસ લેતી હોય તેવું જોવા મળે છે.

પશુપાલન :

પશુપાલનનો ધંધો ગુજરાતની સરહદના પટેલાનો સિવાય બાકીના પટેલાઓમાં વધુ જોવા મળે છે. એટલે કે દાદરા, સેત્રાસ અને નરોલીમાં પશુપાલનનો ધંધો ખાસ જોવા મળતો નથી. આનું કારણ એ છે કે આ વિસ્તારમાં પુરતું ઘાસ મળી સડતું ન હોય અથવા દૂધના ભાવ ઓછા મળતા હોય વગેરે. સમગ્ર વિસ્તારમાં દૂબળા લોકો પશુપાલન કરતાં નથી તેવું પણ જોવા મળે છે.

શિક્ષણ :

દાદરા નગર હવેલીનું કુલ શિક્ષણનું પ્રમાણ ૨૬.૬૧ % છે જ્યારે અનુસૂચિત જનજાતિમાં શિક્ષણનું પ્રમાણ ૧૬.૮૬ % છે. તેમાં પુરુષોમાં ૨૫.૪૬ ટકા અને સ્ત્રીઓમાં માત્ર ૮.૪૨ % જ શિક્ષિત છે. અમલ્લા અવાસમાં પરાંદ ધણેલ બધા આદિવાસી કુટુંબોમાંથી ૨૧.૧૭ % પુરુષો અને ૯.૮૬ % સ્ત્રીઓ શિક્ષિત જોવા મળી છે. બાકીના બધા અમલ છે. કુલ પુરુષોમાંથી માત્ર ૦.૩૨% પુરુષો અને કુલ સ્ત્રીઓમાંથી ફક્ત ૦.૦૩ % સ્ત્રીઓ એ ઉચ્ચ શિક્ષણ લીધું છે. તેની રીતે કુલમાંથી ૦.૧૦ % પુરુષો અને ૦.૦૩ % સ્ત્રીઓ એ ટેકનિકલ શિક્ષણ લીધું છે. માધ્યમિક અને ઉચ્ચ માધ્યમિક શિક્ષણ અનુક્રમે પુરુષોમાં ૨.૬૧ ટકા અને ૦.૪૫ % છે જ્યારે સ્ત્રીઓમાં ૦.૭૬ % અને ૦.૮ % છે. પ્રાથમિક શિક્ષણ પુરુષોમાં ૧૭.૨૪ % અને સ્ત્રીઓમાં ૮.૫૦ % છે. અહીં આદિવાસીઓમાં શિક્ષણસ્તર અમ્ય કરતાં ઘણું નિચું જોવા મળે છે. અને તેમાંથી સ્ત્રીઓમાં તો નહિવત્ છે. આદિવાસી લોકો શિક્ષણ જે લે છે તે પણ ફક્ત પ્રાથમિક સ્તર સુધીનું જ લેતા હોય તેવું જણાય છે. જ્યારે માધ્યમિક કે ઉચ્ચ શિક્ષણ સુધી આ પ્રમાણ ખૂબ જ ઓછું જણાય છે. જાતિવાર જોઈએ તો ડાયાંડી જાતિમાં તમામ સ્તરે અમલ જોવા મળ્યા હતા. દૂબળા જાતિમાં માત્ર પ્રાથમિક સુધી શિક્ષણ જોવા મળ્યું છે. જ્યારે ઢોળ ડોળીમાં એકાંદ સ્ત્રી માધ્યમિક સુધી જોવા મળી છે.

ટૂંડમાં મનુસૂચિત જનજાતિની કેટલીક જાતિઓ શિક્ષણની દ્રષ્ટિએ ખૂબ જ પાછળ છે. અને તેનું મુખ્ય કારણ તેમની આર્થિક સ્થિતિ ખૂબ જ નબળી હોવાથી સતત ઘરના બધા સભ્યોએ બાળકો સહિત કામે (મજૂરીએ) લાગી જવું પડતું હોય છે અને આ રીતે બાળકો અભ્યાસની મોટી ખોટ વેસે છે. એવું પણ કહેવું શકે કે શિક્ષણનું માળમ બરાબર ન હોય શકે અથવા સુવિધા ઓછી હોય, સોડોને શિક્ષણ ઉપર અસર હોય, ઘરે નાના બાળકો સાચવવા વેસવું પડતું હોય, ઠોર ચરાવવા જવું પડતું હોય, બાળકોને ભક્ષવાનું ન મળતું હોય વગેરે ઘણાં કારણો હોય શકે.

બાકી

ખાતેદારો દીઠ જમીન :

દાદરા નગર હવેલીના કુલ ખાતેદારો પૈકી સરેરાશ ખાતેદારદીઠ

૧.૬૧ હેક્ટર જમીન છે જ્યારે મનુસૂચિત જનજાતિના ખાતેદાર દીઠ સરેરાશ ૧.૬૦ હેક્ટર જમીન છે. માનો અર્થ એ થયો કે આ વિસ્તારમાં આદિવાસી વસ્તી ૮૦ % જેટલી છે જ્યારે તેઓની પાસે જમીન અન્ય લોકો કરતાં ઘણી ઓછી છે. સર્વેક્ષણ કરેલ કુટુંબોની જમીન કંઈ જોઈએ તો દાદરા નગર હવેલી વિસ્તારના ઉત્તર દિશાના ગુજરાત રાજ્ય સરહદ પરના પટેલતોમાં આદિવાસીઓ પાસે સરેરાશ જમીન ઓછી છે. જ્યારે બાકીના અન્ય વિસ્તારમાં અને ખાસ કરી પહાણજટ રાજ્યની સરહદ પરના પટેલતોમાં સરેરાશ ખાતેદાર દીઠ જમીન વધારે જોવા મળે છે. જાતિવાર જોઈએ તો સૌથી વધુ સરેરાશ ખાતેદારદીઠ જમીન કોંડલા અને વારલી જાતિમાં છે જ્યારે ઓછામાં ઓછી સરેરાશ ખાતેદાર દીઠ જમીન કાયોડી અને દૂબળા જાતિમાં જોવા મળે છે.

જમીન માલિકી હક :

સર્વેક્ષણમાં લગભગ ૬૮ % જમીન પોતાની માલિકીની જાતબેઠ નીચે જોવા મળી છે. જ્યારે બાકીની બીજાના કબજામાં એટલે કે જમીન મીરો અપેલ પસ જાત બેઠ નીચે, જમીન મપોતે અપેલ કે બાકે અપેલ અને જમીન મીરો અપેલ અને મીરોદારના કબજામાં જોવા મળી છે. ખાસ તો આ જે જમીન

ભીજના ડબજામાં મળે છે. તે બધી વારલી અને કોંકણ જાતની જ જોવા મળે છે. આ ઉપરથી એમ કહી શકાય કે વારલી અને કોંકણ આ બંને જાતોના લોકો જમીન મુડી દેવું કરે છે. લાબા તો આ લોકો પોતાની જાતના લોકો ને જ જમીન આપે છે.

કોંકણ લોકો જમીન રાખતા પણ જોવા મળ્યા છે. આ જમીન ભાગે કે મણોને તેમજ ગીરો રાખેલ બિનાદિલડીની જોવા મળે છે. આવી જમીન વારલી કોંકણ અને ઘોડયા લોકો રાખતા જોવા મળ્યા છે.

જમીન ખરીદી :

કોંકણ લોકો જમીન ખરીદે પણ છે. અહીં કુલ્લાથી ૬૦ ફુટબોમે જમીન ખરીદેલ જોવા મળે છે. અને આ જમીન ઘણા જિયા ભાવથી ખરીદેલ જોવા મળે છે. આવી જમીન ખરીદવાનાં મુખ્ય બે કારણો અહીં જોવા મળે છે. ૧. પૈસાની સમવડ હોવાથી ૨. પોતાની પાસે જમીન ઓછી હોવાથી. ખાસ કરી ઘોડયા, કાથોડી, કોંકણ અને વારલી લોકોએ જમીન ખરીદેલ જોવા મળી છે. જ્યારે દૂબળા અને ઠોરકોળીમાં કોઈ જમીન ખરીદેલ જોવા મળ્યું નથી.

જમીન વેચાણ :

સાથે સાથે એ પણ જોવું જોઈએ કે કોંકણ આદિવાસી ખેડૂતોએ જમીન વેચી પણ છે. કુલ્લાથી ૭૭ ખેડૂતોએ જમીન વેચી છે. આ જમીન વેચવાના મુખ્ય ત્રણ કારણ છે. ૧. જમીન નહેરમાં ચાલી જવાથી ૨. સામાજિક પ્રસંગ માટે અને ૩. ઘરખર્ચને પહોંચી વળવા માટે જમીન વેચવી પડી છે. ટૂંકમાં આદિવાસી સમાજમાં જમીન વેચવી કે ખરીદવી તે જે તે વ્યક્તિની કોંટલીક મજબૂરી છે. અને આ જમીન લગભગ ખાનગી દસ્તાવેજ પર જ લખાય છે. સરકારી દફતર પર અમુક પ્રકારની છૂટછાટથી જ બદલી થઈ શકે છે.

અસ્કયામત :

સર્વેક્ષણ કરેલ ફુટબોમાં સરેરાશ ફુટબોઈઠ અસ્કયામત રૂપિયા ૨૫૧૫૩ રૂપિયા જોવા મળે છે. સૌથી ઓછી અસ્કયામત કાથોડી (૨૭૧૪ રૂપિયા) અને સૌથી વધુ ફુટબોઈઠ અસ્કયામત ઘોડયા (૨૬૫૩૮ રૂપિયા). જાતનાં જોવા મળે

છે. તેમજ ડાહ્યોડી જાતિમાં દાખીના કે રોકડ વગેરે પણ કાંઈ જોવા મળ્યું ન હતું. ટૂંકમાં ડાહ્યોડી લોકો પાસે ખિયત જરૂરિયાતની પુરતી વસ્તુઓ પણ નથી. અને તેઓ તેના વગર શું કરના હશે તે વિચારવું રહ્યું.

આવડ :

આદિવાસી કુટુંબોમાં કુલ આવડમાંથી ૪૦.૩૨ % આવડ ખેતી / ઘાસપાંચી વાપરે છે અને ૧૯.૬૬ % આવડ ખેતમજૂરીમાંથી મળે છે. ટૂંકમાં મોટાભાગની આવડ ખેતી અને ખેતમજૂરીમાંથી આવે છે. અહીં સરેરાશ કુટુંબદીઠ ચોખ્ખી વાર્ષિક આવડ ૬૦૭૫ રૂપિયા આવે છે. ૭૫ રૂપિયા પ્રતિ વ્યક્તિ પ્રતિ માસ પ્રમાણે ગણીએ તો ડાહ્યોડી, દૂબળા અને વારલી જાતિના કુટુંબો ગરીબી રેખા નીચે જીવે છે. તેમણે ડાહ્યોડી જાતિના લોકો શું ખાતી હશે અને કેમ રહેતી હશે તે પ્રશ્ન છે. ઘોડિયા, ડોકલા અને ઠોરડોળી જાતિના કુટુંબોની આર્થિક સ્થિતિ મેડંદરે સારી ગણાય.

વપરાતી ખર્ચ :

અહીં સરેરાશ કુટુંબદીઠ વાર્ષિક ખર્ચ ૭૧૭૭ રૂપિયા જોવા મળે છે. આ ઉપરથી એમ કહી શકાય કે આવડ કરતાં ખર્ચ વધુ દેખાય છે. અને આ ખર્ચને પહોંચી વળવા દેવું કરવું પડતું હોય શકે. જાતિવાર સરેરાશ કુટુંબદીઠ ચોખ્ખી આવડ અને સરેરાશ કુટુંબદીઠ ખર્ચ સરખાવીએ તો ઘોડિયા, દૂબળા અને ડાહ્યોડી જાતિના કુટુંબોમાં આવડ કરતાં ખર્ચ ઓછું જોવા મળે છે. ટૂંકમાં આ ત્રણ જાતિઓ કંઈક બચાવે છે. જ્યારે ડોકલા, વારલી અને ઠોરડોળી જાતિના કુટુંબોમાં આવડ કરતાં વપરાતી ખર્ચ વધુ કરતા જોવા મળે છે. એટલે કે કંઈક ગુમાવે છે. કુલ વપરાતી ખર્ચમાંથી મોટા ભાગનો ખર્ચ ખાદ્યપોષક પાત્રણ ચાલ્યો જાય છે. અને વધુ પડતો ખર્ચ દારુ, તાકી વગેરે અન્યમાં ચાલ્યો જાય છે. એ પણ એક જોવા જેવું છે કે શૈક્ષણિક ખર્ચ નહવત્ જોવા મળે છે. એટલે કે આ લોકો શૈક્ષણિક રીતે પછાત હોવાનું કારણ બની શકે.

દેવું :

આપણા અભ્યાસમાં ૪૩.૧૨ % કુટુંબોએ દેવું કરેલ અને દેવાદાર

કુટુંબદીઠ દેવું ૧૬૪૪ રૂપિયા જોવા મળે છે. બાકીના કુટુંબો દેવાદાર નથી તેનું કારણ એ નહિ કે તેઓ પૈસાંટકે સુખી છે. પરંતુ તેમને પૈસાની જરૂર હોય તો ખસ તેઓ ખેતી વસ્તુ ધરાવતા નથી કે જેના પર તેઓ ધિરાણ મેળવી શકે. સરેરાશમાં દેવદાર કુટુંબદીઠ દેવું સાંથી વધુ ઘોડિયા જાતિમાં ૨૪૫૯ રૂપિયા અને સાંથી બોધુ કાથોડી જાતિમાં ૩૫૦ રૂપિયા તેમજ દૂબળા જાતિમાં ૩૦૨ રૂપિયા દેવાદાર કુટુંબદીઠ દેવું જોવા મળ્યું છે. આગળ અપસો-જોયું કે ઘોડિયા જાતિના કુટુંબોની આર્થિક સ્થિતિ સારી છે. જ્યારે કાથોડી અને દૂબળા જાતિના કુટુંબોની આર્થિક સ્થિતિ ઘણી નબળી છે. છતાં અહીં ઘોડિયા જાતિમાં દેવાદાર કુટુંબદીઠ દેવું વધારેમાં વધારે અને કાથોડી તેમજ દૂબળા જાતિમાં દેવાદાર કુટુંબદીઠ દેવું ઘણું જ ઓછું જોવા મળે છે. તેનો અર્થ એ થયો કે જેની પરિસ્થિતિ સારી હોય તેમને જ લોકો વધુ ધીરે છે. અને જેની પરિસ્થિતિ ઘણી નબળી હોય તેમને લોકો પૈસા ધિરતા નથી.

અહીં વધુમાં વધુ દેવું સરકારીનું અને બીજા નંબરે બેઠકનું છે તેનો અર્થ એ થયો કે સરકારી લાભ ખૂબ જ મળતા હોવા જોઈએ. છતાં જે વધુમાં વધુ પછાત આદિમ જાતિ છે તેને યોગ્ય રીતે ન્યાય મળતો જોઈએ. આ સિવાય સાહુકાર-વેપારીનું, સર્ગા-સંબંધીઓનું, સહકારી મંડળીઓનું અને ખાનગી રીતે દેવું જોવા મળેલ છે.

હેતુદાર દેવું :

દેવું કરવા માછળ કેટલાક હેતુઓ અહીં જોવા મળ્યા છે. જેમાં મુખ્ય ચાર હેતુઓ છે. (૧) આર્થિક- ઘરખર્ચ માટે (૨) સામજિક ખર્ચ માટે. (૩) મિલકત બરીદવા માટે અને (૪) ખેત ઉપયોગ માટે. આપણા અભ્યાસમાં મોટાભાગનું દેવું ખેત ઉપયોગ માટે જ જોવા મળ્યું છે. તેનો અર્થ એ થાય કે દેવું અને જમીન સાથે કંઈક સંબંધ છે અથવા ખેતી માટે જરૂરી સાધન સામગ્રી સિંચાઈના સાધનો, કિટસ વગેરે માટે દેવું કરવું પડતું હોય છે.

આદિવાસી સમાજમાં કેટલાક લોકો દેવને પહોંચી વળવા માટે પશુઓ તેમજ બળદ, ગાય વગેરે, ખેત-સાધનમાં ગાડાં અને વૃક્ષો પણ વેચી દીધાં હોય તેનું જોવા મળ્યું છે.

બિન આદિવાસીઓ અને જમીન :

જમીનની ફેરબદલી થતી દેખાય છે. આદિવાસીઓમાં અંદરો-અંદર જ થતી હોય તેમ મહદંશે જણાય છે. ડાસ્ત કે જે જાગીરદારો છે તેમને પોતાની જમીનો પસ ગણોત છારામાં ગયેલી હોવાથી જે પાસે બચી છે તેને વિકસાવવામાં રસ છે. ખરીદવામાં નથી. પણ ડેટલાડ લોકો વેપાર અથવા આવેલા હોય નાના દુકાનદારો કે અન્ય તેના લોકો જમીન ગેરકાયદેસર રીતે કે બળજબરી કે અન્ય રીતો મજમાવાને પાડતા હોય પરંતુ તેમને વેપારમાં વધુ રસ હોય છે. આ તો ગૌણ વ્યવસાય ગણે છે.

જમીન વિભાજન :

ડેટલાડ જમીન વિહોણા કુટુંબોને સરકારી પ્લોટ અને ગણોતધારા અન્વરે જમીન મળેલ છે. પોટે ભાગે એક હેક્ટર જેટલી મળેલ છે. અને તે નવી અને અવિભાજ્ય શરતે વહેંચવામાં આવેલ છે. પરંતુ તેમની આ નાની જમીન એટલે કે જે જમીન મળેલ છે તેનું નાના દુકાનદારોમાં વિભાજન થતાં સ્વતંત્ર ખેતી કરવી મુશ્કેલ છે. કેમ કે જમીન પુત્રો વચ્ચે વહેંચેલી થાય છે. પરિણામે જમીન સાવ નાના દુકાનદારો વહેંચાઈ જતાં તેની વ્યવસ્થિત રીતે ખેતી થતી નથી અને ઉત્પાદન ઘટે છે જેથી ધાર્યા પ્રમાણે આર્થિક ઉન્નતિ થઈ શકતી નથી.

જમીન ફેરબદલી કરવાની અન્ય રીતો અને શરતો :

દાદરા નગર હવેલી વિસ્તારમાં વધુમાં વધુ જમીન ફેરબદલી સેલવાસ પટેલજીમાં જોવા મળે છે. જ્યારે બીજા અન્ય પટેલજીમાં આવા ડિસ્પોઝીશન મળી આવે છે. ડેટલાડ ડિસ્પોઝીશનમાં ખાનગી રીતે યોગ્ય ડિમેન્ટના સ્ટેમ્પ પેપર પર દસ્તાવેજ કરી લેવામાં આવે છે પણ આવા સોદામાં અન્ય શરતો પણ હોય છે જેવી કે જમીનની ડિમેન્ટ ૧૦૦૦ રૂપિયા હોય તેમાંથી ૫૦૦૦ રૂપિયા રોકડા આપવામાં આવે અને ૫૦૦૦ રૂપિયા બાકી રાખવામાં આવે તે જમીન જ્યારે ખરીદનાર ને નામે થાય ત્યારે ચૂકવવામાં આવશે તેવી શરત રાખે છે. આમ એવું બન્યું હોય છે કે જે તે વ્યક્તિને એછી રકમ આપી જમીનનો કલ્પો મેળવી

લે છે. અને તેની આવક મેળા છે. બાકીના પૈસા નામ ઉપર જમીન યત્ની પણ નથી અને પૈસા ચૂકવવામાં આવતા પણ નથી.

જમીન ગીરો અપવામાં પણ આવે છે. આવી જમીન ગીરો રાખતા હોય તેવું પ્રમાણ સાહુકારોનું વધારે છે જે નજીવી રકમોમાં હોય છે. તેમાં પણ અન્ય સરતો હોય છે જેથી કે જે તે વ્યક્તિને રકમ અપી હોય તે રકમ પરત ન કરે ત્યાં સુધી તે જમીન પ્રતિ પાછી ન આપે પરંતુ તેની અમુક મુદત નક્કી કરવામાં આવી હોય અને જે તે મુદત સુધીમાં પૈસા પાછા ન પરત થાય તો તે જમીન પાછી મળતી નથી. આમ તે પ્રમાણે કરાર કરી લેવામાં આવતો હોય છે. આમ જે જમીન ફેરબદલી થાય છે તેમાં બાબતે જ કલેક્ટરશ્રીની પરવાનગી રાખી થતી હોય. બાકી અનિરિત સમજાતી વડીલની સલાહ મુજબ કરાર કરીને જમીન ખરીદ-વેચાણ થતી હોય છે. આદવાસી લોકો જમીન વચેલ હોય કે ખરીદેલ હોય તે જલદી બતાવતા નથી.

શોષણ :

આદવાસીઓનું અનેક પ્રકારે શોષણ થાય છે. તેમાં સૌથી વધુ શોષણ સાહુકારો દ્વારા થાય છે. આદવાસીઓને કેટલું દેવું છે અને તેમની પાસેથી કેટલું વ્યાજ લેવામાં આવે છે તે અને ચોકડસ અડકાઓ મળ્યા મુકેલ છે. છતાં એક વસ્તુ ચોકડસ છે કે આ પ્રજા જેટલો જાટલ છે તેટલો જ વિચાળ છે.

આ પ્રજાનાં ત્રણ પાસાં છે.

- :૧: માનસિક : બાપદાદાથી દેવુ ભાતરી આવ્યું હોવાથી ને કારણે લોકોને માથે સતત રહેતો અસહ્ય માનસિક બોજ.
- :૨: સામાજિક : છન, મરણ અને અનિય સત્કાર જેવા પ્રસંગોએ થતો ધૂમ ખર્ચ.
- :૩: આર્થિક : સાહુકારોમાં મધ્યસ્થ વિશ્વાસ અને સાહુકારોની ફૂટ નીતિરીતિ સમજવામાં આડે આવતી અભિનય.

ઉપરનાં ત્રણે પક્ષાં ધ્યાનમાં લઈએ તો જ સમગ્ર પ્રશ્નોની દારુણતા અને આદિવાસીઓની ડરૂણ પરિસ્થિતિનો પૂરો જ્ઞાત થઈ શકશે.

આના ઉકેલ માટે ઉદ્દેશક સૂચાવો આ પ્રમાણે છે.

- :૧: ધિરાણ યોગે બીજી કોઈ અવેજી સગવડ પૂરેપૂરી ત્રણી ન થાય ત્યાં સુધી સાહુકાર પાસેથી ધિરાણે પૈસા લેવાનું ચાલુ રહેશે. આ સ્થિતિમાં સાહુકારને લાયકાત આપવું, પ્રમાણિત ચોપડાઓમાં જ ધિરાણની વિગતો નોંધવા ઉછેરું, અને આ ચોપડા વારંવાર તપાસી જવા.
- :૨: કારામાં નકડી કરેલી મુદત સુધીમાં લેણદારોએ આદિવાસી દેણદારો સામેના દાવાઓ નોંધાવી દેવા, મુદત પછીનાં દેવાં ચૂકવાઈ ગયેલાં લેવાં.
- :૩: પોતાના દાવાની સાબિતિમાં ચોપડા કે અન્ય પુરાવાઓ રજૂ કરવા જોઈશે.
- :૪: મોખક પુરાવા કે ઝૂંઝી ફૂંડી પૂરતી સાબિતીરૂપ નહીં લેખાય.
- :૫: વ્યાજનો દર નકડી કરી દેવો.
- :૬: લેણદારને આપવાની રકમ હપતે હપતે ભરપાઈ કરવાની છૂટ આપવી. સરકારે પોતાના ફંડમાંથી દેવું ચૂકવવાની જવાબદારી ન લેવી.
- :૭: દેવું કરવાથી પોતાને અને પછીની પેઢીને શું નુકસાન થાય છે તે વિષે આદિવાસીઓ ને ઉબસવાનું ડામ બિન-સરકારી સંસ્થાઓએ કરવું. આ ઉપરાંત તે અંગેના કાયદાઓ પણ સીકોને સમજાવવા.